5-14 NOVEMBER ▫ 5-14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

34th INTERNATIONAL THESSALONIKI FILM FESTIVAL

ERT S.A.

34ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

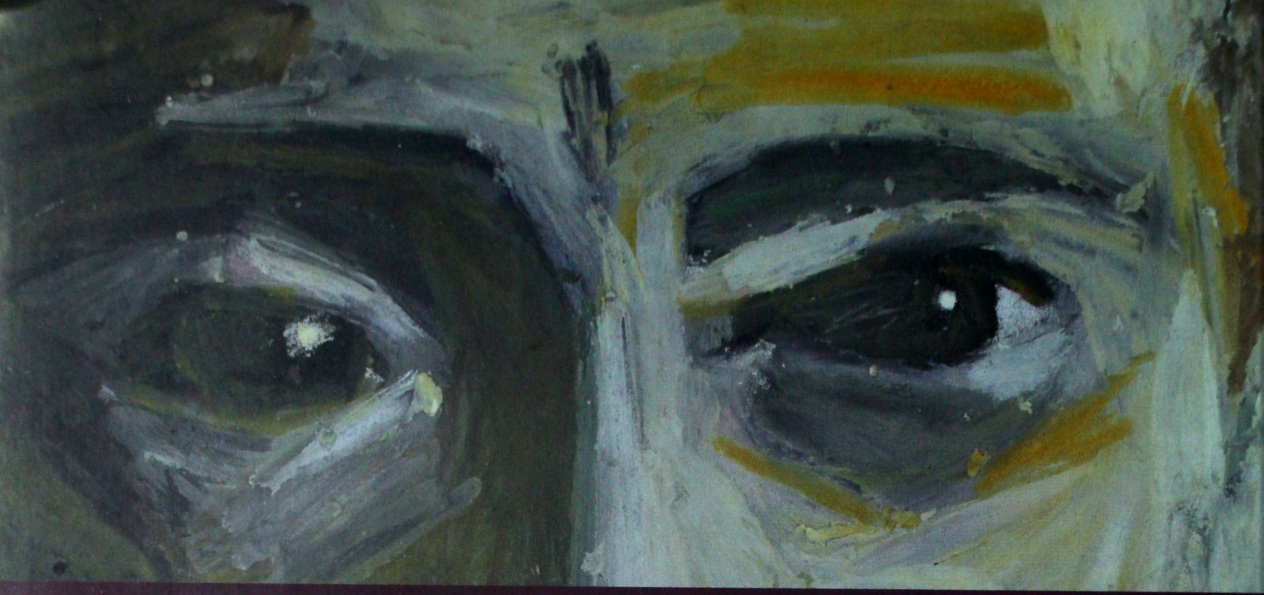

ΤΟΝ 20ο ΑΙΩΝΑ ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΕΒΑΛΕ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ.ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

ΙΙ-000000001661

34ο

Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

ΤΟ MEGA
εύχεται
στον ελληνικό
κινηματογράφο
να κερδίσει
τα βλέμματα
όλων μας με
τη μαγεία της
τέχνης του.

McCANN-ERICKSON

Ογδοντα οχτω μισώ

Ογδοντα οχτω μισείς

Ογδοντα οχτω μισεί

Ογδοντα οχτω μισούμε

Ογδοντα οχτω μισείτε

Ογδοντα οχτω μισούν

Για όσους αγαπούν το ραδιόφωνο

Coca-Cola
Coke
Σε Συναρπάζει!
Απολαύστε
Coca-Cola
Σήμα Κατατεθέν

McCANN-ERICKSON

ASTI MARTINI

Θέμα στιγμής. Θέμα γιορτής.

ASTI MARTINI. Ο αφρώδης οίνος με την ισορροπημένη γεύση και τα φίνα χαρακτηριστικά. Το ελαφρύ *bouquet*. Το φυσικό άρωμα. Το φρουτώδες άρωμα. Μια δροσερή απόλαυση από τη λευκή ποικιλία των σταφυλιών *muscat*. Από την περιοχή *Asti* της Ιταλίας. Από τους αμπελώνες του *Santo Stefano Belbo*. Από τον οίκο MARTINI & ROSSI. ASTI MARTINI. Πάντα παρόν στις ευτυχισμένες μας στιγμές.

ART

και

ΘΕΑΜΑΤΑ

GOODY'S

ΜΕΓΑΛΕΣ

στημικ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΑΝΤ1 ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΚΑΡΡΕ-ΚΑΡΡΕ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΟΣΚΑΡ

ciné ANT1
ΔΕΥΤΕΡΑ
22.40

ciné ANT1
ΤΕΤΑΡΤΗ
00.15

ciné ANT1
ΚΥΡΙΑΚΗ
21.00

MONO OI KAA

ciné ANT1

ΠΡΕΜΙΕΡΕΣ

η οθόνη

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΜΟΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΝΤ1 ΤΑΙΝΙΕΣ ΕΙΔΙΚΑ ΓΥΡΙΣΜΕΝΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

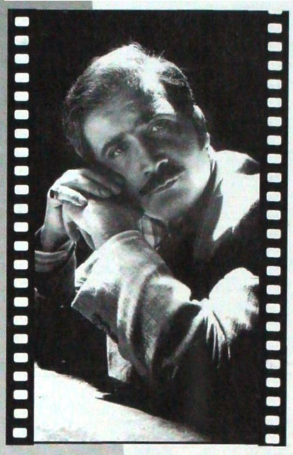

Ι ΠΙΟ ΓΝΩΣΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΗΜΙΟΥΡΓΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΠΙΟ ΔΙΑΣΗΜΟΥΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ ΣΤΙΣ ΤΗΛΕΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ ΑΝΤ1

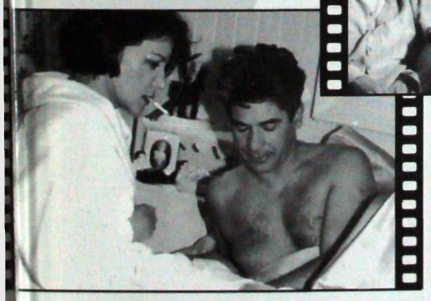

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣΤΑ, ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΙΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Color PrePress Systems

- Electronic Publishing
- Image Processing
- PhotoImagesetters
- Scanners
- DTP Software

Ολοκληρωμένα Ηλεκτρονικά Εκδοτικά Συστήματα και Συστήματα Επεξεργασίας Εικόνας για την οργάνωση εφημερίδων, περιοδικών, ατελιέ και διαφημιστικών εταιρειών με την εγγύηση της πολύχρονης εμπειρίας μας στον χώρο των γραφικών τεχνών.

unibrain

Αθήνα: *Εθν. Αντιστάσεως 84, 152 31 Χαλάνδρι, Τηλ.: 68.56.320-2, FAX: 64.74.943*
Θεσσαλονίκη: Παπαναστασίου 31 & Ν.Εγνατία, 546 39 Θεσ/νίκη, Τηλ.: (031) 908.791-2

34ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ:

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ - ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

◆

SPONSORED BY:

ERT

GREEK RADIO - TELEVISION

34rd INTERNATIONAL THESSALONIKI FILM FESTIVAL

Επιτελείο Φεστιβάλ

Διευθυντής **Μιχάλης Δημόπουλος**
Γραμματέας **Παυλος Φιλίππου**
Δημόσιες Σχέσεις **Αταλάντη Σιάγα**

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ Διευθυντής **Δημήτρης Εϊπίδης**
Συντονισμός Προγράμματος **Θρασύβουλος Γιάτσιος**
Οργάνωση - Συντονισμός **Αντώνης Κιούκας**
Υπεύθυνος Επικοινωνίας **Μπάμπης Κολώνιας**
Υπεύθυνη Διοικητικού **Χαρά Παπαδημητρίου**

Επιμέλεια Αναδρομής "Ζύλ Ντασσέν"
Αθηνά Σωτηροπούλου
Επιμέλεια "Νέων Οριζόντων"
Μαρία Γκολφινοπούλου

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ
Υπεύθυνη Θάλεια Καλαφατά
Συντονισμός Μαργαρίτα Βιβάνκος
Γραμματεία Άννα Παναγιωτοπούλου
Ταξιδιωτικό Γραφείο WIND TRAVEL

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Συντονισμός Ιωάννα Παναρέτου
Γραμματεία Δέσποινα Ιωαννίδου
Marketing Όλγα Αμπάζογλου

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
Υπεύθυνη Ντορέττα Αδαμάκη
Συντονισμός Ντίνα Γιαννούτσου
Υπεύθυνη Διεθνούς Τύπου Κάτια Μπέργκερ
Μεταφράσεις Μαίρη Κιτρόεφ
Συνεντεύξεις Τύπου Γιάννης Έξαρχος
Διευθυντής Εφημερίδας Βασίλης Κεχαγιάς
Αρχισυντάκτης Σωτήρης Ζήκος

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΙΝΗΣΗΣ ΤΑΙΝΙΩΝ
Κίνηση ταινιών Ίλσε Ασεβέδο
Συγκέντρωση ταινιών Δημήτρης Φαληρέας
Αρχείο Σταμάτης Περιβολαράκης
Βοηθοί Γιάννης Ματαράγκας, Χρήστος Αλεξανδρής
Εκτελωνισμός CRECA INTERNATIONAL

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
Επιμέλεια Καταλόγου Κώστας Τερζής
Σύνταξη Καταλόγου Σώτη Τριανταφύλλου, Αθηνά Σωτηροπούλου, Κάτια Μπέργκερ, Δημήτρης Κολιοδήμος
Επιμέλεια έκδοσης "Ζυλ Ντασσέν" Αχιλλέας Κυριακίδης
Επιμέλεια έκδοσης "Ντέϊβιντ Κρόνενμπεργκ" Δημήτρης Κολιοδήμος
Επιμέλεια έκδοσης "Παύλος Ζάννας" Λευτέρης Ξανθόπουλος
Επιμέλεια έκδοσης "Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος" Νίνος Φένεκ Μικελίδης
"Αλέξης Δαμιανός" του Γιάννη Σολδάτου
Καλλιτεχνική Επιμέλεια Ερσίλια Μπαχάουερ,Τασία Διαμαντοπούλου

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ-ΥΠΟΤΙΤΛΙΣΜΟΣ
Μεταφράσεις ταινιών Έφη Καλλιφατίδου
Υποτιτλισμός SOFTITLER, Francesco Filipperi

ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ-ΑΙΘΟΥΣΕΣ
Υπεύθυνος Περιπτέρων Παύλος Ξενάκης
Αρχιτέκτων Τίτη Παπαδοπούλου
Σχεδιασμός Σημάτων Γιώργος Ψωμαδάκης
Επιμέλεια έκθεσης "Ντ. Κρόνενμπεργκ" Γρηγόρης Μπουτούδης
Τεχνικός υπεύθυνος Προβολών Κυριάκος Μπουτζούκης
Τεχνικός υπεύθυνος Περιπτέρου Παναγιώτης Σκορδάς

ΓΡΑΦΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Υπεύθυνος Νότης Φόρσος
Γραμματεία Νίκη Μουτζούρογλου

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
Μυρτώ Ρηγοπούλου, Τάσος Παλαιορούτας, Ειρήνη Σταμογιώργου, Φανή Μοίρα, Γιάννης Σιμόπουλος

Γραμματεία Διεθνούς Κριτικής Επιτροπής Άννα Τζόλα
Νομικός Σύμβουλος Δημήτρης Χατζηεμμανουήλ
Λογιστήριο Ελένη Αποστόλου

Αφίσα Έργο του Κυριάκου Κατζουράκη
Σχεδιασμός Αφίσας Ερσίλια Μπαχάουερ, Τασία Διαμαντοπούλου
Γλυπτό Βραβείο "Χρυσός Αλέξανδρος" Παύλος Κουγιουμτζής
Οπτικό Σήμα ARTOON STUDIO
Λογότυπο Ειρήνη Δαφέρμου

Staff

Director **Michel Demopoulos**
Secretary General **Pavlos Filippou**
Public Relations **Atalanti Siaga**

NEW HORIZONS Director **Dimitri Eipides**
Programme Coordinator **Trassivoulos Giatsios**
General Manager **Antonis Kioukas**
Director of Communication **Babis Kolonias**
Staff Administration **Hera Papadimitriou**

"Jules Dassin" Retrospective Coordinator
Athena Sotiropoulou
New Horizons Supervision
Maria Golfinopoulou

GUEST SERVICE
Director Thalia Calafata
Coordinator Margarita Vivancos
Secretary Anna Panagiotopoulou
Travel Agency WIND TRAVEL

PUBLIC RELATIONS OFFICE
Coordinator Ioanna Panaretou
Secretary Despina Ioannidou
Marketing Olga Abazoglou

PRESS OFFICE
Director Doretta Adamaki
Coordinator Dina Giannoutsou
International Press Relations Katya Berger
Translations Mary Kitroeff
Press Conference Coordinator Yannis Exarchos
Newspaper's Editor Vassilis Kehayas
Staff Editor Sotiris Zikos

FILM TRAFFIC OFFICE
Film Traffic Ilse Acevedo
Print Traffic Dimitris Falireas
Records Stamatis Perivolarakis
Assistants Yannis Mataragas, Christos Alexandris
Customs CRECA INTERNATIONAL

PUBLICATIONS
Catalogue Editor Kostas Terzis
Catalogue Texts Soti Triantafillou, Athena Sotiropoulou, Katya Berger, Dimitris Koliodimos
"Jules Dassin" edited by Achilleas Kyriakidis
"David Cronenberg" edited by Dimitris Koliodimos
"Pavlos Zannas" edited by Lefteris Xanthopoulos
"Gregory Markopoulos" edited by Ninos Fenek Mikelidis
"Alexis Damianos" written by Yannis Soldatos
Art Direction Ersilia Bahauer, Tassia Diamantopoulou

TRANSLATIONS-SUBTITLES
Film Translations Efi Kallifatidou
Subtitling SOFTITLER, Francesco Filipperi

THEATRES - PAVILLIONS
Manager Pavlos Xenakis
Architect Titi Papadopoulou
Signs, Posting Giorgos Psomadakis
"Cronenberg exchibition" arranged by Grigoris Boutoudis
Projections Supervisor Kyriakos Boutzoukis
Technical Supervisor of Pavillions Panayiotis Skordas

THESSALONIKI OFFICE
Manager Notis Forsos
Secretary Niki Moutzouroglou

SECRETARIAT
Mirto Rigopoulou, Tassos Paleoroutas, Yannis Simopoulos, Irini Stamogiorgou, Fani Mira

International Jury Secretary Anna Jola
Legal Consulant Dimitris Hatjiemmanouil
Accounting Eleni Apostolou

Poster Based on painting by Kyriakos Katzourakis
Poster Design Ersilia Bahauer, Tassia Diamantopoulou
"Golden Alexander" Award: Created by Pavlos Kougioumtzis
Trailer Artoon Studio
Festival Logo Designed by Irini Dafermou

περιεχόμενα

contents

12 Ευχαριστίες / Thanks to...
14 Οργανωτική Επιτροπή / Organising Committee
15 Κριτικές Επιτροπές / Juries
17 Χαιρετισμοί / Salutes

Επίσημο πρόγραμμα / Official program

24 Διεθνές Διαγωνιστικό Τμήμα / International Competition
42 Ελληνικό Διαγωνιστικό Τμήμα / National Competition
57 Ελληνικό Πληροφοριακό Τμήμα / National Informative Section

Νέοι Ορίζοντες / New Horizons

64 Διεθνής επιλογή / International selection
95 Αναδρομή στον έργο του Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ / Retrospective D. Cronenberg
105 Παρουσίαση Χαλ Χάρτλεϋ / Presentation Hal Hartley
108 Cine-documenta
116 Cult movies

Ρετροσπεκτίβα Ζυλ Ντασσέν / Retrospective Jules Dassin

124 Η διαδρομή ενός Αμερικανού φίλου / Itinerary of an American Friend

Τιμητικές εκδηλώσεις / Tributes

139 Γκρο-πλαν στον Αλέξη Δαμιανό / Gros Plan at Alexis Damianos
144 Τιμητική εκδήλωση για τον Παύλο Ζάννα A tribute to Pavlos Zannas

148 Ραούλ Ρουίζ: Η ζωή και το όνειρο / Raoul Ruiz: Life and Dream
151 Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος: In memoriam / Gregory Markopoulos: In memoriam

Ειδικές προβολές / Special Screenings

154 Μακεδονία / Macedonia
155 Μία τριλογία του Κώστα Σφήκα / A Kostas' Sfikas trilogy
156 Βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους / Awarded short films

159 Έτσι ξεκίνησαν... / Their first steps

162 Πρώτη προβολή / Avant Premières

Έκθεση / Exhibition

167 Παράξενα αντικείμενα του πόθου του Ντ. Κρόνενμπεργκ / The strange objects of D. Cronenberg's desire

168 Κανονισμοί / Regulations

172 Οδηγός ταινιών / Index to films
174 Οδηγός σκηνοθετών / Index to directos

Το **Φεστιβάλ** Κινηματογράφου **Θεσσαλονίκης** ευχαριστεί τους:

Υπουργό Πολιτισμού, κ. Μελίνα Μερκούρη
Υπουργό Μακεδονίας-Θράκης, κ. Κωνσταντίνο Τριαρίδη
τέως Υπουργό Πολιτισμού, κ. Θεοδώρα Μπακογιάννη
τέως Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Πολιτισμού, κ. Παύλο Χατζηθωμά
Δήμαρχο Θεσσαλονίκης, κ. Κωνσταντίνο Κοσμόπουλο
τέως Πρόεδρο της Helexpo-ΔΕΘ, κ. Αλέξανδρο Μπακατσέλο
Εντεταλμένο Σύμβουλο της Helexpo-ΔΕΘ, κ. Γιώργο Παρισάκη
Αντιδήμαρχο Πολιτισμού Δήμου Θεσσολονίκης, κ. Αικατερίνη Ζελομοσίδου
Πρόεδρο της ΕΡΤ Α.Ε., κ. Γιώργο Δραγώνα
Πρόεδρο του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, κ. Κώστα Βρεττάκο
Υπεύθυνη της HELLAS FILM, κ. Βούλα Γεωργακάκου
Οργανισμό Πολιτιστικής Πρωτεύουσας Θεσσαλονίκης
Πανελλήνια Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ)

Νίκο Στεφανίδη & Χρήστο Καϊσούδη (ΜΥΛΟΣ Α.Ε.)
Διευθύντρια της CINEMAGIC Ltd, κ. Καίτη Στάμου
Διευθυντή της Ταινιοθήκης της Ελλάδος, κ. Θόδωρο Αδαμόπουλο
Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων της ΕΡΤ Α.Ε., κ. Ευαγγελία Πισκερά
Βασίλη Κουγιουμτζόγλου & Γιάννη Γιανούλη (KODAK)
Ζήνο Παναγιωτίδη (ROSEBUD)
Παντελή Μητρόπουλο (ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ Α.Ε.)
Γιώργο Μιχαηλίδη & Γιώργο Κρεζία (ΕΛΚΕ)
Γιώργο & Αλέκο Σπέντζο (ΣΠΕΝΤΖΟΣ ΦΙΛΜ)
Πέγκυ Βάβαλη (ΝΕΑ ΚΙΝΗΣΗ)
Αλέξη Γρίβα

Bernard Lajot (Attaché Culturel de Ambassade de France)
Anne Constanty (Institut Français de Salonique)
Lynn G. Sever & J. Riley Sever (Embassy of the USA)
James Erichson-Brown & Μαρία Μακρή (Αμερικανικό Κέντρο Θεσσαλονίκης)

Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (Αεροδρόμιο Μακεδονίας), Διεύθυνση Τροχαίας Θεσσαλονίκης, Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, ΕΛΤΑ, ΕΟΤ, Πυροσβεστική Υπηρεσία, ΟΤΕ

τις εταιρείες:
Reprotime A.E., Domaine Carras, Asti Martini, Toshiba, Panasonic, Unibrain
και τα καταστήματα:
De Facto, Stain, Viva Verdi, Clochard, Τσίλικα, Ραγιάς, Νησιά, Τιτάνια, Μπέχτσιναρ

Με την υποστήριξη της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
With the support of the Commission of the European Communities

The **International** Thessaloniki **Film Festival** wants to thank:

Azzedine Mabrouki	Alger
Eugene Bekmakhanov	Alma-Ata
Helen Loveridge	Amsterdam
Miroljub Vuckovic	Beograd
Gabrielle Klaes	Brussels
Katalin Vajda	Budapest
Andrea Martini	Firenze
Riu Nogueira	Geneva
Daniel Beier	Geneva
Dolores Blanco	Geneva
Kirsy Tykkylainen	Helsinky
Freddy Buache	Lausanne
Arturo Castro Neves	Lisboa
Jelka Stergel	Ljubljana
Marco Müller	Locarno
Julia Kennedy	London
Carl Clifton	London
John Kirk	Los Angeles
Geoffrey Gilmore	Los Angeles
Peggy Jago	Los Angeles
Carmelo Romero De Andrés	Madrid
José-Maria Prado	Madrid
Mario Aguinaga Ortuno	Mexico City
Jan Rofekamp	Montreal
Jean Lefevre	Montreal
Steve Pantos	Montreal
Marie-Claude Poulin	Montreal
Martin Deslile	Montreal
Andrej Plackov	Moscow
Valentina Michaleva	Moscow
Yuri Kodjaev +	Moscow
Klaus Eder	Munich
Giorgos Kalogeropoulos	New York
Fabiano Canosa	New York
Jutta Jensen	New York
Ralph Mac Key	New York
Adrienne Mancia	New York
Richard Pena	New York
Raffaele Donato	New York
Martin Scorsese	New York
Trish Sullivan	New York
José-Maria Riba	Paris
Yvette Bacry	Paris
Gerald Lefevre	Paris
Jean-Loup Passek	Paris
Sylvie Pras	Paris
Jean-Michel Ausseuil	Paris
Vera Sudlikova	Prague
Augusts Sukuts	Riga
Paola Ferraresi	Rome
Marco Melani	Rome
Enrico Ghezzi	Rome
Carmelo Marabello	Rome
Angela Prudenzi	Rome
Emile Fallaux	Rotterdam
Chris Walas	S. Raphael, Cal.
Alexandre Mamontov	St. Petersburg
Lan Tsen-Wei	Taipei
Peggy Chiao	Taipei
Ali R. Shoja Noori	Teheran
Mohamed Attabei	Teheran
Edna Fainaru	Tel Aviv
Takuya Akai	Tokyo
Kyushiro Kusakabe	Tokyo
Hayashi Kanako	Tokyo
Susumi Matsui	Tokyo
Sandra Tucker	Toronto
Chris Nicoll	Toronto
Carol Spier	Toronto
James McAteer	Toronto
Piers Handling	Toronto
Alberto Barbera	Turin
Angela Sarolti	Turin
Flora Melsek	Vienna
Katrin Farner	Zurich
Christa Saredi	Zurich

Special thanks to:

Maria Manthoulis	Paris
Susan Leslie Cohen	Washington

and:

C.P.A. Catharsis	Alma-Ata
Fortissimo Films Sales	Amsterdam
Berlin Forum of Youg Cinema	
Magyar FilmUnio	Budapest
Cinémathèque Royale de Belgique	Bruxelles
Twenty Century Fox	Genève
Finnish Film Foundation	Helsinki
Hong-Kong Film Festival	
Istambul Film Festival	
Festival de La Rochelle	
Cinémathèque Suisse	Lausanne
Institut Portugais du Cinéma	Lisbonne
S.C.A.L.E.	Lisbonne
Locarno International Film Festival	
London International Film Festival	
Cine Electra	London
Manifesto Film Sales	London
M.G.M. Worldwide Services	Los Angeles
Instituto de la Cinematografia	Madrid
Instituto Mexicano de la Cinematografia	Mexico
Film Transit	Montreal
Festival du Nouveau Cinéma et de la Vidéo Montreal	
Téléfilm Canada	Montreal
Union of Russian Filmmakers	Moscow
Moscow Inernational Festival	
Export Union des Deutschen Films	Munich
Munich International Festival	
Directorate of Film Festivals	New Delhi
Andy Warhol Foundation	New York
Museum of Modern Art	New York
Independent Feature Project	New York
True Fiction Pictures	New York
Ministères des Affaires Etrangères, Bureau du Cinéma	Paris
Twenty Century Fox	Paris
Cinémathèque Française	Paris
Télédis	Paris
Unifrance	Paris
Czech Culture Ministry	Prague
Sacis	Roma
Forum Pictures	Roma
Rotterdam Film Festival	
Festival Internacional de Cine de San-Sebastian	
Lenfilm Studios	St.Petersbourg
The Heat Production	Taipei
Taiwan National Film Year	Taipei
Taormina Film Festival	
Farabi Cinema Foundation	Teheran
Japan Film Library	
Kawakita Foundation	Tokyo
Toronto Festival of Festivals	
Festival del Cinema Giovani	Turin
Austrian Film Commission	Vienna
Library of Congress	Washington
Metropolis Film Sales	Zurich
Swiss Film Center	Zurich

Οργανωτική Επιτροπή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Αλέξανδρος Μπακατσέλος
(Πρόεδρος της ΔΕΘ Α.Ε.)

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
Μιχάλης Δημόπουλος
(Διευθυντής Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου)

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
Παύλος Φιλίππου

ΜΕΛΗ
Σπύρος Μπέλος
(Εκπρόσωπος Υπουργείου Μακεδονίας - Θράκης)

Ελένη Διονυσοπούλου
(Εκπρόσωπος Υπουργείου Πολιτισμού)

Γεώργιος Παρισάκης
(Εκπρόσωπος Δ.Ε.Θ.)

Αντώνης Γυφτόπουλος
(Εκπρόσωπος Δήμου Θεσσαλονίκης)

Μανώλης Σταυρακάκης
(Εκπρόσωπος Ομοσπονδίας Κινηματογραφικών Λεσχών)

Αλέξανδρος Ψυχόπουλος
(Εκπρόσωπος Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Αιθουσαρχών)

Θανάσης Ανανίδης
(Εκπρόσωπος Πανελλήνιας Ένωσης Κινηματογραφικών Εργαστηρίων)

Μπάμπης Τσικληρόπουλος
(Εκπρόσωπος Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος)

Παύλος Ξενάκης
(Εκπρόσωπος Ένωσης Τεχνικών Ελληνικού Κινηματογράφου - Τηλεόρασης)

Ρήγας Αξελός
(Εκπρόσωπος Σωματείου Ελλήνων Ηθοποιών)

Κώστας Καλδάρας
(Εκπρόσωπος Ένωσης Μουσικοσυνθετών - Στιχουργών Ελλάδας)

Βασίλης Κεχαγιάς
(Εκπρόσωπος Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου)

Μιχάλης Ελευθερουδάκης
(Εκπρόσωπος Συνδέσμου Παραγωγών Κινηματογράφου - Τηλεόρασης - Βίντεο)

Όμηρος Ευστρατιάδης
(Εκπρόσωπος Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών)

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΕΛΕΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ HELEXPO - Δ.Ε.Θ.

Organising Committee

PRESIDENT
Alexandros Bakatselos
(Chairman of HELEXPO)

VICE PRESIDENT
Michel Demopoulos
(Film Festival Director)

SECRETARY GENERAL
Pavlos Filippou

MEMBERS
Spiros Belos
(Representative of the Ministry of Macedonia - Thrace)

Eleni Dionissopoulou
(Representative of the Ministry of Culture)

Georgios Parissakis
(Representative of Helexpo)

Antonis Gyftopoulos
(Representative of the City of Thessaloniki)

Manolis Stavrakakis
(Representative of the Federation of Film Clubs)

Alexandros Psichopoulos
(Representative of the Hellenic Federation of Film Theaters)

Thanassis Ananidis
(Representative of the Hellenic Association of Film Laboratories)

Babis Tsikliropoulos
(Representative of the Hellenic Association of Screenwriters)

Pavlos Xenakis
(Representative of the Association of Technicians of Greek Cinema and TV)

Rigas Axelos
(Representative of the Greek Actors' Guild)

Costas Kaldaras
(Representative of the Association of Composers and Songwriters)

Vassilis Kehagias
(Representative of the Hellenic Association of Film Critics)

Michalis Elefderoudakis
(Representative of the Association of Film, TV and Video Producers)

Omiros Efstratiadis
(Representative of the Greek Director' s Association)

THE FESTIVAL IS UNDER THE AUSPICES OF THE MINISTRY OF CULTURE AND HELEXPO S.A.

International Competition **Jury**

Miclós Janscó,
director,Hungary

Amos Gitai,
director,Israel

Elliot Stein,
film critic,U.S.A.

David Thewlis,
actor,Gr.Britain

Beki Probstch,
Swiss

Enrica Ghezzi,
Director of Taormina Film Festival, Italy

Eleni Karaindrou,
composer, Greece

Fipresci Jury

Hans-Jörg Rother, Germany

Nadine Guerin, France

Geoffrey Sawtell, England

Irene Coroin, Rumania

Ninos Fenek Mikelides, Greece

Ελληνικό **Διαγωνιστικό** Τμήμα / **National** Competition

Κριτική Επιτροπή / Jury

Αλεξάκης Τάσος-διευθυντής φωτογραφίας
Alexakis Tassos-cinematographer

Κηλαηδόνης Λουκιανός-συνθέτης
Kilaidonis Loukianos-composer

Μαρτινίδης Πέτρος-καθηγητής πανεπιστημίου
Martinidis Petros-professor of the University
of Thessaloniki

Μανθούλης Ροβήρος-σκηνοθέτης
Manthoulis Roviros-director

Μαυρίκιος Δημήτρης-σκηνοθέτης
Mavrikios Dimitris-director

Μπαζάκα Θέμις-ηθοποιός
Bazaka Themis-actress

Σκούρτης Γιώργος-σεναριογράφος
Skourtis Giorgos-scriptwriter

Χρυσοβιτσιάνος Γιώργος-κριτικός κινηματογράφου
Chrissovitsianos Giorgos-film critic

Ψαρράς Τάσος-σκηνοθέτης
Psarras Tassos-director

Προκριματική Επιτροπή / Selection Committee

Δεληολάνης Γιάννης-κριτικός κινηματογράφου
Deliolanis Yannis-film critic

Παπακυριάκης Γιώργος-σεναριογράφος
Papakyriakis Giorgos-scriptwriter

Παπακώστας Γιώργος-σκηνοθέτης
Papakostas Giorgos-director

Σμαραγδής Νίκος-διευθυντής φωτογραφίας
Smaragdis Nikos-cinematographer

Φέστα Γιώτα-ηθοποιός
Festa Yota-actress

ΓραμματέαςΒ.Διαμαντόπουλος
Secretary:V.Diamantopoulos

34ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

34th INTERNATIONAL THESSALONIKI Film FESTIVAL

5-14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ NOVEMBER 5-14

Το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, η μεγάλη γιορτή του ελληνικού κινηματογράφου, γίνεται φέτος υπό τη σκιά της GATT, της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου.

Οι Ευρωπαίοι δημιουργοί, ανάμεσά τους και εμείς οι Έλληνες, συσπειρωνόμαστε ενώπιον του κοινού κινδύνου. Ο ευρωπαϊκός κινηματογράφος, ο ελληνικός κινηματογράφος πρέπει να αντέξουν στην εισβολή. Πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξουν. Αξίζει να υπάρξουν.

Τα μηνύματα αυτής της συσπείρωσης είναι κιόλας αισιόδοξα. Ο ελληνικός κινηματογράφος, που στη δεκαετία του '80 έδωσε καλούς καρπούς, αντιμετώπισε τα τελευταία τριάμισι χρόνια την αστοργίας της ελληνικής κυβέρνησης.

Καιρός για δουλειά. Το 34ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ας γίνει αφετηρία μιας νέας προσπάθειας όλων μας. Εσείς έχετε το όνειρο. Εμείς έχουμε τη βούληση. Ας ενώσουμε το όραμά μας, τον έρωτά μας για την έβδομη τέχνη για να συναντήσουμε το μέλλον.

Η Υπουργός Πολιτισμού
Μελίνα Μερκούρη

The International Thessaloniki Film Festival, the great celebration of Greek cinema, is taking place this year under the shadow of GATT, the General Agreement on Tariffs and Trade.

All European artists, and among them we Greeks, must rally together in the face of the common danger. European cinema, Greek cinema must survive this invasion. It is imperative that they continue to exist. It is worthwhile that they continue to exist.

Already, the signs of this mobilization are optimistic. Greek cinema, having borne fine fruit during the eighties, was confronted these past three and a half years with an uncaring Greek government.

It's time to get to work. May the 34th International Thessaloniki Film Festival be the starting point for us all of a renewed effort. You have the dream. We have the will. Let us join together our vision and our love for the 7th art and let us meet the future.

The Minister of Culture
Melina Merkuri

Οκτώβριος 15, 1993 / *October 15, 1993*

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, θεσμός άρρηκτα δεμένος με τη μακεδονική πρωτεύουσα, έρχεται με το νέο διεθνοποιημένο πρόσωπό του, να διεκδικήσει μία περίοπτη θέση στον κινηματογραφικό χάρτη της Ευρώπης. Ταυτόχρονα αναδεικνύει τη Θεσσαλονίκη ως σημείο σύγκλισης των σύγχρονων δημιουργικών ρευμάτων και ανταλλαγής γόνιμων ιδεών.
Ο κινηματογράφος, μία σύγχρονη, διεθνοποιημένη και δημοφιλής μορφή καλλιτεχνικής έκφρασης βρίσκει στο Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης τη θέση του, σε μία πόλη που έχει το μοναδικό προνόμιο να συνδυάζει μια πλούσια, συσσωρευμένη μέσα από τους αιώνες, πολιτιστική παράδοση, με μια δυναμική, σύγχρονη παρουσία. Με την πεποίθηση ότι το κύρος και η απήχηση του θεσμού θα ενισχύονται χρόνο με το χρόνο, ευχόμαστε στη φετινή 34η διοργάνωση, κάθε επιτυχία.

Ο Υπουργός Μακεδονίας - Θράκης
Κωνσταντίνος Τριαρίδης

The Thessaloniki Film Festival, an institution indissolubly tied to the Macedonian Capital, comes to claim with its newly internationalised image an eminent position on the cinematic map of Europe. Simultaneously it elevates Thessaloniki to a convocation site for both contemporary creative currents and the exchange of fertile ideas.
The Cinema, a contemporary, internationalised and popular form of artistic expression, finds, at the Thessaloniki Film Festival, its place in a city which has the unique privilege of combining a rich cultural tradition accumulated over the centuries, with a dynamic modern presence. With the conviction that the prestige and far-reaching effects of the institution will be reinforced year by year, we wish every success to this year's 34th organisation.

The Minister of Macedonia - Thrace
Konstantinos Triaridis

Με την ευκαιρία της 34ης διοργάνωσης του Φεστιβάλ Κινηματογράφου στη Θεσσαλονίκη θέλω να εκφράσω τη χαρά αλλά και τις ευχές μου για την επιτυχία και φέτος του θεσμού. Όπως γράφηκε «η περυσινή επιτυχία υπαγορεύει και την εφετινή πορεία του θεσμού» που εδώ και χρόνια έχει καταλάβει τη δική του θέση στις καρδιές των Θεσσαλονικέων και ιδίως των νέων.

Το Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης, με τη μακροχρόνια ιστορία του, φαίνεται ότι περνά μια περίοδο αιχμής, καθώς τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερες είναι οι συμμετοχές, σημάδι κι αυτό της γενικότερης άνθησης του ελληνικού κινηματογράφου.

Αλλά και το Διεθνές Φεστιβάλ, που διοργανώνεται για δεύτερη χρονιά, αφενός φέρνει την Ευρώπη και τον κόσμο ολόκληρο στη Θεσσαλονίκη και αφετέρου προβάλλει τη Θεσσαλονίκη και την Ελλάδα, αναδεικνύοντας την πρωτεύουσα της ελληνικής Μακεδονίας σε κέντρο τέχνης και πολιτισμού, σε σύγχρονη και δυναμική πολιτιστική πρωτεύουσα της Ευρώπης.

Ο Δήμος Θεσσαλονίκης έχει τις απόψεις του για τα θεσμικά ζητήματα του Φεστιβάλ. Θα μπορούσαμε να σχηματοποιήσουμε το σύνολο των θέσεών μας σε μια φράση: Το Φεστιβάλ πρέπει να είναι της Θεσσαλονίκης, για να αξιοποιηθούν και να αναπτυχθούν ακόμη περισσότερο το καλλιτεχνικό και το άλλο ανθρώπινο δυναμικό της πόλης μας.

Αυτό αποτελεί μια διεκδίκηση και μια απαίτηση των Θεσσαλονικέων, για την οποία αξίζει να αγωνιζόμαστε.

Όμως, μέχρι τότε θέλουμε να βρισκόμαστε κοντά στο θεσμό και να τον στηρίζουμε όσο μπορούμε.

Για φέτος εκτός των άλλων προκηρύξαμε ένα χρηματικό έπαθλο για τον καλύτερο γυναικείο ρόλο. Είναι μια αναγνώριση του ρόλου της γυναίκας - ηθοποιού, που αντιμετωπίζει τα δικά της ειδικά και οξυμένα προβλήματα στο επάγγελμά της, ενώ η συμβολή της είναι τεράστια.

Αυτή η κοινωνική διάσταση του σκεπτικού της βράβευσης είναι που άπτεται του κοινωνικού και δημόσιου χαρακτήρα του Δήμου μας.

Καλωσορίζουμε τους ξένους επισκέπτες στην πόλη μας, τους ευχόμαστε καλή διαμονή και επιτυχία στο διαγωνιστικό τμήμα του Φεστιβάλ και τους διαβεβαιώνουμε ότι τόσο εγώ ο ίδιος όσο και το Δημοτικό Συμβούλιο αλλά και όλοι οι Θεσσαλονικείς αγαπούμε τον κινηματογράφο.

Γι' αυτό και τους ευχαριστούμε για τη θαυμάσια ευκαιρία που μας προσφέρουν, κατά τη διάρκεια του φετινού Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης να δούμε πολύ και καλό σινεμά.

Ο Δήμαρχος Θεσσαλονίκης
Κωνσταντίνος Κοσμόπουλος

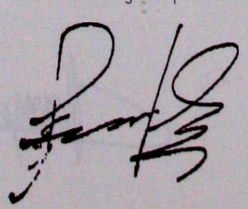

On the occasion of the 34th organisation of the International Thessaloniki Film Festival, I would like to express my pleasure and my best wishes for the success of this year's institution.

As was written "The success of the previous year also dictates the direction of this year's institution" which for years now has conquered the hearts of the Thessaloniki citizens, especially those of the young.

The Greek Film Festival, with its long history, seems to be going through a period of prosperity as participation over the past years has shown a sustained increase. This fact is, in itself, a sign of the general blossoming of the Greek Cinema.

However, the International Festival too, which is being organised for a second year, on the one hand brings Europe and the whole world to Thessaloniki, while on the other promotes Thessaloniki and Greece. It thus elevates the capital of Greek Macedonia to an artistic and cultural centre: to a contemporary and dynamic Cultural European Capital.

The Municipality of Thessaloniki, has its own opinions concerning the institutional issues of the Festival. The whole of our stance can be encompassed within a sentence: The Festival should belong to Thessaloniki, so that the artistic and human force of our city may develop to an even greater extent.

This constitutes both a claim and a demand by the people of Thessaloniki, for which it is worth fighting.

Nevertheless, until that moment we wish to stand close by the institution, providing it with our utmost possible support.

For this year's event we have proclaimed, amongst others, a monetary award for best actress. This has been done in recognition of the role played by the female actress who faces within her profession her own distinct and acute difficulties, while contributing greatly to the field.

It is this social dimension found behind the conceptualisation of this award, which fits the social and public character of our Municipality.

We welcome all the international visitors to our city and wish them both a pleasant stay and every success in the competitive section of the Festival. In addition, I myself along with the Municipal Council and the citizens of Thessaloniki would like to assure them all of our love for the cinema.

It is for this reason that we express our thanks for the wonderful opportunity with which they have provided us, to enjoy, during this festival, a wide selection of quality films.

The Mayor of Thessaloniki
Konstantinos Kosmopoulos

Στον Χρήστο Βακαλόπουλο...

Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης ξεκίνησε πέρσι τη νέα εποχή του και πιστεύουμε πως πέτυχε να κατακτήσει μια σημαντική θέση, να γίνει ένας δυναμικός τόπος συνάντησης νέων δημιουργών του παγκόσμιου κινηματογράφου και συγχρόνως να ξαναβρεί την αξιοπιστία του σε εθνικό επίπεδο. Αυτός ο ρόλος και αυτό το αποτέλεσμά του αναγνωρίσθηκαν άλλωστε από τον ελληνικό και διεθνή Τύπο.

Το φετινό 34ο Φεστιβάλ φιλοδοξεί να σταθεροποιήσει και να ενισχύσει ακόμα περισσότερο τη σημασία αυτού του νέου προσανατολισμού στο δύσκολο χώρο των νέων κινηματογραφιστών. Και θέλει να είναι πάλι μια γιορτή του σινεμά, όπου Έλληνες και ξένοι κριτικοί, δημοσιογράφοι, επαγγελματίες της κινηματογραφικής τέχνης και πάνω από όλα, το απαιτητικό και ταυτόχρονα ιδιαίτερα θερμό κοινό της Θεσσαλονίκης, θα συναντήσουν, θα γνωρίσουν και θα κρίνουν ταινίες και έτσι θα ξαναβρούν την ανεπανάληπτη αίσθηση μιας τέχνης που παρά τα προβλήματα και τις παλινωδίες της, διατηρεί ακόμα ακμαία την ικανότητά της να εκπλήσσει. Ελπίζουμε ότι για δέκα μέρες η πόλη θα ζήσει τη μοναδική εμπειρία της ανακάλυψης ενός κινηματογράφου που θα επιβεβαιώσει την υπαρξιακή, δημιουργική, ουσιαστική αγωνία της έβδομης τέχνης.

Γιατί, ας μην εθελοτυφλούμε: οι δυνατότητες ενός άλλου διαφορετικού κινηματογράφου να συναντήσει το μεγάλο κοινό και να δοκιμαστεί απ' αυτό, είναι κάθε μέρα και δυσκολότερες. Τα κινηματογραφικά Φεστιβάλ, όσα, τέλος πάντων, δεν έχουν τη δυνατότητα αλλά ούτε ίσως και την επιθυμία να είναι βιτρίνες της κινηματογραφικής αγοράς, οραματίζονται να αποτελέσουν εστίες αντίστασης κατά της πολιτισμικής αλλοτρίωσης.

Στο «Διεθνές διαγωνιστικό τμήμα » έγινε προσπάθεια να επιλεγούν ταινίες που θα αποκαλύπτουν την πολυμορφία, την πολυσημία και την παγκοσμιότητα των νέων δημιουργών. Ταινίες από την Ευρώπη και την Αμερική, ταινίες από την Ασία (το νέο, δυναμικό πόλο της κινηματογραφικής παραγωγής) που ανανεώνουν ή διατηρούν τα κινηματογραφικά είδη ή, ακόμα, θέλουν ν' απαρνηθούν ή να τιμήσουν τους κινηματογραφικούς τους προγόνους, είναι δημιουργίες που δίνουν το στίγμα του βηματισμού, των αντιφάσεων και των κατακτήσεων του σημερινού σινεμά.

Δίπλα στο«Διεθνές διαγωνιστικό τμήμα» υπάρχει πάντα το αντίστοιχο Ελληνικό. Φέτος προβλέπεται μια ιδιαίτερη χρονιά, όχι μόνο ως προς το πλήθος των ταινιών αλλά και ως προς την παρουσία νέων ανθρώπων. Η εγχώρια κινηματογραφία φαίνεται να επιμένει δημιουργικά και να δίνει αποφασιστική μάχη, αψηφώντας τις Κασσάνδρες κάθε είδους.

Η Θεσσαλονίκη, με το νέο χαρακτήρα του Φεστιβάλ, αποτελεί χωρίς αμφιβολία μοναδικό χώρο υποδοχής και διαλόγου για τον ελληνικό κινηματογράφο.

Ο Ζυλ Ντασσέν δεν είναι για μας μόνο ο μεγάλος σκηνοθέτης, ο περήφανος του Χόλλυγουντ, ο δημιουργός με τη γενναία στάση και την ηθική συνείδηση. Συνδέεται με την Ελλάδα, με έρωτα, με πόνο, με συμμετοχή. Με κόπο πετύχαμε να οργανώσουμε αυτό το, σχεδόν πλήρες, αφιέρωμα στο έργο του. Μια αναδρομή μοναδική, ελάχιστο δείγμα του σεβασμού, της ευγνωμοσύνης και της αγάπης μας.

Ο Καναδός σκηνοθέτης Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ είναι ένας ιδιότυπος κινηματογραφιστής. Αφού ξεκίνησε από το είδος της ταινίας τρόμου, κατάφερε μέσα από μια προσωπική πορεία εξαιρετικά πρωτότυπη και εντυπωσιακή να γίνει ο ποιητής του αβυσσαλέου σώματος, ένας από τους πιο σπουδαίους δημιουργούς του σήμερα. Οι «Νέοι ορίζοντες» οργάνωσαν ένα αφιέρωμα στο έργο του, που συμπληρώνεται με την παρουσίαση μιας έκδεσης με τα «Παράξενα αντικείμενα του πόθου» αυτού του ξεχωριστού σκηνοθέτη. Στους «Νέους ορίζοντες» θα παρουσιαστεί και ο άγνωστος στην Ελλάδα αλλά σημαντικός ανερχόμενος Αμερικανός σκηνοθέτης της νέας γενιάς, ο Χαλ Χάρτλεϋ. Στο ίδιο πρόγραμμα των «Νέων Οριζόντων» υπάρχουν cult movies, νέα αξιόλογα ντοκιμαντέρ και πολλές εκπλήξεις, αισθήσεις ενός άλλου κινηματογράφου, που οι δυνατότητες γνωριμίας μαζί του γίνονται για τον κινηματογραφόφιλο ολοένα και πιο προβληματικές.

Ακόμη, φέτος, το Φεστιβάλ έχει την τύχη να παρουσιάσει ένα μικρό απόσπασμα από την πολυαναμενόμενη νέα ταινία του Αλέξη Δαμιανού, κάνοντας με αυτή την ευκαιρία μια αναδρομή στο μικρό αλλά πολύτιμο έργο του σκηνοθέτη.

Σε ειδική εκδήλωση θα τιμηθεί η μνήμη του Παύλου Ζάννα, του αξέχαστου φίλου, που υπήρξε ο εμψυχωτής του Φεστιβάλ κατά τα πρώτα δύσκολα χρόνια.

Το Φεστιβάλ της Θεσσαλονίκης, έχοντας επίγνωση του μεγέθους του, επιμένει στη σεμνή και, νομίζουμε, γόνιμη φιλοδοξία της ανακάλυψης νέων κινηματογραφιστών και επιθυμεί ταυτόχρονα να συνδέσει την εθνική κινηματογραφική ταυτότητα με τον καίριο προβληματισμό για τη διάσωση του ευρωπαϊκού σινεμά. Και προσπαθεί πάνω απ' όλα να ανανεώσει τη σχέση του θεατή με την ταινία, για να μπορέσει να νιώσει ξανά το ρίγος της αποκάλυψης.

Μιχάλης Δημόπουλος

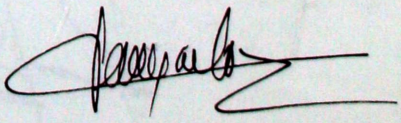

To Christos Vacalopoulos...

The Thessaloniki Film Festival entered a new era last year, and we believe that it has succeeded in attaining a leading position, and becoming a dynamic meeting place for young film makers worldwide. At the same time, it has regained its credibility on a national level, a role and effect which have, moreover, been aknowledged by the Greek and foreign press.

This year's 34th Festival aspires to stabilize and enhance even more the significance of this new orientation towards the challenging field of young film makers. We would like for it to be a celebration of film,where Greek and foreign critics, journalists, professionals of the art of film and above all the demanding and enthusiastic public of Thessaloniki will view and judge films, and get the feeling of an art which, in spite of its problems and reversals, still maintains intact its ability to surprise. We hope that for ten days, the city will enjoy the unique experience of discovering a cinema which will reaffirm the existential, creative, essential agony of the 7th art.

For let us not shut our eyes to the fact that the possibilities of another, different kind of cinema being available and presented to the wider public become fewer every day. Film Festivals, at least those that cannot and perhaps do not wish to act as showcases for the film market, see themselves as strongholds of resistance against cultural alienation.

In the International Competition Section, an effort has been made to choose films that reveal the diversity, polysemy and universality of young artists. Films from Europe and America, films from Asia (the new, dynamic pole of film production), films which renew or preserve cinematic genres, which wish to deny or honour their cinematic ancestors: they all mark the pace, the contradictions and accomplishments of modern day cinema.

Alongside the International Competition Section there is, as always, the corresponding National one. This year it is expected to be outstanding, not only with regard to the number of films but also the presence of young film makers. The Greek film industry seems to be persisting in its creativity, fighting the decisive battle in the face of Cassandras of every kind.

Given the international status of the Festival, Thessaloniki is without a doubt a unique venue for viewing and discussing the Greek cinema.

Jules Dassin is more to us than just the great director, the proud man of Hollywood, the artist with the moral conscience who made a brave stand. He is linked to Greece through love, and pain, and participation. It wasn't easy, putting together this, nearly complete, tribute to his work. It is a singular retrospective, the least that could be done as a token of our respect, our gratitude and our love.

Canadian director David Cronenberg is an original film maker. Starting out in horror films, he succeeded, through an extremely original and impressive personal development, in becoming the poet of the abysmal body - one of the most important artists of our day. "New Horizons" have organized a tribute to his work which is complemented by an exhibition of the "Strange Objects of Desire" of this singular director. "New Horizons" will also present Hal Hartley, who, though unknown in Greece, is one of the most important upcoming U.S. directors of the younger generation. Included in this program of "New Horizons" will be cult movies, important new documentaries and many surprises; glimpses of an alternative cinema which is becoming more and more unavailable to the cinephile.

This year also, the Festival will be fortunate enough to present a small excerpt from Alexis Damianos's much - awaited new film, and, taking this opportunity, will show a retrospective of this film maker's limited but valuable work.

There will be a special event commemorating Pavlos Zannas, the unforgettable friend who kept the Festival going during those first difficult years.

Michel Demopoulos

Σκοτάδι στο Ταλίν **Darkness in Tallinn**
Just Friends **Just Friends**
18 **18**
Λίμπερα **Libera**
Για το κέφι του **For fun**
Αν τα γουρούνια είχαν φτερά **When pigs fly**
Οι λωτοφάγοι **The lotus eaters**
Άγγελος θανάτου **Surzhekey: Angel of death**
Λούντβιχ 1881 **Ludwig 1881**
Καλιφόρνια **Kalifornia**
Κάτω από τ' αστέρια **Under the stars**
Από το χιόνι **From the snow**
Η εποχή των δολοφόνων **A time to kill**
Λευτέρης Δημακόπουλος **Lefteris**
Στο μέσο του πουθενά **In the middle of nowhere**

TALLINNAN PIMEYS
Estonia / Finland, 1993

ΣΚΟΤΑΔΙ ΣΤΟ ΤΑΛΙΝ. Η ανεξαρτησία της Εσθονίας μόλις έχει διακηρυχθεί. Οι εθνικοί θησαυροί, κρυμμένοι κάπου στο Παρίσι από το 1940, επιστρέφουν επιτέλους στο Ταλίν. Όμως, μια συμμορία σχεδιάζει ένα μπλακάουτ σ' ολόκληρη την πόλη, ώστε να κλέψει το θησαυρό. Για το σκοπό αυτό προσλαμβάνει τον ηλεκτρολόγο Τοίνο, που έχει ανάγκη από λεφτά, αφού η γυναίκα του περιμένει παιδί. Καθώς ο Τοίνο επεμβαίνει στα κυκλώματα του εργοστασίου ενεργείας, η γυναίκα του, που έχει πρόωρο τοκετό, ακούει από ένα μέλος της συμμορίας ότι ο Τοίνο έχει πεθάνει. Καταρρέει και παρά λίγο να χάσει το παιδί. Τελικά, γεννάει ένα πολύ αδύνατο αγοράκι που μπαίνει αμέσως στη θερμοκοιτίδα. Τότε, όμως, κόβεται το ρεύμα... Ο Τοίνο, ένας απλός, καθημερινός άνθρωπος, πρέπει τώρα να βρει τη δύναμη να σώσει και τους δύο θησαυρούς, τον προσωπικό και τον εθνικό: τη γυναίκα του, το νεογέννητο παιδί του και το χρυσό της χώρας. Για να το καταφέρει, πρέπει να γίνει ήρωας, πολεμώντας το κακό και το έγκλημα μέσα σε μια πολύ σκοτεινή νύχτα, εξασφαλίζοντας φως στην πόλη, μέλλον στους συνανθρώπους του και χρώμα σ' αυτό το συμβολικό θρίλερ, που είναι γεμάτο σασπένς και μαύρο φινλανδέζικο χιούμορ.

DARKNESS IN TALLINN. Estonian independance has just been declared. The national treasury, hidden in Paris since 1940, is at last bein brought back to Tallinn. But the Mob plans to stag city - wide black - out and steal it. In this goal, th employ electrician Toivo, in need of money for his expected baby. While Toivo rewires the circuits at power plant, his wife prematurely goes into labour But as she hears of Toivo's supposed death throug lying mobster, she collaplses and nearly looses the baby. Finally, she delivers a tiny boy, immediately placed in an incubator. But the power goes out... Toivo, a common, simple man, must then find the strength to save both treasures, the personal and national: his wife, his newborn baby, and the count gold. To do so, in one black night, fighting Evil an Crime, he must become a hero. Rendering light to city, future to his fellows, and colour to this symbolical thriller, full of suspense and dark Finnish humour.

ΙΛΚΑ ΓΙΑΡΒΙΛΑΤΟΥΡΙ: Γεννήθηκε στη Φινλανδία το 1961. Σπούδασε ηλεκτρολόγος-μηχανολόγος, σύγχρονη λογοτεχνία, υποκριτική και σκηνοθεσία κινηματογράφου στα πανεπιστήμια του Ελσίνκι και έκανε μεταπτυχιακά στον κινηματογράφο. Από το 1989 ζει στη Νέα Υόρκη. Έγραψε το σενάριο, σκηνοθέτησε, έκανε το μοντάζ και υπήρξε παραγωγός της πρώτης μεγάλου μήκους ταινίας του, το «Homebound», το 1990. Το «Σκοτάδι στο Ταλίν» είναι η δεύτερη ταινία του.

ILLKKA JARVILATURI: was born in Finland in 1961. He studied electrical engineering, contemporary literature, acting and film direction at Helsinki universities, and got an MFA in film. Since 1989, he has been living in New York. He wrote, directed, edited and produced his first feature film, «Homebound», in 1990. «Darkness in Tallinn» is his second movie.

Σκηνοθεσία/Director: Illkka Jarvi
Σενάριο/Screenplay: Paul K
Φωτογραφία/Cinematography: Rein K
Μοντάζ/Editing: Christopher Telle
Μουσική/Music: M
Ήχος/Sound: Jussi Vänt
Παραγωγός/Producer: Lasse Saa
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Toomas H
Ηθοποιοί/Cast: Ivo Uukkivi, Milena Gulbe, Enn Klooren, Jüri Ja
Παραγωγή/Production: Film Zolfo, Upstream Pictures, Filml International, Filmteknik and Exit
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Upstream Pictures 664 Ave of the Americas 3rd Fl, New York NY 100 10 12 12366-1936 Fax: 366-
35 mm, Ασπρόμαυρο και Χρώμα/B&W and Colour,

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1990 Homebound
1993 Darkness in Tallin

JUST FRIENDS
Belgium/France/Holland, 1992

UST FRIENDS. Το «Just Friends» εκτυλίσσεται
την Αμβέρσα στο τέλος της δεκαετίας του '50,
σμέσα σε μια ομάδα γαλλόφωνων φανατικών της
ας, αντιπροσωπευτικών της εποχής τους και του
ια ανατρεπτικού πνεύματός της. Είναι μια ταινία
μόσφαιρας, φτιαγμένη από, γύρω και για τους
λους της τζαζ. Ο Τζακ, ο Αντρέ, ο Τζεφ, η Ανίτα
η Λούσυ είναι όλοι «καλοπροαίρετοι ταραξίες»,
λλιτέχνες αφοσιωμένοι στην τέχνη τους. Και τους
έσει να κάνουν πλάκα. Ο Τζακ, ο κεντρικός
ρακτήρας, είναι ένας σαξοφωνίστας που κερδίζει
ζωή του δουλεύοντας στο λιμάνι και το μοναδικό
υ όνειρο είναι να πάει στη Νέα Υόρκη, τη Μέκκα
ς τζαζ, όπου θα μπορέσει να συναντήσει τα
δωλά του. Το φιλμ αφηγείται τα καθημερινά του
οβλήματα, τις χαρές και τις εμπειρίες του,
τιάζοντας στη γραφική φιλία του με άλλους
υσικούς, γλύπτες και καλλιτέχνες, με τους οποίους
ιράζεται μια ανικανοποίητη ζωή στην Αμβέρσα,
ην εποχή της αργής παρακμής του μπίμποπ.

JUST FRIENDS The story takes place in Antwerp, at the end of the fifties, amongst a group of french-speaking jazz-maniacs representative of their time and of its gently provocative spirit. It is an atmosphere-movie made by, about and for jazz-lovers. Jack, Andre, Jeff, Anita and Lucy are all good-natured, mild agitators, artists dedicated to their art. And they all generally enjoy playing jokes. Jack, the central character, is a tenor saxophonist who earns his living working on the docks and dreams only of leaving to New York, the Mecca of jazz, where he'll be able to meet his idols. In the meanwhile, the film recounts his everyday problems, laughs and experiences, focalising on his colourful friendship with other musicians, sculptors and artists with whom he shares his unsatisfactory existence in Antwerp, during this time of slow decline for be-bop jazz.

νοθεσία/Director: Marc-Henri Wajnberg
άριο/Screenplay: Alexandre Wajnberg, Pierre Sterckx and Mark-
i Wajnberg
τογραφία/Cinematography: Remon Fromont
ντάζ/Editing: Ludo Troch
υσική/Music: Michel Herr and Archie Shepp
πιοι/Cast: Josse De Pauw, Ann-Gisel Glass, Charles Berling, Sylvie
aud, Jean-Francois Jacob, Geert Kliphuis, Franck Vercruyssen, Bella
inberg
ος/Sound: Jean Bernard Thomasson
αγωγός/Producer: Marc-Henri Wajnberg, René Solleveld
αγωγή/Production: Wajnbrosse Productions, Panic Productions,
ino Pictures, RTBF, NOS
κόσια Εκμετάλλευση/World Sales: Mercure Distribution-Jacques Le
47 rue de la Colonie 75013 Paris-France Tel: 33145898000 Fax:
5650747
mm, Χρώμα/Colour, 95'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1993 Just Friends

ΜΑΡΚ-ΑΝΡΙ ΒΑΪΝΜΠΕΡΓΚ: Γεννήθηκε το 1953. Σπούδασε κινηματογράφο στη σχολή INSAS των Βρυξελλών και έκανε τη διατριβή του με θέμα τον Μάρκο Φερέρι. Από τότε, σκηνοθέτησε και υπήρξε παραγωγός σε πολλές ταινίες μικρού μήκους και τηλεοπτικές σειρές, συμμετείχε στη συγγραφή του σεναρίου ταινιών μεγάλου μήκους, εμφανίστηκε ως ηθοποιός στο θέατρο και την οθόνη, γύρισε ντοκιμαντέρ αλλά και ταινίες κινουμένων σχεδίων. Όλα αυτά του εξασφάλισαν τη συμμετοχή του σε πολλά φεστιβάλ.

MARC-HENRI WAJNBERG: He was born in 1953. He studied cinema at the INSAS school of Brussels, and completed a final dissertation on Marco Ferreri. He has since directed and produced many short-length movies, TV series, co-writter several feature films, acted both on the stage and on the screen, and made documentaries as well as animation films - all of which brought him to participate in many festivals.

18
Taiwan, 1993

18. Στην Κίνα, «18» είναι το όνομα ενός παιχνιδιού που παίζεται με ζάρια και ένα κύπελλο. 18 είναι το υψηλότερο σκορ, που συμβολίζει ταυτόχρονα τις μεγάλες ελπίδες και τα όνειρα. Λειτουργώντας κυρίως ως μεταφορά, το παιχνίδι αυτό παίζει ένα σημαντικό ρόλο σ' αυτήν την παράξενη, μυστηριώδη και εντυπωσιακή δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του Πινγκ Χο. Ένας άνδρας σταματάει για ένα ποτό σ' ένα μικρό ψαράδικο χωριό με την αντιπαθητική γυναίκα του και την κακομαθημένη κόρη του. Καθώς απορροφάται όλο και περισσότερο στο παιχνίδι και τη ζωή του χωριού, η γυναίκα του και η κόρη του φεύγουν θυμωμένες για την Taipei, εγκαταλείποντας τον άνδρα στην καινούργια εμμονή του. Ελεύθερος, επιτέλους, αρχίζει ν' αντιμετωπίζει τον εαυτό του και περνάει μια βαθιά κρίση ταυτότητας: γιατί δεν του λείπει η οικογένειά του ή η πετυχημένη ζωή του στην πόλη; Είναι βαθιά Κινέζος, όπως ο πατέρας του, ή Ταϊβανέζος; Αρχίζει να τρελαίνεται ή επιτέλους τώρα ξυπνάει; Όποιες κι αν είναι οι απαντήσεις, η ζωή του αρχίζει να μετατρέπεται σ' ένα συνεχή τζόγο μέσα σ' ένα πολύ περίεργο περιβάλλον.

18. In China, «18» is the name of a dice game played with a bowl. 18 being the highest score, it also represents the highest hopes and dreams. Mo as a metaphore, the game plays a big part in this strange, mysterious and above all striking second feature by Ping Ho. A man stops for a drink in a small fishing village with his nasty wife and spoile daughter. As he gets more and more involved in t game and in the village life, the angry wife and c leave for Taipei, abandoning the man to his new obsession. Carefree at last, he begins to face his self, and goes through a deep identity crisis: why doesn't he miss his family or his successful life in t city? Is he profoundly Chinese, like his father, or Taiwanese? Is he going crazy or waking up at las Whatever the answers, his life takes the aspect o every-minute gamble in the weirdest of surrounding

ΠΙΝΓΚ ΧΟ: Γεννήθηκε στην Ταϊβάν το 1957. Πήρε πτυχίο ηλεκτρολόγου-μηχανολόγου από το πανεπιστήμιο Tung Hai της Ταϊβάν και ένα ακόμα πτυχίο για παραγωγής κινηματογράφου από το πανεπιστήμιο Syracuse της Νέας Υόρκης. Υπήρξε παραγωγός, σκηνοθέτης και σεναριογράφος διαφημιστικών και τηλεοπτικών προγραμμάτων, καθώς και ταινιών μικρού μήκους. Είναι υφηγητής στο κινηματογραφικό τμήμα του Κινέζικου Πολιτιστικού Πανεπιστημίου και σκηνοθέτησε δύο ταινίες μικρού μήκους, το 1988 («Ο σκάπτης» και «Ο διάβολος είναι πίσω του»). Το «18» (1993) είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του μετά από το «Τίμα τον πατέρα σου» (1990).

PING HO: Born in Taïwan in 1957. With a degree in Chemical Engineering from Tung Hai University, Taïwan, and another in Film Production from Syracuse University, New York, he has produced, directed and written commercials, television programmes and short films. Also a lecturer in the Film Department of Chinese Cultural University, he directed two short films in 1988 («The Digger and Devil's Behind It»). «18» (1993) is his second feature film after «Honor Thy Father» (1990).

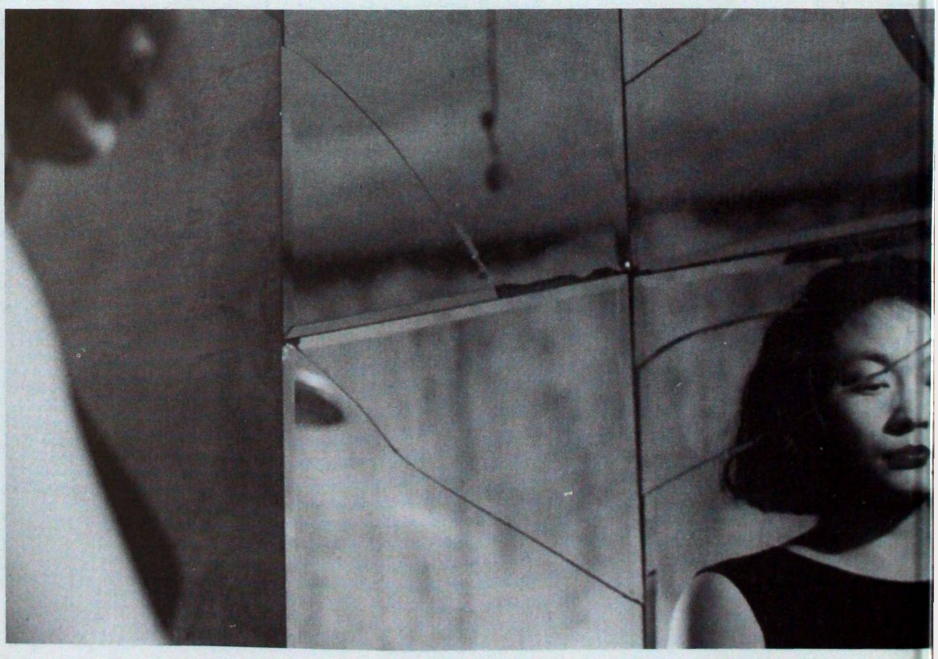

Σκηνοθεσία/Director: Ping
Σενάριο/Screenplay: Cheng Kuo, Ping
Φωτογραφία/Cinematography: Tom
Μοντάζ/Editing: Chen Po-Wen, Chou Hsu
Μουσική/Music: Jim
Ήχος/Sound: Jim
Ηθοποιοί/Cast: Monica Lu, Hsin-Kuo Wu, T'Zong Hu
Παραγωγός/Producer: Shu-Ping Li, Mu-Ts'u
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Ching-H
Παραγωγή/Production: Taïwan Film, Culture Company, King's
Li
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Lan, Tsu-Wei 3F No
Cheng Kan Rd, Taïpeï, Taïwan tel: 886-2-760 7091 Fax: 886-2-762
35mm, Χρώμα/Colour.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1990 Honor Thy Father
1993 18

LIBERA, (LIBERA, AURORA, CARMELA)
Italy, 1992

ΛΙΜΠΕΡΑ. Προκαλώντας συχνές συγκρίσεις του άπι Κορσικάτο με τον Ισπανό Πέντρο Αλμοδόβαρ η ibera», η τρίπτυχη κωμωδία με την οποία ωτοεμφανίζεται ο σκηνοθέτης, αποκαλύπτει ένα πλιζαρισμένο κόσμο γεμάτο από απελπισμένες ζύγους, παραστρατημένους άνδρες και μια όκληρη ποικιλία από σεξουαλικά διφορούμενες αντασιώσεις, που συνήθως έχουν να κάνουν με λαγές φύλου.

η πληθωρικές ιστορίες του Κορσικάτο ειπωμένες σα από κιτς συνθέσεις και εξεζητημένες λήψεις, περιέχουν με χιούμορ τα μελοδράματα της θημερινής ζωής της Νάπολης, που θυμίζουν πουνόπερα. Ο πρώτος γυναικείος χαρακτήρας που κονογραφείται, η Aurora, βλέπει τη μεσοαστική ζωή ς και τα ρομαντικά της όνειρα να καταρρέουν αν ο άνδρας της το σκάει με τη γραμματέα του. Carmela υποδέχεται τον όμορφο γιο της, που ιστρέφει από το αναμορφωτήριο ομοφυλόφιλος η πρωινομανής και του μιλάει για το περιπλεγμένο ρελθόν του.

σο για τη Libera, σε μια ιστορία που σχεδιάστηκε χικά σαν μια ανεξάρτητη ταινία μικρού μήκους, τή εκδικείται τον άπιστο σύζυγό της γνητοσκοπώντας τα σεξουαλικά του κατορθώματα η στη συνέχεια πουλώντας τα βίντεο στο κογενειακό περίπτερο.

LIBERA. Owing Pappi Corsicato frequent comparison with Spanish Pedro Almodovar, «Libera», his three-part debut comedy, reveals a stylized world full of frustated wives, evasive men, and a whole variety of sexually ambiguous fantasies, usually concerned with gender-switching. Corsicato's exuberant stories, told through kitsch compositions and mannered shots, humorously convey the soap-opera-like melodramas of Naples' daily life. The first portrayed woman, Aurora, sees her middle-class life and romantic dreams crumble when her man runs off with his secretary; Carmela has her cute son returning from reform school as a gay, heroin addict and tells him of his twisted origins. As for Libera, in a sketch first conceived as an independent short film, she takes revenge on her unfaithful husband by taping his sexual exploits and selling the videos at the family newsstand...

νοθεσία/Director: Pappi Corsicato
άριο/Screenplay: Pappi Corsicato
τογραφία/Cinematography: Roberto Meddi, Raffaele Mertes
ντάζ/Editing: Fabio Nunziata
ος/Sound: Andrea Petrucci, Furio Lorenzetti
λλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Pappi Corsicato
πιοιοί/Cast: Iaia Forte, Ninni Bruschetta, Enzo Moscato, Cristina adio, Ciro Piscopo, Manrico Gammarota
αγωγή/Production: Hathor Film
γκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Forum Pictures, Largo 19, Rome 00187, Italy Tel: (396) 679-463, Fax: (396) 678-
m, Χρώμα/Colour, 83'

ΠΑΠΙ ΚΟΡΣΙΚΑΤΟ: Γεννήθηκε στη Νάπολη το 1960. Σπούδασε υποκριτική και χορό. Η «Libera» (1992) είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

PAPPI CORSICATO: He was born in Naples in 1960. He studied acting and dancing. «Libera» (1992) is his first feature film.

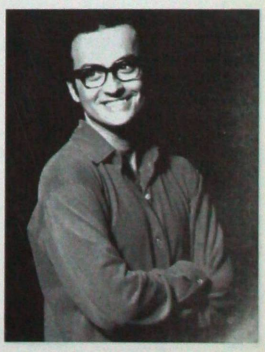

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1992 Libera

ZHAO LE
China, 1992

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΙ ΤΟΥ. Εστιάζοντας σε μια ομάδα ηλικιωμένων φανατικών της όπερας στο Πεκίνο, το «For Fun» είναι μια ζωντανή, καλοπροαίρετη κωμωδία, που τιμά τα οικουμενικής αξίας «μικρά πράγματα» της καθημερινής ζωής οπουδήποτε στον κόσμο. Η γοητεία της προκύπτει κυρίως από την απλή αλλά αιχμηρή παρατήρηση του κόσμου ενός γέρου, μέσα από τα μάτια μιας νεαρής σκηνοθέτριας. Ο γερο-Χαν εγκαταλείπει πια τη δουλειά που έκανε σ' όλη του τη ζωή ως επιστάτης της Ακαδημίας της Όπερας. Καθώς οι μέρες του μένουν ξαφνικά άδειες και η εξουσία που ασκούσε είναι τώρα χωρίς αντικείμενο, αναζητεί μια καινούργια ομάδα την οποία θα μπορούσε με κάποιο τρόπο να διοικεί. Και την ανακαλύπτει σε μια παρέα ηλικιωμένων μανιακών με την όπερα, την οποία οργανώνει ως επίσημη λέσχη τραγουδιού. Όμως, γρήγορα ξεσπούν τσακωμοί ανάμεσά τους, καθώς οι γέροι παλεύουν σαν τα παιδιά για δύναμη· μέχρι που ανακαλύπτουν ότι ο χώρος στον οποίο κάνουν τις πρόβες τους θα καταστραφεί, για να φτιαχτεί στη θέση του ένα κλαμπ καραόκε. Τότε συνειδητοποιούν πόση προσωπική πλήρωση παίρνουν απ' αυτή τη συλλογική δραστηριότητα...

FOR FUN. Set amongst a bunch of operamad Beijing oldsters, «For Fun» is a lively, «feel-good» comedy paying tribute to the universal minute of d life anywhere. Its charm results mostly from a simp sharp observation of an old man's world, by a yo woman-director. Old Han has to retire from his life long job as an Opera Academy janitor. His days suddenly empty, and the authority he used to exer left objectless, he seeks for a new company he c somehow command. And finds its with a group of elderly opera maniacs whom he organizes into an official singing club. But petty bickering soon arises the childish oldsters all jostle for power, until they out that the premises where they do their rehearsi will be destroyed in favor of a karaoke club. The then realize how much individual fulfilment they ge from this collective...

ΝΙΝΓΚ ΓΙΝΓΚ: Γεννήθηκε στο Πεκίνο και μπήκε στην Ακαδημία Κινηματογράφου του Πεκίνου το 1978. Το 1982 παρακολούθησε μαθήματα το Centro Sperimentale di Cinematografia, στην Ιταλία, και εργάστηκε ως βοηθός του Benardo Bertolucci στον «Τελευταίο αυτοκράτορα». Σκηνοθέτησε για πρώτη φορά στο «Κάποιος με ερωτεύεται» (1990), ένα ριμέικ του «Μερικοί το προτιμούν καυτό», που υπήρξε μεγάλη εμπορική επιτυχία στην Κίνα. Σήμερα είναι διευθύντρια των Κινηματογραφικών Στούντιο του Πεκίνου. Το «Για το κέφι του» (1992) είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία της.

NING YING: was born in Beijing, and joined the Beijing Film Academy in 1978. In 1982, she attended the Centro Sperimentale di Cinematografia in Italy, and was Benardo Bertolucci's assistant on «The Last emperor». She first directed «Somebody Falls in Love With Me» (1990), a remake of «Some Like It Hot» and a big commerical success in China. She is currently the director of the Beijing Film Studio. «For Fun» (1992) is her second feature.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1990 Somebody Falls in Love With Me
1992 For fun

Σκηνοθεσία/Director: Ning
Σενάριο/Screenplay: Ning Dai, Ning Ying από τη νουβέλα του/ Chen Jiangong's no
Φωτογραφία/Cinematography: Xia Feng, W
Μοντάζ/Editing: Zhou Me
Ήχος/Sound: Chao
Μουσική/Music: Meng Wei
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Yang Xiao
Ηθοποιοί/Cast: Huang Zongluo, Huang Wenjie, Han Shuxu

Παραγωγή/Production: Liu Yuanshen, Cheng Zhigu for Beijing

Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Fortissimo Film S Droogbak 4-C, 1013 GE Amsterdam, The Netherlands. Tel: (31-20 3215 Fax (31-20) 626
35 mm, Χρώμα/Colour,

WHEN PIGS FLY
Germany / USA, 1993

ΑΝ ΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΕΙΧΑΝ ΦΤΕΡΑ.

ίναι η ιστορία δύο θηλυκών φαντασμάτων που τοιχειώνουν μια παλιά κουνιστή πολυθρόνα και τα ποία αποφασίζουν να εμφανισθούν μπροστά στα άτια ενός μοναχικού μουσικού της τζαζ, που είναι ράθυμος να τα βοηθήσει να δικαιωθούν. οποθετημένη σε μια θλιμμένη βιομηχανική πόλη, η στορία ασχολείται με τη δημιουργική σχέση που ναπτύσσεται ανάμεσα στο θλιμμένο Μάρτυ, που γά σιγά ανοίγει τα μάτια του προς τον έρωτα και ν κόσμο, και τα δύο πνεύματα, τη Λίλυ και τη ύθυ, οι οποίες, χάρη στο Μάρτυ, θα εκδικηθούν φονιά σύζυγο της Λίλυ, για να βρουν τη λύτρωση η συνέχεια της αιώνιας περιπλάνησής τους. ρατώντας ένα σύνδεσμο με τους νεκρούς, με τα νειρά μας και με όλα όσα συνήθως αναφέρονται ς «υπερφυσικά», μπορούμε να έχουμε μια πιο ιεισδυτική ματιά στον κόσμο – ακριβώς όπως το άνει και η υπέροχη φωτογραφία του Robbie Müller. λε άλλα λόγια, το «Αν τα γουρούνια είχαν φτερά» ναι μια παραμυθένια, μερικές φορές σκοτεινή, στορία γύρω από την τραγωδία του θανάτου, που υχνά μπορεί να εξυψώσει την εκτίμησή μας ακόμη για τις πιο μικρές λεπτομέρειες της ζωής.

WHEN PIGS FLY. The story of two female ghosts haunting an old rocking chair, who decide to apeear to the eyes of a lonesome juzz musician liable of helping to do them justice. Set in a grim industrial town, it tells of the fruitful exchange that takes place between sad Marty, who will subsequently awaken to love and to the world, and both spirits, Lilly and Ruthie, who, thanks to Marty, will take revenge on Lilly's murderous husband, and thereafter retrieve peace for the rest of their eternal wandering. Through keeping a connection with the dead, with our dreams, and all that is usually referred to as «supernatural», one can have a more penetrating vision of the world – such as Robbie Müller's beautiful photography suggests. «When Pigs Fly» in other words a whimsical, sometimes dark tale about how the tragedy of death can often heighten our appreciation of even the smallest details of life.

ΣΑΡΑ ΝΤΡΑΪΒΕΡ: Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη το 1956. Μετά από σπουδές αρχαιολογίας και κλασικής ιστορίας, έγραψε το πρώτο της θεατρικό έργο («Τι στο διάβολο - Zelda Sayre»), το 1977. Το 1982 έγραψε, σκηνοθέτησε και υπήρξε παραγωγός της πρώτης της ταινίας (μεσαίου μήκους) «Δεν είσαι εγώ», βασισμένης σε μια ιστορία του Paul Bowles. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της, «Sleepwalk» (1986), τιμήθηκε με το βραβείο Ζωρζ Σαντούλ στη Γαλλία και με ειδικό βραβείο στο φεστιβάλ του Μανχάιμ. Σκηνοθέτησε επίσης ένα επεισόδιο για μια τηλεοπτική σειρά και ένα δεύτερο θεατρικό έργο. Ως παραγωγός δούλεψε με το σύντροφό της Jim Jarmusch στο «Διακοπές διαρκείας», το 1980 και στο «Πέρα από τον Παράδεισο» το 1984. Το «When Pigs Fly», μια διεθνής συμπαραγωγή, είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία της. Η Σάρα Ντράιβερ δουλεύει αυτή τη στιγμή μια προσαρμογή του μυθιστορήματος της Jane Bowles «Δυο σοβαρές κυρίες».

SARA DRIVER: She was born in New York city in 1956. After studies in archeology and classical history, she wrote her first play, «What the Hell - Zelda Sayre», in 1977. In 1982, she wrote, directed and produced her first film (medium length), «You are not I», based on a story by Paul Bowles. Her first featuring film, «Sleepingwalk», 1986, won the Prix Georges Sadoul in France and a Special Prize at the Mannheim Festival. Her directorial credits also include an episode for a television series and a second stage production. As a producer, her work includes her partner Jim Jarmusch´s «Permanent Vacation» (1980) and «Stranger than Paradise» (1984). «When Pigs Fly», an international cooproduction, is her second feature. Currently, Sara Driver is working on an adaptation of Jane Bowles´ novel, «Two Serious Ladies».

ινοθεσία/Director: Sara Driver
άριο/Screenplay: Ray Dobbins, Βασισμένο σε μια ιστορία
/based on a story by Dobbins and Sara Driver
τογραφία/Cinematography: Robbie Müller
ντάζ/Editing: Jay Rabinowitz
ος/Sound: Drew Kunin, Richie King
υσική/Music: Joe Strummer
λλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Joselyn Beaudoin
οησιοί/Cast: Alfred Molina, Marianne Faithfull, Seymour Cassel,
ggie O' Neil
αγωγή/Production: Kees Kasander, Susan Sultan, Demetra
Bride for Sultan Driver Films
γκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Odyssey Films/Peter Elson
0 Wilshire Blvd, Suite 400, CA 900, USA Tel: 213-655-9335 Fax:
-655-928
mm, Χρώμα/Colour, 94΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1986 Sleepwalk
1993 Whhen Pigs Fly

THE LOTUS EATERS

Canada, 1993

ΟΙ ΛΩΤΟΦΑΓΟΙ. Σε ένα μικρό παραδεισένιο νησί έξω από τις ακτές της Βρετανικής Κολούμπια, η οικογένεια των Κίνγκσγουντ κάνει ό,τι μπορεί για να συντηρεί την ειδυλλιακή εικόνα της ήρεμης ευτυχίας και της καθημερινής ρουτίνας. Πίσω όμως από τη «βιτρίνα», πεθαίνουν από πλήξη και καταφεύγουν στο ψέμα για να αντέξουν την οικογενειακή κόλαση: ο πατέρας είναι ο διευθυντής του σχολείου Χαλ, η μητέρα είναι η Ντιάνα που πλέκει πουλόβερ, η έφηβη κόρη είναι η «αντάρτισσα» Κλέο, και το νεαρότερο μέλος της οικογένειας είναι η ευφάνταστη Ζωή - που μέσα από τα δικά της μάτια παρακολουθούμε την ιστορία της οικογένειας. Η οικογενειακή ισορροπία ανατρέπεται όταν έρχεται από το Κεμπέκ μια νέα δασκάλα, η γοητευτική Άννα - Μαρία Άντριους, με την κιθάρα της, τα μίνι της, τα βιβλία της μαύρης μαγείας και τις τολμηρές φιλελεύθερες ιδέες της. Μέσα από την επίδραση που θα έχει η Άννα - Μαρία τόσο επάνω στη μικρή Ζωή όσο και επάνω στον ερωτευμένο πατέρα της, θα βγουν στο φως οι αντιφάσεις και οι υποκρισίες της οικογένειας. Και η μικρή Ζωή θα μάθει πολλά για τον βρώμικο κόσμο των μεγάλων, ενώ η ήρεμη δεκαετία του '50 δίνει τη θέση της στην «άγρια» δεκαετία του '60.

THE LOTUS EATERS. On a small paradise island off the British Columbia coast, the typical Kingswood family is doing its best to smilingly maintai still happiness and daily routine. Under the crust of normality, they are of course dying with boredom and constantly making up lies to survive family hell: school principal Halas the father, sweater - knitting Diana as mom, rebellious Cleo as the teenage daughter, and imaginative Zoe as the youngest of the lot - the eyes through which the story is seen. But everything is tume upside down when attractive Anne - Marie Andrews arrives from Quebec as the new schoolteacher, with h guitar, her mini - skirts, her black magic books and her outrageously liberal ideas. Through her effect on both little Zoe and her enamoured dad, each of the contradictions, the hypocrisies and the family knots wi brought to light, teaching little Zoe about the adults' st world, just at the turning point between the staid fifties the wild sixties. A funny, resonant tale of a magic Win Metamorphoses called upon a family who thereafter l its innocence.

ΠΩΛ ΣΑΠΙΡΟ: Σκηνοθετεί για τον κινηματογράφο και την τηλεόραση εδώ και είκοσι χρόνια. Η πρώτη του δουλειά στον κινηματογράφο ήταν ένα απόσπασμα της μικρού μήκους ταινίας «Ζωή Χ 9», που ήταν υποψήφια για Όσκαρ. Η άλλη μικρού μήκους ταινία του «Θαύμα στο Μορέ», κέρδισε βραβεία στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου και Τηλεόρασης της Νέας Υόρκης. Έγραψε και σκηνοθέτησε δυο τηλεταινίες για το δίκτυο CBC, "Hockey Night" και "The Rookies". Οι «Λωτοφάγοι» είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία.

PAUL SHAPIRO: He has been a movie and television director for 20 years. His first film was a segment of the short "Life X 9" nominated for an Oscar. His other short film, "Miracle at Moreux" won several awards at New York's International Film and Television Festival. He wrote and directed two movies-of-the-week for CBC Television, "Hockey Night" and "The Rookies". The "Lotus Eaters" ('93) is his first feature movie.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY
1993 Οι λωτοφάγοι/The lotus eaters

Σκηνοθεσία / Director: Paul Sh
Σενάριο / Screenplay: Peggy Thor
Φωτογραφία / Cinematography: Thomas B
Μοντάζ / Editing: Susan Sh
Μουσική / Music: John Sc
Ήχος / Sound: Michael M
Καλλιτεχνική Διεύθυνση / Art Direction: David Re
Ηθοποιοί / Cast: Sheila McCarthy, R.H. Thomson, Frances Hyland, Paul Soles, McLean, Tara Frederick, Gabe Khouth, Michele - Barbara Pe
Παραγωγός / Producer: Sharon McG
Παραγωγή / Production: Mortimer & Ogilvy Productio
Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: Malofilm Distribution Inc. Boulevard st. Laurent, bureau 650, Montreal, Quebec, Canada H2 Tel.: (514) 844-
35 mm Χρώμα / Colour

SURZHEKEY ANGEL SMERTI
Kazakhstan, 1992

ΓΓΕΛΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ. Μια ταινία που μιλάει
α το λαό του Καζακστάν και την άγνωστη, στον περισσό-
ρο κόσμο, ιστορία του. Η ταινία εξελίσσεται τη δεκαετία
υ '30, την εποχή της κολεκτιβοποίησης επί Στάλιν. Το
ζακστάν είναι μια έρημος που τη δέρνει ο αέρας και τη
σχίζουν μανιασμένα σκυλιά. Σ' αυτό το περιβάλλον της
ονης στέπας τοποθετείται η πλοκή της ταινίας, αντανα-
ώντας όλο το δράμα εκείνης της εποχής, όλους τους
πονους αγώνες των κατοίκων. Βασικοί ήρωες είναι ο
υρτζέκι, ένας αντιπρόσωπος των Σοβιέτ, και ο
χραντίν, ένας νομάδας. Οι δυο τους είναι διαμετρικά
τίθετοι, αν και ανήκουν στην ίδια κοινότητα. Ενώ ο
υρτζέκι τρομοκρατεί αμείλικτα τον ίδιο το λαό, θλιβερή
ίρα περιμένει τον Παχραντίν: σύλληψη, φυλάκιση, ταπεί-
ση, προδοσία, φυγή και τελικά θάνατος...

SURZHEKEY, ANGEL OF DEATH. It is a saga - film which tells of the Kazakh people's history, unknown to most of the world. It takes place in the thirties, during the collectivization period under Stalin. The Kazakh landscape is a desolate one, swept by a constant wind and ran across by howling dogs. Set in this decor of barren steppes, the plot reflects all the drama of the time, the long - suffering struggles of the native population. The main characters are Surzhekey, a representative of the Soviet, and Pakhraddin, a nomad. Both are diametrically opposed members of the same community: while Surzhekey relentlessly terrorizes and cuts down his own people, a mournful fate awaits Pakhraddin's lot: arrest, prison, humiliation, betrayal, escape and finally death...

ΝΤΑΜΙΡ ΜΑΝΑΜΠΑΓΙΕΦ: Γεννήθηκε το 1946. Αποφοίτησε από το Κινηματογραφικό Ινστιτούτο της Μόσχας το 1978. Έχει γυρίσει μια ταινία μικρού μήκους, "Raushan" (1979), καθώς και δυο τηλεταινίες: «Γενέθλιες στέπες» (1981) και «Μια κραυγή» (1986). Η ταινία «Άγγελος θανάτου» είναι η πρώτη του μεγάλου μήκους.

DAMIR MANABAYEV: Born in 1946. He graduated from the Moscow Film Institute in 1978. His directorial credits include a short film, "Raushan" ('79), as well as two films for television: "Native Steppes" ('81) and "A Cry" ('86), "Surzhekey", "Angel of Death" ('91) is his first feature film.

νοθεσία / Director: D. Manabayev
άριο / Screenplay: S. Elubayev
ογραφία / Cinematography: B. Suleyev
τέζ / Editing: S. Niyazova
ς / Sound: G. Mukatayeva
σική / Music: A. Bestybayev
Λιτεχνική Διεύθυνση / Art Direction: S. Kurmanbekov
ποιοι / Cast: M. Nurekeyev, N. Zhanturin, Zh. Iskakov, B. Alpeisov, B. Djardemaliyeva
αγωγή / Production: M. Smagulov
αγωγή / Production: Catharsis
κόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: M. Filippova Al - Farabi Str. 16, Almaty, Kazakhstan, 7(3272)481181 Fax: 7(3272)63-69-73
πτ Χρώμα / Colour, 129'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY
1992 Surzhekey angel smertii

LUDWIG 1881

Switzerland / Germany, 1993

ΛΟΥΝΤΒΙΧ 1881. Το καλοκαίρι του 1881, ο βασιλιάς της Βαυαρίας Λουδοβίκος Β' και ένας ηθοποιός της Αυλής του Μονάχου, ο Τζόζεφ Κάιντζ, ταξιδεύουν ινκόγκνιτο στη λίμνη της Λουκέρνης, χρησιμοποιώντας ψεύτικες ταυτότητες: ο βασιλιάς σαν Μαρκήσιος Σαβερνύ και ο ηθοποιός σαν Κύριος Ντιντιέ, ονόματα δανεισμένα από ένα θεατρικό έργο του Ουγκώ. Σκοπός του βασιλιά είναι να βάλει τον ηθοποιό να ερμηνεύσει αποσπάσματα από τον «Γουλιέλμο Τέλλο» του Σίλλερ στα πραγματικά μέρη της δράσης του έργου. Από μια βίλα δίπλα στη λίμνη, οι δυο πρωταγωνιστές πηγαίνουν με βάρκα στα διάφορα «θέατρα» της δράσης του έργου του Σίλλερ. Ο βασιλιάς υποχρεώνει τον ηθοποιό να υποστεί μια έντονη προετοιμασία για το ρόλο, πράγμα που συνεπάγεται σκληρή φυσική δοκιμασία για τον Κάιντζ...
Η περιγραφή αυτού του παράξενου ταξιδιού διακόπτεται από φλασμπάκ, στα οποία βλέπουμε τον Λουδοβίκο στα παλάτια του, όπου εφευρίσκει απίστευτες μηχανές για να δημιουργεί κύματα και ουράνια τόξα.

LUDWIG 1881. During the summer of 1881, K
Ludwig II of Bavaria and an actor from the court of
Munich, Josef Kainz, travel incognito to the Lake Lucer
It is by the king's order that they are using false identit
the Marquis de Saverny and Monsieur Didier, names
borrowed from a Victor Hugo play. Ludwig II intends t
have his actor perform passages from Schiller's "Willi
Tell" on the scenes of the action. The two protagonists
settle into a private lakeside villa. By boat, they visit th
various "theaters" of the action in Schiller's play. Ludw
insists that the actor undergoes an intensive preparati
for his role which leads to physical trials...The descripti
of this strange journey is broken up by a number of
flashbacks in which we see Ludwig II in his many castl
and palaces, where he invents incredible machines fo
creating waves and rainbows.

ΝΤΟΝΑΤΕΛΟ ΝΤΟΥΜΠΙΝΙ: Γεννήθηκε στη Ζυρίχη το 1955. Σπούδασε στην Ακαδημία Κινηματογράφου της Βιέννης από το 1975 ως το 1977. Συνέχισε με σπουδές θεάτρου, κινηματογράφου και τηλεόρασης στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας από το 1979 ως το1982.

ΦΟΣΚΟ ΝΤΟΥΜΠΙΝΙ: Γεννήθηκε στη Ζυρίχη το 1954. Σπούδασε θέατρο, κινηματογράφο και τηλεόραση στο Πανεπιστήμιο της Κολωνίας.

DONATELLO DUBINI: Born in Zurich in 1955, attended the Film Academy in Vienna from 1975 to 1977. He pursued theater, film and television studies at the University of Cologne from 1979 to 1982.

FOSCO DUBINI: Born in Zurich in 1954, studied theater, film and television at the University of Cologne.

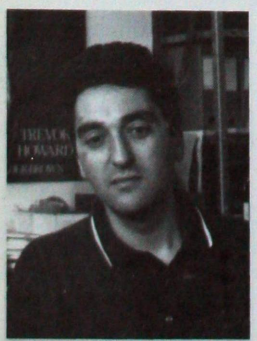

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY

1978/79 Gösgen - Ein Film über die Volksbewegung gegen Atomkraftwerke 135' documentary
1983/84 Blindgänger 54' documentary
1984 Über mir der Himmel unter mir ein schwarzes Loch 22' documentary
1985/86 Das Verschwinden des Ettore Majorana 87' documentary
1988/89 Klaus Fuchs - Atomspion 88 'documentary
1991 J.K. - Erfahrungen im Umgang mit dem eigenen Ich 81' documentary

Σκηνοθεσία / Director: Donatello and Fosco D
Σενάριο / Screenplay: Donatello Dubini, Fosco Dubini, Barbara Marx, Martin
Φωτογραφία / Cinematography: Matthias
Μοντάζ / Editing: Donatello D
Ήχος / Sound: Andreas V
Μουσική / Music: Kronos Qu
Ηθοποιοί / Cast: Helmut Berger, Max Tidof, Dietmar Mössmer, Michael Sch
Herbert Leiser, Nina H
Παραγωγή / Production: Filmproduktion Dubini, Tre
Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: Dubini Filmproduktion Lochners
17-D-50674 Köln Tel. 0049/221/23-90-06 Fax: 0049/221/21-2
32 mm Χρώμα / Colou

KALIFORNIA
USA, 1993

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. Ένα νεαρό ζευγάρι, ο ημοσιογράφος Μπράιαν και η φωτογράφος Κάρι, ξεκινούν να ταξίδι με σκοπό να συλλέξουν πληροφορίες «από πρώτο ερι» για ένα θέμα που τους απασχολεί ιδιαίτερα: τους ίριαλ-κίλερς». Στο ταξίδι τους, θα βρεθούν με ένα ντανό δείγμα του είδους στο πίσω μέρος του αυτοκινήτου ους! Η περιπέτεια αρχίζει όταν παίρνουν σε οτοστόπ τον γροίκο Έρλυ (Μπραντ Πιτ) και την απλοϊκή φίλη του Αντέλ ζούλιετ Λιούις). Η προσπάθεια για φιλική επαφή ανάμεσα τα δυο ζευγάρια θα εξελιχθεί σε ένα όργιο βίας και ματος από το ακατανίκητο δολοφονικό ένστικτο του Έρλυ. αι ο Μπράιαν θα βρεθεί αντιμέτωπος με το δίλημμα: να κοτώσει για να επιβιώσει ή να σκοτωθεί... Ό,τι χρειάζεται α να κάνει αυτό το ταξίδι αξέχαστο! Εφηβική ταινία δρόμου αι ταυτόχρονα φιλοσοφικό θρίλερ είναι αυτή η πρώτη γάλου μήκους ταινία του Ντομινίκ Σένα, που τη διαποτίζει ας έντονος εκρηκτικός αισθησιασμός και ένα σκοτεινό ούμορ.

KALIFORNIA. A pair of sophisticated, urban journalists, writer Brian and photographer Carrie have a fascination for serial killers. On a trip across the country to collect first hand information on their favorite theme, they will get brutally acquainted with a living sample, stretched for a lift on the back seat of their car, and thereafter lose all of their liberal innocence. The journey, which starts as a humane attempt for friendship with grotty, primitive Early (Brad Pitt) and his undereducated girlfriend Adele (Juliette Lewis), ends in an act of human butchery on the former's part. Until Brian finally faces the self preserving necessity of either killing or being killed... Enough to make this voyage into society's rot and flawed ethics perfectly unforgettable! Charged with heavy, explosive sexuality and dark humour, Dominic Sena's feature film directorial debut ceaselessly conveys a sense of growing terror, but equally of strange natural beauty, as we follow Early's mysteriously irrepressible instinct to kill, all through this initiatory road - movie and philosophical thriller at once.

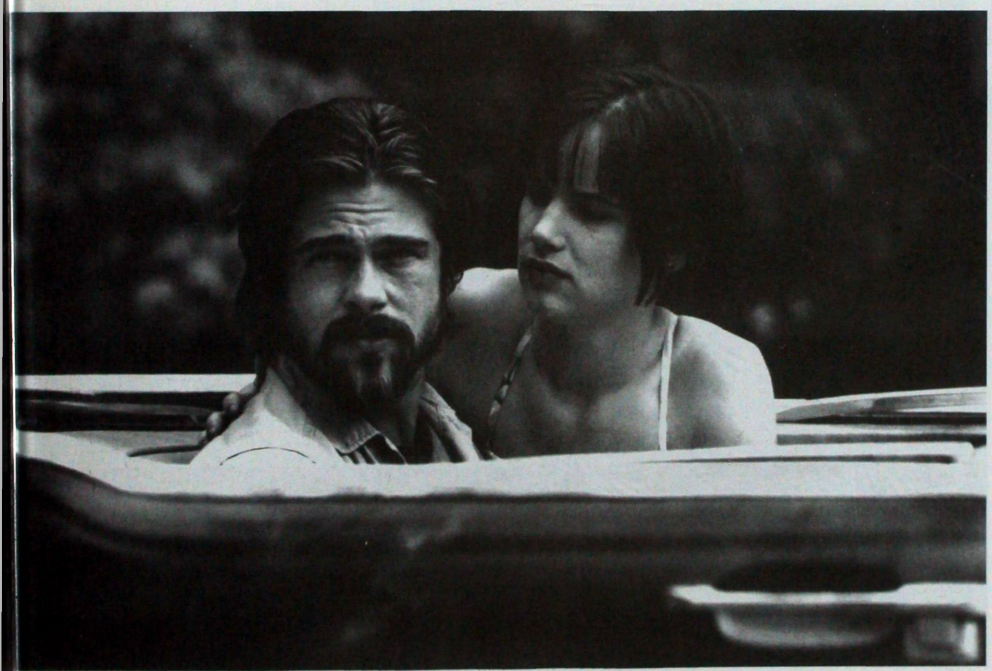

ΝΤΟΜΙΝΙΚ ΣΕΝΑ: Αποφοίτησε από το Kent State University το 1979. Εγκαταστάθηκε στο Λος Άντζελες και σύντομα άρχισε να εργάζεται στην Παραμάουντ ως σεναριογράφος. Το 1983 μπήκε στο στίβο των μουσικών βίντεο - κλιπ ως οπερατέρ και το 1986 ήταν ένας από τους συνιδρυτές της Propaganda Films, μιας εταιρείας που σύντομα διεύρυνε τους στόχους της, περνώντας από τα βίντεο - κλιπ στα διαφημιστικά (ο Σένα γύρισε το διαφημιστικό της Nike με τον Andre Agassi) και στη συνέχεια προωθώντας κινηματογραφικά και τηλεοπτικά σχέδια. Η «Καλιφόρνια» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Σένα.

DOMINIC SENA: A graduate of Kent State University, Sena moved to Los Angeles in 1979, and soon began working for Paramount as a screen writer. By 1983, he had entered the music video arena as a cameraman, which led to him co-founding Propaganda Films in 1986. Initially concentrating on music videos, Propaganda then broadened its scope to include commercial production (Sena's spots include Andre Agassi playing for Nike), from where it started developing film and television projects. "Kalifornia" ('93) is Sena's first feature film.

ηνοθεσία / Director: Dominic Sena
νάριο / Screenplay: Tim Metcalfe
ιτογραφία / Cinematography: Bojan Bazelli
ντάζ / Editing: Martin Hunter
ος / Sound: Jose Antonio Garcia
λλιτεχνική Διεύθυνση / Art Direction: Michael White
οποιοί / Cast: Brad Pitt, Juliette Lewis, David Duchovny, Michelle Forbes
αγωγοί / Producers: Steve Golin, Aris McGarry, Joni Sighvatsson
αγωγή / Production: Propaganda Films
γκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: Manifesto Film Sales, 3rd floor, 10 Livonia Str., don W1V 3PH, Great Britain Tel.: (4471) 439-2424 fax: (4471) 4-9964
mm Χρώμα / Colour, 118'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY
1993 Kalifornia

A LA BELLE ETOILE

France / Switzerland, 1993

ΚΑΤΩ ΑΠΟ Τ' ΑΣΤΕΡΙΑ. Ο Τομάς είναι ένας έφηβος σαν όλους τους άλλους: τρέχει, κοιμάται, στέλνει γράμματα. Ξεφεύγει από τη ρουτίνα της καθημερινότητας, όταν νιώθει απροσμέτρητα ερωτευμένος με μια άγνωστη, τη Μάριον. Εμπιστεύεται το μυστικό του έρωτά του στη φίλη του καλύτερου φίλου του, την Κλαιρ, με την οποία αισθάνεται ότι μπορεί να εκφράζεται ελεύθερα. Στο μεταξύ η καλύτερη φίλη της Μάριον, η Ρεβέκκα, θα ήθελε να τραβήξει την προσοχή του Τομάς, με τον οποίο είναι κρυφά ερωτευμένη. Όμως ο Τομάς καταστρέφει όλες τις σχέσεις του με τα λάθη του και την αδυναμία του να κατανοήσει τα συναισθήματα των άλλων. Θα μπορέσει να νοιαστεί για κάποιον άλλον; Θα μπορέσει να αλλάξει και να ενηλικιωθεί όταν συναντά τη Χάνα, τη νεαρή Πολωνέζα προσφυγοπούλα που θέλει να γίνει σχοινοβάτισσα; Πώς μπορεί κάποιος να χάσει τον εγωισμό και την υπερηφάνειά του, είναι το πραγματικό θέμα αυτής της «κωμωδίας της ενηλικίωσης».

UNDER THE STARS. Thomas is a teenager lik any other, who runs, sleeps and sends letters. He drifts av from the daily life he has always known, driven by the immoderate love he vows to Marion, a total stranger. He shares the secret of this love with his best friend's companion, Claire, whom he can open up to entirely. Meanwhile Marion's best friend, Rebecca, would desperately like Thomas to return the love she feels for h But Thomas spoils it all with his mistakes, his disrespect a his misunderstanding of other people's feelings. Is he eve capable of attentions for someone else? Will he be able change and grow up when a young exile woman who dreams of tightrope walking opens her arms to him? «A l Belle Etoile», a moral and initiatory comedy paying tribut to the magic of cinema, is about losing one's pride and selfishness.

ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕΡΟΖΙΕΡ: Γεννήθηκε το 1971. Σκηνοθέτησε δύο ταινίες μικρού μήκους, "Made In Belgique" (1987) και "L' Hydrolution" (1990). Το 1990 κέρδισε την ειδική επιχορήγηση του ιδρύματος Hachette Cinéma. Το 1988 ίδρυσε την εταιρεία παραγωγής "La Vie Est Belle", η οποία παρήγαγε 24 ταινίες μικρού μήκους και μία μεγάλου μήκους, "Villégiature" του Φιλίπ Αλάρ (1993). Η ταινία «Κάτω από τ' αστέρια» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους που σκηνοθέτησε ο Ντεροζιέρ.

ANTOINE DESROSIERES: Born in 1971. He directed two short films, "Made in Belgique" ('87) and "L' Hydrolution" ('90), which awarded him a grant from the Fondation Hachette Cinéma in 1990. In 1988, he founded the production company «La Vie Est Belle», which produced as many as 24 short movies and a feature film by Philippe Alard («Villégiature»). "A la Belle Etoile" is his own feature film directorial debut.

Σκηνοθεσία / Director: Antoine Desrosiè
Σενάριο / Screenplay: Antoine Desrosiè
Φωτογραφία / Cinematography: Georges Le Chap
Μοντάζ / Editing: Catherine Bonn
Ήχος / Sound: Marc Nouyri
Μουσική / Music: Goran Breg
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/ Art Direction: Cyr Boit
Ηθοποιοί / Cast: Mathieu Demy, Aurélia Thierrée, Chiara Mastroianni, Camila Mora, J Gayet, Melvil Poupaud, Liliane David - Dreyfus, Luc Moulet, Simon Regg
Παραγωγός / Producter: Frédéric Rob
Παραγωγή / Production: FRP / Frédéric Robbes - Paris, La Vie Est Belle Films Associés - P PCT / Pierre - André Thiébaud - Genève, Groupe TSF - Paris, with the participation of Can
Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: FRP-Paris, 20 rue Baffu 75009, Paris - France 44-219104, Fax: 449191
35 mm Χρώμα και Ασπρόμαυρο / Colour and B &W,

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMGRAPHY

1993 A la belle etoile

AP' TO HIONI

Greece, 1993

Π' ΤΟ ΧΙΟΝΙ. «Ήρθε ο Θωμάς στο χωριό και μου
ε για τα τέσσερα νεκρά. Του Θανάση Κότση λέει του' χε
ει η ριπή όλο το πίσω του κεφαλιού. Ο Θωμάς κι εγώ το
αμε απόφαση. Απόψε φεύγουμε για την Ελλάδα.
ύ πηγαίνουμε;
ν πατρίδα, λέω 'γω.
χαμό, λέει ο Θωμάς και γελάει».
ορεία τριών νέων Βορειοηπειρωτών προσφύγων και η
ρμία τους με τη σύγχρονη νεοελληνική κοινωνία.

FROM THE SNOW. "Thomas came to the village and told us about the four dead kids. Almost all of the back of Thanassis Cotsis' head had been blown away, he said... We made up our minds. Tonight we' re leaving for Greece.
Where are we going?
To the homeland, says I.
To disaster, says Thomas and laughs".
The journey of three young refugees, members of the Greek minority of Albania, and their aquaintance with contemporary Greek society.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΓΚΟΡΙΤΣΑΣ:
Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Σπούδασε οικονομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και κινηματογράφο στο London International Film School. Από το 1985 μέχρι το 1988 σκηνοθέτησε 25 ντοκιμαντέρ για την Ελληνική Τηλεόραση και τις σειρές «Η ΕΡΤ στη Βόρειο Ελλάδα» και «Περισκόπιο». Σκηνοθεσία της τηλεταινίας «Κάποιος ξαγρυπνά» (1987). Σενάριο και σκηνοθεσία της μεσαίου μήκους ταινίας «Δέσποινα» που πήρε το Α' Βραβείο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης 1990, το πρώτο κρατικό βραβείο καθώς και διάκριση για τους ηθοποιούς.

SOTIRIS GORITSAS:
Born in Athens in 1955. Graduated from the Athens University School of Economics and the London International Film School. From 1985 until 1988 he directed twenty five documentaries for the Greek television programmes "ERT in Northern Greece" and "Periscope". Directed the 40' telefilm "Someone is staying awake" for Greek Television (ET1). Wrote and directed the medium length feature film "Despina" which won the first prize at the 1990 Thessaloniki Film Festival as well as the Ministry of Culture State Award.

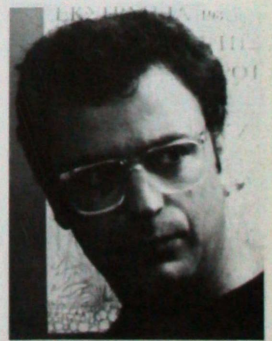

αγωγή / Production: Παναγιώτης Παπαχατζής / Panagiotis Papahadzis, E.K.K. / k film Centre, Σωτήρης Γκορίτσας / Sotiris Goritsas
νοθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Σωτήρης Γκορίτσας / Sotiris Goritsas
σική / Music: Νίκος Κυπουργός / Nikos Kypourgos
ογραφία / Cinematography: Σταμάτης Γιαννούλης / Stamatis Giannoulis
νογράφος - Ενδυματολόγος / Art Director, Costume Designer: Γιούλα
ιούλου / Youla Zoiopoulou
λήπτης / Sound Engineer: Νίκος Παπαδημητρίου / Nikos Papadimitriou
ιγιάζ / Make up: Αλίσια Ρομέρο / Alicia Romero
τάζ / Editing: Τάκης Κουμουνδούρος / Takis Koumoundouros
ποιοί / Cast: Γεράσιμος Σκιαδαρέσης / Gerasimos Skiadaresis, Βασίλης
θεριάδης / Vassilis Eleftheriades, Αντώνης Μανωλάς / Antonis Manolas, Μάνια
δημητρίου / Mania Papadimitriou.
πιΧρώμα / Colour 90'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1987 Κάποιος ξαγρυπνά / Someone is staying awake (TV)
1990 Δέσποινα / Despina
1993 Απ' το χιόνι / From the snow

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ
Greece, 1993

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ. Ο Νίκος και ο Κώστας είναι φίλοι, συγκάτοικοι, με το ίδιο χόμπι: τη σκοποβολή. Ήταν κάποτε πρωταθλητές. Σήμερα, απλώς ο ένας συναγωνίζεται τον άλλον. Στο σκοπευτήριο, ο Νίκος συναντά έναν παράξενο άντρα, τον Αντρέα, που του προτείνει να κάνει κάποιους φόνους με αντάλλαγμα πολλά χρήματα. Ο Νίκος αρνείται, όμως το μπλέξιμο του Κώστα μ' ένα μεγάλο χαρτοπαικτικό χρέος που απειλεί τη ζωή του, τον κάνει να δεχτεί να μπει στο παιχνίδι του Αντρέα. Δεν μπορεί να σκοτώσει όμως. Παρ' όλα αυτά, ο φόνος γίνεται από τη Δάφνη. Ο Νίκος αρνείται να συνεχίσει κι ο Αντρέας πλησιάζει τον Κώστα, ο οποίος δέχεται πιο εύκολα να σκοτώσει για εύκολο κέρδος. Ο Κώστας έχει ήδη γνωρίσει τη Δάφνη και αναπτύσσει μαζί της μια έντονη ερωτική σχέση, χωρίς να γνωρίζει ότι είναι συνεργάτιδα του Αντρέα. Ο Νίκος όμως δημιουργεί με τον Αντρέα μια σχέση έλξης - απώθησης, προσπαθώντας να μάθει ποιο είναι αυτό το μυστηριώδες πρόσωπο. Ο Αντρέας, κάποια στιγμή, εκβιάζει τον Νίκο, με τεκμήριο κάποια βιντεοκασέτα που περιέχει τους φόνους που έκανε ο Κώστας.

A TIME TO KILL. Nick and Kostas are friends a roommates. They have the same hobby: target shooting. They were both champions at one time. Nowadays they compete in a friendly fashion with each other. One day the shooting gallery, Nick comes across a strange man, Andreas, who offers him some work as a contract killer, lot of money. Nick rejects his offer at first, but later agre do it in order to help Kostas pay off a large debt Kosta had incurred through cards for which Kostas could be ki But when it comes to the kill, Nick isn't able to pull the trigger. Daphne does the job, unknown to Nick. When N refuses to continue, Andreas contacts Kostas, who accep the idea of killing for money more easily than Nick. Kost has already met Daphne and a passionate love affair develops between them. Kostas is unaware that she is Andreas' partner. Nick, although repulsed by Andreas, i compelled by curiosity to find out more about this mysterious man. Andreas tries to blackmail Nick with a video that shows Kostas killing someone.

ΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΣ:
Γεννήθηκε στη Σαλαμίνα το 1963. Σπούδασε Μαθηματικά και Σκηνοθεσία στην Αθήνα. Από το 1984 έως και σήμερα κάνει την παραγωγή στο ραδιοφωνικό πρόγραμμα «Ο κινηματογράφος στο Τρίτο» της ΕΡΤ (Τρίτο πρόγραμμα).

NIKOS GRAMMATIKOS:
Born in Salamina in 1963. Studied mathematics and film directing in Athens. Since 1984 to 1993 he has produced the programme "Cinema in 3rd" in State Radio Channel (ERT) ERA 3.

Παραγωγή / Production: Παναγιώτης Παπαχατζής / Panagiotis Papahatzis, ΕΚΚ / Film Centre, Νίκος Γραμματικός / Nikos Grammatikos / Les productions Bag
Σκηνοθέτης / Director: Νίκος Γραμματικός / Nikos Gramm
Σενάριο / Screenplay: Αχιλλέας Κυριακίδης /Achilleas Kyriakidis, Νίκος Γραμμα Nikos Gramm
Μουσική / Music: Κυριάκος Σφέτσας / Kyriakos Sfetsas / «Τρύπες» / "T
Φωτογραφία / Cinematography: Κωστής Γκίκας / Kostis
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/ Art Director: Γιούλα Ζωϊοπούλου / Youla Zoio
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Αντώνης Σαμαράς / Antonis Samaras, Δη Γαλανόπουλος / Dimitris Galano
Μακιγιάζ / Make up: Θεανώ Καπνιά / Theano K
Μοντάζ / Editing: Γιώργος Μαυροψαρίδης / George Mavrops
Ηθοποιοί / Cast: Γιώργος Γιαννόπουλος / George Giannop Άκης Σακελλαρίου / Akis Sakellariou, Μπέτυ Αρβανίτη / Bety A Μηνάς Χατζησάββας / Minas Hadz
35 mm, Χρώμα / Colour

Φιλμογραφία / Filmography
1987 Μακρόθεν / From Far Away (short)
1988 Επικίνδυνη ζώνη / Dangerous Zone (short)
1989 Άβαξ / Avax (short)
1991 Κλειστή στροφή / U-Turn
1991 Χριστοδούλου - Θεοδωράκης / Christodoulou - Theodorakis (TV documentary)
1993 Η εποχή των δολοφόνων / A Time to Kill

LEFTERIS DIMAKOPOULOS

Greece, 1993

ΕΥΤΕΡΗΣ ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ .Είναι δε-
πέντε χρόνια απ' τη ζωή που χτίζει ένα «λαμπρό» παιδί.
αι τα χρόνια που αλλάζει.
αι η νιότη που χάνει.
αι το βράδυ της Πρωτοχρονιάς που συνειδητοποιεί πως δυ-
ζει μια ζωή για νάχει το δικαίωμα ν' αποκτήσει ακόμα μία.

LEFTERIS . Missolonghi. New year's Eve. A visitor knocks on the front door. Now he will see his old friend Lefteris Dimakopoulos again, in the comfortable house where celebrations for the beginning of a new year are in full swing. In the first moments of their meeting, in the high spirits and general merriment that seems endless, the first image of their old life, their student years, the struggle, slips in...
"Lefteris"
15 years in the life of a bright young man. They are the years during which he changes, he loses his youth, he looses his values. And the New Year's Eve during which he becomes aware that he has sacrificed one life for the right to acquire yet another.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ: Γεννήθηκε το 1955 στην Αθήνα. Από το 1973 ως το 1978 σπούδασε Μαθηματικά. Παράλληλα πήγε στη «Σχολή Κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου» και από το 1976 ξεκίνησε να εργάζεται. Υπήρξε βοηθός δίπλα στον Παντελή Βούλγαρη, στον Γιώργο Πανουσόπουλο, στον Αλέξη Δαμιανό, στον Τάκη Παπαγιαννίδη και στον Αντρέα Θωμόπουλο.Το 1990 εργάστηκε ως καλλιτεχνικός διευθυντής στην τελευταία ταινία του Παντελή Βούλγαρη, «Ήσυχες μέρες του Αυγούστου». Την ίδια χρονιά εργάστηκε πάλι ως καλλιτεχνικός διευθυντής μαζί με τον Διονύση Σαββόπουλο, στην παράσταση «Θαλασσινό τρενάκι», που δόθηκε στο θέατρο Rex. Από το 1982 έως σήμερα έχει σκηνοθετήσει ντοκυμαντέρ για την ΕΤ 1, στις εκπομπές: «Υπουργείου Γεωργίας», «Μικρά Πορτρέτα», «Η Ε.Ρ.Τ. σε όλη την Ελλάδα», «Παρασκήνιο».

PERICLES HOURSOGLOU: Born in Athens in 1955. From 1973 to 1978 studied mathematics at Athens University and film at the Stavrakou Film School. He began working in 1976 and was assistant director to Pantelis Voulgaris as well as Giorgos Panoussopoulos, Alexis Damianos, Takis Papayannidis and Andreas Thomopoulos. In 1990 he was Art Director on Pantelis Voulgaris' last film "Quiet Days in August". From 1982 to the present he has directed documentaries for Greek State Television ET-1.

αγωγή / Production: EKK / Greek Film Centre, CLARK FILM STEFI FILM, ATTIKA (Παντελής
ρόπουλος / Pantelis Mitropoulos, Περικλής Χούρσογλου / Pericles Hoursoglou
νοθέτης - Σεναριογράφος / Director - Screenplay: Περικλής Χούρσογλου / Pericles
tsoglou
υσική / Music: Γιώργος Παπαδάκης / George Papadakis
ογραφία / Cinematography: Σταμάτης Γιαννούλης / Stamatis Yannoulis
νογράφος- Ενδυματολόγος / Art Director- Costume Designer: Αναστασί Αρσένη /
stasia Arseni
λήτης / Sound Engineer: Ανδρέας Αχλάδης / Andreas Achladis
ιγιάζ / Make up: Στέλλα Βώτσου / Stella Votsou
ντζ / Editing: Τάκης Γιαννόπουλος / Takis Yannopoulos
πιοί / Cast: Νίκος Γεωργάκης / Nikos Georgakis, Μαρία Σκουλά / Maria Skoula, Νίκος
ανός / Nikos Orfanos, Μαν. Μαυροματάκης / Man. Mavromatakis
πη Χρώμα / Colour 107'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1980 Τα μανικετόκουμπα / The Cufflinks (short)
1984 Τυφλό σύστημα / Touch Typing (short)
1986 Στυλ / Style (Television)
1993 Λευτέρης Δημακόπουλος / Lefteris Dimakopoulos

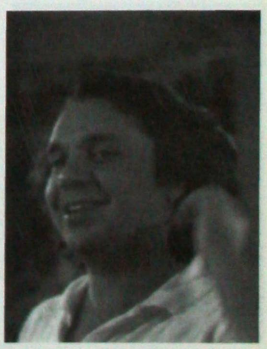

EN MEDIO DE LA NADA

Mexico, 1993

ΣΤΟ ΜΕΣΟ ΤΟΥ ΠΟΥΘΕΝΑ. Μια σειρά από συναντήσεις και ένα βίαιο επεισόδιο αναγκάζουν τους χαρακτήρες της ταινίας να έρθουν αντιμέτωποι με το παρελθόν και τα πιο ενδόμυχα συναισθήματά τους. Μεσήλικας και μοναχικός, ο πρώην συνδικαλιστής ανθρακωρύχος Χοακίν ζει με τη γυναίκα του και τον έφηβο γιο του σ' ένα μικρό πανδοχείο χαμένο στη βόρεια έρημο του Μεξικού. Η μονότονη ζωή της μικρής οικογένειας κυλάει ήρεμα, ώσπου εμφανίζονται τρεις φυγάδες, των οποίων έχει χαλάσει το αυτοκίνητο. Μια που ένας τους είναι τραυματισμένος, αποφασίζουν να μείνουν «στο μέσο του πουθενά», κρατώντας ομήρους τα μέλη της οικογένειας, καθώς και έναν περαστικό φορτηγατζή. Η ένταση που ξεσπάει στο πανδοχείο παραχωρεί τη θέση της στα βαθύτερα συναισθήματα των χαρακτήρων και επιτρέπει στη φύση των σχέσεών τους να βγει βίαια στο φως.

IN THE MIDDLE OF NOWHERE. A s
of encounters and the irruption of a violent episode fo
the characters of the film to confront their past and the
most inner feelings. Middle aged and lonesome forme
unionist miner Joaquin lives with his wife and teenage
a small inn lost in northern desertic Mexico. The monot
life of the small family flows smoothly until three runaw
whose car has broken down, show up. As one of the
fugitives is wounded, they decide to stay "in the middl
nowhere", thus taking as hostages the members of the
family as well a passing - by truck - driver. The tension
breaks out at the inn gives way to the characters' deer
feelings and allows the nature of their relationships to
forcefully come to light.

ΟΥΓΚΟ ΡΟΝΤΡΙΓΚΕΖ: Αποφοίτησε από το General Course of Cinematographic Studies του Film Training Center (CCC) το 1989. Δουλεύοντας στη μείξη του ήχου, ως μοντέρ, ως κινηματογραφιστής, βοηθός σκηνοθέτη, παραγωγός και/ ή σκηνοθέτης, έχει συμμετάσχει σε πολλές παραγωγές κινουμένων σχεδίων, ντοκιμαντέρ και ταινιών, μεταξύ των οποίων η τηλεοπτική σειρά "Tony Tijuana" (José Luis Garcia Argaz, '89, όπου εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη και μοντέρ), στην ταινία "La Mujer de Benjamin" (Carlos Carrera, '90), "Bandidos" (Luis Estrada, 90, στο οποίο ήταν διευθυντής παραγωγής). Έχει επίσης σκηνοθετήσει δύο βιντεοταινίες, το "Amor y Vanganza" ('91), και το "Sonata de Luna" ('92).

HUGO RODRIGUEZ: Graduated from the General Course of Cinematographic Studies at the Film Training Center (CCC) in 1989. All together as sound mixer, cinematographer, editor, assistant director, producer and/or director, he has participated in many animated, documentary and fiction film productions, amongst which the TV series "Tony Tijuana" (José Luis Garcia Argaz, '89, where he worked as assistant director and editor), the film "La Mujer de Benjamin" (Carlos Carrera, '90), "Bandidos" (Luis Estrada, '90, on which he was executive producer). He has also directed two home videos, "Amor y Venganza" ('91), and "Sonata de Luna" ('92).

Σκηνοθεσία / Director: Hugo Rod
Σενάριο / Screenplay: Marina Stavenhagen and Hugo Rod
Φωτογραφία / Cinematography: Guillermo G
Μοντάζ / Editing: Hugo Rod
Μουσική / Music: Eduardo Go
Ηθοποιοί / Cast: Manuel Ojeda, Blanca Guerra, Guillermo Garcia Cantu, Go
Roel, Juan Ibarra, Emilio Cortes, Alonso Echanove, Ignacio Guadalupe, Dari
Daniel Gimenez Cacho and Jorge
Παραγωγή/ Production: Instituto Mexicano de Cinematografia and Lad
Besos SA
Παγκόσμια Εκμετάλλευση / World Sales: Instituto Mexicano de Cinemato
35 mm Χρώμα / Colou

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1993 En medio de la nada

GOOD NEWS!

TOSHIBA REPLACEMENT PROGRAMME 93

TOSHIBA

ΚΕΡΔΙΖΕΤΕ

ΜΕΧΡΙ 600.000!

Τώρα, με το ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ TRP, η TOSHIBA σας δίνει τη δυνατότητα ν'αποκτήσετε φωτοαντιγραφικό νέας τεχνολογίας, πιο παραγωγικό, απλούστερο στη χρήση, με μεγαλύτερη διάρκεια ζωής και χαμηλότερο κόστος συντήρησης... αγοράζοντας το παλιό σας **(οποιασδήποτε μάρκας)** μέχρι και **600.000** δρχ!

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΤΕ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΜΕΝΟΥΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΙΝΤΕΑΛ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ Σ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, Ή ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΜΑΣ.

ΙΝΤΕΑΛ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ

ΠΡΩΤΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 103, 115 27 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ: 648 0000, 771 2512 FAX: 775 3088 TELEX: 223 259 THB

TOSHIBA
OFFICE AUTOMATION

National Competition Ελληνικό Διαγωνιστικό Τμήμα National

Έναστρος δόλος **Starry Dome**
Ζωή χαρισάμενη **A charmed life**
Η αυλή με τα σκουπίδια **The court of garbage**
Αυτόπτης μάρτυς **Eyewitness**
Η Αριάδνη μένει στη Λέρο **Ariadne lives in Leros**
Άσπρο -Κόκκινο **White - Red**
Κόκκινο τριαντάφυλλο σου έκοψα **A red rose I cut for you**
Δίκαιος και άδικος λόγος **The right and the wrong argument**
Τα δελφινάκια του Αμβρακικού **The little dolphins of the Avrakikos bay**
Από το μοναδικό στο πολλαπλό **From the unique to the multiple**
Οπλές **Hoofs**
Θα φύγω; **Will I get out?**
Στα πρόσωπα της Ανατολής κοιμάται ο χρόνος **Time sleeps in the Orient**
Απ' το χιόνι **From the snow** (σελ. / page 35)
Η εποχή των δολοφόνων **A time to kill** (σελ. / page 36)
Λευτέρης Δημακόπουλος **Lefteris** (σελ. / page 37)

Εκτός συναγωνισμού **Out of Competition**
Ονειρεύομαι τους φίλους μου **I dream of my friends**

ENASTROS THOLOS

Greece, 1993

ΕΝΑΣΤΡΟΣ ΘΟΛΟΣ. Ελεύθερη διασκευή της ιστορίας του Οιδίποδα. Η Αντιγόνη συνοδεύει τον πατέρα της α' ένα ταξίδι έξω από τα σύνορα της Ελλάδας. Εκεί βρίσκει δουλειά σε μια ομάδα περιπλανώμενων καλλιτεχνών. Η Αντιγόνη διηγείται στο κοινό, μ' ένα μαγικό φανό, την ιστορία του Οιδίποδα. Η Ισμήνη έρχεται από την Ελλάδα και παρακαλεί την Αντιγόνη να γυρίσει πίσω, γιατί ο Ετεοκλής κι ο Πολυνείκης είναι σε διαμάχη. Η Αντιγόνη γυρίζει πίσω και βρίσκει τ' αδέλφια της σκοτωμένα. Οι περιπλανώμενοι καλλιτέχνες φέρνουν τον Οιδίποδα πίσω στην Ελλάδα.

STARRY DOME. A free adaptation of the my
Oedipus. Antigone accompanies her father to a journe
away from Greece. There she finds a job with a troup
wandering artists and she tells the story of Oedipus to
audience with the help of a magic lantern. Ismene join
in order to persuade Antigone to come back home wh
Eteokles and Polynikes are fighting against one anoth
Antigone comes home only to find her two brothers alr
dead. The wandering troup take Oedipus back to Gre

ΚΩΣΤΑΣ ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1940, αλλά μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Σπούδασε στη Σχολή του Θεάτρου Τέχνης του Καρόλου Κουν και στο London Film School, απ' όπου αποφοίτησε το 1967. Έχει δουλέψει παράλληλα και στο χώρο του θεάτρου, της όπερας («Απόλλων και Υάκινθος» του Μότσαρτ, 1982) και της τηλεόρασης («Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια» 1978, «Η αρχαία σκουριά» 1981, «Αττίκ» 1987). Γύρισε πορτρέτα ανθρώπων του πολιτισμού - Γ. Ρίτσος, Κ. Κουν, Μ. Ανδρόνικος, Ε. Γλύκατζη - Αρβελέρ, παραγωγής ΕΡΤ, και του Ν. Χατζηκυριάκου - Γκίκα, παραγωγής υπ. Πολιτισμού.

KOSTAS ARISTOPOULOS: Born in Athens in 1940, but he grew up in Thessaloniki. He studied in Karolos Koun's Art Theater and graduated from London Film School in 1967. He has worked in the theater, in opera (Mozart's "Apollon and Iakinth" 1982) and for the TV where he directed dramatised series and also portraits of Greek artists and intellectuals: Yannis Ritsos, K. Koun, M. Andronikos, Helen Glykatzi - Arveler. He also made a film about the Greek painter Nikos Hadjikiriakos - Ghikas, produced by the Ministry of Culture.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ /FILMOGRAPHY

1971 Οι Δράκοι / The Dragons (short)
1973 Τόπος κρανίου / The Land of Skull
1976 Γράμμα στο Ναζίμ Χικμέτ / A Letter to Nazim Hikmet (documentary)
1993 Έναστρος Θόλος / Starry Dome

Παραγωγή / Production: Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Film Centre, Stefi Film, Κώστας Αριστόπουλος / Kostas Ar
Σκηνοθεσία / Director: Κώστας Αριστόπουλος / Kostas Ar
Σενάριο / Screenplay: Κώστας Αριστόπουλος / Kostas Aristopoulos, Αχιλλέας Κυριακίδης / Achilleas
Ντεκόρ - Κοστούμια / Set Designer - Costume Designer: Αναστασία Αρσένη / Anasta
Φωτογραφία / Cinematography: Σταμάτης Γιαννούλης / Stamatis
Ηχοληψία / Sound: Δημήτρης Αθανασόπουλος / Dimitris Athanassopoulos, Κώστας Πουλατζάς / Kostas
Χορογραφία - Χορός / Choreography - Dance: Αννιούσκα Οικονόμου / Anniouska
Μοντάζ / Editing: Δέσποινα Μαρούλακου / Despina M
Μουσική / Music: Berlioz, Mozart, Tchaikovski,
Ηθοποιοί / Cast: Σοφοκλής Πέππας (Οιδίπους) / Sofocles Peppas (Oedipus), Ειρήνη Ιγγλέση (Ιοκάστη) / Irini Iglessi (Iocasta), Καρύδη (Αντιγόνη) / Smaragda Carydi (Antigone), Μαρία Κεχαγιόγλου (Γυναίκα) / Maria Kehagioglou (Woman), Αλέξανδρος Αρκ (Σιφομάχος) / Alexander Aristopoulos (Swordman), Δημήτρης Βέλιος (Λάιος) / Dimitris Velios (Laios), Κοσμάς Ζαχάρωφ (Κρεων Zaharov (Kreon), Τζώνης Θεοδωρίδης (Ετεοκλής) / Johnny Theodoridis (Eteocles), Αλέξανδρος Λογοθέτης (Κλόουν Β') / Alexander (Clown B'), Δημήτρης Λιγνάδης (Οιδίποδας νέος) / Dimitris Lignadis (Young Oedipus), Κώστας Μαρκουλάκης (Πολυνείκη Markoulakis (Polinikes), Γιώργος Μακρής (Άνδρας) / Giorgos Makris (Man), Αγλαΐα Παππά (Κλόουν Α') / Aglaia Pappa
35 mm, Χρώμα

ΖΟΙ HARISSAMENI

Greece, 1993

ΖΩΗ ΧΑΡΙΣΑΜΕΝΗ. Είναι ένα ταξίδι μιας παρέ-ις ανθρώπων ταλαιπωρημένων από τη ζωή που οπλίζονται με ην απελπισία τους για να κυνηγήσουν ένα όνειρο: να γίνουν Ωνάσηδες», να πάρουν ένα καράβι, να κάνουν όλα αυτά που ιεν έκαναν στα νιάτα τους. Με αυτό το όνειρο φεύγουν για ις φτωχογειτονιές της Μπογκοτά και τις ζούγκλες της ολομβίας. Εκεί θα δοκιμαστούν τα μυστικά, οι ελπίδες, η φι-ία και τα όρια τους. Κι όσο τους εγκαταλείπουν οι δυνάμεις ους, τόσο είναι που το καράβι γίνεται πια σκοπός ζωής. Μιας ωής που ήρθε, μιας ζωής που έφυγε, μιας ζωής χαρισάμε-ης.

A CHARMED LIFE .It is about a journey undertaken by a group of people, who have suffered much in life, who arm themselves with their despair in order to chase a dream: to become shipping magnates like Onassis, to get a boat, to do all those things they didn't do when they were young. With this dream they leave for Bogota and the jungles of Colombia. There, all their innermost secrets, their hopes, their friendship and the limits of their endurance will be put to the test. And the more their strength fails them, the more the ship now becomes their life purpose. A life that came, a life that went, a charmed life...

ΠΑΤΡΙΣ ΒΙΒΑΝΚΟΣ :Γεννήθηκε στο Παρίσι το 1955. Σπουδές Φιλολογίας και Κινηματογράφου. Εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα, το 1980 όπου δούλεψε ως βοηθός σκηνοθέτη. Έχει σκηνοθετήσει πολλά ντοκιμαντέρ για την τηλε-όραση.

PATRICE VIVANCOS: Born in Paris in 1955. Studied literature and cinema. Moved to Greece in 1980 and continued working as assistant director in films. Has also directed many documentaries for Greek television.

ραγωγή / Production: ΕΚΑΣ ΦΙΛΜ / EKAS FILM, EKK / Greek Film Centre, «Προοπτική»/ Prooptiki, AGAT
ις (Γαλλία / France), ABC Images (Ισπανία / Spain) / PINTO Producciones / Fhotoclub 76 (Κολομβία /
ombia) και με την ενίσχυση του "Eurimages" και του «Europian Script Fund»/ with the support of «Eurimages"
the «Europian ScriptT Fund».
ινοθέτης / Director: Πατρίς Βιβανκός / Patrice Vivancos
άριο / Screenplay: Μαλβίνα Κάραλη / Malvina Karali, Αν Τερόν / Anne Teron, Πατρίς Βιβάνκος / Patrice
ancos
υσική / Music: Δημήτρης Παπαδημητρίου / Dimitris Papadimitriou
τογραφία / Cinematography: Αλέξης Γρίβας / Alexis Grivas
νογράφος- Ενδυματολόγος / Art Director, Costume Designer: Ιουλία Σταυρίδου / Ioulia Stavridou
ντάζ / Editing: Γιάννης Τσιτσόπουλος / Yannis Tsitsopoulos
πιοι / Cast: Θανάσης Βέγγος / Thanasis Vengos, Γιώργος Μοσχίδης / George Moschidis, Εύα
μανίδου / Eva Kotamanidou, Μπάμπης Γιωτόπουλος / Babis Giotopoulos, Γιώργος Βελέντζας / George
nt zas, Βαρβάρα Δούκα / Barbara Douka, Maguso.
ση(Dolby Stereo) Χρώμα / Colour 101'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1984 Το πλάνο 80 (26') / Shot no 80 (26')
1986 Τηλεμάχη (52')/ Telemache(52')
1989 Ξένια (95') / Xenia (95')
1993Ζωή χαρισάμενη/A charmed life

I AVLI ME TA SKOUPIDIA

Greece, 1993

Η ΑΥΛΗ ΜΕ ΤΑ ΣΚΟΥΠΙΔΙΑ. Τρεις ιστορίες σ' ένα ερειπωμένο εργοστάσιο, όπου οι ήρωές μας ζουν απομονωμένοι σαν τρομαγμένοι σαρκοβόροι αρουραίοι.
Ο Λιμουζίνας ζει από την εκμετάλλευση μικρών παιδιών που τα στέλνει να πουλούν γαρδένιες και να επαιτούν. Στη ζωή του θα μπει ο Πουλ, ένα ακαθορίστου φύλου πλάσμα που σε λίγο θα πάρει στα χέρια του τον έλεγχο της δουλειάς και, αφού ξεπαστρέψει τον Λιμουζίνα, θα την αναβαθμίσει σε εμπόριο παιδιών για τα ζωτικά τους όργανα με πελάτες ανώνυμες πολυεθνικές εταιρείες.
Ο Πρίγκιπας αγοράζει και πουλάει κορίτσια 10-12 χρονών αφού πρώτα ασελγήσει πάνω τους. Μαζί με τον Πρίγκιπα ζει ο Τρελός, ένας ιδιόρρυθμος ρακοσυλλέκτης. Η γυναίκα - ταραντούλα, που βιάστηκε πριν από δώδεκα χρόνια από τον πατέρα της, ψάχνει να τον βρει ανάμεσα σε επαίτες και ρακοσυλλέκτες που αφού πρώτα τους βιάσει, τους κόβει το λαρύγγι με μια ξυριστική λεπίδα. Τη λύτρωση θα δώσει ο Τρελός.
Ο Κούλης ο Κουρέας ασκεί το επάγγελμα του περιπλανώμενου πτωμάτων, «ευπρεπίζοντας έτσι, τις αναμνήσεις της πόλης». Η Ωραία Κοιμωμένη, θα του φέρει το νεκρό από την πρέζα πατέρα της. Θα ταλαντευθεί ανάμεσα στον έρωτα του Κούλη και στο νεκρό, που κάθε τόσο εμφανίζεται για να χορέψει μαζί της ταγκό και, αφού γκρεμίσει όλες τις βεβαιότητες του Κουρέα, θα τον παρασύρει μαζί της στο θάνατο.

THE COURT OF GARBAGES. Three stori placed in a ruined factory. The "heroes" of the stories live isol from people, like flesh - eating scared rats.
The "Limousine - man" lives by exploiting little children. He sen them away to sale flowers and beg. Poul, a creature of undefin - sex, comes in his life. Soon after, Poul takes control of the situ murders Limo - man and starts upgrading his business. He has contacts with anonymous multi - national companies, trading children for their genital parts.
The "Prince", after commiting lewd acts on little girls 10-12 yea old, purchases and sells them. He lives with the "Mad-man", a rag-picker. The "woman - Tarantula" is on a continuous search among beggars and rag-pickers for her father who had raped twelve years ago. Every time she meets one of them, she rapes and cuts his throat off with a razor blade. In the end the Mad-M will offer her redemption.
Koulis, the Barber, has a special occupation: he takes care of bodies. Within his duties, is to «make the recollections of the cit decent and tidy». The «Sleeping Beauty» brings him her father's body who has died of a drug overdose. She hesitates between Koulis' love and the dead man, who often comes to dance a tan with his daughter. Finally, after undermining all the certainties of Barber, she leads him and herself to death.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΥΡΙΝΗΣ: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1943. Μηχανουργός και πολλά άλλα επαγγέλματα. Ακαδημία Καλών Τεχνών Ρώμης. Απροσδιορίστου αριθμού ταινίες μικρού μήκους και πολιτικά ντοκιμαντέρ («Κινηματογραφημένες στιγμές του '73» ή αλλιώς «Η ταινία του Πολυτεχνείου». Μεγάλου μήκους με μυθοπλασία, «Το τελευταίο στοίχημα», (1989). Η «Αυλή με τα σκουπίδια» (Β' ιστορία: «Η Ταραντούλα»). Πρόεδρος και αντιπρόεδρος της Εταιρείας Ελλήνων Σκηνοθετών (1991-93).

KOSTAS ZYRINIS: Born in Athens in 1943. Mechanic and many other occupations. Fine Art Academy of Rome. Undefinable number of short films and political documentaries Full length feature films: "The last wager" (1989) and "The court of Garbages" (2nd story: "Tarantula") (1992-93).
President and Vice-President of the Greek Film Directors Guild (1991-93).

ΘΑΝΑΣΗΣ ΣΚΡΟΥΜΠΕΛΟΣ: Γεννήθηκε στον Κολωνό το 1944. Σπούδασε Καλές Τέχνες και Αγιογραφία. Αργότερα στο Λονδίνο σπούδασε Κινηματογραφία και κατά την επιστροφή του στην Ελλάδα, το 1975, δημιούργησε την «Ομάδα των Τεσσάρων». Έχει γράψει και σκηνοθετήσει για την Ελληνική Τηλεόραση, έχοντας μέχρι τώρα στο ενεργητικό του πάνω από πενήντα εκπομπές και σίριαλ. Έχει δουλέψει ως δημοσιογράφος σε αθηναϊκές εφημερίδες και έχει εκδώσει δύο συλλογές από μικρά διηγήματα («Τα φίδια» και «Στον Κολωνό»).1991: ο "Johnny Keln, Madam" ταινία μεγάλου μήκους.1993: «Η Αυλή με τα σκουπίδια» (ιστορία γ': «Η Ωραία Κοιμωμένη»).

THANASSIS SCROUBELOS: Born in Colonus, Athens, in 1944. Studied fine arts and icon painting. Also studied film making in London. He has both written and directed for Greek Television and has over fifty programmes and serials to his credit. He has also written screenplays for a lot of feature films. He has worked as a journalist on leading Athens dailies and two collections of his short stories have been published ("The Snakes" and "At Colonus").
1991: "Johnny Keln, Madam" his first full length feature film.
1993: "The court of garbages" (3rd story: "Sleeping Beauty").

ΜΕΝΙΟΣ ΔΙΤΣΑΣ: Σπούδασε Αρχιτεκτονική στη Θεσσαλονίκη και αργότερα κινηματογράφο στην Αθήνα. Κατά την περίοδο 1973-78 γύρισε σειρά πολιτικών ντοκιμαντέρ, ενώ το 1979 σκηνοθετεί την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους, «Κάπως έτσι». Δέκα χρόνια αργότερα, το 1990, γυρίζει τη δεύτερη ταινία του, με τίτλο «Νυχτερινή έξοδος». Για την «Αυλή με τα σκουπίδια», σκηνοθέτησε την πρώτη ιστορία, «Ο λιμουζίνας».

MENIOS DITSAS: Architectural studies in Thessaloniki and film studies in Athens. During 1973 - 78 he directed his political documentaries. Full length feature film "Something like this" in 1979. Ten years later, a second film: "Night Exit" (screenplay - direction). In "The Court of Garbages" he wrote and directed the 1st story: "The Limousine - Man").

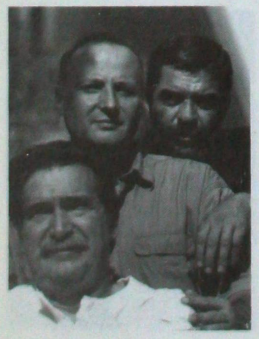

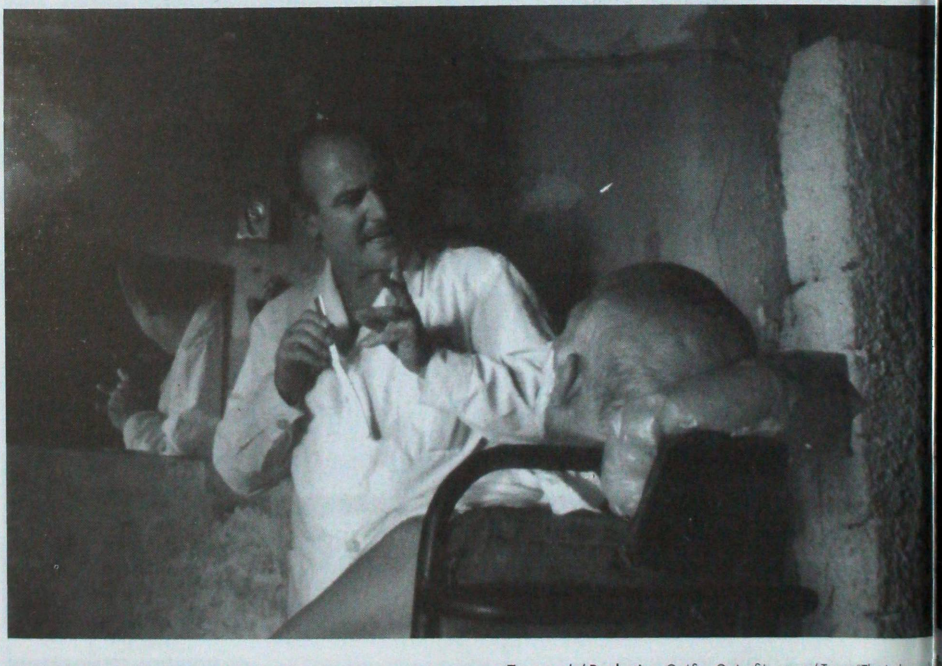

Παραγωγή / Production: Ομάδα «Οι Ανεξάρτητοι» / Team "The Indepen
Σκηνοθεσία - Σενάριο / Direction - Screenplay: του «Λιμουζίνα» / of "Limousine - man" Μένιος Δίτσας / Menios Ditsas, της «Ταραντούλας» / of "Tarantula" Κώ Ζυρίνης / Kostas Zyrinis, της «Ωραίας Κοιμωμένης» / of "Sleeping Beauty" Θανάσης Σκρουμπ Thanassis Scrou
Μουσική / Music: Σταύρος Παπασταύρου / Stavros Papast
Φωτογραφία / Cinematography: Προκόπης Δάφνος / Prokopis D
Καλλιτεχνική Διεύθυνση / Art Direction: Ηλίας Παπαηλιάκης / Elias Papad
Κοστούμια / Costume Designer: Γιούλη Ζωιοπούλου / Youli Zoiopoulou, Σοφία Παπαχρήστου / Sofia Papachristou, Μαρίνα Πρεντούλη / Marina Pr
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Αργύρης Λαζαρίδης / Argyris Lazaridis, Θανάσης Γεωργιάδης / Thanassis Georgiadis, Κώστας Πουλατζάς / Kostas Pou
Μακιγιάζ / Make up: Μάρθα Δανάλη / Martha D
Μοντάζ/ Editing: Μένιος Δίτσας / Menios D
Ηθοποιοί / Cast: Χρήστος Τσάγκας / Christos Tsagas, Βαγγέλης Καζάν / Vangelis Kazan, Γιώργος Κώνστας / George Konstas, Τάσος Παπαδάκης / Tasos Papad Τόνια Σταυροπούλου / Tonia Stavropoulou, Ελευθερία Ρήγου / Eleftheria Rigou, Δημήτρης Μπίζας / Dimitris Bizas, Λάμπρος Τσάγκας / Lambros Tsagas, Ειρήνη Γκί Κουταάφτη / Irene Igglesi - Koutsafti, Κοσμάς Κονδύλης / Kosmas Kondilis, Δημήτρης Κατσιμάνης / Dimitris Katsimanis, Γρηγόρης Κωνσταντή Μάσαλας / Gregoris Kons Masalas, Στέλιος Παύλου / Stelios Pa
35 mm Χρώμα / Colou

ΑΥΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ
AFTOPTIS MARTIS
Greece, 1993

ΤΟΠΤΗΣ ΜΑΡΤΥΣ .Ο Πέτρος, μοναχικός και
ρυθμος χαρακτήρας, βλέπει στον ύπνο του ένα
όπαιο έγκλημα. Διαπιστώνει πως πρόκειται για αληθινό
ός, την τρίτη κατά σειρά ανεξιχνίαστη δολοφονία που
τατώνει την πόλη.
αλύπτει ότι ο δολοφόνος που συναντά στα όνειρά του
ο Σίμος, ένα περιθωριακό άτομο.
αση των γεγονότων, τον οδηγεί σ' ένα παράτολμο
ιο.
υσιάζεται στην αστυνομία και ισχυρίζεται ότι είναι
της μάρτυρας.

EYEWITNESS. Peter, a lonely and peculiar young man, dreams an atrocicus crime. Later on, he finds out that the dream did happen in real life and that it was the third untraceable murder, which saccessively tock place and stirred up the whole city. He discovers that the murderer in his dreams is an underground rag - picker named Simos. The pressure of the latest facts makes him drow up a daring plan.
He goes to the Police, claiming that he has been an eyewitness.

ΜΑΡΚΟΣ ΧΟΛΕΒΑΣ:
Γεννήθηκε στο Στρασβούργο το 1959.
Σπουδές: Ανωτάτη Βιομηχανική Σχολή Θεσσαλονίκης, Σχολή Κινηματογράφου Ευγενίας Χατζίκου, σεμινάριο στη Γαλλική Τηλεόραση (FR-3 Alsase) και στην INEP-Paris.
Βοηθός σκηνοθέτης στις ταινίες του Τάκη Κανελλόπουλου «Ρομαντικό Σημείωμα» και «Σόνια».
Συνεργάστηκε ως σκηνοθέτης σε επεισόδια των εκπομπών ντοκιμαντέρ: «ΕΡΤ σ' όλη την Ελλάδα», «Πέμπτη Εποχή», «Οικολογία και Περιβάλλον», «Ελλάδα 10 Ζωγραφικές Εποχές» και σκηνοθέτησε τη σειρά της ΕΤ-1 «Μεγαλέξανδροι του Νέου Κόσμου».
Το 1989 σκηνοθέτησε την τηλεταινία παραγωγής της ΕΤ-1 «Όνειρα Γλυκά» (διάκριση Ποιότητας στα Κρατικά Βραβεία του ΥΠΠΟ - επιλέχθηκε από το Centre Pompidou για να ενταχθεί στα προγράμματά του και στην ταινιοθήκη του).
1991-1993: μέλος του Δ.Σ. του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου.

MARCOS HOLEVAS:
Born in 1959 in Strasbourg.
Education: University of Thessaloniki School of Industry - Economics Department. Eugenia Hadzikou Theatre-Film School - film directing department. French Television FR-3 Seminar (Strasbourg 1977). INEP (Paris) film seminar (1982).
Assistant director on the full length feature films "Romantic Note" and "Sonia", by Takis Canellopoulos. Director on episodes of the documentary television series: "ERT in the Whole of Greece", "Fifth season", "Environment - Ecology", "Greek, ten painting periods". Director of the television serie "The Alexanders of the New World". 1989 director on the telefilm "Sweet Dreams", production ET-1 Ministry of Culture State Film Awards (1990) Quality Mention. The film was selected by the Centre Pompidou for inclusion in its programme and its cinematheque. 1991-1993: member of the Board of Directors of the Greek Film Centre.

γωγή / Production: Στέλλα Τσίκρα - ΕΤ1 / Stella Tsikra - ET1
θεσία / Director: Μάρκος Χολέβας / Markos Holevas
ιο / Screenplay: Μάρκος Χολέβας / Markos Holevas, Γιάννης Ξανθόπουλος / Yannis
poulos
κή / Music: Γιάννης Μουρτζόπουλος / Yannis Mourtzopoulos
γραφία / Cinematography: Φώτης Μητσιάκης / Fotis Mitsiakis
γράφος - Ενδυματολόγος / Set Designer - Costume Designer: Βασίλης Τσιρογιάννης / Tsirogianis
πτης / Sound Engineer: Χρήστος Σιδηρόπουλος / Christos Sidiropoulos
ιάζ / Make up: Ρενάτα Αλεξάκη / Renata Alexaki, Γιούλη Καμενίδη / Youli Kamenidi
ιζ / Editing: Τάκης Χατζής / Takis Hatzis
ποι / Cast: Αντώνης Φραγκάκης / Antonis Fragakis, Γιώργος Δάνης / Giorgos Danis, Ανέστης / Anestis Vlahos, Ευριπίδης Αποστολίδης / Euripidis Apostolidis, Λήδα Ματσάγκου / Lida
ου, Μπέτυ Νικολέση / Betty Nikolesi.
η, Χρώμα / Colour 106'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1989 Όνειρα γλυκά / Sweet dreams (TV)
1993 Αυτόπτης μάρτυς / Eyewitness

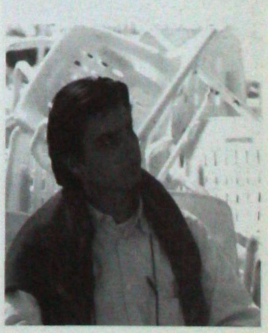

I ARIADNI MENI STI LERO

Greece, 1993

Η ΑΡΙΑΔΝΗ ΜΕΝΕΙ ΣΤΗ ΛΕΡΟ.

Η Αριάδνη φεύγει ψάχνοντας την άκρη αυτού που την βασανίζει. Θ' αρχίσει το ξετύλιγμα του κουβαριού. Κομμάτι κομμάτι η αγωνία της θ' αρχίσει να παίρνει σχήμα. Σαν μαγική εικόνα θα αναδυθούν τα σημάδια των αινιγμάτων που πρέπει να λύσει. Αινίγματα κληρονομημένα από γονικό αμάρτημα. Ο κύκλος θα κλείσει και θ' ανοίξει πάλι, φέρνοντας και τη λύση του δράματος ή τ' αδιέξοδο;

ARIADNE LIVES IN LEROS.

Ariadne lea in search of answers to the questions that are tormenting her. The ball of thread will begin to unravel. Little by litt anguish will begin to take shape. The signs of the riddle must solve will emerge like some magical images. Riddl that are a legacy of parental sin. The circle will close ar reopen, and will bring the solution of the drama or a deadlock?

ΘΑΝΑΣΗΣ ΡΑΚΙΤΖΗΣ:
Σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα και στο Λονδίνο, στο London Film School. Ξεκίνησε την καριέρα του με ταινίες μυθοπλασίας μικρού μήκους («Το πακέτο», «Η φυγή») και συνέχισε σκηνοθετώντας για την τηλεόραση καθώς και για τη διαφήμιση. Στο ενεργητικό του έχει σημαντικό αριθμό αξιόλογων σειρών αλλά και μεμονωμένων δραματοποιημένων ντοκιμαντέρ («Προς Αργείους», «Ακολουθώντας το μύθο της πόλης», «Αναζητώντας τον Μακρυγιάννη» κ.ά.), καθώς και μουσικές εκπομπές όπως η σειρά «Από μένα για σένα». «Η Αριάδνη μένει στη Λέρο» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

THANASSIS RAKITZIS:
Studied film in Athens and continued in London at the London Film School. He is a member of the Greek Film Directors Guild. He began his career with short feature films and continued directing for Greek television as well as commercials. He has a significant number of notable television series as well as docudramas to his credit.

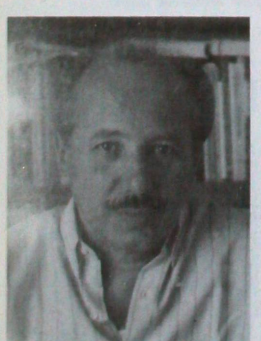

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1972 Το πακέτο / The Parcel (short)
1973 Η φυγή / The Escape (short)
1984 Προς Αργείους / To the Argeous (TV)
1985 Ακολουθώντας το μύθο της πόλης / Following the Myth of the City (TV)
1986 Αναζητώντας τον Μακρυγιάννη / In search of Makriyannis (TV)
1986 Δήλος, το φως που καίει / Delos, the Burning Light (TV)
1993 Η Αριάδνη μένει στη Λέρο / Ariadne Lives in Leros

Παραγωγή / Production: E.K.K., Θανάσης Ρακιτζής, Forum ΕΠΕ - ΕΤ1 / Gree Centre, Thanassis Rakitzis, Forum Ltd, Greek Television Char
Σκηνοθεσία / Director: Θανάσης Ρακιτζής / Thanassis Ra
Σενάριο / Screenplay: Θανάσης Σκρούμπελος / Thanassis Skrou
Μουσική / Music: Νίκος Κυπουργός / Nikos Kypo
Φωτογραφία / Cinematography: Σάκης Μανιάτης / Sakis Ma
Καλλιτεχνική Διεύθυνση / Art Director: Τάσος Ζωγράφος / Tassos Zo
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Γιώργος Θεοδωρόπουλος / G Theodoro
Μακιγιάζ / Make up: Κατερίνα Νικοπούλου / Katerina Nikop
Μοντάζ / Editing: Σάκης Μανιάτης / Sakis Ma
Ηθοποιοί / Cast: Ελευθερία Ρήγου / Eleftheria Rigou, Γιάννης Θωμάς / Y Thomas, Βάσος Ανδρονίδης / Vassos Andronidis, Θωμάς Κινδύνης / Thomas Kir Γιώργος Μωρογιάννης / George Moroyannis, Στέλιος Παύλου / Stelios P
35 mm Χρώμα / Colour

ΑΣΠΡΟ - ΚΟΚΚΙΝΟ
Greece, 1993

ΑΣΠΡΟ-ΚΟΚΚΙΝΟ. Γνωστό και σαν «παπάς» το
ηρο - κόκκινο» είναι ένα παιχνίδι που παίζεται στα
δρόμια με τρία τραπουλόχαρτα και συνίσταται στο να
τέψεις αυτό που κερδίζει. Παρ' ότι το παιχνίδι είναι
άνομο, πολλοί νομοταγείς πολίτες υποκύπτουν στην
κληση του εύκολου κέρδους, παίζουν και μετατρέπονται
παράνομους παίκτες.
αινία περιγράφει τον περιθωριακό κόσμο των
απζήδων μέσα από τη δραματική ιστορία ενός νεαρού
αντούχου «ρίχτη», που προσπαθεί να φτιάξει τη ζωή του
να ξεφύγει από ένα κόσμο γεμάτο αμφίβολες αξίες.
άλληλα, ανιχνεύει τα λεπτά όρια μεταξύ καλών και
ών αφήνοντας στο θεατή να τα προσδιορίσει.

WHITE-RED. Also known as "papas" (priest) white - red" is a card trick played by "papatzides" (card - sharpers) on sidewalks and consists of you guessing which of the three cards is the winning one. The film describes the marginal world of the card-sharpers and through the dramatic story of the group's young "dealer", boy, tries to trace the fine boundary between the good guys and the bad guys, leaving the audience to determine it.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ:
Γεννήθηκε το 1952. Εισέρχεται στον κινηματογράφο από το χώρο της σκηνογραφίας, εργάζεται σε μεγάλα αθηναϊκά θέατρα ως τεχνικός σκηνικών και παράλληλα ως βοηθός σκηνογράφου σε κινηματογραφικές παραγωγές, ελληνικές και διεθνείς. Είναι επίσης σχεδιαστής και κατασκευαστής πρωτότυπων κινηματογραφικών μηχανημάτων.
Το 1993 υπογράφει τη σκηνοθεσία και το σενάριο της πρώτης του ταινίας μεγάλου μήκους με τίτλο «Άσπρο - Κόκκινο».

YANNIS PAPADAKIS: Born in 1952. Upon graduating from high school began his film career by working in set construction. He also constructed scenery and was a stage engineer for many Athens theatres, where he also went on to design scenery. He continued workingin films, including a number of international productions, commercials, documentaries, telefilms and short films. At the same time he designed innovative devices and special constructions for the movement of the camera.
He has always wanted to direct, and "White - Red", for which he also wrote the script, marks his directorial debut.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1993 Άσπρο - Κόκκινο / White - Red

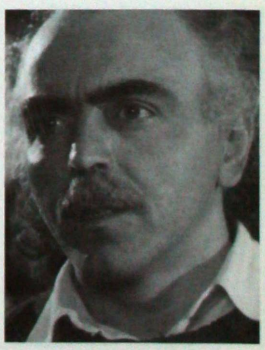

γωγή / Production: ΕΕΚ / Greek Film Centre, Γιάννης Παπαδάκης / Yannis Papadakis
σθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Γιάννης Παπαδάκης / Yannis Papadakis
ική / Music: Νίκος Παπάζογλου / Nikos Papazoglou
γραφία / Cinematography: Ανδρέας Μπέλλης / Andreas Bellis
γράφος - Ενδυματολόγος / Set Designer - Costume Designer: Ιουλία Σταυρίδου
Stavridou
ήτης / Sound Engineer: Δημήτρης Γαλανόπουλος / Dimitris Galanopoulos
γιάζ / Make up: Αργυρώ Κουρουπού / Argiro Kouroupou
άζ / Editing: Χρήστος Βούπουρας / Christos Voupouras
οποί / Cast: Δημήτρης Αλεξανδρής / Dimitris Alexandris, Τάκης Μόσχος / Takis
ios, Νίνα Μιχαλοπούλου / Nina Michalopoulou, Λάζαρος Ανδρέου / Lazaros Andreou,
ιμος Σκιαδαρέσης / Gerassimos Skiadaressis, Δήμητρα Παπαδήμα / Dimitra Papadima,
ης Λάγγος / Vassilis Lagos, Φώτης Πολυχρονόπουλος / Fotis Polychronopoulos, Στέλιος
υ / Stelios Pavlou, Σταύρος Ξενίδης / Stavros Xenidis.
m, Χρώμα / Colour, 85'

ΚΟΚΚΙΝΟ TRIANTAFILLO SOU EKOPSA

Greece, 1993

ΚΟΚΚΙΝΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ ΣΟΥ ΕΚΟΨΑ .Ένας χρόνος έχει περάσει από την αυτοκτονία της ηθοποιού Αρλέτ Μπωμάν.
«Κόκκινο τριαντάφυλλο σου έκοψα»: μπορεί να είναι ένας βίαιος θάνατος πράξη αγάπης;
Κλεισμένος στο σπίτι του, μαζί με το παιδί τους ,τον Άλκη, ένα αυτιστικό παιδί, ο σκηνοθέτης και άντρας της Αρλέτας, βλέπει και ξαναβλέπει στο βίντεο τις ταινίες που έκαναν μαζί.
Ο άνθρωπος δεν έχει τη δυνατότητα να διαλέξει την στιγμή που θα έρθει στη ζωή. Μπορεί όμως να διαλέξει την ώρα, τον τόπο και τον τρόπο με τον οποίο θα φύγει;

A RED ROSE I CUT FOR YOU .A year h
passed since Arlet Boman, the actress, has committed
suicide. "A Red Rose I cut for you": Could a violent death
an action of love?
Confined to home, alone, together with his autistic son Al
the director and Arlet's husband watches and rewatches
old films they made together.
Man has not the possibility to choose the moment he ente
life. But can he choose the time, the place and the way he
leave?

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΛΛΑΤΟΣ:άρχισε να γράφει ποιήματα από τότε που ήταν μαθητής γυμνασίου και κυκλοφόρησε την ποιητική του συλλογή το 1959. Από τότε έχει εκδώσει άλλα δέκα βιβλία (ποίηση, θεατρικά έργα και σενάρια). Σε πολύ νεαρή ηλικία ανέβασε στην Ελλάδα έργα του Ιονέσκο, του Μπέκετ και του Πίντερ. Αργότερα στο Παρίσι, έγραψε και σκηνοθέτησε τα θεατρικά έργα «Η γυναίκα του Σωκράτη», «Φιλίπ Πεταίν», «Καλησπέρα κ. Τσέχωφ». Στο Παρίσι ανέβασε ακόμη τα θεατρικά «Ο τελευταίος αυτοκράτωρ», «Ο Άραβας εραστής» και «Ταξίδι με ναρκωτικά». Στην Ελλάδα έγραψε και σκηνοθέτησε 14 θεατρικά έργα.

DIMITRIS COLLATOS :From his days as a high school student he began writing poetry publishing in 1959 his collection of poetry. Since then he has published ten more books (poetry, plays and screenplays). At a very early age he put on, in Greece, the plays of Ionesco, Beckett and Pinter in 1960. In Paris he wrote and directed the plays: "Socrates' wife", "Philippe Petain", "Good Evening, Mr. Chekhov". In Paris he also put on the plays: "The last emperor", "The Arab Lover" and "Journey with Drugs". In Greece he wrote and directed 14 plays.

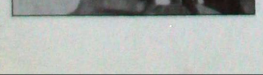

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1962 Αθήνα ΧΨΞ / Athens Khi Psi Xi (short)
1964 Ελιές / Olives (short)
1965 The strongest
1966 Ο θάνατος του Αλέξανδρου / The Death of Alexander
1972 Συμπόσιο / Symposium
1977 Η Γαλλία του Ζισκάρ / Giscard's France
1980 Στροφή δεξιά / Right Turn
1980 Ψάχνοντας για την Πηνελόπη / In search of Penelope
1981 Ο Άγιος Πρεβέζης / The Saint of Preveza
1989 Η ζωή με τον Άλκη / Life with Alkis

Παραγωγή / Production: Δημήτρης Κολλάτος / Dimitris Kollatos, Λία Καριώτου / Lia Kari
Σκηνοθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Δημήτρης Κολλάτος / Dimitris Kol
Μουσική / Music: Χατζηνάσιος , Μαρκόπουλος ,Τερζάκης , Σπανός , Μπουγάς / Hadjina Markopoulos , Terzakis , Spanos , Bo
Φωτογραφία / Cinematography: Σπύρος Νούνεσης / Spiros Nounesis , Νίκος Πετανίδ Nikos Peta
Καλλιτεχνική Διεύθυνση / Art Director: Τάσος Ζωγράφος / Tasos Zog
Ηχολήπτης / Sound: Παύλος Κυριακίδης / Paul Kiria
Μοντάζ / Editing: Κώστας Ιορδανίδης / Kostas Iordanidis, Βαγγέλης Γούσιας / Vag Gou
Ηθοποιοί / Cast: Αρλέτ Μπωμάν / Arlet Boman, Αλέξανδρος Κολλάτος / Alexandros Kol Δημήτρης Κολλάτος / Dimitris , Τζένη Ζαχαροπούλου / Jeni Zaharopoulou, Γιώργος Μουτσ George Moutsios, Βένια Παλίρη / Venia Paliri , Άριελ Κωνσταντινίδου / Ariel Konstantin
16 mm Χρώμα / Colour

DIKEOS KE ADIKOS LOGOS

Greece, 1993

ΚΑΙΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

αφορμή τα όσα έχουν ειπωθεί κατά καιρούς για το εδονικό» πρόβλημα και μέσω ενός σύγχρονου, αριστο-κής διαθέσεως, κωμικοτραγικού διαλόγου, επιχειρείται έ-ορισμός της ίδιας της «ελληνικότητας» που υπερβαίνει ορθό λόγο», έχοντας περισσότερο να κάνει με εκείνο το ατο νήμα που ενώνει τα μυστήρια της αρχαίας θρησκείας υτά της σημερινής.

THE RIGHT AND THE WRONG ARGUMENT.

Based on what has in the past been said, concerning the so-called "macedonian" problem, and through a modern, Aristophanian approach, comicotragic dialogue, it is attempted to define the greek identity, like something which surpasses the "rational", having more to do with this invisible line connecting contemporary religious mysteries with those of ancient worship.

γωγή / Production: Φώτης Πολυχρονόπουλος / Fotis Polychronopoulos, Γιώργος Τριανταφύλλου / ge Triantafillou
θέτης / Director: Λένα Βουδούρη / Lena Voudouri
ιο / Screenplay: Λένα Βουδούρη / Lena Voudouri, Φώτης Πολυχρονόπουλος / Fotis nonomopoulos
ική / Music: Αποσπάσματα από το αρχείο του Γιάννη Χρήστου / Extracts from Yannis Christou's es ,αποσπάσματα από έργο του Γιώργου Μηνά / Extracts from works by George Minas
γραφία / Cinematography: Τάκης Βενετσανάκος / Takis Venetsanakos ,Βασίλης Καψούρος / s Kapsouros
τεχνική Διεύθυνση / Art Director: Μαρία Κόκκου / Maria Kokkou
ητης / Sound Engineer: Κώστας Σκιαδάς / Kostas Skiadas, Ανδρέας Αχλάδης / Andreas Achladis
ιάζ / Make up: Δήμητρα Διονυσοπούλου / Dimitra Dionisopoulou
ζ / Editing: Γιώργος Τριανταφύλλου / George Triantafillou, Μπονίτα Παπαστάθη / Bonita Papastathi
ιοι / Cast: Αρτώ Απαρτιάν / Arto Apartian, Φώτης Πολυχρονόπουλος / Fotis Polychronopoulos
ωση Κειμένων / Text reading: Γιώργος Κώνστας / George Konstas, Στέλιος Μαΐνας / Stelios s
η, Χρώμα / Colour, 65'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY
1993 Δίκαιος και άδικος λόγος/The right and the wrong argument

ΛΕΝΑ ΒΟΥΔΟΥΡΗ: Σπουδές: Αγγλική φιλολογία, Pierce - Deree College. Σινεμά, Σχολή Σταυράκου και NFTS, Αγγλία, υ-πότροφος του Βρετανικού Συμβουλίου. Ταινίες: "Καραγκιόζης", "Μαρία Ευαγγελίου", "Dust dance", "Υπόληψη" (τηλεταινία). Εργάζεται ως σεναριογράφος και παραγωγός - σκηνοθέτις στην ελληνική τηλεόραση ("Ατελείωτη αγάπη", "Ερωτικές ιστορίες" κ.ά.).

LENA VOUDOURI: English Literature, Pierce - Deree College. Film studies in Stavrakos Film School and in NFTS, England, as a British Council scholar. Films: "Karaghiozis", "Maria Evageliou", "Dust dance", "The good name" (telefilm). She works as a script writer and producer - director for the greek television ("Endless love", "Love stories", etc.).

ΤΑ DELFINAKIA ΤΟΥ AMVRAKIKOU

Greece, 1993

ΤΑ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΜΒΡΑΚΙΚΟΥ. Σ' ένα μικρό, επαρχιακό θαλασσοχώρι, εδώ και εξήντα χρόνια, δύο οχτάχρονα παιδιά, ο Πέτρος και η Ανθούλα, ανακαλύπτουν σιγά - σιγά το ανεπανάληπτο θαύμα του κόσμου που τους περιβάλλει. Μιλούν με τα ζώα, κυνηγιούνται με τα πουλιά κι αρθρώνουν τις πρώτες στροφές από το αιώνιο τραγούδι της αγάπης, κι ας μην καταλαβαίνουν ακόμα τα λόγια του.
Μα αυτό το θαυμαστό πανηγύρι της ζωής θα σκοτεινιάσει άξαφνα, όταν τα δύο παιδιά θα βρεθούν μπροστά σε ένα συνομήλικο άρρωστο αγόρι, παρατημένο από τους δικούς του να πεθάνει σε μιαν έρημη καλύβα.
Ο Πέτρος και η Ανθούλα πλησιάζουν θαρρετά το άρρωστο παιδί και με την ανεξάντλητη δύναμη της αγάπης γκρεμίζουν τα σύνορα της συμβατικότητας και του φόβου, κι ανοίγουν φωτεινούς δρόμους στη ζωή, αδιανόητους για τους μεγάλους.

THE LITTLE DOLPHINS OF THE AMVRAKIKOS BAY. In a small, provincial village near the sea, sixty years ago, two eight - year o children, Petros and Anthoula, discover little by little the unique miracle of the world that surrounds them. They s with the animals, they run after the birds and they artic the first strophes from the eternal song of love, even if don't understand the meaning, yet.
This admirable fair of life, though, will darken suddenly when the two children meet an ill boy of the same age, abandoned to die in a deserted hut.
Petros and Anthoula approach the ill child with boldnes and with the eternal power of love, they overthrow the border of the conventional life and of the fear, and the break bright grounds in life, incomprehensible for the a

ΝΤΙΝΟΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ: Σκηνοθέτης του θεάτρου και του κινηματογράφου, με πενήντα περίπου ταινίες και ισάριθμες πρεμιέρες στο Εθνικό και σε άλλα αθηναϊκά θέατρα. Θεατρικός συγγραφέας και πεζογράφος με εννέα βιβλία και οχτώ, ευρωπαϊκά και ελληνικά, βραβεία για το πολύπλευρο έργο του.

DINOS DIMOPOULOS: Stage and film director, with about fifty films and equal in number premières in the National Greek Theater and in other theaters in Athens. Theatrical author and prose writer, with nine books and eight European and Greek awards for his multilateral work.

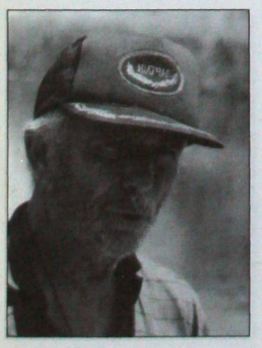

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / SELECTED FILMOGRAPHY
1953 Οι ουρανοί είναι δικοί μας / The Skies are ours
1955 Τζο ο Τρομερός / Jo, the Amazing
1957 Το αμαξάκι / The little coach
1960 Μανταλένα / Mantalena
1962 Το ταξίδι / The voyage
1964 Δεσποινίς διευθυντής / Miss Director
1966 Κυρίες της αυλής / The ladies of the yard
1966 Κοινωνία ώρα μηδέν / Society, zero time
1967 Πυρετός στην άσφαλτο / Fever on the tarred road
1973 Ο βάλτος / The Marsh
1977 Ο ήλιος του θανάτου / The Sun of Death

Παραγωγός / Production: E.K.K. / Greek Film Centre / Άγγελος Σιδεράτος / Angelos Sid
Σκηνοθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Ντίνος Δημόπουλος / Dinos Dimop
Μουσική / Music: Χρήστος Λεοντής / Christos L
Φωτογραφία / Cinematography: Walter L
Σκηνογράφος / Set Designer: Νίκος Κασαπάκης / Nikos Kasa
Ενδυματολόγος / Costume Designer: Έλλη Πανούση / Elli Pa
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Αργύρης Λαζαρίδης / Argiris Laz
Μοντάζ / Editing: Ιωάννα Σπηλιοπούλου / Ioanna Spiliop
Ηθοποιοί / Cast: Ντίνα Ανδρεοπούλου / Dina Andreopoulou, Αλέξης Ρήγας / Alexis Rigas, Χρ Ζορμπάς / Christos Zorbas, Σταύρος Ντογιάκος / Stavros Doyiakos, Κωνσταντίνα Αλε Constantina Alevra, Σπύρος Πανταζής / Spiros Pantazis, Νικήτας Χρόνης / Nikitas C
35 mm Χρώμα / Colou

ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ POLAPLO

Greece, 1993

Ο ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΣΤΟ ΛΛΑΠΛΟ.

Τι σημαίνει μοναδικό για τον άνθρωπο ικοστού αιώνα. Τι σχέση έχει με το χρόνο, με τις στιγμές εν επιστρέφουν. Η ανάγκη του ανθρώπου να αφήσει το α του στο χρόνο, να εκφράσει μοναδικά συναισθήματα από την τέχνη, να πλάσει τα υλικά της φύσης, να τους άλλο νόημα.

μπορούν να αντέξουν τα «μοναδικά» έργα σε μια εποχή κατανάλωσης, που ευνοεί το εφήμερο;

το μοναδικό το πέρασμα στο πολλαπλό αντίγραφο και ροϊόν εν σειρά. Η διαφορετική μοναδικότητα ενός πολιού που βασίζεται στις μηχανές και στα ρομπότ.

οστός αιώνας, μια τεράστια συμφωνία μηχανών που καξει άλλου τύπου συμπεριφορές απέναντι στη ζωή και στο το.

ιέργη συνύπαρξη μοναδικού και πολλαπλού στο τέλος ικοστού αιώνα, μέσα από την αντιφατική αφήγηση ενός ιόρου - παρατηρητή.

FROM THE UNIQUE TO THE MULTIPLE.

What does unique mean for the man of the twentieth century. What is its relation with time, with moments that do not come back. The necessity of man to leave his mark on time, to express unique sentiments through art, to mold the materials of nature, to give them a different meaning.

How long can the "unique" piece of art last in an era of over - consuption, favoring the ephemeral?

Passing from the unique to the multiple copies and the mass production. The different "uniqueness" of a culture based on machines and robots.

The twentieth century, a huge symphony of machines defining a different behavior facing life and death.

The peculiar co-existence of the unique and the multiple in the end of the twentieth century through the contradictory narration of one man - observer.

γωγή / Production: Στέλλα Θεοδωράκη για το υπουργείο Πολιτισμού /Stella Theodoraki Ministry of Culture
θεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Στέλλα Θεοδωράκη / Stella Theodoraki
τα / Texts: Στέλλα Θεοδωράκη / Stella Theodoraki, Ελένη Μαχαίρα / Eleni Mahera
κή / Music: Πέτρος Κορέλης / Peter Korelis
γραφία / Cinematography: Ηλίας Κωνσταντακόπουλος / Elias Konstantakopoulos
ητης / Sound Engineer: Νίκος Παπαδημητρίου / Nikos Papadimitriou
ζ / Editing: Αλέξης Πεζάς / Alexis Pezas
τής / Narrator: Γιώργος Μιχαλακόπουλος / George Mihalakopoulos
ιαντέρ / Documentary
Χρώμα / Colour 82'

ΣΤΕΛΛΑ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗ:Γεννήθηκε στην Αθήνα τον Οκτώβριο του 1957. Σπούδασε στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και στη σχολή Σταυράκου.
Έκανε τη διδακτορική της διατριβή στη Φιλοσοφία της τέχνης στο Πανεπιστήμιο της Σορβόννης. Μέρος της διατριβής αυτής έχει εκδοθεί με τίτλο «Κινηματογραφικές πρωτοπορίες: Αφηρημένη τέχνη, ντανά, κυβισμός, σουρεαλισμός», εκδόσεις« Νεφέλη», 1990.

STELLA THEODORAKIS: Born in Athens in october 1957. She studied Economics in the University of Athens and Cinema in Stavrakou Film School.
Phd in aesthetics, University of Sorbonne, Paris. A part of this thesis is published under the title «Cinema avant-garde. Abstract art, Dada, Cubism, surrealism, ed. «Nefeli», Athens, 1990.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1988 Plumeria Rubra (short)
1989 Πλαστικό / Plastiko (short)
1991 Μόδα και πολιτισμός στον 20ό αιώνα / Fashion and Civilisation in the 20th Century (TV)
1992 Είδωλα της πόλης - Αγορές / City Reflections - Markets (TV)
1993 Από το μοναδικό στο πολλαπλό/From the unique to the multiple

OPLES
Greece, 1993

ΟΠΛΕΣ. Ενα οδοιπορικό που ξεκινάει από το νότο για να διατρέξει τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα. Το ιπποδρόμιο της αρχαίας Ανδανίας στο νότο είναι η αρχή και οι αρχαίοι Φίλιπποι στο βορρά το τέλος ενός ταξιδιού που περνά ενδιάμεσα από το Μεσολόγγι, τη Μυτιλήνη και τη Σκιάθο.
Οι λαϊκές ιπποδρομίες σε όλη την Ελλάδα προβάλλουν την αρχέγονη σχέση του ανθρώπου με το άλογο. Ο ήχος των οπλών συναντά τους λαϊκούς μύθους και τη μουσική της υπαίθρου δίνοντας στους ανθρώπους τη χαρά του πανηγυριού.

HOOFS. A wandering journey that starts from the so in order to travel through the four corners of horizon. The commance is the hippodrome of ancient Andania in the south. Ancient Filippi at the north is the end of a journey v takes us through Messologi, Mitilini and Skiathos.
The horse races in Greece project the archaic relationsh a man with the horse. The sound of the hoofs meets the popular myths and the music of the country, thus giving t people the joy of the feast.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΥ:Τελείωσε τη Σχολή Χατζίκου,ενώ στην «Ecole des Hautes Etudes» του Παρισιού παρακολούθησε μαθήματα του Jean Rouche. Προηγούμενες ταινίες του: «Η περιπέτεια ενός μικρού κακοποιού» (διασκευή σε μια νουβέλα του 'Ιταλο Καλβίνο) 20 λεπτά, 1988. «Μεταξύ κόμικς και άλλων », ντοκιμαντέρ, 30 λεπτά, τιμητική διάκριση στο φεστιβάλ «Κινηματογράφος και Πραγματικότητα», 1991. «Αϊμάν», ντοκιμαντέρ, 26 λεπτά, πρώτο βραβείο στο Φεστιβάλ Δράμας 1991, κρατικό βραβείο ποιότητας 1992. Εργάστηκε επίσης σε διάφορες κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές.

YANNIS LAMBROU: Studied film in Hatjikou Film School and also he attended the courses of Jean Rouche in «Ecole des Hautes Etudes» in Paris. Previous films: "The adventure of a guy in the gutter " (adaptation from a novel of Italo Calvino) 20 minutes, 1988, "Between comics and others", documentary, 30 minutes. Honorable statement in festival "Cinema and Reality", 1991, "Aiman", documentary, 26 minutes. First price in Drama's Film Festival, 1992, state's Award of Quality 1992.

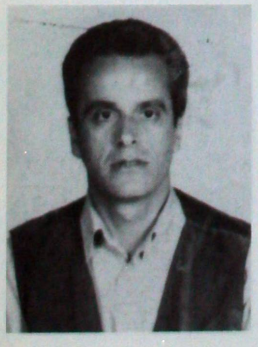

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY

1993 Οπλές/hoofs

Παραγωγή / Production: ΕΚΡΑΝ ΕΠΕ / EKRAI
Σκηνοθεσία / Director: Γιάννης Λάμπρου / Yannis Lar
Κείμενο/Text:Μπάμπης Βλάχος/Babis V
Έρευνα/ Research: Λάκης Χριστόπουλος / Lakis Christopoulos, Ανασ Βενετσάνου / Anastassia Venet
Μουσική / Music: Αχιλλέας Περαϊδης / Achilleas Pe
Φωτογραφία / Cinematography: Γιώργος Παπανικολάου / George Papanik
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Σταύρος Καπελούζος / Stavros Kapel
Μοντάζ / Editing: Γιώργος Πετρολέκας / George Petrolekas, Τάκης Δάφνης /

Ντοκιμαντέρ/ Documer
16 mm Χρώμα / Colou

ΘΑ ΦΥΓΩ;
Ελλάδα, 1993

Α ΦΥΓΩ; Η ταινία μεγάλου μήκους με τον τίτλο «Θα
γω;» σε σκηνοθεσία της Γιάννας Τριανταφύλλη, είναι ένα
ωνικό ντοκιμαντέρ διάρκειας 82 λεπτών.
ταγωνιστές τρεις νέοι από 17 έως 21 ετών που αντιμετω-
ουν κινητικό πρόβλημα.
νηματογραφικός φακός παρακολούθησε και κατέγραψε
δύο χρόνια στιγμές της καθημερινότητάς τους, αποκάλυ-
πτις ευαισθησίες τους, αλλά και απεικόνισε τον κόσμο των
πηλών ονείρων τους. Μέσα από τα μάτια τους ο θεατής α-
αλύπτει τις τραγικές συνθήκες των ελληνικών θεραπευτι-
ιδρυμάτων.
νεαροί πρωταγωνιστές της ταινίας, η Βάλη, ο Ανδρέας και
άρκος, μας φανερώνουν τη δύναμη, τη θέληση και τη δίψα
για τη ζωή. Μας κάνουν να αντιληφθούμε ότι αναπηρία
σημαίνει ανικανότητα. Όμως για τα παιδιά που ζουν στα ι-
ματα, τα πράγματα είναι διαφορετικά.
πίσω από τα κάγκελα, δεν υπάρχει ελπίδα. Εδώ, ο αγώ-
δεν πρόκειται ποτέ να κερδηθεί.
ίδρυμα τα παιδιά, υγιή και άρρωστα, αντιμετωπίζονται το ί-
αδιάφορα. Καθηλωμένα στα κρεβάτια τους περιμένουν α-
μός, τους «έξω», απάντηση στην επίμονη ερώτησή τους.
φύγω;».

WILL I GET OUT? For two years the camera observed and recorded moments in the daily life of three young people - Vali, Andreas and Markos - who are handicapped. It revealed their sensibilities but it also portrayed the world of their silent dreams.
Through their eyes the viewer discovers the tragic conditions that exist in therapeutic institutions. The young protagonists in this social documentary reveal to us their strength, their willpower and their thirst for life. They make us aware that disability does not mean inability. But for the young people who live in institutions, things are different.
Here, behind the bars, there is no hope. Here, the struggle will never be won. In the institution both healthy and sick children are treated with the same indifference. Confined to their beds they wait for us on the "outside" to answer their persistent question.
«Will I get out of here?».

αγωγή / Production: ΕΚΚ / Greek Film Centre, Movies S.A., Γιάννα
ταφύλλη / Yanna Triantafili
οθέτης - Σενάριο / Director - Screenplay: Γιάννα Τριανταφύλλη / Yanna
afili
ενα / Texts: Γιώργος Κοροπούλης / George Koropoulis
σική / Music: Ανδρέας Ροδίτης / Andreas Roditis
ογραφία / Cinematography: Κωστής Γκίκας / Kostis Gikas, Ηλίας
ταντακόπουλος / Ilias Konstantakopoulos
λήτης / Sound Engineer: Νίκος Παπαδημητρίου / Nikos Papadimitriou
τάζ / Editing: Γιώργος Τριανταφύλλου / George Triantafyllou
ανίζονται / With: Μάρκος Καλλίκας / Markos Kallikas, Βάλη Σίμωση / Vali
si, Ανδρέας Σκαφίδας / Andreas Skafidas
κιμαντέρ / Documentary
m Χρώμα / Colour 82'

ΓΙΑΝΝΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ:
Γεννήθηκε στη Αθήνα. Σπούδασε κινηματογράφο στην σχολή του Λυκούργου Σταυράκου και κοινωνιολογία στη Βιέννη. Δούλεψε βοηθός σκηνοθέτη και διευθύντρια παραγωγής στο χώρο των ταινιών ντοκιμαντέρ. Από το 1983 είχε την ευθύνη της έρευνας πολλών ταινιών ντοκιμαντέρ.
Το 1987 σκηνοθέτησε το πρώτο της έργο με τίτλο «Καλκάντζα», έγχρωμο ντοκιμαντέρ 16 mm διάρκειας 30 λεπτών. Α' βραβείο ταινίας μικρού μήκους στο 28ο Κινηματογραφικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, 1987. Α' κρατικό βραβείο του υπουργείου Πολιτισμού, 1987.
Το 1990 σκηνοθέτησε το κοινωνιολογικό ντοκιμαντέρ «Υπόγειο πέρασμα», έγχρωμο, 30 λεπτών, μια καταγραφή των υπόγειων κατοικιών της Αθήνας και της συμπεριφοράς όσων ζουν σε αυτές, Ελλήνων και ξένων, για λογαριασμό της κρατικής τηλεόρασης ΕΤ-2. Το φιλμ τιμήθηκε με το Β' βραβείο ντοκιμαντέρ στο φεστιβάλ «Κινηματογράφος και πραγματικότητα», που πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα, το Δεκέμβριο του 1990.

YANNA TRIANTAFILLI:
Born in Athens, she studied Sociology in Vienna. In 1982 studied cinema at the Stavrakos Cinema School. From 1984 worked as assistant director and later as production manager in the field of film documentaries. In 1987 she produced and directed for the first time a 30-minute colour documentary entitled "Kalkanca" which was filmed in the difficult areas of northern Greece minorities. "Kalkanca" received the first state prize at the 28th Thessaloniki Short Film Festival in 1988.
In 1990 she directed the documentary film "Underground passage" for the Greek State Television ET-2. The film won the best director award and was runner - up for the best film award at the documentary festival "Cinema and reality", held in Athens in December 1990.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ /FILMOGRAPHY
1987 Καλκάντζα / Kalkanca (short documentary)
1990 Υπόγειο πέρασμα / Underground Passage (short documentary)
1993 Θα φύγω; / Will I Get Out? (state award for best full length documentary)

STA PROSSOPA TIS ANATOLIS KIMATE O HRONOS

Greece, 1993

ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΟΙΜΑΤΑΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ. Ανάμεσα στους αρχαίους ποταμούς Όξο και Ιαξάρτη, νοτιο-ανατολικά της Κασπίας Θάλασσας και βόρεια της Περσίας και του Αφγανιστάν στην Δημοκρατία του Τουρκμενιστάν, σε ένα οδοιπορικό που κράτησε 2 μήνες, έγιναν τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ.

Το φιλμ επιχειρεί να ανασυνθέσει - μέσα από τα αρχαιολογικά ευρήματα, την άμμο και τις πέτρες, τους θρύλους, τα τραγούδια και τις ξεχασμένες εικόνες - τη μεγάλη συνάντηση του ελληνικού πολιτισμού με τους λαούς της Ανατολής.

TIME SLEEPS IN THE ORIENT. The documentary was shot in Republic of Turkmenistan, bet the ancient rivers Oxus (Amu - Dar'ya) and Jaxartes (Sy Dar'ya), southeastern of the Caspian Sea and north of and Afghanistan, in a journey that lasted two months. Through the archeological finds, the sand and the ston the legends, the songs and the forgotten images, the fi attempts to recapture the historic meeting of Greek civilization with the peoples of the east.

Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννήθηκε το 1958 στην Ελάτεια Λοκρίδας. Συμμετέσχε ως ηθοποιός στις παραστάσεις του Θεσσαλικού Θεάτρου στη διετία 1978-80, συνεργάσθηκε με ερασιτεχνικούς θιάσους και σκηνοθέτησε τα έργα «Κομμάτια και θρύψαλα» του Γ. Σκούρτη, μονόπρακτα από το Θέατρο του Βουνού του Γ. Κοτζιούλα, «Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα» του Λόρκα, «Τάγκο» του Σ. Μπρόζεκ. Ασχολήθηκε με τη δημοσιογραφία από το 1979 ώς το 1981. Αποφοίτησε από τη Σχολή Κινηματογράφου Λυκούργου Σταυράκου το 1983. Το φθινόπωρο του 1983 στην Ιταλία πήρε μέρος σε σεμινάρια που έγιναν στην πόλη Aquila, όπου δίδαξαν οι Αντονιόνι, Νίκβιστ και άλλοι Ευρωπαίοι κινηματογραφιστές. Ασχολήθηκε ιδιαίτερα με το ντοκιμαντέρ μέσα από θέματα που αναφέρονται στη σύγχρονη λαϊκή παράδοση καθώς και με βασικούς τομείς του ευρύτερου ελληνικού πολιτισμού (ιστορία, αρχαιολογία, τέχνες, κοινωνιολογικά και πολιτισμικά θέματα).

NIKOS ANAGNOSTOPOULOS: Born in Elatia - Lokrida in 1958. Graduated from the Lycourghou Stavrakou Film School in 1983. As a filmmaker he is mainly interested in subjects that refer to contemporary folk tradition as well as basic sectors of the broader Greek civilization. From 1979 to 1981 he worked as a journalist (as artistic and parliamentary reporter) and taught film directing and film history at seminars of the European Community Fund.

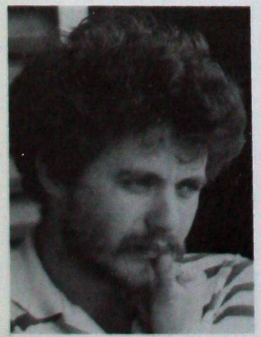

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / SELECTED FILMOGRAPHY

1987 Από το Σταροπάζαρο στο Γιουσουρούμ / From the wheat Market to Yioussouroum (TV, short)

1988 Σιδερένιοι Δρόμοι: Θεσ/νίκη - Ευρώπη 1888-1988 / Roads of Iron: Thessaloniki - Europe 1888-1988 (TV, documentary)

1991 Ιστορία του ελληνικού νομίσματος / A history of greek coins (TV, documentary)
Γράμματα από τον Πόντο / Letters from the Black Sea (TV)

1993 Στα πρόσωπα της Ανατολής κοιμάται ο χρόνος/Time sleeps in the Orient

Παραγωγή / Production: E.K.K. / Greek Film Centre, Νίκος Αναγνωστόπουλος / Anagnosto

Σκηνοθεσία - Σενάριο / Direction - Screenplay: Νίκος Αναγνωστόπουλος / Anagnosto

Μουσική / Music: Νίκος Ξυδάκης / Nikos Xy

Φωτογραφία / Cinematography: Ηλίας Κωνσταντακόπουλος / Ilias Konstantako

Ηχολήπτης / Sound Engineer: Μιχάλης Ανδριτσάκης / Michalis Andr

Μοντάζ / Editing: Τάκης Κουμουνδούρος / Takis Koumoundouros, Φανή Ζιώζια /

Αφηγητής / Narrator: Γιώργος Κέντρος / George K

Έρευνα / Research: Νίκος Αναγνωστόπουλος / Nikos Anagnostopoulos, Δημήτρης Πατε Dimitris Patelis, Γιώτα Ματέρη / Yota M

Επιστημονικός Σύμβουλος / Science Advisor: Βίκτωρ Σαρηγιαννίδης / Victor Sariyo

Ντοκιμαντέρ / Documer

35 mm Χρώμα / Colou

ONIREVOME TOUS FILOUS MOU

Greece, 1993

ΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ.

ΟΥ. Είκοσι πέντε χρόνια από τη ζωή μιας γενιάς- από 1965 ως το 1990 - διατρέχει αυτή η ταινία, που είναι κάτι "road movie", της γενιάς των σημερινών πενηντάρηδων. αινία παρακολουθεί τον βασικό της ήρωα, τον Κυριάκο, τότε που ήταν είκοσι πέντε χρόνων ως την ώρα που ίνει τα πενήντα και από τη Δυτική Γερμανία του 1965 ως Αθήνα του 1990. Δρομολόγια, συναντήσεις, λογισμοί, σε μια ανδρική ταινία - όπως λέμε πολεμική ία - που παρουσιάζει ένα εντελώς ιδιαίτερο ακτηριστικό: είναι μια ταινία χωρίς γυναίκες.

I DREAM OF MY FRIENDS. It is a film that unfolds within a time span of twenty-five years, from 1965 to 1990 and it is in a way a road movie on an entire generation, the one that is today in its fifties. The film shows the main character, Kyriakos, from the age of twenty-five to the time he turns fifty and from the West Germany of 1965 to the Athens of 1990. A film of travels, meetings and personal assessments, a man's film, as we call a war picture, which is perhaps unique in one respect: it is a film without women.

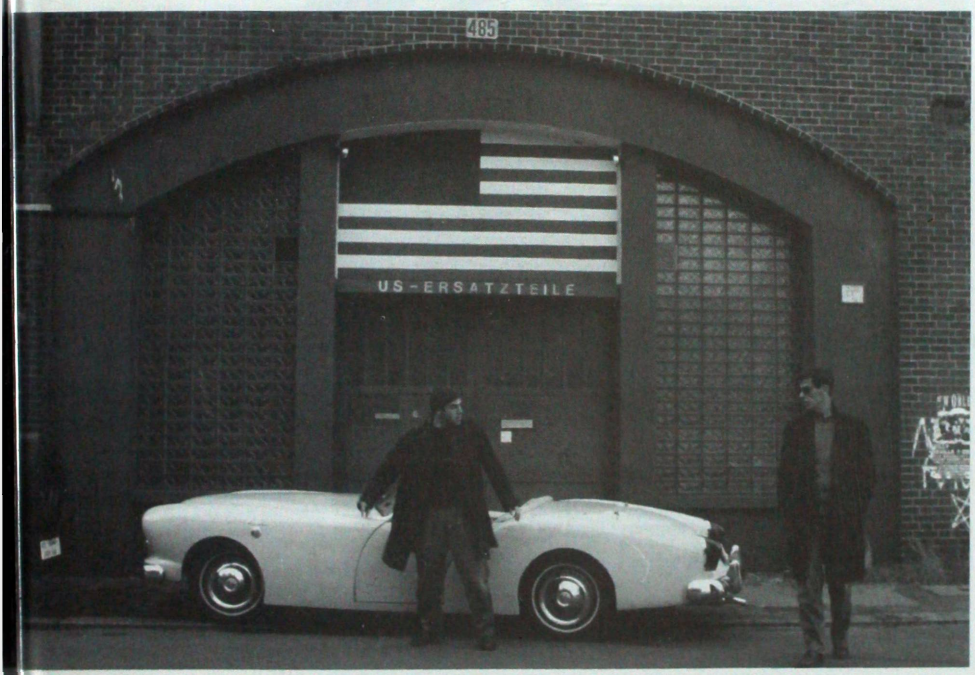

ΝΙΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννήθηκε στην Ελλάδα το 1941. Σπούδασε κινηματογράφο στην Αθήνα και εργάστηκε αρχικά ως βοηθός σκηνοθέτη σε ελληνικές ταινίες. Από το 1960 ως το 1972 μένει στο Παρίσι όπου παρακολουθεί μαθήματα στο Ινστιτούτο Φιλμολογίας της Σορβόνης και συχνάζει στην Ταινιοθήκη. Κατά τη διαμονή του στο Παρίσι γύρισε μια ταινία μικρού μήκους και μερικά βιομηχανικά ντοκιμαντέρ και διαφημιστικά. Από το 1973 ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

NIKOS PANAYOTOPOULOS: Was born in Greece in 1941. Studied film in Athens, then worked as an assistant director in the Greek cinema. From 1960 to 1972 he lived in Paris where he attended the Sorbonne Film Institute and haunted the "Cinémathèque". While in Paris he made a short-length and a number of industrial films and commercials.

σθεσία / Director: Νίκος Παναγιωτόπουλος / Nicos Panagiotopoulos
ριο / Sceenplay: Νίκος Παναγιωτόπουλος από την ομώνυμη συλλογή διηγημάτων του ρηΝόλλα / Nicos Panagiotopoulos based on Dimitris Nollas' book.
γραφία / Cinematography: Γιώργος Φρέντζος / Giorgos Frentzos
/ Sound: Ανδρέας Αχλάδης / Andreas Achladis, Θανάσης Γεωργιάδης / Thanassis giadis
γραφία / Set Designer: Διονύσης Φωτόπουλος / Dionyssis Fotopoulos, Μαρία Καλτσά / Kaltsa
ούμια / Costumes: Μαριάννα Σπανουδάκη / Marianne Spanoudaki
άζ / Editing: Γιώργος Τριανταφύλλου / Giorgos Triantafyllou
οιοί / Cast: Λευτέρης Βογιατζής / Lefteris Voyatzis, Ακύλλας Καραζήσης / Akilas, Karazissis, ς Καρατζογιάννης / Yannis Karatzoyannis, Στάθης Λιβαθινός / Stathis Livathinos, Αλέκος ουλος / Alekos Koliopoulos, Μηνάς Χατζησάββας / Minas Hatzisavas.
γωγή / Production: Stefi - Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου / Greek Cinema Center.
m Χρώμα / Colour 114'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1966 Μια Κυριακή / Sunday (short)
1969 Ανδρέου / Andreou (short)
1974 Τα χρώματα της Έριδος / The colours of Iris
1978 Οι τεμπέληδες της εύφορης κοιλάδας / The Idlers of the Fertile Valley
1980 Μελόδραμα / Melodrama
1985 Βαριετέ / Varietés
1988 Η γυναίκα που έβλεπε τα όνειρα / The woman who dreamed
1993 Ονειρεύομαι τους φίλους μου / I Dream of my Friends

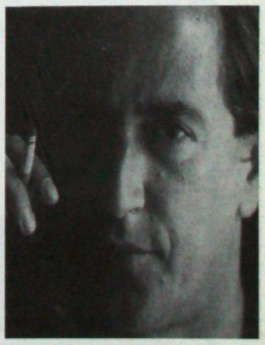

Του θρύλου και της παραλογής **Legend's and tale's**

TV or not TV **TV or not TV**

Άγρια τριαντάφυλλα **Wild Roses**

Μικρό μου Καστελόριζο **My little Casteloriso**

TOU THRILOU KE TIS PARALOGIS
Greece, 1993

Υ ΘΡΥΛΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΟΓΗΣ.

νία είναι ένα τρίπτυχο βασισμένο πάνω σε ελληνικούς ους και παραδόσεις που εγγίζουν την περιοχή του υπερ- κού. Έργο αναφοράς είναι το κλασικό βιβλίο του Νίκου τη:«Παραδόσεις του ελληνικού λαού». Στην ταινία , δρα- ποιούνται τρία θέματα, ομόκεντρης ανάπτυξης, σημειού- με αντίστοιχους μεσότιτλους:α) «Οι αλλαγμένοι» (θρύ- υτικής Πελοποννήσου σχετιζόμενος με «μωρά που τ' αλ- ύνστις κούνιες, οι δαίμονες»), β) «Ο κριματισμένος» ική ελληνική παραλογή, σχετιζόμενη μ' ένα «νεκρόφιλο πατικό ενός ακρίτα ιππότη») και γ) «Ο αντίχριστος» (εκ- ιαστική και λαογραφική παράδοση, σχετιζόμενη με τα πε- χατιάς των ημερών και του κόσμου»). Το όλο έργο, το χει μια διαχρονική διάθεση απόδοσης του μύθου.

LEGEND'S AND TALE'S. The film is a three-folded story based on greek legends and tradition that touch the terittories of supernatural. It's related to the book "Tradition of the Greek people", a classic written by Nikos Politis. The movie dramatizes three subjects homocentrically developped, each noted with seperate titles: a)" The Changed" (a legend of west Peloponnisos related to babies that demons change them in their beds), b) "The Infernal" (a classic greek story related to a dead -liking incident of a boarder knight), c)" The Antichrist" (an ecclesiastic and public tale about the last days of our world). The whole story is filled with an ever young mood to attribute the legend.

ΒΑΣΙΛΗΣ Ν. ΞΥΔΗΣ : Γεννήθηκε στην Γκούρα Κορινθίας το 1958. Φοίτησε στη Σχολή Κινηματογράφου Λ. Σταυράκου την τριετία 1976-'79. Βοηθός των Γ. Παπακώστα και Γ. Διζικιρίκη σε κινηματογραφικές και τηλεοπτικές παραγωγές. Γύρισε επτά μικρού μήκους ταινίες. Σεναριογράφος και σκηνοθέτης 6 επεισοδίων λαογραφικής σειράς της ΕΤ-2 .Σεναριογράφος της σειράς 12 επεισοδίων της ΕΤ-1 με τίτλο: "Μακεδονικές μοναστικές πολιτείες". Μεγάλου μήκους ταινίες: «Αφύλακτη διάβαση» (ημιτελής, αλλά που σύντομα ολοκληρώνεται, σε σενάριο Β. Ξύδη - Γ. Κώνστα), «Βωβαί ηγαί -λάλον ύδωρ» (δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ 80', κρατικό βραβείο κινηματογράφου 1992), «Του θρύλου και της παραλογής» (1993).

VASSILIS N. XIDIS: Born in Goura of Korinthos in 1958. He studied Film Directing in the years 1976-79 at the Stavrakos School.
Assistant of G. Papakostas and G. Disikirikis on film and television productions. He made seven short films.
Scriptwriter and director of 6 episodes of a folkloric series by ET 2 titled: "Folklor and tradition" (1988).
Scriptwriter of a series of 12 episodes for ET- 1 titled: "Macedonic monastic cities". Films: "Unguarded passing» (unfinished, but soon to be completed, based on a screenplay by Vassilis Xidis - G.Konstas),"Vove pige- lalon idor" (a dramatised document 80', state cinematography award 1992), "Legend's and Tales" (1993).

γωγή / Production: Βασίλης Ξύδης / Vassilis Xidis, Περικλής Ηλιού / s Ilíou
θεσία - Σενάριο / Director -Screenplay: Βασίλης Ξύδης / Vassilis Xidis
γραφία / Cinematography: Περικλής Ηλιού / Pericles Ilíou
τεχνική Διεύθυνση / Art Direction: Παναγιώτης Δαραμάρας / otis Daramaras
/ Sound: Σίμος Τσαντόπουλος / Simos Tsantopoulos
ιάζ / Make up: Βάσω Οικονόμου / Vasso Ikonomou
ιζ / Editing: Φιλιώ Αναγνωστέλλη / Filio Anagnostelli
ιοί / Cast: Βαγγέλης Καζάν / Vaggelis Kazan, Γιώργος Κώνστας / Konstas, Γιώργος Μπινιάρης / George Biniaris, Στέλιος Κοσμάς / Stelios Παύλος Μαυρικίδης / Paul Maurikidis
η Χρώμα / Colour 95'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1975 Έρωτας - Θάνατος / Love -Death (short)
1979 Παραλειπομένων / Neglected (short)
1981 Σύμπτωση, είτε μια κοσμική συνωμοσία / A coincidence or a cosmic conspiracy (short)
1983 Κορίνθιοι ποιητές 1930-70 / Korinthian poets 1930-70 (short)
1984 Κορίνθιοι πεζογράφοι / Korinthian prosaists (short)
1987 Μια μετάγγιση αίματος / A transfusion in his blood (short)
1989 Θαυμαστή διαφεύγουσα / Admirable runaway (short)
1992 Βωβαί ηγαί - λάλον ύδωρ / Vove Pige- Lalon Idor (dramatised document 80', state cinematography award 1992)
1993 Του θρύλου και της παραλογής / Legend's and Tale's

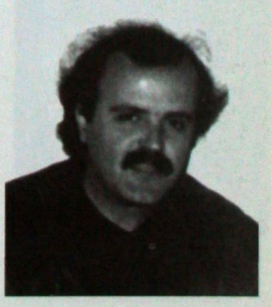

TV OR NOT TV
Greece, 1993

TV OR NOT TV. Πίσω απ' τις πύλες του παραδείσου ο Θεός σκοτώνει το χρόνο του κάνοντας ζάπινγκ.
Η εκπομπή στο Star TV-29 "Νέα ταλέντα" θα του προξενήσει τόσο την περιέργεια ώστε να επισκεφτεί την Ελλάδα, τη χώρα που έφερε τον πολιτισμό στον κόσμο που ο ίδιος δημιούργησε.
Ο γήινός του ρόλος, παραγωγός τηλεοπτικού σταθμού, και ποιου σταθμού, του πιο cult καναλιού στα Βαλκάνια, που ήδη προσπαθεί να «ταπώσει» τα τηλεοπτικά μεγαθήρια.
Ο Θεός φανερά συγκινημένος από την προσπάθεια του νέου καναλιού να ενεργοποιήσει ένα κοινό από καιρό « τελειωμένο», θα δώσει στο κανάλι το δυνατότερο ατού: τις ίδιες του τις πλάτες...

TV OR NOT TV. God is killing time zapping th
TV channels.
He stops at Star TV's-29. "New Talents" show, which arc
his curiosity to the point that he decides to visit Greece
country which brought civilization to the world that he
created. What will his earthy role be?
TV producer! For which station?
The most cult channel in Balcans, a channel which striv
beat the established channels.
God is obviously so moved by the new channels efforts
revive a "dead" audience that he decides to give the
channel the most unbeatable advantage: his personal

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1956. Το 1980 τελειώνει τις σπουδές του στην Κινηματογραφική Ακαδημία του Βερολίνου, κάνοντας την πρώτη ταινία μικρού μήκους: "In Mitten" 16 mm διάρκειας 12 min.
Την ίδια εποχή δουλεύει ως βοηθός σκηνοθέτη στην αμερικανική παραγωγή για την τηλεόραση «Blue Box».
Τον επόμενο χρόνο δουλεύει πάλι ως βοηθός στην παραγωγή της γερμανικής τηλεόρασης «Berlin Alexander Platz», σε σκηνοθεσία R.B. Φασμπίντερ.
Το 1990 γράφει το σενάριο, σκηνοθετεί και κάνει την παραγωγή της μεγάλου μήκους ταινίας με τον τίτλο: «Στο ύψος της χαραμάδας», 35 mm, blow-up, διάρκειας 140 '. Η ταινία απέσπασε διάκριση ποιότητας στα κρατικά βραβεία του 1993.

YANNIS PARASKEVOPOULOS: Born in Thessaloniki in 1956. In 1980 he graduates the Berlin Academy of Cinematography and makes his first short film "In Mitten".
Also works as an assistant director in the American TV Production "Blue Box".
In 1981 he is assistant director in "Berlin Alexander Platz" (director R.W. Fasbider) for the German TV.
In 1990 he writes the script, produces and directs the film "At The Level Of Haramada" which gained a national quality destinction.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1980 In Mitten (short)
1982 Είναι κεφάτος / He Feels Good (short)
1984 Μια Κυριακή / Sunday (short)
1986 Φλου / Out of Focus (short)
1989 Φθινοπωρινή Ελλάδα / Greece in Automn (TV documentary)
1990 Στο ύψος της χαραμάδας / At the Level of haramada

Παραγωγός / Producer: Γιάννης Παρασκευόπουλος, Paraskev
Σκηνοθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Γιάννης Παρασκευ /Yannis Paraskev
Μουσική / Music: Άλκης Παπαδόπουλος /Alkis Papad
Φωτογραφία / Cinematography: Δημήτρης Κόκας / Dimitr
Ενδυματολόγος / Costume Designer: Μαρία Σανικοπούλου /Maria Sanik
Σκηνογράφος - Μακιγάζ / Set Designer - Make up: Χριστίνα Σάββα /
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Δημήτρης Γαλανόπουλος / Dimitris Galan
Μοντάζ/ Editing: Γιάννα Σπυρ
Ηθοποιοί / Cast: Θωμάς Κωνσταντινίδης /Thomas Konstandinidis, Δ Πετρόπουλος /Dimitris Petropoulos, Άλκης Ζερβός / Alkis
35 mm Χρώμα / Colo

AGRIA TRIANTAFILLA
Greece ,1993

ΓΡΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑ. Δύο μοναχικές
ναίκες, η Σάρα και η Βέρα συναντιούνται «τυχαία» και
λέκονται σε μια παράξενη ερωτική σχέση. Μια σειρά από
ρίεργες ανεξιχνίαστες δολοφονίες που φαίνεται να
ετίζονται μ' αυτές τις γυναίκες, οδηγεί στα ίχνη τους έναν
κεντρικό αστυνομικό, τον Πέτρο, που ερωτεύεται την
ανή δολοφόνο και παγιδεύεται σ' ένα επικίνδυνο παιχνίδι
υ θα οδηγήσει και τον ίδιο στο έγκλημα. Ο παραλογισμός,
ερωτικό πάθος, η βία και οι ψευδαισθήσεις θα ενώσουν
ριστασιακά τη ζωή των τριών ηρώων, που στην
αγματικότητα κινούνται αυτόνομα και ξέχωρα,
γιδευμένοι στους προσωπικούς εφιάλτες τους. Η
ευταία απόπειρα δολοφονίας θα φανερώσει τον
λοφόνο φέρνοντας μαζί μια σειρά αναπάντεχων
γονότων και ψυχολογικών εκρήξεων που θα εγκλωβίσουν
δύο γυναίκες σ' ένα θανάσιμο παιχνίδι, σ' ένα δρόμο
ρίς επιστροφή. Το κακό που κυριαρχεί στην ύπαρξή τους
μπορεί να ξορκιστεί, αντίθετα ενισχύει την τραγική
όνοια για το αβέβαιο και σκότεινο μέλλον τους.

WILD ROSES. Two lonely women, Sarah and Vera, meet "by accident" and get involved into a biraze sexual relationship. A series of strange and unexplained murders appear to be connected with the two females. Petros, a young and eccentric detective (cap), falls for the suspected murderer and gets involved into a strange triangle that will eventually lead him to crime.
The obscure, the violence, the passion and illussions, will temporarily connect the lives of the three main characters who in reality act independently and separately, trapped into their own personal nightmares.
The last murder attempt will reveal the real murderer and initiate a series of unexpected facts and psychological.
The two women will be trapped in a deadly game that has no return. The evil which surrounds their existance can not be vestiled, in the contrary. Supports the tragic suspition for an uncertain and obscure future.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΣ :Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1962. Λόγω της μεγάλης οικογενειακής παράδοσης στο θέατρο και γενικότερα στις Τέχνες μπήκε από ηλικία 17 χρόνων στη Δραματική Σχολή Αθηνών. Κατόπιν, συνέχισε τις σπουδές του στη Σχολή Σταυράκου ως σκηνοθέτης. Σκηνοθέτησε αρκετά θεατρικά έργα και επίσης ίδρυσε διάφορες θεατρικές ομάδες έρευνας και πειραματισμού.
Για πρώτη φορά, το 1987, ξεκίνησε να σκηνοθετεί ταινίες μεγάλου μήκους, κάνοντας παράλληλα δική του εταιρεία παραγωγής.
Ταινίες αποτυπωμένες σε βίντεο και όχι σε φιλμ, απλά και μόνο για οικονομικούς λόγους.
'Επειτα από 5 ταινίες και 7 ντοκιμαντέρ αποφάσισε, μαζεύοντας κάποια κεφάλαια ,να ξεκινήσει την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, αυτή τη φορά σε φιλμ, τα «Άγρια τριαντάφυλλα».

ANGELOS PROVELENGIOS: Born in Athens in 1962. Due to a family tradition in the field of theatre and art general, at the age of seventeen entered the Dramatic School of Athens. He went on with his studies this time as a director, at "Stavracos School of Cinema Studies". In the meantime, he worked as a director in several theatrical plays and founded various theatrical groups of research and experimentation.
In 1987 he started directing movies of long duration, organizing at the same time his own production company.
These movies were made in video for financial reasons.
After 5 movies and 7 documentaries with the accumulation of financial capital, he decided to start working on his first feature film entitled "Wild Roses".

αγωγή / Production: Άγγελος Προβελέγγιος / Angelos Provelengios, Γιώργος
τσάς / George Kaltsas, Γιώργος Καραπαναγιώτης / George Karapanagiotis
νοθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Άγγελος Προβελέγγιος / Angelos
elengios
σική / Music: Πάνος Γκέκας / Panos Gekas
ογραφία / Cinematography: Κώστας Κωνσταντινίδης / Kostas Konstadinidis
λιτεχνική Διεύθυνση / Art Director: Uberto di Angelo
λήτης / Sound Engineer: Πέτρος Σμυρλής / Petros Smirlis
ιγιάζ / Make up: Μάγδα Δήμου / Magda Dimou
τάζ / Editing: Γιάννα Σπυροπούλου / Gianna Spiropoulou
πιοι / Cast: Μαρία Δέγλερη / Maria Degleri, Λουκία Παπαδάκη / Lukia Papadaki,
λος Προβελλέγγιος / Angelos Provelengios, Δημήτρης Πετράτος / Dimitris Petratos
ητη Χρώμα / Colour 100'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY
1987 Το μαύρο κρίνο / The Black Lily (Videotape underground rock andenture - comic)
1988 Επιστροφή του Σκορπιού / Return of Scorpio (Videotape)
1989 Παγίδα / The Trap (Videotape)
1989 Έρωτας στη σκιά του φόβου / Love in the Shadow of Fear (Videotape)
1989Τοπία από την Ελλάδα / Landscapes from Greece (7 documentaries for the Holland T.V.)

MIKRO MOU CASTELLORIZO

Greece ,1993

ΜΙΚΡΟ ΜΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ. Ένας ταξιδιώτης φθάνοντας στο Καστελλόριζο εντυπωσιάζεται από την ομορφιά και συγχρόνως από την ερήμωση του τόπου. Κάνοντας ένα θαλάσσιο ταξίδι στις παραλίες και οδεύοντας στο εσωτερικό του νησιού, φέρνει στη μνήμη του αποσπάσματα από ημερολόγια περιηγητών του χθες, καθώς και ιστορικές μαρτυρίες, για το τι υπήρξε το Καστελλόριζο στο παρελθόν. Έπειτα, καθώς η άνοιξη τον συνεπαίρνει, μαζί με την κατανυκτική Εβδομάδα των Παθών, το δράμα του Καστελλόριζου εμφανίζεται ξαφνικά γυμνό μπρος στα μάτια του, μαζί με την τελική καταστροφή.

MY LITTLE CASTELLORIZO. On reaching Castellorizo the traveller is struck by both its beauty and it desertion. As he takes a trip by sea to its beaches and as wanders in its hinterland, he recalls excerpts from the diar of bygone travellers and historical testimonies of Castellorizo's illustrious past. Then in the exultance of spri together with the sorrow of Holy Week, the drama of Castellorizo suddenly appears naked before his eyes, al with the final destruction.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑΣ: Γεννήθηκε το 1943 στην Αθήνα. Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε στην Αθήνα και τα καλοκαίρια κοντά στη θάλασσα, πράγμα που επηρέασε βαθύτατα τη ζωή του. Μετά το πέρας της στρατιωτικής του θητείας εγκαταστάθηκε στο Παρίσι και ενώ είχε ήδη γραφτεί στο Πανεπιστήμιο της Σορβόννης άρχισε να παρακολουθεί μαθήματα θεάτρου. Έπειτα φοίτησε στη δραματική σχολή του Λονδίνου East Fifteen και κατόπιν στο London Film School. Γυρίζοντας στην Ελλάδα ασχολήθηκε με τη λογοτεχνία και εξέδωσε σειρά βιβλίων, ποίησης και πεζογραφίας Μαζί με αυτά γύρισε μια ταινία αφιερωμένη στα καΐκια και τους κατασκευαστές τους, με τίτλο «Ο μαστρο-Γιώργης Ψαρρός και η Σύμη », η οποία προβλήθηκε στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης και σε διάφορους ναυτικούς ομίλους στην Ελλάδα.

NIKOS KARAKOSTAS: Born in Athens in 1943. He lived his childhood in Athens but he spent the summertime by the sea, which has strongly influenced his life thereafter. After serving in the navy he moved to Paris and while he was studying at the Sorbonne, he was also attending a theatre class at the Ecole du Theatre d' Aujourdhui After graduating, he moved to London where he continued his studies at the East Fifteen Acting School, as well as at the London Film School. When he returned to Greece he published 6 books of poetry and novels. He also made a film about the kaikia (fishing boats), that was presented at the University of New York Film Club.

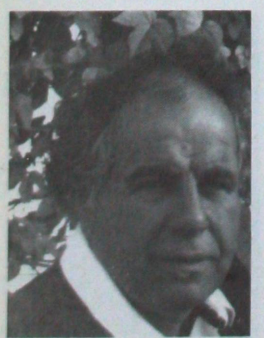

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/FILMOGRAPHY

1993 Μικρό μου Καστελλόριζο / My Little Castellorizo

Παραγωγή / Production: Νίκος Καρακώστας / Nikos Karak
Σκηνοθεσία - Σενάριο/ Director - Screenplay: Νίκος Καρακώστας / N Karak
Μουσική / Music: Πέτρος Φρονίστας / Petros Fronistas, Νίκος Μοσχονάς / N Mosh
Φωτογραφία / Cinematography: Προκόπης Δάφνος / Prokopis Dafnos, M Λυκούδης / Makis Likoudis, Νίκος Γραμματικόπουλος / Nikos Grammatikopo Γιώργος Αντωνάκης / George Anto
Ηχολήπτης / Sound Engineer: Νίκος Καρακώστας / Nikos Karak
Μοντάζ / Editing: Ανδρέας Ανδρεαδάκης / Andreas Andreao
Αφηγητής / Narrator: Ζαχαρίας Ρόχας / Zaharias R
Ντοκιμαντέρ/Documen
16 mm Χρώμα / Colou

The Independent Feature Project salutes the American Independent Films at the International Thessaloniki Film Festival

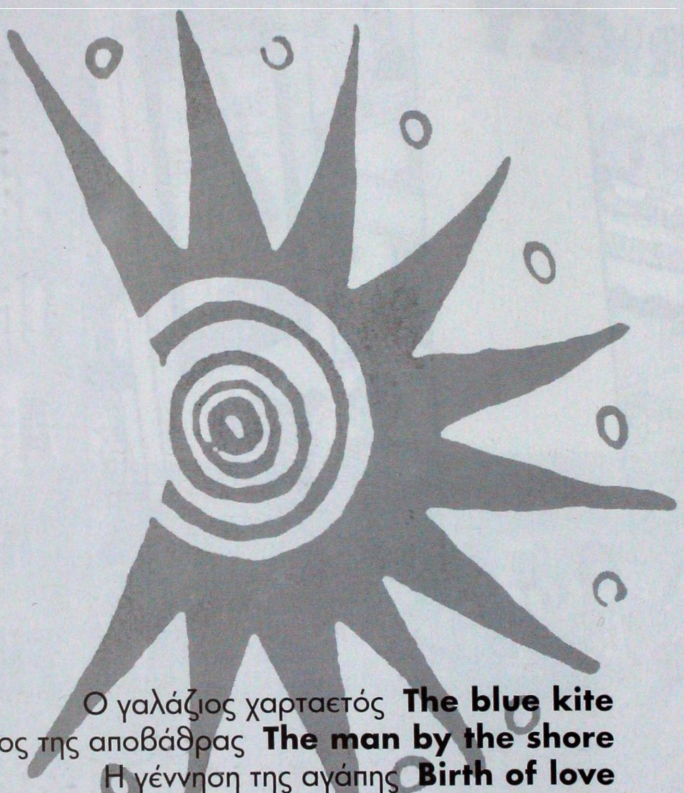

Ο γαλάζιος χαρταετός **The blue kite**
Ο άνθρωπος της αποβάθρας **The man by the shore**
Η γέννηση της αγάπης **Birth of love**
Συζητήσεις με τον άνθρωπο της ντουλάπας
Conversations with a cupboard man
Οι μπότες **The boots**
Ελ Μαριάτσι **El Mariachi**
Μια καινούργια ζωή **A new life**
These boots **These boots**
Το κρεβάτι όπου κοιμάσαι **The bed you sleep in**
Απ' το κακό στο χειρότερο **Down the drain**
Ο Ρίπα κάνει ζαβολιές **Ripa hits the skids**
Ο φόνος ενός παιδιού **Child murders**
Είμαστε ένα μεγάλο κρεβάτι **Totally f... ed up**
Μια μέρα στην παραλία **A day at the beach**
Η κοιλάδα του Αβραάμ **Valey of Abraham**
Αβησσυνία **Abyssinia**
Όλα όσα μου αρέσουν **Everything I like**
Συζυγική ζωή **Married life**

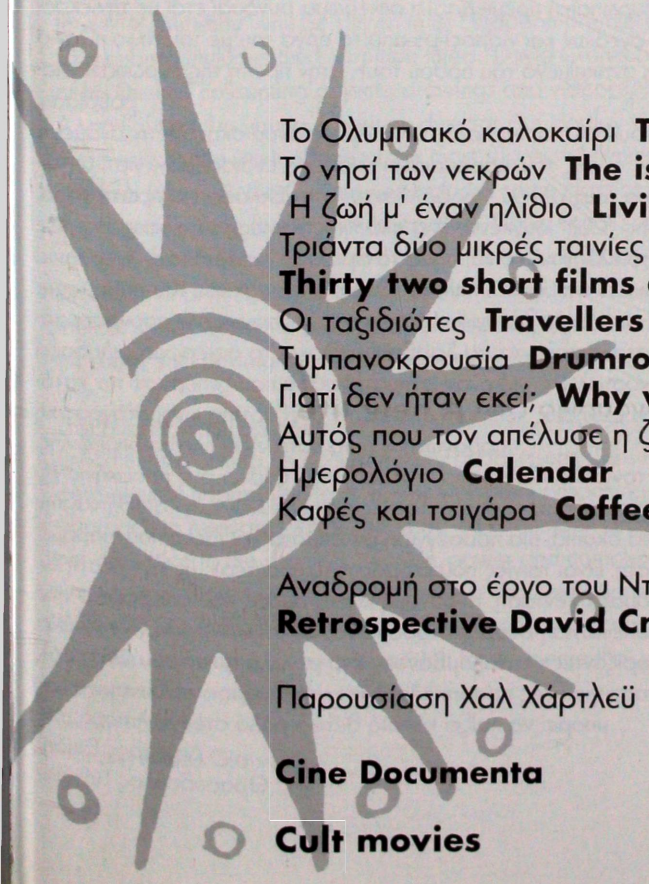

Το Ολυμπιακό καλοκαίρι **The Olympic summer**
Το νησί των νεκρών **The island of the dead**
Η ζωή μ' έναν ηλίθιο **Living with an idiot**
Τριάντα δύο μικρές ταινίες για τον Γκλεν Γκουλντ
Thirty two short films about Glenn Gould
Οι ταξιδιώτες **Travellers**
Τυμπανοκρουσία **Drumroll**
Γιατί δεν ήταν εκεί; **Why wasn't he there?**
Αυτός που τον απέλυσε η ζωή **Dismissed from life**
Ημερολόγιο **Calendar**
Καφές και τσιγάρα **Coffee and cigarettes**

Αναδρομή στο έργο του Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ
Retrospective David Cronenberg

Παρουσίαση Χαλ Χάρτλεϋ **Presentation Hal Hartley**

Cine Documenta

Cult movies

Νέοι Ορίζοντες New Horizons

Οι «Νέοι ορίζοντες» επέστρεψαν στις οθόνες του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με τις πιο ενθαρρυντικές προοπτικές. Κύριος στόχος στην επιλογή και οργάνωσή τους είναι η γνωριμία του ελληνικού κοινού με τις σημαντικότερες πρόσφατες παραγωγές του διεθνούς ανεξάρτητου κινηματογράφου.

Η επιτυχία της πρώτης προσπάθειας το 1992, επιβεβαίωσε το ενδιαφέρον του κοινού για κινηματογραφικές εκδηλώσεις απαλλαγμένες από την εμπορικότητα των κατεστημένων φορέων. Η δοκιμή που έγινε επιβεβαίωσε ακόμη την ανάγκη για μια καινούργια προσέγγιση σ' έναν κινηματογράφο πιο οικείο και προσωπικό, σ' έναν κινηματογράφο που παίρνει θέση στα θέματα των καιρών μας. Πάνω απ' όλα, οι «Νέοι ορίζοντες» καλύπτουν το χώρο της παράλληλης δημιουργίας και πληροφόρησης απορρίπτοντας την περιθωριοποίηση της ανεξάρτητης παραγωγής.

Το πρόγραμμα προτείνει κυρίως έναν κινηματογράφο με προφανείς τις απόψεις των δημιουργών του, απαλλαγμένο από κοινοτοπίες και συμβατικότητες. Ένα πρόγραμμα που ξετυλίγεται σε 26 ταινίες μεγάλου μήκους στο τμήμα της «Διεθνούς επιλογής», πολλές από τις οποίες έχουν προκριθεί σε διεθνή φεστιβάλ.. Η «Διεθνής επιλογή» περιλαμβάνει έργα νέων καθώς και καθιερωμένων γνωστών σκηνοθετών όπως οι Manoel de Oliveira, Bahrarn Beizai, Aleksandr Rogoschkin, Andras Jeles κ.ά.

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει επίσης την αναδρομή στο έργο του διάσημου Καναδού σκηνοθέτη David Conenberg, παρουσιάζοντας 13 ταινίες του, μεταξύ των οποίων 5 που παίζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα, συμπεριλαμβανομένης και της τελευταίας του «M. Butterfly» σε πανευρωπαϊκή πρεμιέρα. Το αφιέρωμα συνδυάζεται με την έκθεση αντικειμένων, σχεδίων και videoclips από τα έργα του με τον τίτλο «David Cronenberg: Τα παράξενα αντικείμενα του πόθου του», στην πρώτη της ευρωπαϊκή παρουσίαση.

Το τρίπτυχο των ταινιών του Hal Hartley, ενός νέου Αμερικανού σκηνοθέτη ,ανάμεσα στους πιο πετυχημένους της γενιάς του, παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, γιατί οι ταινίες του, παρά την επιτυχία τους αλλού, προβάλλονται στην Ελλάδα για πρώτη φορά.

Το μικρό αφιέρωμα στις "Cult" συγκεντρώνει κλασικές ταινίες του είδους, μερικές άγνωστες μέχρι τώρα στο ελληνικό κοινό, όπως το θρυλικό "Eraserhead" του David Lynch, το "Flaming Creatures" του Jack Smith, το «Scorpio Rising» του Kenneth Anger και την τελευταία ταινία του Andy Warholl «Lonesome Cowboys». Με προγραμματισμένες τις ταινίες κοντά στα μεσάνυχτα, τα Σαββατοκύριακα, το αφιέρωμα φιλοδοξεί να προσθέσει μια νότα νοσταλγίας για έναν κινηματογράφο που ξεπέρασε την κατάσταση του «outsider» που συνήθως «επιβάλλεται» στην ανεξάρτητη κινηματογραφική παραγωγή, για να καταλήξει πλατιά δημοφιλής.

Τέλος η ειδική σειρά με τον τίτλο «Σύγχρονα ντοκουμέντα» φέρνει στο προσκήνιο έξι ταινίες με θέματα κοινωνικού ενδιαφέροντος. Ταινίες που ερευνούν την αισθητική της πληροφόρησης από μια νέα σκοπιά, μια προσέγγιση σε θέματα και ιδέες που, παραμένει άμεση και ασυμβίβαστη. Είναι ταινίες που ο όρος «ντοκιμαντέρ» με τη γνωστή έννοια δεν αποδίδει τη δραματική ένταση, τη δύναμη και το πάθος που απορρέουν από την απεικόνιση θεμάτων τόσο κοντινών στην ανθρώπινη εμπειρία.

Με 55 ταινίες «οι Νέοι ορίζοντες» καταλαμβάνουν ένα μεγάλο τμήμα του Φεστιβάλ, παρουσιάζοντας μια πρόταση για νέες προοπτικές, ένα κινηματογραφικό δυναμικό που μπορεί να παίξει κάποιο θετικό ρόλο στον πολιτισμό μας.

Δημήτρης Εϊπίδης
Θρασύβουλος Γιάτσιος

New Horizons Νέοι Ορίζοντες

"New Horizons" are back on the screens of the Thessaloniki Film Festival this year with a most encouraging perspective. Once again, its main objective is to familiarize the recent Greek public with the most important recent productions of independent cinema worldwide.

The success of the first attempt in 1992, proved that there is a considerable public for activities free of the commercial conventions that dominate productions of the established industries. Last year's attempt confirmed the need for a new approach to a more personal and intimate cinema, close to the issues of our times. "New Horizons" cover that area of creativity and information that apply to a cinema that is both personal and relevant. Most of all, this section aims at becoming a forum in the field of alternative cinema, rejecting the status of the outsider that is usually inflicted on the independent film production. Our program promotes a cinema that is clear in its priorities, attempting to stay clear of conventionalism and compromise. The program is focused on 26 feature films in its "International Selection", a number of which have been acclaimed in international festivals abroad. The "International Selection" embraces the work of new as well as established directors such as Manoel de Oliveira, Bahram Beizai, Aleksandr Rogoschkin and others. In addition to this, the Retrospective of the films by the known Canadian director David Cronenberg will include 5 features not previously shown in Greece, among which, his latest "M. Butterfly" will be shown in its European premiere. The tribute to Cronenberg includes the exhibition titled "David Cronenberg: The Strange Objects of his Desire" presenting objects, drawings and videoclips collected from his films.

A spotlight on the young American director Hal Hartley will introduce the festival's audiences to the work of one of the most successful filmmakers of our generation.

The mini tribute to the Cult movies includes some classics of the genre to be shown in this country for the first time. Among them, David Lynch's legendary "Eraserhead", Jack Smith's "Flaming Creatures", Kenneth Anger's "Scorpio Rising" and Andy Warholl's final film "Lonesome Cowboys". Scheduled on week-ends around midnight, the cult series will bring a touch of fun and nostalgia, for a cinema that capitalized on camp, succeeding beyond all expectations in gaining enormous popularity in its time.

Last but not least, our series entitled "Contemporary Documents" will present six non-fiction films focusing on contemporary social issues. These films explore the aesthetics of information from a new viewpoint proposing an unconventional approach to relevant topics. The term "documentary", in its ordinary meaning, does not do justice to the dramatic tension, power and complexity derived from these themes, which are closely related to the human experience in modern society.

With fifty-five films in all, "New Horizons" occupy a great part of the festival's program, projecting a new proposition for a cinema that is both lively and relevant, eager to play a part in our culture.

Dimitris Eipides,
Thrassyvoulos Giatsios

LAN FENGZHENG
China, 1993

Ο ΓΑΛΑΖΙΟΣ ΧΑΡΤΑΕΤΟΣ. Ο Τιετού ζει με τους γονείς του σε μια συνοικία του Πεκίνου. Ο πατέρας του είναι βιβλιοθηκάριος και η μητέρα του δασκάλα. Ο πατέρας σκοτώνεται σε εργατικό ατύχημα και η μητέρα ξαναπαντρεύεται. Ο δεύτερος σύζυγος πεθαίνει από λοιμό και η μητέρα αποκτά νέο σύζυγο. Ο Τιετού μεγαλώνει μέσα στη δίνη των γεγονότων και των θετών πατεράδων, στις έμμονες ιδέες των γραφειοκρατών του νέου καθεστώτος, στο φόβο της παραδειγματικής τιμωρίας. Η ταινία αποτελεί οικογενειακό δράμα και χρονικό της εφηβείας και ενηλικίωσης σε μια κρίσιμη για την Κίνα εποχή: από το 1949 ως το 1967. «Ο γαλάζιος χαρταετός» είναι οπτικά υπέροχος και τα συναισθήματα βγαλμένα από τη ζωή. Επειδή ο Τσουάνγκ Τσουάνγκ και ο Γιμού είναι και οι δύο σκηνοθέτες της «πέμπτης γενιάς», μπορούμε να συγκρίνουμε το «Γαλάζιο χαρταετό» του Τιαν με το «Αντίο παλλακίδα μου», του Καϊγκέ, ταινίες που καλύπτουν περίπου την ίδια εποχή στην ιστορία της Κίνας.

THE BLUE KITE. Tietou lives with his parents a Beijing neighbourhood. His father is a librarian his mother is a teacher. The father gets killed in a accident and the mother remarries. The second husband dies in the plague and the mother takes new husband. Tietou grows up in the swing of th in the whirlwind of stepfathers and under the obsessions of the new regime's bureaucrats, in the fear of exemplary punishment. The film is a family drama and a chronicle of an adolescence and a maturity during an era that was crucial for China: from 1949 to 1967. The «Blue Kite» is visually exquisite and the emotions, true to life. Because Zhuang Zhuang and Yimou belong to the «Fifth Generation" of filmmakers telling their own stories the same time, it would be useful to compare Tia «Blue Kite» with Chen Kaige's «Farewell My Concubine», which covers some of the same grou in chinese history.

ΤΙΑΝ ΤΣΟΥΑΝΓΚ ΤΣΟΥΑΝΓΚ: Γιος ηθοποιών, γεννήθηκε το 1952. Το 1978, και έχοντας ήδη εργαστεί ως βοηθός σκηνοθέτη, γράφτηκε στο τμήμα Σκηνοθεσίας της Ακαδημίας Κινηματογράφου του Πεκίνου. Μαζί με τους συμφοιτητές του Τσεν Καϊγκέ, Ζαν Γιμού, Πενγκ Χιαολάν και Βου Ζινιού αποτελούν την "πέμπτη γενιά" που προώθησε το σύγχρονο κινέζικο κινηματογράφο.

TIAN ZHUANG ZHUANG: A child of actors, was born in 1952. In 1978, and having already worked as an assistant director, he entered the Beijing Film Academy. Among his classmates were Chen Kaige, Zhan Yimou, Peng Xiaolan and Wu Ziniu - the core of the "Fifth Generation" of directors who launched the new chinese cinema.

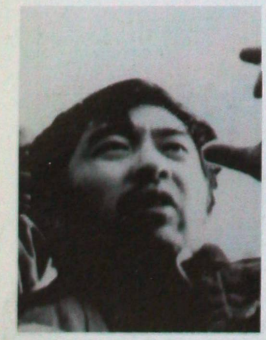

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1982 Our Corner
1983 Time of a Summer
1983 The Red Elephant
1984 September
1985 On the Killing Ground
1986 Horse Thief
1990 Illegal Lives (unreleased)
1991 Li Lianying, The Imperial Eunuch
1993 Lan Fengzheng

Σκηνοθεσία/Director: Tian Zhuang Zhua
Σενάριο/Screenplay: Xiao M
Φωτογραφία/Cinematography: Hou Yo
Μοντάζ/Editing: Qian Lengle
Μουσική/Music: Yoshihide Otor
Ηθοποιοί/Cast: Lu Liping, Yi Tian, Zhang Wenyao, Chen Xiaom
Παραγωγή/Production: Longwick Producti
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Fortissimo Film Sal
Droogbak 4-C, 1013 GE, Amsterdam, The Netherlands, T
31.20.627.3215, Fax: 31.20.626.11
35 mm, Χρώμα/Colour, 13

L'HOMME SUR LES QUAIS

France, 1992

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΒΑΘΡΑΣ.

ια μικρή επαρχιακή πόλη στην Αϊτή, την εποχή αποικιοκρατίας και της δικτατορίας του Ντυβαλιέ, η Σάρα, ένα οκτάχρονο κορίτσι, με την γένειά της. Οι πολιτικές φρικαλεότητες γκάζουν τους γονείς της να εγκαταλείψουν τη α. Αφήνουν τη μικρή και τις δύο αδελφές της γιαγιά τους, μια δυναμική εμπόρισσα. Η κτική μανία του Ζανβιέ, δημιουργεί το νέο πρόσωπο της εξουσίας και η Σάρα κλείνεται δικό της κόσμο, γεμάτο φαντασία, μυστήριο και τουργίες. Τριάντα χρόνια αργότερα, επανέρχονται κόνες και οι εφιάλτες εκείνης της εποχής, ύς και η εικόνα ενός ανθρώπου που συνάντησε αποβάθρα και που σημάδεψε το τέλος της κής της ηλικίας.

THE MAN BY THE SHORE. The parents of Sarah, 8 years old, had to run away from the Haiti and the Duvalier's atrocities. The father, trusted Sarah and her two sisters to their grandmother. For some time they were secure away from Janvier's revenge, a violent person dedicated to the new power and Sarah creates a world of her own, full of fantasy, mysteries and rituals. Thirty years later, the pictures of those years intermingle, nightmares recalling a man by the shore that put an end to her childhood.

ΡΑΟΥΛ ΠΕΚ: Γεννήθηκε το 1953 στο Πορτ-Ο-Πρενς της Αϊτής. Έζησε για μεγάλο χρονικό διάστημα στο Ζαΐρ, στις ΗΠΑ και στη Γαλλία. Σήμερα ζει μεταξύ Βερολίνου, Νέας Υόρκης και Παρισιού. Οι ταινίες του «Haitian Corner» και «La mort du Prophete» έχουν κερδίσει διάφορα βραβεία. «Ο άνθρωπος της αποβάθρας» είναι η τρίτη ταινία του.

RAOUL PECK: He was born in 1953, in Port-au-Prince, Haiti. He has lived for a long time in Zaire, in the USA and in France. Today he lives between Berlin, New York and Paris. His film «Haitian Corner» and «La Mort du Prophete» have won various prizes. «The Man by the Shore» is his third film.

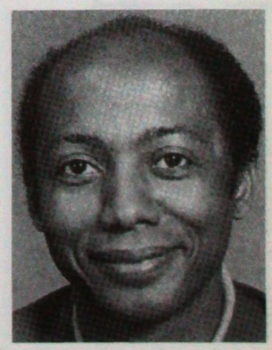

οθεσία,-Σενάριο/Direction-Screenplay: Raoul Peck
ογραφία/Cinematography: Christian Garnier
τάζ/Editing: Jacques Comets
ική/Music: Amos Coulanges, Dominique Dejean
οιοί/Cast: Jennifer Zubar, Toto Bissainthe, Jean-Michel Martial
γωγός/Producer: Pascal Verroust
γωγή/Production: Frouma Films International
όσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Motion Media, 4 avenue Abbé Roussel, 75016 PARIS. Tel: 40.50.18.18, Fax: 45.27.20.46
η, Χρώμα/Colour, 105'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1987-1988 Haitian Corner
1991 La Mort du Prophete
1993 L' homme sur les quais

NAISSANCE DE L'AMOUR

France, 1993

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ. Μια ταινία χαμηλών τόνων που αφηγείται το φόβο μπροστά στην επιθυμία. Δύο φίλοι, ο ηθοποιός Πωλ και ο συγγραφέας Μάρκους ζουν εγκλωβισμένοι στην καθημερινότητά τους. Ο Πωλ αγαπά την Ούλρικα, αυτή όμως τον απορρίπτει κι έτσι εκείνος στρέφεται προς τα παιδιά του αναζητώντας τη δική τους αποδοχή. Ο Μάρκους ζει με την Ελέν, δεν γράφει πια και η Ελέν κάποια στιγμή τον εγκαταλείπει. Ο Μάρκους αισθάνεται μόνος, ο Πωλ υποδύεται απλώς τον πατέρα και στην άλλη άκρη του δρόμου βρίσκεται η καινούργια αγάπη.

BIRTH OF LOVE. A film of understatement, expresses the fear before desire. Two friends, Pa the actor and Marcus, the writer, are immobilized their every day lives. Paul loves Ulrika, but she rejects him, so he turns to his children seeking fo their acceptance. Marcus lives with Helene, he doesn't write any more, he just thinks, so Helene leaves him at some point. Marcus feels lonely, Pa only a father and at the other end of the road a new love is waiting.

ΦΙΛΙΠ ΓΚΑΡΕΛ: Γεννήθηκε το 1948 στο Παρίσι και άρχισε τη σκηνοθετική του καριέρα στην τηλεόραση, όταν ήταν 16 ετών. Θαυμαστής του Γκοντάρ και του Μπρεσόν, χειρίζεται τον κινηματογράφο ως το βασικό μέσο έκφρασης πολιτικών και προσωπικών βιωμάτων. Ασχολήθηκε με τον κινηματογράφο για πρώτη φορά το 1964 και θεωρήθηκε τότε παιδί-θαύμα. Έχει γυρίσει μεγάλο αριθμό ταινιών που βραβεύτηκαν επανειλημμένα σε διεθνή φεστιβάλ.

PHILIPPE GARREL: Born in 1948 in Paris He started his career, as a director for the television, when he was 16 years old. He is an admirer of Godard and Bresson, using cinema as the basic mean of political expression. He was first involved in the cinema in 1964, as the wizkid of the times. He has made many films that have won many prizes in international festivals.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY

1964 Les enfants desaccordés.
1965 Droit de visite.
1966 Anemone.
1967 Marie pour memoire.
1968 Le révélateur.
1968 La concentration.
1968 Actua I.
1969 Le lit de la Vierge.
1970 La cicatrice intérieure.
1973 Athanor.
1974 Les hautes solitudes.
1975 Un ange passe.
1975 Le berceau de cristal.
1976 Voyage au jardin des morts.
1978 Le bleu des origines.
1979 L' enfant secret (1982 Prix Jean Vigo).
1983 Liberté la nuit (Prix Perspectives à Cannes).
1984 Rue Fontaine.
1984 Elle a passé tant d' heures sous les sunlights.
1988 Les ministères de l' art.
1989 Les baisers de secours.
1991 J' entends plus la guitare (1991 Lion d' Argent à Venise).
1993 Naissance de l' amour

Σκηνοθεσία/Direction: Philippe G
Σενάριο/Screenplay: Philippe Garrel, Marc Cholodenko, Muriel
Φωτογραφία/Cinematography: Raoul Coutard, André Clé
Σκηνικά/Sets: Laura Tro
Ηθοποιοί/Cast: Lou Castel, Jean-Pierre Léaud, Joanna Ter Ste Dominique Reym
Μουσική/Music: Joe Strum
Παραγωγή/Production: Why Not Productions, Vega Films (Zu La Sept Cin
Διανομή/Distribution: Pan Européene, 107 blvd. Pereire, 75
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Why Not Production rue des Petits Hotels 75101 Paris Tel.: (1) 48.01.01.33, Fax 40.22.0

ROZMOWA Z CZLOWIEKIEM Z SZAFY

Poland, 1993

ΖΗΤΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ Σ ΝΤΟΥΛΑΠΑΣ.

Ο Τσαρλς είναι ένας 21 ετών, που ζει κλεισμένος στην ντουλάπα της ίτας του. Μεγάλωσε, ορφανός από πατέρα, δομένος στην αρρωστημένη μοναχικότητα της ρας του. Αποκλεισμένος από το εξωτερικό βάλλον, φτάνει στην εφηβεία. Η μητέρα, ρασίζοντας να διαρρήξει τον προστατευτικό α, παντρεύεται και κλείνει τον Τσαρλς σε τροφείο. Για πρώτη φορά αντιμέτωπος με τη ο Τσαρλς βρίσκει καταφύγιο στο δάσκαλό του, πού και αντλεί δύναμη. Όταν θα χρειαστεί να νέψει, το φάντασμα της μητέρας-δεσμοφύλακα έρχεται: το αφεντικό του τον βασανίζει και ο ός κλείνεται στην ντουλάπα του σπιτιού του, σε προσπάθεια να αναπαραστήσει την παιδική του κή. Οι «Συζητήσεις με τον άνθρωπο της λάπας» είναι η ιστορία μιας ακραίας περίπτωσης καθρεφτίζει τη ζωή στο σύγχρονο κόσμο, έναν ο όπου ο άνθρωπος αναζητάει απελπισμένα φύγιο.

CONVERSATIONS WITH A CUPBOARD MAN.

Charles is twenty-one years old and lives inside a cupboard in his attic. His father being dead, he was raised by his mother, abandoned to her sick solitude. Being completely cut off from the rest of the world, he reaches his adolescence. His mother decides to break the protective membrane, she gets married and puts Charles in a boarding school. For the first time Charles has to face real life, so he finds refuge by his teacher, and draws strength from him. When he will have to go out to work, the spook of the mother-warden returns: his boss tortures him and the young man shuts himself inside a cupboard in his house, trying to reconstruct his childhood prison. The stunning principal actors reveal in fine detail how the individual seeks solace in the modern world.

ΜΑΡΙΟΥΣ ΓΚΡΕΓΟΡΤΣΕΚ: Γεννήθηκε στην Πολωνία το 1962. Σπούδασε Ιστορία της Τέχνης στο πανεπιστήμιο της Κρακοβίας, απ' όπου αποφοίτησε το 1984. Την ίδια χρονιά άρχισε τις κινηματογραφικές του σπουδές στο τμήμα Σκηνοθεσίας, στην Ανώτατη Σχολή Κινηματογράφου, Τηλεόρασης και Θεάτρου της Λοτζ. Εργάζεται εκεί από το 1988, αρχικά ως βοηθός και στη συνέχεια ως αντικοσμήτορας στο τμήμα Σκηνοθεσίας. Κατά τη διάρκεια των σπουδών του σκηνοθέτησε τρεις ταινίες μικρού μήκους, που βραβεύτηκαν σε διεθνή φεστιβάλ.

MARIUSZ GRZEGORZEK: Born in Poland in 1962. He studied History of Art at the Jagiellonian University of Cracow and he graduated in 1984. In the same year he started studying at the High School of Film, Television and Theatre in Lodz. Since 1988, he has been teaching there and was recently made vice-dean of the directing department. During his studies he made three short movies that have won many prices in various international festivals.

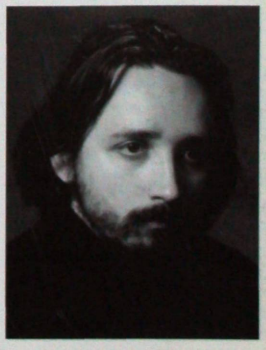

οθεσία-Σενάριο/Direction,-Screenplay: Mariusz Grzegorzek
ογραφία/Cinematography: Jolanta Dylewska
τάζ/Editing: Dorota Wardeszkiewicz
ογραφία/Set Designer: Mariusz Front, Wojciech Zogala
ηψία/Sound: Jan Freda
σική/Music: Arvo Part, Fratres
οιοί/Cast: Bozena Adamek, Rafal Olbrychski, Marek zewski
γωγή/Production: Indeks Film Studio, Telexizjia Polska
ομή/Distribution: Indeks Film Studio, ul. Targowa 61/63, 90- .odz, Poland
όμια Εκμετάλλευση/World Sales: Krakatau Spolka, 90-219 ul. Kaminskiego 29/12, Poland, Tel: (4822) 78.85.36, Fax:] 36.04.87
m, Χρώμα/Colour, 100΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1987 Krakatau
1988 The Worm
1989 Jesus is cold
1990 Goliathus, Goliathus
1993 Conversations with a cupboard man

ΣΑΜΑΝΕΗ
Iran, 1992

ΟΙ ΜΠΟΤΕΣ: Η μητέρα της Σαμανέ αγοράζει ένα καινούργιο ζευγάρι μπότες για την κόρη της και το κοριτσάκι γίνεται πολύ ευτυχισμένο. Μια μέρα, όμως, καθώς επιστρέφει στο σπίτι της, χάνει τη μία μπότα. Η Σαμανέ κάνει ό,τι μπορεί για να τη βρει, αλλά μάταια: μέχρι που κάτι απροσδόκητο συμβαίνει... Ξεκινώντας από την ιδέα της μετάδοσης γνώσεων για τη ζωή στα παιδιά, ο Μοχάμαντ Αλί γύρισε την ταινία «Οι μπότες» θέλοντας να προσφέρει στα παιδιά απαραίτητες, κατανοητές πληροφορίες γύρω από την κοινωνική ζωή και παράλληλα να δημιουργήσει μια σχέση μαζί τους. Λέει ο ίδιος: «Προσπάθησα πολύ να μάθω στα παιδιά, με έμμεσο τρόπο, έννοιες όπως το δίκαιο αποτέλεσμα της συνεργασίας, την κατανόηση μεταξύ των ανθρώπων και το θρίαμβο της θέλησης του κουτσού παιδιού, αποφεύγοντας τις τυπικές συμβουλές που δέχονται συνήθως». Η περιγραφή της καθημερινότητας και η παρουσία της παιδικής ηλικίας στο σύγχρονο Ιράν θυμίζουν τις ταινίες του Αμπάς Κιαροστάμι.

THE BOOTS: A mother buys a pair of bo for her little daughter. The girl is happy to wea new pair of boots. Returning home one day, sh loses an odd boot. Samaneh, the little girl, tries best to find the lost boot, but no luck. Until one something happens unexpectedly... Says Moham Ali Talebi: «In my recent film I decided to give necessary information apprehensible to children regarding social life while trying to construct a relationship with them. In "The Boots" I did my to teach children notions as the fair result of cooperation, sympathy among people and the t of the one-leg boy indirectly, avoiding any for types of advice children always receive». The description of every-day life and the children in modern Iran remind the cinema of Abbas Kiaros

ΜΟΧΑΜΑΝΤ ΑΛΙ ΤΑΛΕΜΠΙ: Γεννήθηκε στην Τεχεράνη, το 1958. Σε ηλικία δέκα ετών έγινε μέλος του Ινστιτούτου για την Πνευματική Ανάπτυξη Παιδιών και Νεαρών Ενηλίκων και σπούδασε ζωγραφική, θέατρο, λογοτεχνία, μουσική και κινηματογράφο. Έπειτα, σπούδασε κινηματογραφική και τηλεοπτική σκηνοθεσία στη Σχολή Θεατρικής Τέχνης. Το αποτέλεσμα της εργασίας του στα χρόνια των σπουδών του ήταν περισσότερες από δέκα ταινίες μικρού μήκους για παιδιά. Εργάσθηκε για ένα τηλεοπτικό δίκτυο και σκηνοθέτησε περισσότερα από πενήντα προγράμματα για βίντεο, εκπαιδευτικές ταινίες, ντοκιμαντέρ και ταινίες μυθοπλασίας. Το 1981 σκηνοθέτησε την πρώτη ιρανική ταινία μεγάλου μήκους με μαριονέτες. Από τότε, σκηνοθετεί ταινίες μεγάλου μήκους.

MOHAMMAD-ALI TALEBI: Born in Tehran in 1958. At ten, he became a member of Institute for Intellectual Development of Children and Young Adults and studied painting, theater, fiction writing, music and filmmaking. He then entered Faculty of Dramatic Arts and majored in Film and TV Directing. The result of his activities during his university years was more that ten short films, made for children. Then he worked for a TV network, wrote and directed more than fifty video programmes, educational, documantary and fiction films. In 1981, he made the first Iranian feature puppet film. He has been working on feature films since then.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1984 City of the Mice
1985 The Finishig Line
1986 The Wilderness
1987-'89 The Primrose
1992 The Boots

Σκηνοθεσία/Director: Mohammad-Ali
Σενάριο/Screenplay: Mohammad-Ali Talebi βασισμένο σε έν γημα του Χ. Μοραντί Κερμανί/based on a story by H. M Ke
Φωτογραφία/Cinematography: Farhad
Μοντάζ/Editing: Hassan Hassar
Μουσική/Music: Mohammad-Reza A
Παραγωγός/Producer: Shahed
Ηθοποιοί/Cast: Samaneh Jafar-Jalali, Ali Atashkar, Raya
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World S
Farabi Cinema Foundation, No 55, Sie-Tir Ave., Tehran 11358
Tel: 21-67 1010, Fax: 21-67
135 mm, Ασπρόμαυρο/B&W

EL MARIACHI
USA, 1992

Λ ΜΑΡΙΑΤΣΙ. Είναι μια ταινία δράσης και
ριπέτειας, που εκτυλίσσεται σε μια φουτουριστική
λη στα σύνορα του Μεξικού. Πρόκειται για μια
ορία ενός μοναχικού μουσικού που φθάνει σε μια
κρή πόλη ταυτόχρονα με έναν δολοφόνο. Και οι
ο φοράνε μαύρα και έχουν ίδιες θήκες κιθάρας,
λά η θήκη του μουσικού περιέχει την αγαπημένη
κιθάρα, ενώ εκείνη του δολοφόνου είναι γεμάτη
λα. Ο μουσικός ερωτεύεται την όμορφη ιδιοκτήτρια
ός μπαρ, η οποία τον φιλοξενεί πιστεύοντας ότι
όκειται για το δολοφόνο. Ο μουσικός μπαίνει για
ώτη φορά στο βίαιο υπόκοσμο και πολεμά το
κό που παραμονεύει γύρω και μέσα του μέχρι τις
ικές τραγικές στιγμές της ταινίας.
ίτρης του Χίτσκοκ, του πρώιμου Σπήλμπεργκ και του
ορσέζε, ο Ροντρίγκεζ δείχνει προτίμηση στις
νίες δράσης. Για να χρηματοδοτήσει το «Ελ
ριάτσι», έμεινε δύο φορές σε κλινική του Τέξας,
ου συμμετείχε ως δοκιμαστής φαρμάκων, στα
ευνητικά προγράμματα των εργαστηρίων. Κατά τη
ρκεια της παραμονής του εκεί, έγραψε το σενάριο
ταινίας.

EL MARIACHI. An action adventure story set in futuristic border town Mexico, about a lone Mariachi musician who enters a small town at the same time as a hitman. They both wear black and carry similar guitar cases, except the Mariachi's contains his beloved guitar and the hitman's is full of weapons. The Mariachi falls in love with a beautiful bar owner who takes him in, after he is accidentally confused with the hitman. The Mariachi finds himself ushered into the violent underworld, battling the evil that lurks both around him and within up until the film's tragic moments. Listing Hitchcock, early Spielberg and Scorsese among favorite directors, Rodriguez wants to make action advtenture films. To achieve that, he has signed up twice to participate in a pharmaceutical-testing study at an Austin-based laboratory. He wrote the screenplay while staying at the laboratory and with the money he earned, he made this first feature film.

ΡΟΜΠΕΡΤ ΡΟΝΤΡΙΓΚΕΖ: Γεννήθηκε στο Σαν Αντόνιο του Τέξας, το 1969. Σπουδάζει ακόμη στο τμήμα Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου του Τέξας, στο Ώστιν. Προέρχεται από μια καθολική οικογένεια, με δέκα παιδιά, που τώρα συμμετέχουν στην παραγωγή των ταινιών του - ο ίδιος ασχολείται με τον κινηματογράφο από τα 13 του. Έχει βραβευθεί για την ταινία μικρού μήκους «Bedhead», ενώ έχει εργαστεί σε ταινίες σούπερ-8 και σε προγράμματα βίντεο. Τα κόμικ του με τίτλο «Los Hooligans», εμπνευσμένα από τα μικρότερα αδέλφια του, δημοσιεύτηκαν σε συνέχειες στην εφημερίδα «Daily Texan».

ROBERT RODRIGUEZ: Born in San Antonio, Texas, in 1969. He attends the film program at the University of Texas at Austin. He finds in his family of ten children an endless supply of cast and crew members for his films. His short film «Bedhead» was awarded in Atlanta and Melbourne. Robert Rodriguez has been making films on super-8 since he was 13 years old and has worked on video programs and political cartooning; his comic strips «Los Hooligans», inspired by his younger siblings, ran for three years in the «Daily Texan» newspaper.

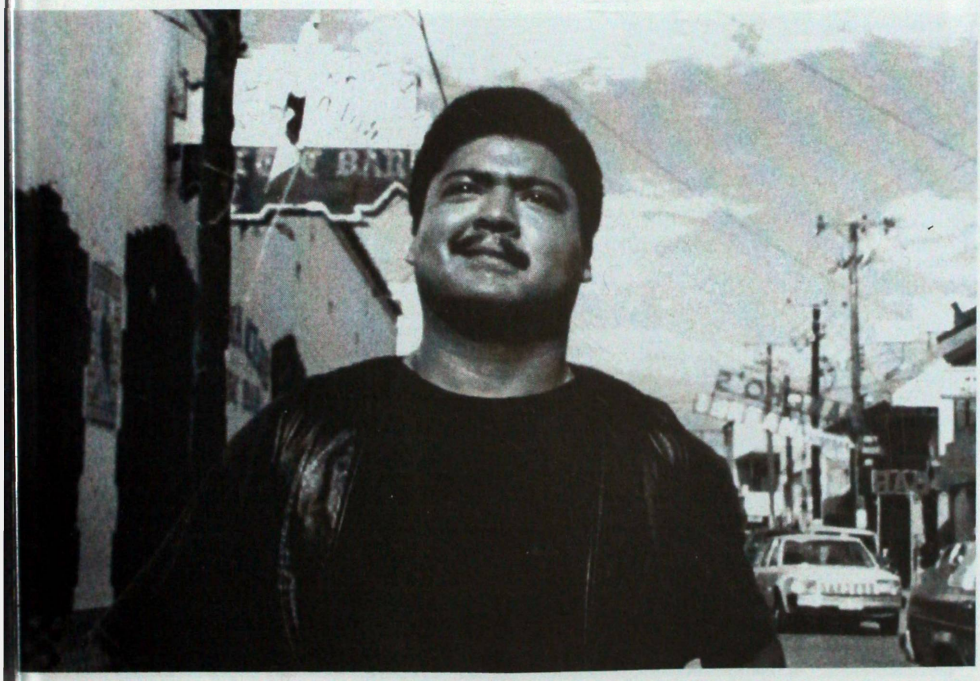

νθεσία/Director: Robert Rodriguez
άριο/Screenplay: Robert Rodriguez
τογραφία/Cinematography: Robert Rodriguez
ντάζ/Editing: Robert Rodriguez
υσική/Music: Marc Trujillo, Alvaro Rodriguez, Juan Suarez, ilio Rodriguez, Eric Guthrie
πτοιοί/Cast: Carlos Gallardo, Consuelo Gomez, Jaime De os, Peter Marquardt, Reinol Martinez, Ramiro Gomez, Jesus az
αγωγή/Production: Robert Rodriguez, Carlos Gallardo
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Columbia Pictures, ομή για την Ελλάδα: Προοπτική Α.Ε.
mm blown up to 35mm, Χρώμα/Colour, 80΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1992 El Mariachi

UNE NOUVELLE VIE

France, 1993

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ. Η «Καινούργια ζωή» είναι η ζωή της 20χρονης Τίνα, που δεν έχει συναντήσει ποτέ τον πατέρα της και δεν γνωρίζει τίποτα γι' αυτόν. Όπως και στην περσινή ταινία του, «Το Παρίσι ξυπνά», ο Ολιβιέ Ασαγιάς σχολιάζει τη διάλυση των σχέσεων και την αμηχανία της νιότης μπροστά στους θεσμούς και τη διάλυση της σύγχρονης κοινωνίας. Η Τίνα, έχοντας ανατραφεί από μια μητέρα που διαρκώς μετακόμιζε από σπίτι σε σπίτι, αναλόγως με το πού έμενε ο κατά καιρούς εραστής της, έχει επιφορτισθεί με τη φροντίδα ενός θετού αδερφού και μιας θετής αδερφής από το δεύτερο γάμο της μητέρας της. Ολ' αυτά δεν είναι ζωή για μια νέα γυναίκα: επιπλέον, ο φίλος της Φρεντ δεν μπορεί να την παρηγορήσει - το μόνο που θέλει είναι να συγκατοικήσουν και να ζει σε βάρος της. Ένα βράδυ χωρίς εξήγηση η μητέρα της, της δίνει μια φωτογραφία με μια διεύθυνση στην πίσω πλευρά - είναι η φωτογραφία του πατέρα της. Η σκηνή αλλάζει. Μεταφερόμαστε σ' ένα παράξενο αλλά πολυτελές καθιστικό. Η Τίνα, ζαλισμένη από ένα υπνωτικό χάπι, βρίσκεται ξαπλωμένη στο χαλί. Στο άδειο σπίτι, που ανήκει στον πατέρα της, βρίσκεται κι ένα άλλο κορίτσι, στην ηλικία της Τίνα. Είναι η Λιζ, μια θετή αδερφή, που η Τίνα δεν ήξερε ότι είχε. Σαν δυο αντίθετοι κόσμοι, οι ζωές των δύο κοριτσιών αποτελούν αντανάκλαση η μία της άλλης - μόνο που το κλουβί της Λιζ είναι χρυσό.

A NEW LIFE. This is the story of twenty yea old Tina, who has never met her father and know nothing about him. Raised by a mother who move from house to house, depending on which man sh was with, Tina has been left to care for a half- brother and a half-sister from her mother's second marriage. It's not much of a life for a young wom and Tina gets little solace from her no-account boyfriend Fred. All he wants to do is move in wit and live off Tina. Then one evening, without explanation, her mother gives Tina a photo with a address on the reverse - a photo of her father. T scene changes to a strange but opulent living roo Tina, groggy from the effects of a sleeping pill, lie on the carpet. The house belongs to her father an is empty but for a young girl about Tina's age. Th girl is Lise, a half-sister Tina never knew she had. Like opposite universes, the lives of the two girls subtle reflections - except that Lise's metaphorical cage is a gilded one. Olivier Assayas' film could b a melodrama but it is not: embarrassed youth in a world of institutional and emotional disruption.

ΟΛΙΒΙΕ ΑΣΑΓΙΑΣ: Γεννήθηκε στη Γαλλία το 1955 και αποτελεί έναν από τους πιο αστραφτερούς εκπροσώπους της γενιάς του Παρισιού και των «Cahiers du Cinema». Σπούδασε λογοτεχνία, ασχολήθηκε με τη ζωγραφική και εργάσθηκε ως δημοσιογράφος. Έχει σκηνοθετήσει τις ταινίες «Desordre» (1986) - με τον Βαντέκ Στανσάκ και μουσική των New Order και Pere Ubu - «L' enfant de l' hiver» (1989), «Paris s' eveille» (1991), που προβλήθηκε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, καθώς και «Une nouvelle vie» (1993).

OLIVIER ASSAYAS: Born in France in 1955. He is one of the most brillant representatives of a parisian generation of filmmakers, originating from the «Cahiers du Cinema». He studied literature, he painted and worked as a journalist. Films include «Desordre» (1986) - with Wadeck Stancsak and the music of New Order and Pere Ubu - «L' enfant de l' hiver» (1989), «Paris s' eveille» (1991) that was shown at the Thessaloniki Film Festival, and «Une nouvelle vie» (1993).

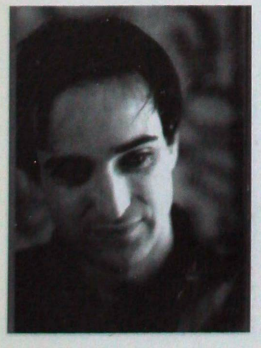

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1986 Desordre
1989 L' enfant de l' hiver
1991 Paris s' eveille
1993 Une nouvelle vie

Σκηνοθεσία/Director: Olivier Assa
Σενάριο/Screenplay: Olivier Assa
Φωτογραφία/Cinematography: Denis Le
Μοντάζ/Editing: Luc Ber
Ήχος/Sound: Francois Musy, Stephanie Gr
Ηθοποιοί/Cast: Sophie Aubrey, Judith Godreche, Bernard Giraude Christine Bois
Παραγωγός/Producer: Bruno Pes
Παραγωγή/Production: Arena Fi
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Pyramide International rue Catulle-Mendes, 75017 Paris, France. Tel: (331) 42674466, F (331) 42678
Χρώμα/Colour, 1'

THESE BOOTS
Finland, 1992

ESE BOOTS. Πρόκειται για μια έξω από τα
ια παρωδία της μεταπολεμικής Φινλανδίας, στην
α οι «Λένινγκραντ Καουμπόις», το αγαπημένο
ικό συγκρότημα του Άκι Καουρισμάκι,
εικνύουν το γελοίο χτένισμα και τις μπότες τους
νεύοντας το γνωστό τραγούδι της Νάνσυ
ρα - όλα αυτά μέσα σε πέντε λεπτά!

THESE BOOTS. A tongue-in-cheek parody of postwar Finland where Kaurismaki 's favourite group «Leningrad Cowboys», sporting their ridiculous haricuts and boots, meet the famous song: all in five minutes!

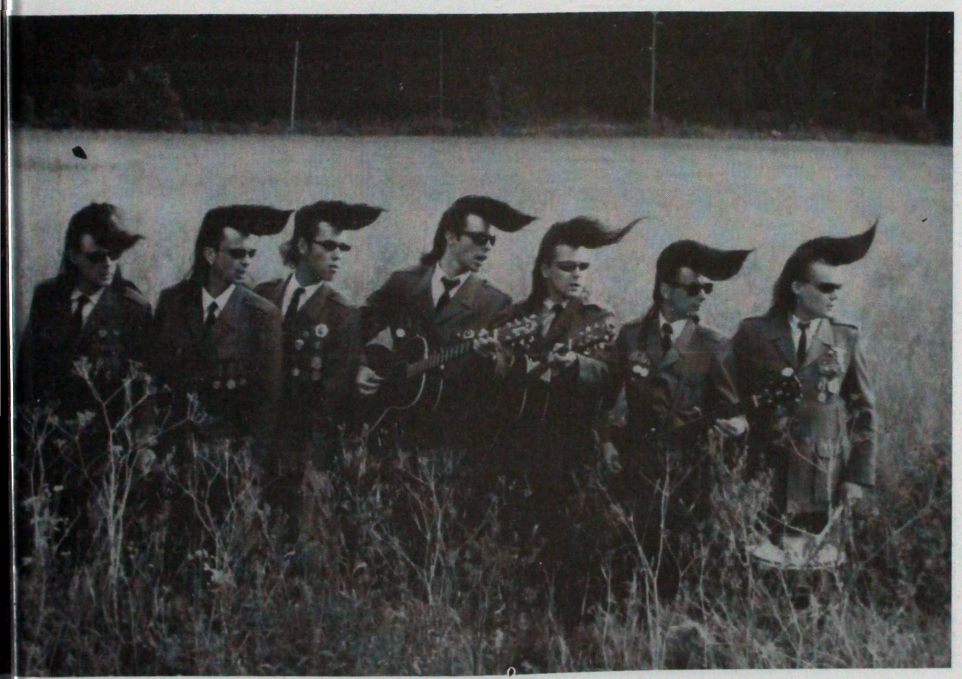

ΑΚΙ ΚΑΟΥΡΙΣΜΑΚΙ: Γεννήθηκε στη Φινλανδία το 1957. Ο Άκι Καουρισμάκι ανήκει σε μια γενιά που μεγάλωσε με το ροκ΄ν΄ρολ και τις χολλυγουντιανές b-movies, αλλά και με όλες τις εναλλακτικές τής αντεργκράουντ κουλτούρας. Πρώην κριτικός του κινηματογράφου, παθιασμένος κινηματογραφόφιλος, ο Άκι Καουρισμάκι ξεκίνησε να κάνει, μαζί με τον αδελφό του Μίκα (του οποίου η ταινία «Rosso» έχει προβληθεί στην Ελλάδα), ταινίες χαμηλού κόστους. Αφού συνεργάσθηκε στις πρώτες σκηνοθετικές του δουλειές με τον Μίκα, γράφοντας συνήθως τα σενάρια, ο Άκι Καουρισμάκι στρέφεται στη σκηνοθεσία το 1983. Χάρη στο τμήμα του Φόρουμ του Νέου Κινηματογράφου του Βερολίνου, που του έδωσε την ευκαιρία, τα τελευταία τρία χρόνια, να δείξει τις πιο πρόσφατες ταινίες του, ο Άκι Καουρισμάκι, ο «Φινλανδός Τζιμ Τζάρμους», όπως έχει χαρακτηριστεί, κατάφερε να κερδίσει την εκτίμηση όχι μόνο των κριτικών αλλά και του κοινού, χάρη σε μια σειρά από ταινίες που καταπιάνονται με διάφορα υπαρξιακά θέματα, πάντα με φρεσκάδα, ζωντάνια, λιτότητα και ελλειπτικότητα.

AKI KAURISMAKI: Born in Finland in 1957, he belongs to the rock´n´roll generation who grew up with Hollywood b-movies and underground alternatives. He has worked as a film critic and started his film career with his brother Mika, whose film «Rosso» has been shown in Greece. Aki is a representative of low-budget cinema, a fan of b-movies, a satirist pervaded by the northern melancholy and humour of Finland; he has been called «Finnish Jarmusch», because he is fresh and brilliant, funny and bleak, protraying the alienation and existential chaos of modern society. His films have been shown in the Berlin Film Forum.

θεσία-Σενάριο-Μοντάζ/Direction-Screenplay-Editing: Aki
maki
γραφία/Cinematography: Timo Salminen
κή/Music: Leningrad Cowboys
οι/Cast: Leningrad Cowboys
γωγός/Producer: Aki Kaurismaki
γωγή/Production: Sputnik Oy
σμια Εκμετάλλευση/World Sales: Christa Saredi,
strasse 19, CH-8003 Zurich, Switzerland, Tel: (+41 1) 463
Fax: (+411) 46371
η, Χρώμα/Colour, 5΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1983 Rikos ja Rangaistus
1985 Calamari Union
1986 Varjoja Paratiisissa
1986 Rocky VI (short)
1987 Hamlet Liikemaailmassa
1988 Ariel
1989 Leningrad Cowboys Go America
Likaiset Kädet (TV film)
1990 Tulitikkutehtaan
I Hired a Contract
1991 Those were the Days (short)
La Vie de Bohème
1992 These Boots

THE BED YOU SLEEP IN

USA, 1993

ΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΟΠΟΥ ΚΟΙΜΑΣΑΙ. Η εικονογράφηση της ζωής σε μια μικρή αμερικανική πόλη, που πλήττεται από την κρίση της σκληρής δεκαετίας του '90. Πρόκειται για το τελευταίο μέρος μιας τριλογίας με πρωταγωνιστή τον Τομ Μπλαιρ, που εκτυλίσσεται στο περιβάλλον των ξυλοκόπων στο Όρεγκον, έναν κόσμο που είχε παρουσιάσει με ανάλογη ευαισθησία ο Πωλ Νιούμαν, στην ταινία «Never Give an Inch». Ο Ραίη, ο ήρωας της ιστορίας, ανακαλύπτει ότι η ζωή του απειλείται από οικονομικές αλλαγές, τις οποίες δεν καταλαβαίνει αλλά και δεν θέλει να πολεμήσει. Όταν δεν βρίσκεται στο πριονιστήριο, σιωπηλός και άθυμος, περνάει τον καιρό του στο δάσος, στο κέντρο της άγριας φύσης, θυμίζοντας τα φωτογραφικά στιγμιότυπα του Άνσελ Άνταμς. Ο Γιοστ συλλαμβάνει τη γαλήνη και τη σιωπηλή επικοινωνία του ήρωα με τη φύση, αλλά και τη δυσκολία του στην επικοινωνία με τους πιο κοντινούς του ανθρώπους. Μια μέρα, εντελώς απροσδόκητα, φτάνει ένα γράμμα από την κόρη του Ραίη, που θα αναστατώσει τη ζωή του, αλλά κανένα δράμα δεν θα κορυφωθεί. Ο Γιοστ χρησιμοποιεί τη ζωή στη μικρή πόλη ως το φόντο για την απεικόνιση της οικογενειακής ζωής - στην οποία κυριαρχεί η μορφή του πατέρα - και ενδιαφέρεται περισσότερο για τη διάθεση και την ατμόσφαιρα, παρά για τις συγκρούσεις της πλοκής. Η ταινία του αποτελεί μιαν αληθινή γιορτή ενος ιδιαίτερου φυσικού και ψυχολογικού τοπίου.

THE BED YOU SLEEP IN. It 's a portrai a small-town in America and the kind of malaise which afflicts it in the nineties. The final film in a trilogy featuring Tom Blair, it is set in a small lu mill town in Oregon, like the one pictured in Pa Newman's «Never Give an Inch». Ray finds that livelihood is threatened by economic changes w he neither understands nor knows how to comb When he is not sitting behind his desk at the m stern and taciturn, trying to figure out what to d next, he is out in the woods indulging in his life passion, fly-fishing. Jost captures the sererity of sport, the worldless communication with nature. However, Ray has trouble communicating with th closest to him. Out of the blue, a letter arrives his daughter which turns Ray and his wife's life upside down. Jost is more interested in mood a atmosphere than the drama and conflict inherent the story. The film is a true celebration of a particular physical and psychological landscape.

ΤΖΟΝ ΓΙΟΣΤ: Γεννήθηκε στο Σικάγο το 1943. Μεγάλωσε στην Τζώρτζια, στο Κάνσας, στην Ιαπωνία, στην Ιταλία και στη Βιρτζίνια. Αποβλήθηκε από το κολέγιο, το 1963, και άρχισε να σκηνοθετεί ταινίες 16 χιλιοστών. Φυλακίστηκε γιατί αρνήθηκε να υπηρετήσει στο στρατό κι όταν βγήκε από τη φυλακή συμμετείχε στην ίδρυση του παραρτήματος του Σικάγο της Newsreel, της ομάδας παραγωγής και διανομής της Νέας Αριστεράς. Είναι ο πρώτος που κέρδισε το Βραβείο Τζων Κασσαβέτη. Ρετροσπεκτίβα των ταινιών του οργανώθηκε το 1991 στο Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

JON JOST: Born in Chicago in 1943. He grew up in Georgia, Kansas, Japan, Italy, Germany and Virginia. Expelled from college in 1963, he began making 16mm films. After being released from prison for avoiding the draft, he helped to start the Chicago branch of Newsreel, the New Left film production and distribution group. He is the first recipient of the John Cassavetes Award, and has been the subject of a 1991 film retrospective assembled by the Museum of Modern Art.

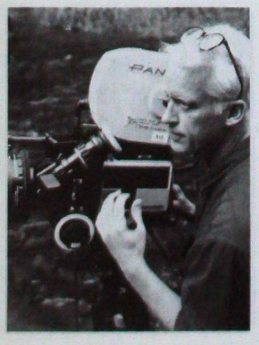

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1973 Speaking Directly
1976 Angel City
1977 Last Chants For a Slow Dance
1978 Chameleon
1980-'81 Stagefright
1983 Slow Moves
1985 Bell Diamond
1986-'88 Plain Talk & Common Sense
1988 Rembrandt Laughing
1988-'89 Sure Fire
1989-'90 All the Vermeers in New York
1993 Frameup
1993 The Bed You Sleep In

Σκηνοθεσία/Director: Jo
Σενάριο/Screenplay: Jo
Φωτογραφία/Cinematography: Jo
Μοντάζ/Editing: Jo
Μουσική/Music: Erling
Ηθοποιοί/Cast: Tom Blair, Ellen McLaughlin, Kathryn S Marshall Gaddis, Thomas
Παραγωγός/Producer: Henry S.Ro
Παραγωγή/Production: Complex Corp
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Complex Corporatio Stevenson Street, San Francisco, CA 94103, USA , Tel: (415) 8123, Fax: (415) 864
35 mm, Χρώμα/Colour,

HADASHI NO PICNIC
Japan, 1993

ΤΟ ΚΑΚΟ ΣΤΟ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟ. Η
κο που είναι μια συνηθισμένη μαθήτρια Λυκείου
Ιαπωνία, έχει αρκετά καλούς βαθμούς για να
σιο κολέγιο, βγαίνει μ' ένα αγόρι και δεν της
υν οι φίλοι της εφηβείας. Μια μέρα, η Γιούνκο
μοποιεί την κάρτα απεριορίστων διαδρομών στο
, που ανήκει σε μια φίλη της: ο ελεγκτής την
και η παράβαση αναφέρεται στο σχολείο και
γονείς της. Από τη στιγμή αυτή, η Γιούνκο
λίζεται από αλλεπάλληλες καταστροφές για να
βαιωθεί ο νόμος του Μέρφυ. Καταφεύγει στο
της γιαγιάς της, αλλά μετά από λίγο έρχονται
νείς της για να της πουν ότι η γιαγιά μόλις
πεθάνει. Καθώς επιστρέφουν στο σπίτι,
ίνουν τροχαίο ατύχημα και οι γονείς της
ήγουν και οι δυο στο νοσοκομείο. Η Γιούνκο
, κατά λάθος, την τεφροδόχο με την τέφρα της
ς της τη στιγμή που σκουπίζει ο οδοκαθαριστής
ηγαίνει στην κηδεία κάποιου άλλου. Ο Σινόμπου
ούσι λέει για την ταινία του: «Οι ατυχίες
κάνονται μέχρι το σημείο όπου δεν μπορεί
ς παρά να γελάσει. Η ταινία αυτή μοιάζει με
από λαχανικά καλλιεργημένα με οργανικά
ματα που, παρά τις τρύπες από τα σκουλήκια,
πολύ νόστιμα».

DOWN THE DRAIN. Junko is an average Japanese highschool girl. Her grades are good enough to get her into college without worry. She has a boyfriend and the usual teenage pals. But one day she gets caught using her friend's train pass and the infraction is reported to her school and her parents. Then everything goes wrong, following Murphy's law. She runs to her grandmother's house. Her parents arrive a short while later to tell her that her grandmother is dead. On the way back home, they have a car accident and both her parents end up in hospital. Junko drops the urn carrying her granny's ashes just as the dustman comes sweeping, so she attends someone else's funeral instead. Describing his own film, Shinobu Yagushi says: «The misfortunes escalate to the point where you have no option but to laugh. This film is like a meal of several organically-grown vegetables which, despite their bug-holed appearance, are quite tasty».

ΣΙΝΟΜΠΟΥ ΓΙΑΓΚΟΥΣΙ: Γεννήθηκε στην Καναγκάουα της Ιαπωνίας το 1967. Σπούδασε γραφικό σχέδιο στο Πανεπιστήμιο Τεχνών και Σχεδίου του Τόκιο. Ενώ φοιτούσε, άρχισε να σκηνοθετεί με φίλους σε σούπερ-8. Η ταινία «Hadashi No Picnic» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

SHINOBU YAGUSHI: Born in Kanagawa, Japan, in 1967, he studied graphic design at Tokyo's University of Art and Design. While there, he began working with friends on super-8 films. «Down The Drain» is his first feature.

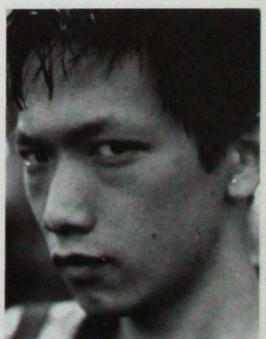

βεσία/Director: Sinobu Yagushi
ο/Screenplay: Sinobu Yagushi, Takuji Suzuki, Yasunobu
awa
γραφία/Cinematography: Binbun Furusawa, Kazuhiro Susuki
ζ/Editing: Shinobu Yagushi
τεχνική Διεύθυνση/Art Director: Akihiro Inamura
κή/Music: Unohana
οί/Cast: Saori Serikawa, Mr. Okure, Miwako Kazi, Akane
Kotaro
ωγός/Producer: Binbun Furusawa, Mana Katsurada
ωγή/Production: PIA Corporation / Pony Canyon Inc.
μια Εκμετάλλευση/World Sales: PIA Corporation, 2-5', Koji-
Chiyoda-ju, Tokyo, Japan, Tel: (81 3) 3265-1425, Fax: (81 3)
659
Χρώμα/Colour, 92'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1993 Down the drain

RIPA RUOSTUU
Finland, 1993

Ο ΡΙΠΑ ΚΑΝΕΙ ΖΑΒΟΛΙΕΣ. Ο Ρίπα είναι τριάντα και κάτι, ένας νέος άνδρας λίγο μπερδεμένος μέσα σ' αυτόν τον παράξενο κόσμο: ένας συστηματικός τρακαδόρος. Του αρέσουν τα βίντεο-κλιπ, οι γυναίκες και η μπίρα, οδηγεί μια Μερσέντες του '63 και ζει παρασιτικά, στο διαμέρισμα της πρώην φίλης του. Ο Ρίπα δηλώνει σκηνοθέτης, χωρίς να καταφέρνει ποτέ να πραγματοποιήσει τις ιδέες του, που συνήθως σχετίζονται με το σεξ και τη βία. Ο εγκέφαλός του λειτουργεί σαν μουσικό βίντεο-κλιπ και τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας διαλύονται στο μυαλό του. Η ιστορία του εξελίσσεται σε μια τρελή κωμωδία πάνω στην grotesque καθημερινότητα και ταυτόχρονα σε μια άγρια, παράξενη και αστεία ματιά στα παρασκήνια της βιομηχανίας του κινηματογράφου.

RIPA HITS THE SKIDS. Ripa is in early thirties, a young man a bit confused in this stran world, leading a chaotic life. He has a lot of en but no patience. He is hot on music videos, wo and beer, drives an old Mercedes and lives off friends and in his ex-girlfriend's appartment. Ripa himself a film director, although his projects are sexy and too violent to qualify for any funding. brains work like a music video; the boundaries reality and imagination dissolve in his mind. «Rip The Skids» is an absurd, grotesque comedy ab everyday insanity: a wild, bizarre and very funn behind-the-scenes look at the movie-making busi marks director's Christian Lindblad's debut as a filmmaker of considerable talent.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΛΙΝΤΜΠΛΑΝΤ: Γεννήθηκε το 1963. Εργάσθηκε ως ηθοποιός και σκηνοθέτης στο θέατρο. Σκηνοθέτησε τρεις ταινίες μικρού μήκους. Η ταινία «Ο Ρίπα κάνει ζαβολιές» είναι η πρώτη ταινία του μεγάλου μήκους.

CHRISTIAN LINDBLAD: Born in 1963. He worked both as an actor and director on stage before trying his hand at directing three short films. «Ripa Hits The Skids» is his first feature film.

Σκηνοθεσία/Director: Christian Li
Σενάριο/Screenplay: Christian Li
Φωτογραφία/Cinematography: Ilkka Ru
Μοντάζ/Editing: Ulli
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Marjaana R
Μουσική/Music: Bjorn B. Lin
Ηθοποιοί/Cast: Sam Huber, Mari Vainio, Merja Larivaara,

Παραγωγός/Producer: Aki Kaurismaki, Klaus Heyd
Παραγωγή/Production: Villealfa Filmprod
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Villealfa Filmprod Oy, Uudenmaankatu 13D, SF-00120, Helsinki, Finland, Tel: 602 811, Fax: (358) 0 602
35 mm, Ασπρόμαυρο/B&W

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1993 Ripa Ruostuu

GYEREKGYILKOSS AGOK
Hungary, 1993

ΦΟΝΟΣ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ. Ο Ζολτ, μικρό αγόρι, ζει με την κατάκοιτη και αλκοολική ιά του, που ονειρεύεται την παλιά δόξα που είχε ρίσει ως ηθοποιός. Η γιαγιά απαιτεί διαρκώς την οχή του Ζολτ κι εκείνος την πλένει και την ει κάθε πρωί. Στο σιωπηλό και μοναχικό κόσμο μπαίνει η Γιούλι, μια νεαρή τσιγγάνα που είναι ος και που μένει σ' ένα εγκαταλειμμένο βαγόνι. ή ο Ζολτ γίνεται φίλος με την απόβλητη, τα παιδιά τον απορρίπτουν και τον δέρνουν. Μια η Γιούλι αποβάλλει και μαζί με τον Ζολτ ρίχνει μβρυο στο Δούναβη· ειδοποιείται όμως η νομία και η Γιούλι οδηγείται στην αυτοκτονία. Ο θα πάρει την εκδίκησή του γι' αυτόν τον άδικο πο. Το «Ο φόνος ενός παιδιού» είναι μια ική, ζοφερά όμορφη αλλά και τρομακτική αράσταση ενός μακάβριου περιστατικού και μαζί ρτρέτο μιας γενιάς στη σύγχρονη Ουγγαρία. Σε πμα λίγο μεγαλύτερο από μια ώρα, η Σζάμπο υργεί ένα ολόκληρο σύμπαν από στενές ειες και από έντονα συναισθήματα, ενώ περιμένει τους θεατές να μην οπισθοχωρήσουν μπροστά δυσάρεστο: τους ανταμείβει με μια ευαίσθητη όνιση των χαρακτήρων, με πολύ καλές νείες και με μια ιστορία βασανιστική αλλά όχι ς ελπίδα.

CHILD MURDERS. Zsolt, a young boy, lives with his bedridden and alcoholic grandmother who dreams of past glories as an actress, and requires constant attention. Zsolt bathes and dresses her each morning. Into his almost silent and friendless world comes Juli - a young, pregnant gypsy-girl who lives in an abandoned railway car. Because Zsolt befriends the outcast, he himsellf is rejected and beaten by other children. Juli has a miscarriage, and the two throw the baby's body into the Danube. The police are called; Juli hangs herself; Zsoltan then takes his revenge... «Child Murders» is a poetic and bleakly beautiful, though no less horrifying recreation of a macabre incident that depicts a battered young generation in modern Hungary. In just a little over an hour, Szabo has created a whole universe of dense relationships and strong. She expects us not to flinch in the face of the unpleasant, and she rewards us with subtle characterizations, fine performances and a haunting but ultimately hopeful tale.

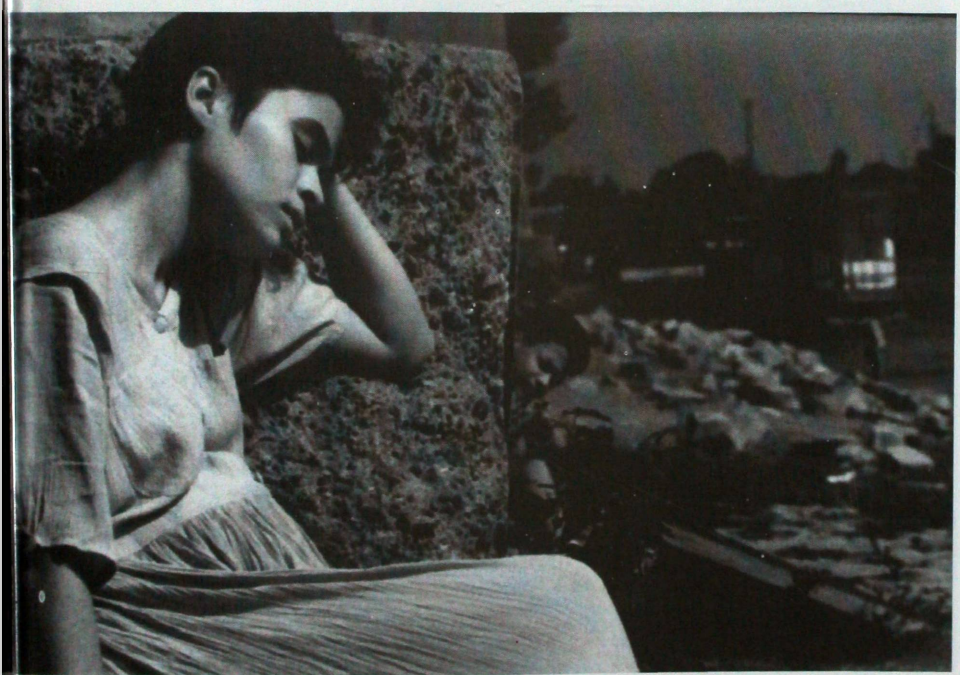

ΙΛΝΤΙΚΟ ΣΖΑΜΠΟ: Γεννήθηκε στην Ουγγαρία το 1951. Συμμετείχε σε πολλές ταινίες ως ηθοποιός και σκηνογράφος, πριν αποφοιτήσει από τη Σχολή Δραματικής Τέχνης της Βουδαπέστης, όπου σπούδασε σκηνοθεσία. Εργάστηκε στο στούντιο «Μπέλα Μπαλάζ», όπου σκηνοθέτησε ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους.

ILDIKO SZABO: Born in Hungary in 1951. She made several films as an actress and set designer before graduating from the School of Dramatic Arts in Budapest as a director. She worked at the Bela Balazs Studio making documentaries and short films.

θεσία/Direction: Ildiko Szabo
ιο/Screenplay: Ildiko Szabo
γραφία/Cinematography: Tamas Sas
ζ/Editing: Panny Kornis
τεχνική Διεύθυνση/Art Director: Ildiko Szabo, Tamas Sas
κή/Music: Janos Masik
οί/Cast: Barnabas Toth, Ilona Faillai, Peter Andorai, Maria Dardey, Marton Ledniczky
ωγός/Producer: Istvan Kardos, Pal Endross, Gerd Haag,
ωγή/Production: Hetfoi Muhely Studio Alapitvany
αμα Εκμετάλλευση/World Sales: Cinepool, Sonnenstrasse 000 Munich 2, Germany, Tel: (89) 55 87 60, Fax: (89) 55 88
η, Ασπρόμαυρο/B&W, 78΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1983 Kiserleti szinhaz
1983 In flagranti
1985 A masik oldal
1987 Hotreal
1993 Gyerekgyilkoss agok

TOTALLY F...ED UP
USA, 1993

ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΚΡΕΒΑΤΙ. Ο Γκρεγκ Αράκι λέει για την ταινία του: «Όπως όλες οι ταινίες μου, το "Είμαστε ένα μεγάλο κρεβάτι" δημιουργήθηκε από διάφορες εμπνεύσεις. Ένα από τα αρχικά κίνητρα ήταν το άρθρο για το δυσανάλογο ποσοστό ομοφυλοφίλων εφήβων που αυτοκτονούν, με το οποίο αρχίζει η ταινία. Ένα άλλο κίνητρο ήταν μια μικρή είδηση σχετικά με την αυτοκτονία ενός ομοφυλόφιλου αγοριού, που, αφού ήπιε, πνίγηκε στην πισίνα του σπιτιού του. Ένιωσα επίσης την ανάγκη να αντιδράσω στην ανελέητη επίθεση ομοφυλοφοβίας απ' τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, από αδαείς πολιτικούς και μαινόμενους "φύλακες" της κουλτούρας. Και φυσικά, υπάρχει ο έντονος θαυμασμός μου για τον Γκοντάρ. Ένα είδος διασταύρωσης μεταξύ πρωτοποριακού, πειραματικού κινηματογράφου και των αταξινόμητων ταινιών του Τζων Χιουζ. Αυτή είναι η πιο προκλητική, ριψοκίνδυνη και αγαπημένη ταινία μου ως τώρα». Πρόκειται για μια ειλικρινή απεικόνιση της ζωής έξι εφήβων, ομοφυλοφίλων, λεσβιών και με διαφορετική φυλετική καταγωγή, που αγωνίζονται να βρουν την ταυτότητά τους στην εχθρική για τους ομοφυλόφιλους δεκαετία του '90.

TOTALLY F...ED UP. Talking Gregg Ara about his own movie says: «Like all my movies, "Totally F...ed up" comes from a number of inspirations. One of the initial sparks was the a about the disproportionate percentage of gay t suicides which begins the film. Another was a s news item about a troubled gay-boy who killed himself by drinking and drowing in his family's swimming pool. And I felt a need to respond t unrelenting barrage of institutionalized homopho from the media, from ignorant politicians, from cultural "watchdogs". And of course, there is m intense admiration for Godard. A kinda twisted between avant-garde experimental cinema and queer John Hughes flick, this is my most challe high-risk and heartfelt movie yet». The film is a honest portrayal of the lives of six racially mix gay/lesbian teens struggling with their emergen identities in the homophobic nineties.

ΓΚΡΕΓΚ ΑΡΑΚΙ: Ζει στο Λος Άντζελες. Έχει σκηνοθετήσει τέσσερις ταινίες μεγάλου μήκους.

GREGG ARAKI: Lives in Los Angeles. He has made four feature films.

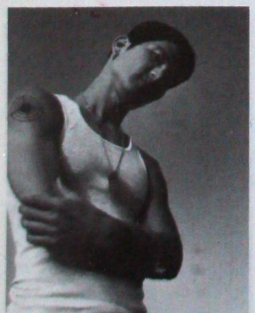

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1987 Three Bewildered People in the Night
1989 The Long Weekend (O'Despair)
1992 The Living End
1993 Totally F...ed up

Σκηνοθεσία/Director: Greg
Σενάριο/Screenplay: Greg
Φωτογραφία/Cinematography: Greg
Μοντάζ/Editing: Greg
Ηθοποιοί/Cast: James Duval, Roko Belic, Susan Behshid, Je
Παραγωγός/Producer: Andrea
Παραγωγή/Production: Desperate Pictures/Blurco/Muscle

Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World
Desperate Pictures, 740 South Detroit St., #1, Los Ange 90036, USA, Tel: (213)857-5963, Fax: (213)85
16 mm, Χρώμα/Colo

A DAY AT THE BEACH
Great Britain, 1970

ΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΛΙΑ. Η
ramount, το 1970, επεφύλαξε μια πολύ κακή
ηλιξη για τον Σ. Έσερα και την πρώτη του ταινία
ία μέρα στην παραλία»: την έχασε. Η κόπια
ανεμφανίστηκε μετά από δύο δεκαετίες και ως εκ
του, άρχισε καθυστερημένα την πορεία της. Το
γάριο έχει την υπογραφή του Ρομάν Πολάνσκυ και
σίζεται σε ένα μικρό διήγημα του Ολλανδού
γγραφέα Heere Heresma. Η ιστορία είναι
ηματική: ένας αλκοολικός πατέρας συνοδεύει τον
χρονο γιο του σε μια περιπλάνηση στην παραλία.
ί συναντούν τον μικρόκοσμο που συνθέτει την
όνα του καθημερινού περίπατου έξω από τα όρια
πόλης: Ο παγωτατζής, ο ενοικιαστής των σεζ-
γκ, το ζευγάρι ιδιοκτητών του παραθαλάσσιου
ιαιορίου, ο αυτάρεσκος ποιητής, ο ομοφυλόφιλος
αστηματάρχης (στο ρόλο ο Πήτερ Σέλλερς, που
θηκε να συμμετάσχει χωρίς αμοιβή). Τους
ιβάλλει η μελαγχολική ατμόσφαιρα της βρετανικής
αλίας, η θλίψη που ερωτοτροπεί με τη σχεδόν
υνείδητη ελαφρότητα της παιδικής ηλικίας. Η
θηση του αστείου εμπλέκεται με τη βαρύτητα των
θημάτων, όταν ο πατέρας ακολουθεί το γιο στην
ρεύνηση μιας καινούργιας περιοχής, στην παραλία
στους εφήμερους περιπατητές της.

A DAY AT THE BEACH. This is a film based on a short story by the Dutch writer Heere Heresma; Roman Polanski signs the script, which traces the wanderings of an alcoholic father and his six year old son on the beach. The twosome meet the microcosm that lives outside the city limits: the ice-cream seller, the summer-chairs renter, the couple who runs the seaside restaurant, the self-important poet, the gay shop-owner (played by Peter Sellers who accepted to participate for free). The film is imbued by the melancholy of the english beach, the lightness of childhood, the sense of fun as well as the heavy weight of the sentiments: an overwrought father follows the son in the exploration of a new space of things, of an ambiguously populated small world.

ΣΑΪΜΟΝ ΕΣΕΡΑ: Άρχισε τη σκηνοθετική του καριέρα στην Paramount, το 1970 με το «Μια μέρα στην παραλία» που είναι και η μοναδική του ταινία. Μετά την περιπέτεια της ταινίας που χάθηκε (!) και βρέθηκε έπειτα από είκοσι χρόνια, ο Έσερα επέστρεψε στην αρχική του δουλειά, δηλαδή στην παραγωγή και σκηνοθεσία διαφημιστικών σποτ και στη συγγραφή σεναρίων. Επίσης σκηνοθέτησε το ντοκιμαντέρ «Ben Gurion Remembers».

SIMON HESERA: His directorial and feature-film career, was preempted in 1970 when Paramount misplaced «A day at the beach», a film co-produced and written by Roman Polanski. After the film's disappearance, Hesera went back to producing and directing commercials, and developing scripts. He also made a documentary, «Ben Gurion Remembers».

νοθεσία/Director: Simon Hesera
ριο/Screenplay: Roman Polanski
ογραφία/Cinematography: Gil Taylor
λιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Bill Hutchinson
σική/Music: Mort Schuman
σιοι/Cast: Mark Burns, Beatrice Edney, Fiona Lewis
αγωγή/Production: Roman Polanski and Gene Gutowski for
mount
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales:
ma Group Company, 171 Pier Ave., Suite 332, Santa Monica,
0405, USA Tel: (310)288-3534, Fax 450 0160
ητη, Χρώμα/Colour, 82'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1970 A day at the beach

VALE ABRAAO

Portugal/France/Switzerland, 1993

Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ. Σαν την Έμμα Μποβαρύ, η Έμα διαρκώς έχει προβλήματα με τους άνδρες στη ζωή της. Διαθέτει μια ομορφιά που εμπνέει και παράλληλα απειλεί, μπορεί να αιχμαλωτίζει απλώς και μόνο με την ύπαρξή της και προκαλεί ατυχήματα ακόμη και όταν στέκεται στην άκρη του δρόμου. Και στην ταινία, όμως, η Έμα μπορεί να συγκριθεί με την Έμμα του Φλωμπέρ. Έχει διαβάσει το μυθιστόρημα του Φλωμπέρ, έχει επίγνωση της σύγκρισης και απορρίπτει τον τίτλο «η μικρή Μποβαρύ» που της αποδίδουν. Η πλοκή της ταινίας, όμως, εξελίσσεται σε μεγάλο βαθμό όπως στο μυθιστόρημα: η πρωίδα παντρεύεται έναν γιατρό που δεν αγαπάει, έχει εραστές που δεν την ικανοποιούν. Απογοητευμένη από τους άνδρες και τον έρωτα, η Έμα ποθεί μια ζωή φανταστική μάλλον παρά πραγματική. Με το εύρος και το μεγαλείο που χαρακτηρίζει ένα μυθιστόρημα του δέκατου ένατου αιώνα, αλλά και με αυστηρότητα και άρνηση του ρομαντισμού, ο Ολιβέιρα έχει μεταμορφώσει τελείως το αριστούργημα του Φλωμπέρ και το έχει κάνει δικό του. Με μια αφήγηση που σχολιάζει πράξεις και εικόνες, ο Ολιβέιρα παίζει με τις προσδοκίες μας και μας υποχρεώνει να αναθεωρήσουμε τα λογοτεχνικά μας στερεότυπα.

VALLEY OF ABRAHAM. Like Emma Bovary, Ema is at odds with the men in her life. Possesing a beauty that is both inspriring and menacing, she can captivate by simply being and cause fatalities by simply standing at a road-side. Even in the film, Ema invites comparisons with the other Emma. Having read Flaubert, she is conscio of the comparison and rejects the label of «little Bovary» which others give her. Yet, the story unf much like the novel: she marries a doctor whom does not love: she takes lovers, although they ar unsatisfying. Disillusioned by men and disaffected love, Ema yearns for an existence more imagined than real. Having the breadth and grandeur of a century French novel, yet austere and antiromanti mood, Oliveira has completely transformed Flaub masterpiece, and made it his own. Incorporating running narrative that comments on actions and images, he plays with our expectations, forcing u rethink our literary stereotypes.

ΜΑΝΟΕΛ ΝΤΕ ΟΛΙΒΕΪΡΑ: Γεννήθηκε στο Πόρτο της Πορτογαλίας το 1908. Πήγε σε σχολείο Ιησουιτών και έπειτα εργάσθηκε στο εργοστάσιο υφαντουργίας του πατέρα του ενώ παράλληλα συμμετείχε σε αγώνες ταχύτητας. Το 1931 προκάλεσε πολιτικό σκάνδαλο με την πρώτη του ταινία, το ντοκιμαντέρ «Duoro, Faina, Fluvial». Στη δεκαετία του 1970 η κριτική τον αναγνώρισε ως έναν από τους σημαντικότερους Ευρωπαίους σκηνοθέτες.

MANOEL DE OLIVEIRA: Born in Porto, Portugal in 1908. He attended a Jesuit school and then worked in his father's textile factory, spending his spare time racing cars. He caused a political scandal in 1931 with his first film, the critical documentary «Duoro, Faina, Fluvial». During the seventies, he was recognized by critics as one of the most important European film directors.

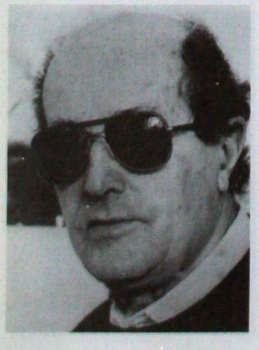

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1942 Aniki-Bobo
1963 Acto Da Primavera
1971 O Passado e O Presente
1975 Benilde Ou A Virgem-Mae
1978 Amor de Perdicao
1981 Francisca
1985 O Sapato de Cetim
1986 O Meu Caso
1988 Os Canibais
1990 Non Ou A Va Gloria de Mandar
1991 A Divina Comedia
1992 O Dia Do Desespero
1993 Vale Abraão

Σκηνοθεσία-Σενάριο/Direction-Screenplay: Manoel de Oli
Φωτογραφία/Cinematography: Mario Bar
Μοντάζ/Editing: Manoel de Oliveira, Valerie Loise
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Marie Jose Br
Ηθοποιοί/Cast: Leonor Silveira, Cecile Sanz De Alba, Luis M Cintra, Rui De Carvalho, Luis Lima Ba
Παραγωγός/Producer: Paulo Br
Παραγωγή/Production: Madragoas Films/Gemini Films/Light P Produ
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Mercure Distribution rue de la Colonie, 75013 Paris, France, Tel: (331) 45 89 80 00, (331) 45 65 07
35 mm, Χρώμα/Colour,

ABISSINIA
Italy, 1993

ΒΗΣΣΥΝΙΑ. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία
Φραντσέσκο Μαρτινότι παρουσιάζει τις
άδοξες ατυχίες του Αντόνιο, ενός
σπεντάχρονου περιπλανώμενου σερβιτόρου που
λύεται ξαφνικά. Αφού ο Αντόνιο αδειάζει το
είο, τον καταδιώκουν και τον χτυπάνε μερικοί
άβοι, κι όταν ανακτά τις αισθήσεις του βρίσκεται
τά σε ένα έρημο παραλιακό εστιατόριο. Το
άνο», που έχει ονομασθεί από τους κατοίκους της
ιοχής «Αβησσυνία» επειδή βρίσκεται στην άκρη
κόσμου, διευθύνεται από τον ιδιοκτήτη του Ένζο
ίνι, πρώην μεγάλο εστιάτορα της Αδριατικής, ο
ίος έχει δει και καλύτερες μέρες. Ο Αντόνιο
αλαμβάνεται από τον Πανίνι, που διαθέτει πιστό
σωπικό, ένα μάγειρα κι ένα λαντζέρη. Παρότι
ος ο μάγειρας ετοιμάζει πλούσια γεύματα και τα
τέζια στρώνονται άψογα, κανείς δεν έρχεται να
. Η αδράνεια γίνεται τρόμος στην «Αβησσυνία»
ώς ο Πανίνι, ένας πελώριος άντρας με θλιμμένο
μμα, περιφέρει τα θρυμματισμένα όνειρά του. Μια
α φτάνει ένας νέος και ωραίος ζιγκολό που
καλεί νέα προβλήματα με την αισθησιακή και
γματική Φραντσέσκα, που μένει σ' ένα από τα
άτια του εστιατορίου. Όταν ξεσπούν τα
θάνοντα πάθη, ο Αντόνιο νιώθει παγιδευμένος και
δρά στη σκοτεινή και ενοχλητική σχέση που
λίγεται μπροστά του. Η «Αβησσυνία» είναι μια
γωδία σε ύφος φιλμ-νουάρ, τοποθετημένη στο
φλωτικό τοπίο της Αδριατικής.

ABYSSINIA. Francesco Martinotti's first feature film focuses on the strange misadventures of Antonio, an itinerant 25-year old waiter, who suddenly finds himself fired. After rifling the till and being pursued and beaten up by a couple of bouncers, he regains consciousness near a run-down beach restaurant. The «Titano», renamed the «Abyssinia» by the locals because it is in the middle of nowhere, is owned and run by Enzo Pagnini, a once great restaurateur on the Adriatic, who has seen better days. Antonio is hired by Pagnini to join his loyal staff of two, the cook and the dishwasher. But, despite the fact that the cook prepares sumptuous meals and the tables are laid immaculataly, no one comes to eat. Inertia blends into dread in the Abyssinia as Pagnini, a great, sad-eyed bear of a man, wanders through the tattered remains of his dreams.
One day, a young, handsome gigolo arrives on the scene, ushering trouble in the form of the beautiful, sensual and enigmatic Francesca, who lives in one of the rooms of the restaurant. When simmering passions erupt, Antonio finds himself trapped and can only react to the dark and disturbing relationship that unfolds before him. «Abyssinia» is a film-noir-style tragedy, placed in the blazing landscape of the Adriatic.

ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟ ΜΑΡΤΙΝΟΤΙ: Γεννήθηκε στη Ρώμη (1960). Άρχισε την καριέρα του ως σεναριογράφος και στα 1986 κέρδισε ένα βραβείο για το τηλεοπτικό σενάριό του με τον τίτλο «Singolo». Το 1990 δημιουργεί στη Ρώμη έναν κινηματογραφικό κύκλο για την προβολή ανεξάρτητων παραγωγών. Σκηνοθέτησε μια σειρά ταινιών μικρού μήκους με θέμα τον εθισμό σε χημικές ουσίες. Η «Αβησσυνία» (1993) είναι η πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους.

FRANCESCO MARTINOTTI: Born in Rome in 1960. He began his career as a scriptwriter and in 1986 won a prize for his television screenplay «Singolo». In 1990 he founded a film circle in Rome for the screening of independent productions. He made a number of short films for a series on drug addiction. «Abissinia» is his first feature (1993).

νοθεσία/Director: Francesco Martinotti
ρίο/Screenplay: Fulvio Ottaviano, Francesco Martinotti
γραφία/Cinematography: Mauro Marchetti
τάζ/Editing: Annalisa Forgione
λιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Giantito Burchiellaro
σική/Music: Florenzo Carpi
ς/Sound: Fabio Felici
ποιοί/Cast: Enrico Salimbeni, Mario Adorf, Grazyna
polowska
αγωγός/Producer: Laurentina Guidotti
αγωγή/Production: Interfilm
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Sacis, Via Tomacelli 139,
6 Rome, Italy, tel: (396) 680042, Fax: (396) 6878824
μη, Χρώμα/Colour, 87΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1993 Abyssinia

VSETKO CO MAM RAD
Slovakia, 1992

ΟΛΑ ΟΣΑ ΜΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ. Ο Τόμας, 38 ετών και χωρισμένος, διατηρεί επαφή με την πρώην σύζυγό του και τον έφηβο γιο του ενώ, με τον τρόπο του, είναι αφοσιωμένος στους ηλικιωμένους γονείς του. Είναι άνεργος, αλλά δεν διαθέτει τη δύναμη ν'αλλάξει τη ζωή του. Τον ενδιαφέρουν περισσότερο οι ζωές των άλλων ανθρώπων αλλά η παρατήρηση και η καταγραφή τους δεν του προσφέρουν ιδέες για το τι να κάνει τη δική του. Έχει γελοίες αντιπαραθέσεις με την πρώην σύζυγό του, ο γιος του τού παρουσιάζει προβλήματα που δεν μπορεί να λύσει ενώ οι γονείς του περιμένουν πάρα πολλά από αυτόν. Τελείως απρόσμενα, γνωρίζει μια νεαρή Αγγλίδα που του προσφέρει μια ευκαιρία να δραπετεύσει από τα βάσανά του. Η ταινία τοποθετείται στη σημερινή Πράγα και συνδέει την προσωπική περίπτωση του ήρωά της με γενικότερα κοινωνικά ζητήματα στην Τσεχοσλοβακία παρουσιάζοντας παράλληλα την κρίση ηλικίας ενός άνδρα, με τις γελοίες αλλά και οδυνηρές πλευρές της.

EVERYTHING I LIKE. Thomas, 38 and divorced, remains in contact with his former wife teenage son. He is devoted, in his fashion, to hi aged parents. He is unemployed but lacks the in motivation to change his life. He is more concer with other people's lives but observing and reco the fragments of other lives gives him no clues own existence: they become mere, bizarre splint of something he cannot envision as a whole. He farcical conflicts with his ex-wife, his son preser him with problems he cannot handle and his par expect too much from him. Unexpectedly, he me young Englishwoman who offers him a chance t escape. Set in modern Prague, the film relates a personal situation to larger social issues at work Czechoslovakia, presenting the state of mind of man in mid-life crisis, with all its ridiculousness a pain.

ΜΑΡΤΙΝ ΣΟΥΛΙΚ: Γεννήθηκε στη Ζίλινα της Τσεχοσλοβακίας το 1962. Σπούδασε στην Ακαδημία Μουσικών Τεχνών της Μπρατισλάβα στο τμήμα Τηλεοπτικής και Κινηματογραφικής Σκηνοθεσίας. Σκηνοθέτησε ταινίες μικρού μήκους που έχουν βραβευθεί. Επίσης έχει σκηνοθετήσει ταινίες για την τηλεόραση και προγράμματα σε βίντεο ενώ παράλληλα ασχολείται με το θέατρο.

MARTIN SULIK: Born in 1962 in Zilina, Czechoslovakia. He studied at the Academy of Musical Arts in Bratislava in the department of film and television direction and began working on award-winning short films. He has directed shorts, television films and video projects and is active in the theater.

Σκηνοθεσία/Director: Martin
Σενάριο/Screenplay: Ondej Sulaj, Martin
Φωτογραφία/Cinematography: Martin
Μοντάζ/Editing: Dusan
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Frantisek
Ηθοποιοί/Cast: Juraj Nvota, Gina Bellman, Zdena Studenkov Menzel, Jakub Ursini, Anton
Παραγωγός/Producer: Rudolf Bier
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Filmexport Prague Morani 5, 12800 Prague, Tel: (422) 29 82 60, Fax: (422) 29
35 mm, Χρώμα/Colour

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1992 Vsetko co mam rad

LA VIDA CONYUGAL
Mexico, 1992

ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΖΩΗ. Μια μαύρη κωμωδία για
ι γάμο που αρχίζει να παρουσιάζει προβλήματα.
Ζακλίν καίει το πρώτο της φαγητό και ο Νίκολας,
ίνιρας της, δηλώνει ότι αποκλείεται να κάνουν
διά. Πολύ γρήγορα ο Νίκολας αρχίζει να περνά
λές ώρες στο κατάστημά του με συντροφιά τη
μματέα του. Η Ζακλίν αλλάζει διάφορους
ιστές. Έτσι ξεκινάει η βασανιστική σχέση τους,
κόλαση όπου σκοπός του ενός είναι να
γώσει τον άλλο. Η Ζακλίν διαρκώς σχεδιάζει να
ονφονήσει τον Νίκολας με κάποιον από τους
ιστές της, όμως ποτέ δεν τα καταφέρνει. Όταν
ις από αυτούς αρχίζει να δημιουργεί φασαρίες,
Νίκολας την εγκαταλείπει. Ο Καρέρα απεικονίζει
έγγαμο βίο ως μιαν επική μάχη μεταξύ έρωτα
μίσους και χρησιμοποιεί επιτυχημένα τους
οσυζυγικούς καυγάδες για να δημιουργήσει
μικές αλλά και δραματικές καταστάσεις.

MARRIED LIFE. A black comedy about a marriage turning sour: Jacqueline burns her first meal and her husband Nicolas declares they are definitely not having any children. In no time, Nicolas begins to spend longer hours in his store, accompanied by his secretary. Jacqueline takes a series of lovers. So begins their tormented relationship, a hellish limbo where each one's objective is to hurt the other as much as possible. Jacqueline continually plans his murder with each of her lovers, but they all fail. When one of her paramours begins to cause trouble, Nicolas leaves her. Carrera's depiction of married life is an epic battle waged between love and hate. Carrera aptly uses their marital skirmishes to effect both humour and high drama.

ΛΟΥΙΣ ΚΑΡΛΟΣ ΚΑΡΕΡΑ: Γεννήθηκε στο Μεξικό, το 1962. Σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία σε σούπερ-8 σε ηλικία 14 ετών. Σπούδασε κινηματογράφο και μέσα επικοινωνίας. Ξεκίνησε την καριέρα του στο θέατρο ως βοηθός σκηνοθέτη. Στη συνέχεια, σκηνοθέτησε πολλές ταινίες κινουμένων σχεδίων και τρεις ταινίες μεγάλου μήκους.

LUIS CARLOS CARRERA: Born in Mexico in 1962. He made his first super-8 film at the age of 14, then went on to study communications science and filmmaking. He began his professional life as an assistant theater director. He then directed several animation short films and three feature films.

γοθεσία/Director: Luis Carlos Carrera
ρίο/Screenplay: Ignacio Ortiz από το ομώνυμο μυθιστόρημα
adapted from the novel "La Vida Conyugal" by Sergio Pitol
τογραφία/Cinematography: Xavier Perez Grobet
ντάζ/Editing: Carlos Bolado
λιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Brigitte Broch
ποιοί/Cast: Socorro Bonilla, Alonso Echanove, Patricio Castillo
αγωγός/Producer: Fernando Sarinana
αγωγή/Production: IMCINE, Tabasco Films S.A., Aero California,
ersidad de Guadalajara, Fondo del Fomento a la Calidad
matografica
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Seawell Films, 45 rue
e Charron, 75008 Paris, France. Tel: (331) 47 20 18 73, Fax:
47 20 15 43
mm, Χρώμα/Colour, 100΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1990 La Mujer de Benjamin
1991 Infamia
1992 La Vida Conyugal

DER OLYMPISCHE SOMMER

Germany, 1992

ΤΟ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ. Το καλοκαίρι του 1936, ένας δεκαεξάχρονος χασάπης από την Πομερανία αγοράζει με τις οικονομίες του ένα ποδήλατο για να επισκεφθεί το Βερολίνο και να δει τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Με τις ευχές των γονιών του ξεκινάει την περιπέτειά του μακριά από την κλειστή κοινωνία του χωριού και το ανοιχτό τοπίο της Πομερανίας. Μετά από λίγες μέρες, φθάνει στο Βερολίνο, στην εθνικοσοσιαλιστική πρωτεύουσα, στο περιβάλλον της ευφορίας των Ολυμπιακών Αγώνων και της έξαρσης του ναζισμού. Πεινασμένος κι απορημένος μπροστά στο θέαμα της ζωής, τρώει το πρώτο του γεύμα σε μια ταβέρνα από εκείνες που παρείχαν ένα πιάτο φασολάδα και άφθονο ψωμί. Ενώ τρώει το φαγητό του, τον παρακολουθεί - χωρίς ο ίδιος να το έχει αντιληφθεί - μια νέα, πλούσια και ελκυστική χήρα. Ο νεαρός της αρέσει και του προτείνει να τον φιλοξενήσει στο πλωτό της σπίτι, στην είσοδο της πόλης. Έτσι, για τον νεαρό οι Αγώνες αρχίζουν με μια ευχάριστη έκπληξη.

THE OLYMPIC SUMMER: In the summ 1936 a 16-year-old journeyman butcher from Pomerania buys a bike with his savings in orde visit Berlin and see the Olympic Games. With g luck wishes and blessings from his parents he s off on his adventure, away from the narrowness the village into the broad expanse of the Pome landscape; in a couple of days he reaches Berli National Socialist capital, in the euphoria of the Olympic Games and the nazi whirlwind. Hungry confused by the muddle of life, he takes his firs meal in one of those dives where you could e plate of pea soup and with it as much white br as you liked without extra charge. While he is his soup and bread, he is being observed by a young, rich and not unattractive widow. She like look of the vigorous young fellow, and when sh finds out the reasons for his coming to Berlin, sh offers him her quiet and stable boat-house at t entry of the town as quarters, without rent to p For the young fellow the Games take on an unexpectedly pleasant beginning...

ΓΚΟΡΝΤΙΑΝ ΜΑΟΥΓΚ: Γεννήθηκε στη Χαϊδελβέργη της Γερμανίας (1966). Σπούδασε Οπτικοακουστικά Μέσα στο Πολυτεχνείο του Κάσελ κι έπειται εργάστηκε για την τηλεόραση της Χαϊδελβέργης, για την οποία γύρισε εννέα ντοκιμαντέρ. Το 1990 ίδρυσε τη δική του εταιρεία παραγωγής και έγινε ελεύθερος παραγωγός. Το «Ολυμπιακό καλοκαίρι» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

GORDIAN MAUG: Born in Heidelberg, Germany, in 1966. He studied Visual Communications at Kassel Polytechnic and then worked for Heidelberg Television, where he made nine documantaries. In 1990, he founded his own production company and became a freelance producer. «Der olympishe Sommer» (1992) is his first feature film.

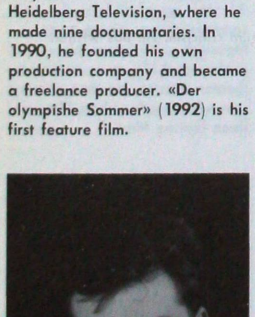

Σκηνοθεσία/Director: Gordian
Σενάριο/Screenplay: Gordian
Φωτογραφία/Cinematography: Andreas Gie
Μοντάζ/Editing: Monika Schindler, Behzad Behes
Ηθοποιοί/Cast: Jost Gernstein, Verena Plangger, Otto
Παραγωγός/Producer: Susanne Binn
Παραγωγή/Production: Gordian Maug Film Prod
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Gordian Maug/Film Fernsehproductionen GbR, Glatzerstrasse 27, FRG-6900 Heide l, Germany. Tel: (49) 6221-781-236, Fax: (49) 6221-78
35 mm, Ασπρόμαυρο/B&W

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1992 Der olympische Sommer

OSTROV MJERTVICH
Russia, 1993

Ο ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ. Μια υρεαλιστική φαντασίωση, εμπνευσμένη από το γο του Άρνολντ Μπέκλιν. Πρόκειται για ένα επικό λάζ από προεπαναστατικά ρωσικά μελοδράματα, ινές από ντοκιμαντέρ από τον Α' Παγκόσμιο λεμο και σπάνιες ταινίες μικρού μήκους από τις κές της δεκαετίας του 1920. Αφιερωμένο στη ήμη της Βέρα Κολόντναγια, της ντίβας των σικών βουβών ταινιών, που πέθανε το 1919 σε κία 35 ετών. «Το νησί των νεκρών» είναι ένα ντάζ μοντερνισμού, φουτουρισμού, εξπρεσιονισμού κονστρουκτιβισμού. Λατρεμένη σαν την Ελεονώρα ύζε ή τη Σάρα Μπερνάρ, η Κολόντναγια ήταν η ίσα σκηνοθετών όπως ο Γεβγκένι Μπάουερ - ταγωνιστούσε στα μελοδράματά του, καθώς και λαμπερό «Το τραγούδι του θριάμβου του έρωτα» Τσαρντίνιν, ο Ουράλσκι και ο Βισκόβσκι. Ο βαλώφ θεωρεί τη Βέρα αναπόσπαστο τμήμα της σικής πολιτιστικής μυθολογίας των αρχών του οστού αιώνα και χρησιμοποιεί την εικόνα της για ζωντανέψει την ουσία μιας ιστορικής τέχνης.

THE ISLAND OF THE DEAD. A surreal fantasy inspired by Arnold Becklin's motif: an epic collage of pre-Russian-revolutionary melodramas, documentary footage dating from World War I, and rare shorts from the early twenties. Devoted to the memory of Vera Kholodnaya, the superstar of Russian silent films who died in 1919 at age 35, «The Island of the Dead» is a montage of modernism, futurism, expressionism and constructivism. Revered like an Eleonora Duse or Sarah Bernhardt, Kholodnaya was the muse for filmmakers like Evgeny Bauer (who featured her in his melodramas including the luminiscent «The Song of Triumphant Love» (1915), Tchardynin, Uralsky and Viskovsky. Kovalov, seeing Vera as an integral part of early 20th-century Russian cultural mythology, uses her image to actualize the essence of an historical era.

ΟΛΕΓΚ ΚΟΒΑΛΩΦ: Γεννήθηκε στο Λένινγκραντ το 1950. Αφού τελείωσε το σχολείο, εργάστηκε ως τορναδόρος και έμεινε για ένα σύντομο διάστημα στο στρατό. Το 1977 γράφτηκε στη Σχολή Κινηματογράφου VGIK στη Μόσχα και σπούδασε κριτική κινηματογράφου. Έχει γράψει πολλά άρθρα για τον κινηματογράφο, καθώς και το βιβλίο «Είναι δύσκολο να μιλάς πρώτος», ενώ εργάστηκε μια φορά και ως ηθοποιός. «Το νησί των νεκρών» είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του.

OLEG KOVALOV: Born in Leningrad in 1950. After receiving his baccalaureate, he worked as a lathe-worker and did a stint in the military. In 1977 enrolled in the VGIK film school in Moscow, graduating in film criticism. He has written numerous articles on film, as well as the book «It's Hard to Be the First to Speak». He has acted in a film. «The Island of the Dead» is his second feature.

νοθεσία/Director: Oleg Kovalov
άριο/Screenplay: Oleg Kovalov
τογραφία/Cinematography: Vladimir Smirnov
ντάζ/Editing: Galina Subaeva
αγωγός/Producer: Oleg Kovalov
αγωγή/Production: Sojusitalofilm
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Souyz-Italo Film, 10 enostrovsky Ave., St. Petersburg, Russia. Tel: (7812) 254-1086, (7812) 233-2174
mm, Χρώμα/Colour, 86'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1991 Scorpion's Gardens
1993 The island of the dead

ZHIZN S IDIOTOM
Russia, 1993

Η ΖΩΗ Μ'ΕΝΑΝ ΗΛΙΘΙΟ. Ένας ανθρωπιστής διανοούμενος που επιμένει να κάνει καλές πράξεις, έχει την έμμονη ιδέα να πάρει κάποιον «καθυστερημένο» από ένα άσυλο, για να ζήσει μαζί με τον ίδιο και τη σύζυγό του, που διαβάζει μανιωδώς Προυστ. Διαλέγει τον Βόβα, έναν τρόφιμο με ευχάριστο παρουσιαστικό, που θυμίζει καθηγητή. Στην αρχή, η ζωή με τον Βόβα φαίνεται απλή. Έτσι μοιάζει να δικαιώνεται η πίστη του διανοούμενου στην πρωταρχική καλοσύνη του ανθρώπου. Όμως ο Βόβα δεν είναι ένας εσωστρεφής βιβλιοφάγος, όπως νόμιζε ο ήρωας, αλλά ένας επικίνδυνος ψυχοπαθής. Αυτή η τρομακτική διαπίστωση οδηγεί σε απρόσμενες ανατροπές. Η ταινία «Η ζωή μ' έναν ηλίθιο» είναι μία κωμικοτραγική φάρσα εμπνευσμένη από τις λογοτεχνικές μορφές που έγιναν αθάνατες από τον Τολστόι και τον Γκόγκολ. Προσφέροντας απρόσμενες εικόνες και στιγμές ειρωνικού χιούμορ, η ταινία ασχολείται με έννοιες όπως η φιλανθρωπία και η φιλοσοφία, το καλό και το κακό και η πραγματική φύση του ανθρώπου.

LIVING WITH AN IDIOT. A humanis intellectual is obsessed with the idea of bringi «idiot» home from an asylum to live with him his Proust-reading wife. He chooses Vova, an inmate with appealing, professorial look. At fir life with Vova seems uncomplicated. This seem vindicate the philanthropist belief in the essenti goodness of man. But Vova is not so much of bookish introvert as he is a dangerous psycho This horrific discovery leads to unexpected tw and turns. «Living with an Idiot» is a tragicomi farce inspired by such literary figures as those made immortal by Tolstoy and Gogol. Providir unexpected insights and moments of wry humo the film examines concepts as charity and philosophy, good and evil as well as the true nature of man.

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΡΟΓΚΟΣΚΙΝ: Γεννήθηκε το 1949. Σπούδασε ιστορία στο Πανεπιστήμιο του Λένινγκραντ και στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο Herzen. Εργάσθηκε ως παραγωγός στα Στούντιο Λένφιλμ. Από το 1977 ως το 1981 σπούδασε σκηνοθεσία στη Σχολή Κινηματογράφου της Μόσχας στην τάξη του Σεργκέι Γερασίμωφ.

ALEKSANDR ROGOSCHKIN: Born in 1949. After studying history at the University of Leningrad and at the Pedagogic Herzen Institute, Rogoschkin worked as a production designer at Lenfilm Studios. From 1977 to 1981 he studied directing at the Moscow Film School, in Sergej Gerassimov's master class.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1981 Ryzaja, Ryzaja
1987 Miss Millionaire
1989 The Guard
1991 The Third Planet
1992 The Checkist
1993 Living with An Idiot

Σκηνοθεσία/Director: Aleksandr Rogo
Σενάριο/Screenplay: G. Os
Φωτογραφία/Cinematography: S. Juri
Σκηνογραφία/Art Director: O.
Ηθοποιοί/Cast: Angelica Nevolina, Anatoly Romantsov, S. M
Παραγωγή/Production: Trinity
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Lenfilm
Kinoassociation, Kirovskij, Prospekt 10, St. Petersburg, Russ
(7812)238-5194, Fax: (7812)23
35 mm, Χρώμα/

THIRTY TWO SHORT FILMS ABOUT GLENN GOULD

Canada, 1993

ΙΑΝΤΑ ΔΥΟ ΜΙΚΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΓΙΑ ΟΝ ΓΚΛΕΝ ΓΚΟΥΛΝΤ. Η ταινία αυτή τελείται από 32 βινιέτες, βιογραφώντας το διάσημο ίστα Γκλεν Γκουλντ που πέθανε το 1982. λουθώντας τη δομή των «Παραλλαγών λντμπεργκ» του Μπαχ παρουσιάζει την πολύπλευρη ισωπικότητα του μεγάλου μουσικού, ξεπερνώντας τη ση του ως «ταλαντούχου εκκεντρικού» και εισδύοντας ν πολύπλοκο και αινιγματικό του χαρακτήρα. κειται για μια μυθοπλαστική βιογραφία, που, φωνα με ό,τι πίστευε ο ίδιος ο Γκουλντ, δεν μπορεί ά να βρίσκεται πιο κοντά στην αλήθεια: οι 32 αυτές πώσεις» γυρίστηκαν με σεβασμό και διακριτικότητα ν ιδιωτική του ζωή, παραλείποντας οτιδήποτε δεν θα λε ο ίδιος να δημοσιοποιηθεί. Οι σκέψεις του λντ, η ζωή του, οι ιδιορρυθμίες του, οι εμμονές του η δουλειά του εμφανίζουν ένα ιμπρεσιονιστικό σαϊκό, το φιλμικό αντίστοιχο της ιδιοσυγκρασίας του. «Τριάντα δύο μικρές ταινίες...» η μουσική επένδυση ι ένα από τα αγαπημένα μουσικά θέματα του Γκλεν υλντ αποκαλύπτοντας ένα μέρος από το μυστήριο και μεγαλείο του. Την ταινία χαιρέτισε ο Τζέι Σκοτ («The be and Mail») χαρακτηρίζοντάς την «βιογραφικό στούργημα, εξίσου εκκεντρικό με το θέμα του». Ο μι Φέορ (που έπαιζε επίσης στο «Beautiful Dreamers» το «Bethune») υποδύεται έναν άνθρωπο που μπορεί είναι την ίδια στιγμή χρηματιστής, ευφυολόγος, διολάτρης, ερημίτης και εικονοκλάστης, διατηρώντας μανίες του: τα φάρμακα και την απόλυτη τάξη.

THIRTY-TWO SHORT FILMS ABOUT GLENN GOULD. A journey into the mind and soul of the internationally revered piano virtuoso, Glenn Gould who died in 1982. Following the structure of J. S. Bach's «Goldberg Variations», using 32 elegantly constructed vignettes, the film goes beyond Gould's reputation as a «gifted eccentric» and reveals his complex and enigmatic character. As Girard points out, the film was inspired by Gould's own view that the best biography would be fictional; the outcome is a story told in the least predictable way, respecting the intimate side of the pianist's private life and showing cautiousness concerning the information it gives out. Each of the thirty-two films represents a different facet of the pianist. Gould's thoughts, life, quirks, obsessions, and work form an impressionistic mosaic, the filmic equivalent to his fragmented psyche. In «Thirty-two Films About Glenn Gould», the music score is one of the pianist's favourites and gives some clue for his mystery and grandeur. The film has been hailed by Jay Scott as a «biographical masterpiece, as eccentric as its subject». Actor Colm Feore («Beautiful Dreamers», «Bethune») portrays this fascinating man who can be a financier, a humourist, a nature-lover, a recluse and an iconoclast, while preserving a hid fondness for prescription drugs and absolute order.

ΦΡΑΝΣΟΥΑ ΖΙΡΑΡ: Γεννημένος στη Λακ Σαιν Ζαν, στο Κεμπέκ, ο Φρανσουά Ζιράρ σπούδασε Επικοινωνία στο Μόντρεαλ και ίδρυσε τις εταιρείες παραγωγής Zone και Velvet Camera στις οποίες προέδρευε από το 1984 ως το 1992. Δύο ταινίες αποτελούν το σημείο καμπής της σκηνοθετικής δουλειάς του Φρανσουά Ζιράρ: η τηλεοπτική «Το υπνωτήριο» και το «Φορτίο», η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του που τη χαρακτηρίζει «φαντασιακό δράμα». Οι ταινίες και τα βίντεο του Ζιράρ έχουν κερδίσει πάνω από 30 διεθνή βραβεία, ανάμεσα στα οποία το Διεθνές Emmy (Νέα Υόρκη, 1991) και το FIPA d'Or (Κάννες, 1992) για το «Υπνωτήριο» (1991) μια θεατρική διασκευή ενός γνωστού καναδικού έργου. Έχει σκηνοθετήσει συνολικά 11 ταινίες μικρού μήκους, 12 μουσικά βίντεο και μια ταινία μεσαίου μήκους.

FRANCOIS GIRARD: Born in Lac Saint-Jean, Quebec, Francois Girard studied communications in Montreal. He founded Zone productions and Velvet Camera in 1984 and presided in these companies from 1984 to 1992. Two films mark the turning point in his directorial career: the made-for-TV «Le dortoir» and «Cargo», his first feature, a «dramfantastique» as he calls it. Girard's films and art videos have received more than thirty international awards. Nearly half of them, including International Emmy (New York, 1991) and FIPA d'Or (Cannes, 1992), went to «Le dortoir» (1991), a TV adaptation of the well-known play by Montreal's carbone 14 theatrical company. He has shot eleven short films, twelve music videos, one TV theatrical adaptation and one medium-length film.

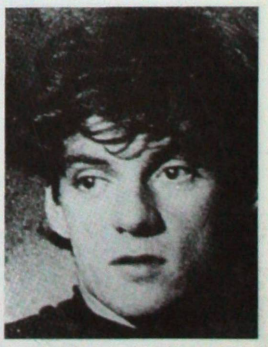

νοθεσία/Director: Francois Girard
ιριο/Screenplay: Francois Girard & Don McKeller
τάζ/Editing: Gaetan Huot
ογραφία/Cinematography: Alain Dostie
ποιοί/Cast: Colm Feore
αγωγή/Production: Niv Fichman
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Max Films International
rical) Rhombus International (TV) 5130 boul. St. Laurent, 4eme
, Montreal, Quebec, tel. (514)272-4425, fax: (514)274-0214
ημη, Ασπρόμαυρο/B&W, 93' 21''

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1990 Cargo
1993 Thirty-two short films about Glenn Gould

MOSAFERAN
Iran, 1992

ΜΠΑΧΡΑΜ ΜΠΕΪΖΑΪ: Ο Μπεϊζάι, που θεωρείται ένας από τους πρωτοπόρους του κινηματογράφου και του θεάτρου της χώρας του, γεννήθηκε το 1938 στην Τεχεράνη. Όταν ήταν ακόμη στο λύκειο ασχολήθηκε με τις ταινίες σε 8 mm και το γράψιμο για το θέατρο. Αργότερα, εγκατέλειψε τη φιλολογία για να εργαστεί, ενώ, παράλληλα έγραφε κριτικές για ταινίες και σπούδαζε κινηματογράφο και θέατρο. Ο Μπεϊζάι είδε στο ιρανικό θρησκευτικό δράμα (το «Ταζιέχ») δυνατότητες να περιγραφούν σύγχρονα θέματα και μελέτησε το θέατρο της Άπω Ανατολής. Έγινε μέλος του διδακτικού προσωπικού στη σχολή Καλών Τεχνών του πανεπιστημίου της Τεχεράνης και από το 1973 διορίστηκε καθηγητής και επικεφαλής του τομέα Δραματικής Τέχνης. Έχει γράψει πολλά θεατρικά έργα και σενάρια. Στο 12ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Κωνσταντινούπολης προβλήθηκε το σύνολο των ταινιών του.

BAHRAM BEIZAI: Born in Tehran (1938), Bahram Beizai experimented with 8mm filmmaking and play writing when he was still in high school. He dropped out of Tehran Faculty of Literature to get a job; at that time he wrote film criticism and studied cinema and theater. Beizai discovered Iranian passion play («Tazieh») as a live nonwestern theatrical form with a great capacity of depicting modern subjects, while he studied the theater of the Far East. He joined Tehran University faculty of Fine Arts (dpt. of Dramatic Arts) as a guest lecturer and in 1973 he became a full-time professor and head of the department. He has written numerous plays and screenplays. A tribute to Bahram Beizai was presented at the 12th Instanbul International Film Festival.

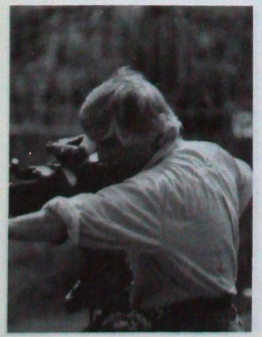

ΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ. Είναι η τελευταία ταινία του βετεράνου Μπαχράμ Μπεϊζάι, μια αλληγορία πολύ διαφορετική από τη νατουραλιστική ταινία του «Μπασού, ο μικρός ξένος». Πρόκειται για την ιστορία μιας κοπέλας που ετοιμάζεται να παντρευτεί, αλλά που ο γάμος της θα εξελιχθεί σε κηδεία. Η μεγαλύτερη αδελφή της δεν θα φτάσει ποτέ στο γλέντι γιατί θα σκοτωθεί σε δυστύχημα στο δρόμο για την Τεχεράνη. Ο θρήνος θα πάρει τη θέση μιας γαμήλιας χαράς και τα φωτεινά χρώματα του οπερατέρ Μεχρντάλ Φακχιμί θα σκοτεινιάσουν όπως και τα σκηνικά του Ιράγ Ραμινφάρ. Οι καλεσμένοι που εμφανίζονται με τα δώρα αναγκάζονται να προσαρμοστούν σε μια καινούργια κατάσταση, σ' ένα ομαδικό μοιρολόι. Ο Μπεϊζάι παρατηρεί τις παραδοσιακές οικογενειακές αξίες, τις λαϊκές φαντασιώσεις σχετικά με το γάμο και το θάνατο, τις σχέσεις αίματος στο σημερινό Ιράν. Χρησιμοποιώντας ηθοποιούς από το θέατρο καθώς και θεατρικούς φωτισμούς και σκηνικά, δίνει έμφαση σ'αυτή την οδυνηρή κι απρόσμενη συνάντηση της χαράς με τη θλίψη.

TRAVELLERS. It is the newest Beizai's mysti allegory completely unlike his naturalistic «Bashu, Little Stranger». It is about a young girl who is getting ready to marry. Her elder sister who live the province sets out for the capital to join the wedding party but gets killed in a car accident. wedding ceremony turns to mourning and nobod thinks about the young couple's happiness. «Travellers» adopts sophisticated narrative techni to describe the big middle - class bridal party a the funeral - the white colours that dominate Me Fakhimi cinematography and Iraj Raminfar's sets gradually turn to black mourning. Guests who sh up with wedding presents have to adjust to a te wake. Beizai observes the Iranian traditional fami values, the traditional ceremonies and folk fantasi on marriage, blood relations and death, while usi theatrical elements to emphasize the clash of joy grief.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1974 The Stranger and the Fog
1977 The Crow
1980 The Ballad of Tara
1983 Death of Yazdgerd
1986 Bashu, The Little Stranger
1988 Perhaps Some Other Time
1992 Travellers

Σκηνοθεσία-Σενάριο-Μοντάζ/Direction-Screenplay-Edi Bahram B
Φωτογραφία/Cinematography: Mehrdal Fa
Καλλιτεχνική διεύθυνση/Art Director: Iraj Ram
Μουσική/Music: Babak B
Ηθοποιοί/Cast: Jamileh Sheikhi, Mozhdeh Shamsai, Homa R Majid Moza
Παραγωγή/Production: Abbas Sheikhzadeh, Bahram Beizai, M Rudiani, Khosro Kho
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Farabi Cinema Found No 55, Sie-Tir Ave., Tehran 1
35 mm, Χρώμα/Colour.

BARABANIADA

Russia/France, 1993

ΜΠΑΝΟΚΡΟΥΣΙΑ. Μια τρελή, εύθυμη γεμάτη φαντασία road comedy που αποτελεί ένα ιτρέτο της παρακμάζουσας σύγχρονης Ρωσίας, την πλευρά ενός περιπλανώμενου τυμπανιστή. Ο ας παίζει μουσική σε κηδείες, είναι παράλογα σκολλημένος στο τύμπανό του και περιφέρεται έρημα, χειμωνιάτικα αστικά τοπία που αποτελούν υπόβαθρο του κοινωνικού χάους. Στις ιπλανήσεις του συναντά πολλούς και φορετικούς τύπους ανθρώπων, μια πραγματική ακοθήκη κοινωνικών αποκλίσεων. Στην ταινία δεν ύγεται ούτε μία λέξη και ο πρωταγωνιστής, ξάντερ Πολότσεφ, μοιάζει με ένα Σλάβο άστερ Κήτον. Τα κωμικά ευρήματα έχουν έξαλλο μό κι ακόμη και το ίδιο το τύμπανο γίνεται ματογραφικός ήρωας. Παρότι δεν υπάρχουν λογοι, τα πχητικά εφέ και η μουσική επιτρέπουν ν Πολότσεφ να «μιλά» με συγκινητική ευγλωττία.

DRUMROLL. A demented, hilarious and wildly imaginative road comedy, «Drumroll» is a portrait of crumbling modern-day Russia, told from the point of view of an itinerant drummer. A musician at funerals, he is inexplicably attached to his drum and wanders through urban wastelands and winterscapes, the background for social chaos. On his travels, he encounters a wide range of characters, a real gallery of social outcasts. Not one word is spoken throughout the film and its central actor, Aleksandr Polovtsev, reminds a Slavic, less-physical Buster Keaton. The gags are furiously paced and the drum itself becomes an important character. Although there is no dialogue, the sound effects and the flood of music allow Polovtsev to be all the more articulate.

ΣΕΡΓΚΕΪ ΟΒΧΑΡΩΦ: Γεννήθηκε στο Ρόστοφ (στον ποταμό Ντον) της Ρωσίας το 1955. Αποφοίτησε από το τμήμα Κινηματογράφου του Κρατικού Πολιτιστικού Ινστιτούτου της Μόσχας το 1976 και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στην σκηνοθεσία το 1979. Από τότε σκηνοθετεί στη «Λένινφιλμ».

SERGEI OVCHAROV: Born in Rostov-on-Don, Russia in 1955. He graduated from the film faculty of Moscow's State Cultural Institute in 1976 and took the Higher Directing Cource in 1979. He has been a director at Leninfilm ever since.

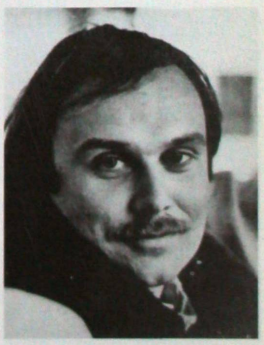

νοθεσία-Σενάριο/Direction-Screenplay: Sergei Ovcharov
γραφία/Cinematography: Aleksandr Ustinov
τάζ/Editing: Olga Amosova
Λιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Vctor Ivanov
σική/Music: Sergei Ovcharov
ς/Sound: Konstantin Zarin
αγωγός/Producer: Aleksandr Donchenko, Aleksandr Golutova
αγωγή/Production: Studio of First and Experimental Film uction/Leninfilm (St. Petersburg)/Dess Production (Paris),
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Dess Production, 50 rue urenne 75003 Paris, France. Tel: (331) 42 72 39 26), Fax: (331) 72 39 34.
mm, Χρώμα/Colour, 97'

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1979 Neskladucha
1983 Nebyval'scina
1986 Levscha
1989 Ono
1993 Barabaniada

SENKIFOLDJE
Hungary, 1993

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙ; Μια ευαίσθητη, γοητευτική, γλυκόπικρη ταινία για εκείνη την περίοδο της ζωής όπου κανείς παύει πια να είναι παιδί, χωρίς όμως να είναι ακόμη ενήλικος. Η Εύα, μια ευαίσθητη νεαρή Εβραία που ζει με τον παππού και τη γιαγιά της σε κάποια αγροτική περιοχή στην Ουγγαρία, αρχίζει να καταγράφει τα γεγονότα της καθημερινότητάς της σ' ένα ημερολόγιο. Αρχίζει να γράφει στα 13 της: ο πόλεμος είναι ακόμη μακριά, όμως ο απόηχός του αρχίζει να γίνεται αισθητός στην ήρεμη επαρχία. Όμως η καθημερινότητα της Εύας συνεχίζεται σχεδόν σαν σε όνειρο. Οι Γερμανοί εισβάλλουν στην Ουγγαρία. Η οικογένειά της εξαναγκάζεται να μεταφερθεί στο γκέτο της Βουδαπέστης, όπου υπάρχει μόνο δυστυχία. Η Εύα ενηλικιώνεται, καθώς συνειδητοποιεί τη φρίκη του πολέμου.

ΑΝΤΡΑΣ ΓΕΛΕΣ: Αποφοίτησε από το Τμήμα Τεχνών του Πανεπιστημίου της Βουδαπέστης το 1971. Αργότερα φοίτησε στην Ακαδημία Θεάτρου και Κινηματογράφου, παίρνοντας πτυχίο στην κινηματογραφική σκηνοθεσία το 1974. Έχει σκηνοθετήσει διάφορα ντοκιμαντέρ και ταινίες μικρού μήκους και έχει εργασθεί ως σκηνοθέτης στο θέατρο. Με την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, το «Little Valentine» ο Άντρας Γέλες καθιερώθηκε ως μια σημαντική νέα μορφή του ουγγρικού κινηματογράφου. Η τελευταία του ταινία, «Γιατί δεν ήταν εκεί;», είναι μια ακριβής απεικόνιση ενός νέου κοριτσιού που ζει μια φυσιολογική ζωή υπό ασυνήθιστες συνθήκες. Παρά τα γεγονότα που βαραίνουν την Εύα, πρόκειται για μια ταινία με χιούμορ και αισιοδοξία, στοιχεία που κάνουν τον τρόμο ακόμη πιο ισοπεδωτικό όταν τελικά φθάνει.

ANDRAS JELES: Graduated from the Faculty of Arts at the University of Budapest in 1971. He later entered the Academy of Theater and Film, graduating with a degree in film direction in 1974. He has directed a number of documentaries and short films, and has worked extensively as a theater director. Andras Jeles was made an important new figure in Hungarian cinema by his first feature, «Little Valintine». His new feature, «Why Wasn't He There?», is an emotionally accurate portrait of a young girl living a normal life in extraordinary circumstances. It is, despite events that shadow Eva, a film full of humour and good feeling, so that when the terror comes, it is all the more sweeping.

WHY WASN'T HE THERE? A delic
enchanting bittersweet film about that period
when it is too late or too soon to do what
likes. Eva, a delicate Jewish girl living in the
Hungarian countryside with her grandparents,
diary. Her entries begin when she is 13: the
distant but its effects are beginning to penetr
peaceful countryside. Yet her daily routine co
in an almost dream-like state. The Germans in
Hungary. Her family is forced to move into th
in Budapest, in the misery and in the terror. It
that Eva attains adulthood, awakening to a fu
comprehension of the horrors of war.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1979 Little Valentine
1983 Dream Brigade
1983 Annunciation
1993 Why wasn't He There?

Σκηνοθεσία-Σενάριο/Direction-Screenplay: Andr
Μοντάζ/Editing: Margit
Φωτογραφία/Cinematography: Tibo
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Tama
Μουσική/Music: Lasz
Ηθοποιοί/Cast: Gyorgy Berkhoffer, Tamas Baumholze

Παραγωγή/Production: Dialog Filmstudio, AB Films, Dom
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Magyar F
Varosligoti fasor 38, Budapest, 1068 Hungary, Tel: (361) 26
Fax: (361) 2
Χρώμα/Colo

ZWOLNIENI Z ZYCIA
Poland, 1992

ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΑΠΕΛΥΣΕ Η ΖΩΗ. Αργά κάποιο βράδυ το Δεκέμβριο του 1989 δύο άνδρες περιπλανώνται στην πόλη ψάχνοντας κάποια έρημη τοποθεσία για να απαλλαγούν από το σώμα ενός άνδρα, αναίσθητου και άσχημα χτυπημένου. Ο άνδρας ονομάζεται Μάρεκ. Τον βρίσκει ένας περαστικός και τον σώζουν με επέμβαση στον εγκέφαλο, που του προκαλεί αμνησία. Έχοντας γλιτώσει παρά τρίχα, χωρίς να θυμάται το όνομα, το παρελθόν του ή το λόγο που τον χτύπησαν τόσο βάναυσα, ξέρει μόνο ότι πρέπει να ξεφύγει γιατί κινδυνεύει ακόμη. Εντωμεταξύ, ο αδελφός του, ο Τζάνεκ, αρχίζει να ερευνά για τα πραγματικά γεγονότα και τον ψάχνει. Ο Τζάνεκ κρύβει ένα μυστικό: ο ίδιος είναι η αιτία που ο αδερφός του έχει όλα αυτά τα προβλήματα, ενώ και οι δύο συμμετέχουν στον αγώνα ανάμεσα στην παλιά φρουρά και την «Αλληλεγγύη» και τις δυνάμεις για μια νέα Πολωνία. Ενώ ζει σ' ένα ερειπωμένο κτίριο, ο Μάρεκ γνωρίζει μια παράξενη γυναίκα, που τη θεωρούν τρελή. Εκείνη λέει ότι είναι Γαλλίδα και ότι θα επιστρέψει σύντομα στην πατρίδα της. Σταδιακά εμπιστεύονται ο ένας τον άλλο και αρχίζουν να αναζητούν την αλήθεια σχετικά με το παρελθόν του Μάρεκ. Η ταινία αποπνέει το βόρειο πνεύμα και τη μελαγχολία της σύγχρονης Πολωνίας, που γνωρίσαμε πρόσφατα, από τη μετά τον Αντρέι Βάιντα κινηματογραφική γενιά.

DISMISSED FROM LIFE. Late one evening in December 1989. Two men walk around town in search of a deserted area where they can get rid of the body of an unconscious, badly beaten man. The man is called Marek. Discovered by a passer-by, he is saved by brain surgery. As a result of this he becomes amnesic. Barely alive, not knowing his name, his past, or the reason why he was so badly beaten up, he only knows he has to escape because the danger is still imminent. During this time, his brother, Janek, starts making enquiries as to exactly what happened and how to find his brother. Janek carries a guilty secret: he is the reason why his brother has all these problems and they are linked to the struggle between the forces of the old guard and «Solidarity» and the new Poland. Whilst living in the ruins of an old building, Marek meets a strange woman. People call her «madwoman». She says she is French and will soon return to her country. They begin to trust each other and so begins their search for the truth about Marek's past. The film gives off the northern melancholy and the Polish spleen that we got to know in the post-Wajda cinema.

ΒΑΛΝΤΕΜΑΡ ΚΡΖΙΣΤΕΚ: Γεννήθηκε στην Πολωνία το 1953. Σπούδασε πολωνική φιλολογία στο Πανεπιστήμιο του Wroclaw και σκηνοθεσία στο τμήμα Ραδιοφώνου και Τηλεόρασης στο Πανεπιστήμιο «Silensian» στην Κρακοβία. Έχει γράψει διάφορα σενάρια και διασκευές έργων για την τηλεόραση. Το 1984 σκηνοθέτησε την πρώτη τηλεταινία του. Έχει σκηνοθετήσει τρεις ταινίες μεγάλου μήκους.

WALDEMAR KRZYSTEK: Born in Poland in 1953. He studied Polish Literature at Wroclaw University and Directing at the Radio and Television Department of Silensian University, Katowice. He is the author of numerous scripts and adaptations for television drama. In 1984, he made his first picture for television. He has made three feature films.

Σκηνοθεσία-Σενάριο/Direction-Screenplay: Waldemar Krzystek
Μουσική/Music: Zbigniew Preisner
Βασικοί/Cast: Krystyna Janda, Suzel Goffre, Mariusz Benoit, Gabriela Kownacka
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Cine Electra, 60-66 Wardour Street, London 3HP, Great Britain, Tel.: (71) 287 11 23
35 mm, **Χρώμα/Colour, 90΄**

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
1984 W Zawieszeniu
1989 Ostatni Prom
1992 Zwolnieni Z Zycia

CALENDAR

Armenia/Canada/Germany, 1993

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ. Ο Άτομ Εγκόγιαν εμφανίζεται εδώ για πρώτη φορά ως ηθοποιός παίζοντας ένα δύσθυμο και καταστροφικό χαρακτήρα. Ένας Καναδο-αρμένιος φωτογράφος αναλαμβάνει να φτιάξει δώδεκα εικόνες για ένα ημερολόγιο. Πρόκειται για τις εικόνες δώδεκα ιστορικών εκκλησιών στην Αρμενία, όπου πηγαίνει με τη γυναίκα του, η οποία εκτελεί και χρέη μεταφράστριας. Το ζευγάρι ταξιδεύει μαζί με έναν ξεναγό, που τους εξηγεί την ιστορία κάθε τοποθεσίας στα αρμενικά. Στη διαδρομή η γυναίκα-μεταφράστρια του φωτογράφου ερωτεύεται τον ξεναγό αλλά και τις αρμενικές της ρίζες. Ο φωτογράφος επιστρέφει στον Καναδά με τις δώδεκα εικόνες του, αλλά χωρίς τη γυναίκα του: στη συνέχεια, στη διάρκεια ενός ημερολογιακού χρόνου, προσπαθεί να γράψει γράμματα στη γυναίκα του, χωρίς να το καταφέρνει. Προσπαθώντας να την πλησιάσει έμμεσα, με το να ξαναβρεί τις ανατολίτικες ρίζες του, καλεί στο σπίτι του γυναίκες από την Ανατολή: διαπιστώνει πως η παρουσία τους τον απελευθερώνει αν και οι συναντήσεις αυτές δεν θα καταλήξουν πουθενά.

CALENDAR. Appearing for the first time in featured role in one of his films, Egoyan has fashioned for himself a character who is everything he is not-mean spirited, self-absorbed, destructive- and has then played him to the hilt. A Canadian-Armenian photographer receives an assignment to make twelve images for a calendar. These twelve images are of twelve historic churches in Armenia. H travels to Armenia with his wife who also serves a a translator. The couple are driven from one locatio to another by a guide, who explains the history of each site in Armenian. Over the course of a calend year, the photographer's wife-translator falls in love with this guide. The photographer returns to Canada with these twelve images, but without his wife. Ove the course of a calendar year, the photographer tri to write a number of letters to his estranged wife. He also invites a number of women native of Oriental countries, trying to link himself to his ancestors and lost past as well as his wife, to his house. He finds that the presence of these women «guests» helps him writting his letters althought the meetings are fruitless otherwise. The calendar year ends. Life goes on. Hauntingly beautiful, funny and utterly devastating. «Calendar» will delight Egoyan's fans and win new converts to this formidable talent.

ΑΤΟΜ ΕΓΚΟΓΙΑΝ: Γεννήθηκε στο Κάιρο το 1960 και σπούδασε Διεθνείς Σχέσεις στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο. Έχει σκηνοθετήσει για το θέατρο, την τηλεόραση και τον κινηματογράφο. Με τη δεύτερη μεγάλου μήκους ταινία του «Οικογενειακή προβολή» πήρε το βραβείο της πόλης του Τορόντο για την καλύτερη καναδική παραγωγή στο Φεστιβάλ των Φεστιβάλ το 1987. Διακρίθηκε επίσης στο Βερολίνο και στο Φεστιβάλ του Νέου Κινηματογράφου του Μόντρεαλ. Οι δυο επόμενες ταινίες του («Ρόλοι με λόγια», «Ο ασφαλιστής») προβλήθηκαν στις Κάννες στο Δεκαπενθήμερο των Σκηνοθετών ενώ το σύνολο των ταινιών του παρουσιάστηκε στο περσινό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

ATOM EGOYAN: Born in Cairo in 1960, he studied International Relations at the University of Toronto. He has directed for theater, television and film. He became better known after his second feature «Family Viewing» received the Toronto-City Award for Excellence in Canadian Production at the 1987 Festival of Festivals, as well as awards at the Berlin Film Festival and Montreal's Festival du Nouveau Cinema. The two films that followed, «Speaking Parts» and «The Adjuster» were selected for the prestigious Director's Fortnight at the Cannes Film Festival. Egoyan's films were shown in last year's Thessaloniki Film Festival.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY

1979 Howard In Particular (short)
1981 Peep Show (short)
1982 Open House (short)
1984 Next Of Kin (short)
1986 In This Corner (short)
1987 Family Viewing
1989 Speaking Parts
1991 The Adjuster
1991 Montreal Vu Par...
1992 Gross Misconduct
1993 Calendar

Σκηνοθεσία-Σενάριο-Μοντάζ/Direction-Screenplay-Editing: Ato Egoya
Φωτογραφία/Cinematography: Norayr Kasp
Ηθοποιοί/Cast: Arsinee Khanjian, Ashot Adamian, Atom Egoya
Παραγωγός/Producter: Doris Hep
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: An Alliance Communicati Company, 355 Place Royale, Montreal, Quebec, Canada, H2Y 2V Tel: 514 982-9105, Fax: 514 982-9 10
16 mm, Χρώμα/Colour, 75

COFFEE AND CIGARETTES (Somewhere in California)
USA, 1993

ΚΑΦΕΣ ΚΑΙ ΤΣΙΓΑΡΑ. Είναι η τρίτη ταινία
ικρού μήκους του Τζάρμους που φέρει τον ίδιο
τλο. Ο Ίγκυ Ποπ και το Τομ Γουέιτς συναντιούνται
ε ένα μπαρ κάπου στην Καλιφόρνια και συζητάνε
ια την τεχνική της άμεσης χειρουργικής επέμβασης
τα θύματα τροχαίων ατυχημάτων, τα θετικά σημεία
υ να κόβει κανείς το κάπνισμα, για τους Άμποτ
αι Κοστέλο και για διάφορα άλλα θέματα, ενώ
ίνουν καφέ και καπνίζουν.

COFFEE AND CIGARETTES. This is the third short film with the same title that Jarmusch shoots. This time, Iggy Pop and Tom Waits meet and discuss roadside surgery, the fine points of giving up smoking, «Abbot and Costello» and other subjects, over coffee and cigarettes in a bar somewhere in California.

ΤΖΙΜ ΤΖΑΡΜΟΥΣ: Γεννήθηκε στο Άκρον του Οχάιο. Αρχικά βοηθός σε ανεξάρτητες παραγωγές, σκηνοθετεί από το 1980. Έχει εμφανιστεί και ως ηθοποιός σε ταινίες όπως το «Λένινγκραντ Κάουμποϊς πάνε Αμέρικα» του Άκι Καουρισμάκι.

JIM JARMUSCH: Born in Acron, USA. He worked for independent films before becoming a director in his own right. He also appeared as an actor in films like Aki Kaurismaki's «Leningrand Cowboys Go America».

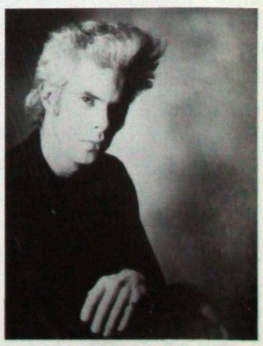

ινοθεσία-Σενάριο/Direction-Screenplay: Jim Jarmusch
ωτογραφία/Cinematography: Frederick Elmes
οντάζ/Editing: Terry Katz, Jim Jarmousch
Ηοποιοί/Cast: Iggy Pop, Tom Waits
αγωγός/Production: Cinesthesia Productions Inc., 24 Prince
reet #7 New York, NY 10012, USA
γκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Christa Saredi,
tilienstrasse 19, CH-8003, Zurich, Switzerland, Tel.: 1 463 70 20,
: 1 463 71 80
πρόμαυρο/B&W, 12΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ-FILMOGRAPHY
(except short films)
1980 Permanent Vacation
1982 Stranger Than Paradise: The New World
1984 Stranger Than Paradise
1986 Down By Law
1989 Mystery Train
1992 Night On Earth

Αναδρομή στο έργο του Ντ. Κρόνενμπεργκ **Retrospective**

Νταίηβιντ **Κρόνενμπεργκ**

David **Cronenberg**

Κινηματογράφος **έμμονων** ιδεών

Cinema of **obsessions**

Ο Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ μοιάζει διχασμένος όπως οι ήρωές του: μέρος της κριτικής τον θεωρεί κυνικό κατασκευαστή αηδιαστικών, διαστροφικά εμπορικών ταινιών splatter, του είδους εκείνου που στη Βρετανία ονομάστηκαν "video nasties".Το αντίστοιχο μέρος του κοινού βλέπει σ' αυτές τις ταινίες την ηθική κατάπτωση της εποχής, κάτι τόσο «κακό» όσο η ρωμαϊκή παρακμή επί Καλιγούλα- μιαν αντανάκλαση ενός νοσηρού glamour που διέπει τις βιομηχανικές κοινωνίες. Ένα άλλο μέρος της κριτικής, τον θεωρεί ανατρεπτικό και εικονοκλάστη, συνειδητά οχληρό διανοούμενο, που, μέσα απ' τις μεταφορές του δείχνει το κοινωνικό «κακό» - τύπου ρωμαϊκής παρακμής, Καλιγούλα, κτλ. Η αλήθεια δεν είναι καν στη μέση: ο Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ κάνει ταινίες που προσβάλλουν την τάξη και την ευπρέπεια (αξίες σιμφυτες στο καναδικό τοπίο και την κοινωνία), όπου δεν υπάρχει διαφυγή, ταινίες/εφιάλτες, μυστηριακές και τρομακτικές, ταινίες όπου η πηγή της φρίκης είναι το ανθρώπινο σώμα ή ο χωρισμός του σώματος από οτιδήποτε άυλο υπάρχει. Κατά κάποιον τρόπο, πρόκειται για έναν κινηματογράφο έμμονων ιδεών, όπου εικονογραφείται η διαστρέβλωση του σώματος, η μετάλλαξη, η γήρανση, η σήψη, κι όλ' αυτά μέσα σ' ένα περιβάλλον αστικό, αναγνωρίσιμο, μη φανταιακό, άρα «πιθανό» να φιλοξενήσει τα τρομερά συμβάντα, την απόλυτη αταξία.

Από την αρχή, οι ταινίες του Κρόνενμπεργκ αποτελούσαν φορείς μιας ανατροπής, καθώς οι αποτρόπαιες ουσίες και τα τερατώδη πλάσματα προέκυπταν απ' τη μαζική αρχιτεκτονική, από την επιφανειακά αδιασάλευτη ηρεμία του Τορόντο. Το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης παρουσιάζει φέτος το σύνολο των ταινιών του Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ, το ταξίδι του στις πόλεις και στα σουρεαλιστικά όνειρα: από τις B-movies της πρώιμης περιόδου ως τις πιο πρόσφατες υπερπαραγωγές, τα θεάματα του φόβου, της ηδονής και της μοίρας.

Σοφη Τριανταφύλλου*

David Cronenberg seems split himself as are his film-heroes. Some critics think of him as a cynical maker of disgusting, perverse, commercial splotter films the ones called "Video nasties", in Britain. The part of the public that accepts him as such sees in his films the moral decline of our age, something as "evil" as the Roman decline at the times of Caligula - a reflection of the morbid glamour in the industrial societies. Some other critics think of him as a subversive and iconoclastic metteur-en-scène, a deliberately embarassing intellectual, who, through his metaphores, uncovers the social "evil" - of that Roman decline kind. The truth does not lie in the middle: David Cronenberg makes films that offend order and decency (values inherent in the Canadian landscape and society), films with no escape; cinematic nightmares, mystic, haunting and gruesome images in which horror comes out of the human body or derive from the separation of the body and the immaterial. In a way, we have do with a cinema of obsessions which pictures body distortion, transmutation, senility, decay , and corruption; all this goes on and on in an urban recognizable environment, a no-fantasy but "possible" environment, ready to accept ferocious events and absolute disorder.

From the beginning, Cronenberg's films have carried subversion, as the foul materials and the monstrous creatures emerged from the mass-architecture, and the apparent serenity of Toronto.

This year, the Thessaloniki Film Festival presents a retrospective of Cronenberg films, his journey through the cities and the surrealistic dreams: from the B-movies of his early period to his recent superproductions, the spectacles of fear, pleasure and fate.

Sofi Triantafillou*

STEREO

Canada, 1969

ΣΤΕΡΕΟ

Στο κοντινό μέλλον, επτά εθελοντές δέχονται να πάρουν μέρος σ' ένα πείραμα της Καναδικής Ακαδημίας Ερωτικών Ερευνών, που έχει ως σκοπό να αποδείξει τις απόψεις ενός παραψυχολόγου για τη σχέση της κοινωνικότητας με την τηλεπαθητική επικοινωνία. Με εγχείρηση, τους αφαιρείται η ικανότητα λόγου και, με επέμβαση στον εγκέφαλο, αυξάνεται η εν δυνάμει τηλεπαθητική τους ικανότητα. Οι εθελοντές κλείνονται σ' ένα απομονωμένο σύγχρονο κτίριο, όπου μία ομάδα αθέατων σ' αυτούς φοιτητών τους παρακολουθεί μέσα από μόνιτορ. Στην αρχή, οι ξαφνικές κρίσεις μελαγχολίας και η αντικοινωνικότητα των εθελοντών συνδυάζονται με την εκπομπή ενός τηλεπαθητικού «φράγματος» για να απωθήσουν τους άλλους· και οι απόψεις του παραψυχολόγου αρχίζουν να τεκμηριώνονται. Αργότερα, τους χορηγούνται αφροδισιακά και άλλες ναρκωτικές ουσίες, για να σπάσουν τις συμβατικές αναστολές τους και να φέρουν στην επιφάνεια μια θεμελιώδη «πολύμορφη διαστροφή»· αποδεικνύεται έτσι, ότι το ερωτικό ερέθισμα είναι ένας συνδυασμός συμπεριφοράς και κίνησης. Και στο τελικό στάδιο, απομονώνονται ο ένας από τον άλλο για μεγάλα χρονικά διαστήματα· κάτι που προκαλεί εκδηλώσεις σωματικής βίας ανάμεσά τους ή, σε δύο περιπτώσεις, οδηγεί στην αυτοκτονία.

STEREO

In the near future, seven volunteers agree to participate in an experiment conducted by the Canadian Academy of Erotic Studies, whose objective was to prove the convictions of a parapsychologist concerning the relationship between community and telepathy. The volunteers are operated on in order both to eliminate their ability to speak and also, through brain surgery, to increase their possible telepathic ability. They are then locked up in a secluded, modern building, where a team of students, they cannot see, undertakes the task of observing them through a monitor. In the beginning, the sudden deep depressions and antisociability shown by the volunteers is associated with the sending out of a telepathic «weir», created by the Academy in order to keep others away. Thus the convictions of the parapsychologist begin gaining ground. Later the volunteers are given aphrodisiacs and other narcotic substances, so as to break down their conventional inhibitions and consequently bring to the surface a fundamental «multifaced vice». As result, it is proven that the sensual motivation is a combination of behaviour and movement. In the final stage, the participants are put into «solitary confinement» for long periods of time, as result of which not only do manifestations of physical violence arise amongst the group but also, as in the case of two of the volunteers, it actually leads to their committing suicide.

Παραγωγή-Σκηνοθεσία-Σενάριο-Φωτογρα
Μοντάζ/Production-Director-Screenp
Cinematography-Editing: David Croner
Αφήγηση/Narration: Glenn McCauley, Mort
Ηθοποιοί/Cast: Ronald Mlodzik, Jack Messinger, Mulholland, Iain Ewing, Arlene Mlodzik, Clara M Glenn McC

CRIMES OF THE FUTURE

Canada, 1970

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Στο μέλλον, η χρήση καλλυντικών είχε ως αποτέλεσμα τη γενετική κατάρρευση του ανθρώπινου είδους και το θάνατο εκατομμυρίων γυναικών μετεφηβικής ηλικίας από τη νόσο «ρου» —μία αρρώστεια που πήρε το όνομα αυτού που τη διέγνωσε: του τρελού δερματολόγου Αντουάν Ρουζ, ο οποίος και εξαφανίστηκε μυστηριωδώς λίγο αργότερα, έχοντας πιθανότατα πέσει θύμα της. Τώρα, η κλινική του, ο «Οίκος του Δέρματος», διευθύνεται από τον Άντριαν Τράιποντ, ο οποίος, χωρίς την καθοδήγηση του δασκάλου του, τα έχει εντελώς χαμένα. Στο Ινστιτούτο Νεο-Αφροδίσιων Νοσημάτων, ο Τράιποντ συναντά έναν παλιό του συνάδελφο, που το σώμα του παράγει τέλεια, αλλά δυσλειτουργικά νέα όργανα. Στη συνέχεια, γίνεται μέλος μιας ομάδας της Ωκεάνειας Ποδιατρικής, με σκοπό να δοκιμάσει τη θεραπευτική πρακτική τους για να θεραπεύσει τη σωματική κατάρρευση, που μαστίζει τον εναπομείναντα ανδρικό πληθυσμό.

CRIMES OF THE FUTURE

Somewhere in the future, the use of cosmetics results in the genetic deterioration of the human species as well as the death of millions of post-puberty women from the disease «rouge» —a sickness which acquired its name from the man who diagnosed it: the crazy dermatologist Anton Rouge, who mysteriously disappeared shortly after his discovery, having possibly fallen victim to the same disease. His clinic, the «House of Skin», is put under the direction of Adrian Tripod, a student of Rouge's who, without the guidance of his tutor, he cannot comprehend what is happening around him. In the Institute of New Aphrodisiac Diseases, Tripod runs into an old colleague of his, whose body produces perfect, but malfunctioning, new organs. After that, he becomes a member of a team at the Oceanographic Podiatric Institution, with the intention of trying their therapy in order to cure his physical deterioration, which has plagued the remaining male population.

Παραγωγή-Σκηνοθεσία-Σενάριο-Φωτογρα
Μοντάζ/Production-Director-Screenp
Cinematography-Editing: David Croner
Ηθοποιοί/Cast: Roland Mlodzik, Jon Lidolt, Tania Z Paul Muholand, Jack Messinger, Iain Ew

αραγωγή/Production: Ivan Reitman
ινοθεσία-Σενάριο/Director-Screenplay: David
onenberg
ωτογραφία/Cinematography: Robert Saad
ουσική/Music: Michael Higgs
οποιοί/Cast: Paul Hampton (Roger St. Luc), Joe Silver
allo Linsky), Lynn Lowry (Forsythe), Allan Migicovsky
icholas Tudor), Susan Petrie (Janine Tudor), Barbara
eele (Betts), Ronald Mlozdik (Merrick), Fred Doederlein
mil Hobbes).

SHIVERS

Canada, 1974

ΑΝΑΤΡΙΧΙΛΕΣ

Στο Σταρλάινερ Τάουερ, ένα υπερσύγχρονο και αυτάρκες οικοδομικό συγκρότημα, διεισδύει το προϊόν ενός αποτυχημένου επιστημονικού πειράματος: ένας φαλλόμορφος παρασιτικός οργανισμός, που μπαίνει στα κορμιά των ενοίκων του συγκροτήματος και τα μολύνει, προκαλώντας τους βίαιη σεξουαλική συμπεριφορά. Ο δόκτωρ Σαιν Λυκ, ο γιατρός του Σταρλάινερ, προσπαθεί να εμποδίσει τη μετάδοση του παράσιτου, αλλά το μόνο που κατορθώνει είναι να βρεθεί εγκλωβισμένος στον κόσμο των σεξομανών.

SHIVERS

In the Starliner Tower, a hi-tech and self-sufficient building complex, there penetrates the product of a failed scientific experiment: a phallus-like parasitic organism, which enters the bodies of the tenants of the complex and contaminates them, thus instigating violent sexual behaviour. The medical doctor of the Starliner, Dr. St. Luke, attempts to prevent the spread of the parasite, but the only thing which he achieves is to find himself imprisoned in the world of the sex maniacs.

αραγωγή/Production: John Dunning
ινοθεσία-Σενάριο/Director-Screenplay: David
onenberg
ωτογραφία/Cinematography: René Verzier
οντάζ/Editing: Jean Lafleur
ουσική/Music: Richard Lightstone
οποιοί/Cast: Marilyn Chambers (Rose), Frank Moore
rt Read), Joe Silver (Murray Cypher), Howard Ryshpan
Dan Keloid), Patricia Gage (Dr. Roxanne Keloid), Susan
man (Mindy Kent), Jean-Roger Pêriard (Lloyd Walsh),
ry Schonblum (Judy Glasberg)

RABID

Canada, 1976

ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΕΣ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Μετά από ένα μοτοσικλετικό ατύχημα στην ύπαιθρο, η Ρόουζ και ο φίλος της μεταφέρονται στην τοπική κλινική, όπου ένας πλαστικός χειρούργος βρίσκει την ευκαιρία να εφαρμόσει στην τραυματισμένη κοπέλα μία δική του, σε πειραματικό ακόμη στάδιο, τεχνική χειρουργικής ανάπλασης του δέρματος. Η επέμβαση είναι επιτυχής, αλλά η αντίδραση του οργανισμού της Ρόουζ δημιουργεί ένα νέο όργανο κάτω από τη μασχάλη της και προκαλεί αλλαγή στο μεταβολισμό της: τώρα, η Ρόουζ πρέπει να τρέφεται με αίμα. Έτσι, αρχίζει να δελεάζει άντρες και να απομυζά το αίμα τους. Τα θύματά της τρελαίνονται, επιτίθενται στους συνανθρώπους τους και τους δαγκώνουν, προκαλώντας το θάνατό τους μέσα σε 48 ώρες. Η Ρόουζ μεταδίδει μία θανάσιμη νόσο (απέναντι στην οποία η ίδια εμφανίζει ανοσία), που αναγκάζει την κυβέρνηση να κηρύξει το στρατιωτικό νόμο.

RABID

Following a motor-bike accident in the countryside, Rose and her boyfriend are transported to the local clinic, where a plastic surgeon seizes the opportunity to apply to the injured girl his own, new surgical technique for regenerating skin, which is still, however, in the experimental stages. The operation is successful, but Rose's organism reacts by creating a new organ under her armpit, which brings about a fundamental change in her metabolism: Rose must, from now on, feed only on blood. She thus begins to lure men in order to nourish herself on their blood. As a result of this her victims go mad, attacking and biting their fellow men, which leads to their deaths within 48 hours. Rose continues to transmit the lethal disease, against which she herself is immune, which forces the government to declare martial law.

FAST COMPANY

Canada, 1978

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

Το αυτοκίνητο του Λόνι Τζόνσον, ενός βετεράνου οδηγού αγώνων ταχύτητας, που ανήκει στο πλήρωμα της εταιρείας Φαστ Κόμπανι, εκρήγνυται την ώρα που δοκίμαζε μια καινούργια μονάδα τροφοδοσίας. Αργότερα, στον αγώνα, ο νεότερος συνάδελφός του, Μπρούκερ, τερματίζει δεύτερος, με ελάχιστη διαφορά από τον ανεξάρτητο οδηγό Γκαρ Μπλακ. Έτσι, στον επόμενο αγώνα, ο Άνταμσον, ο διεφθαρμένος επικεφαλής της ομάδας της Φαστ Κόμπανι, αναγκάζει τον Τζόνσον να αντιμετωπίσει τον Μπλακ με το αυτοκίνητο του Μπρούκερ, προκαλώντας τη δυσαρέσκεια του τελευταίου. Αλλά και ο Τζόνσον είναι δυσαρεστημένος με τη Φαστ Κόμπανι, επειδή πιστεύει ότι του βάζει εμπόδια και δυσφημεί τα προϊόντα της σε μια τηλεοπτική του συνέντευξη. Μετά απ'αυτό, ο Άνταμσον προσπαθεί να έρθει σε συμφωνία με τον Μπλακ να σαμποτάρει το αυτοκίνητο του Τζόνσον.

FAST COMPANY

Lonnie «Lucky» Johnson is a veteran racing-car driver, whose automobile, which belongs to the crew of Fast Company, explodes during the trial of a new carburettor. Later on, in the scheduled race, Johnson's junior colleague, Brooker, finishes second, just marginally behind the winner, the independent driver Gary Black. Thus, in the following race, Adamson, the corrupt head of the Fast Company team, forces Johnson to contest Black in Brooker's automobile, much to the displeasure of the latter. However, Johnson, who also feels that Fast Company is hindering his career, is displeased with them too, and as an act of revenge slanders the company's products during an interview on television. After this event, Adamson tries to make a deal with Black, while simultaneously getting his mechanic to sabotage Johnson's car. In the meantime, Johnson has reestablished his relatioship with his ex-girlfriend.

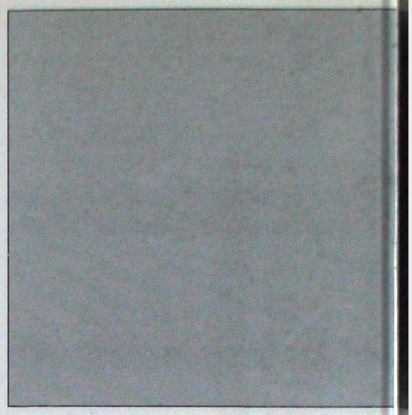

Παραγωγή/Production: Michael Lebowitz, Peter O' Courtney
Σκηνοθεσία/Director: David Cron
Σενάριο/Screenplay: Phil Savath, Courtney Smi David Cron
Φωτογραφία/Cinematography: Mar
Μοντάζ/Editing: Ronald S
Μουσική/Music: Fred
Ηθοποιοί/Cast: William Smith (Lonnie «Lucky» Jo Claudia Jennings (Sammy), John Saxon (Phil Ada Nicholas Campbell (Billi «The Kid» Brooker), Cedric (Gary «The Blacksmith» Black), Judy Foster (C George Buza (Me

THE BROOD

Canada, 1979

ΟΙ ΝΕΟΣΣΟΙ

Ο Φρανκ Κάρβεθ, που η ψυχοπαθής γυναίκα του Νόλα νοσηλεύεται στο Ινστιτούτο Ψυχοπλασμικών Σόμαφρι, βρίσκει την 5χρονη κόρη του Κάντις, που είχε περάσει το Σαββατοκύριακό της με τη Νόλα, γεμάτη αμυχές και μελανιές. Μετά από αυτό αποφασίζει να απομακρύνει τη μικρή από τη μητέρα της. Αλλά ο δρ. Ράγκλαν, που παρακολουθεί τη Νόλα, επιμένει ότι αυτό μπορεί να θέσει σε κίνδυνο τη δουλειά του και να οδηγήσει την ασθενή σε ακόμα πιο βίαιη συμπεριφορά. Ο Φρανκ αφήνει την κόρη του στη μητέρα της, η οποία δολοφονείται με κτηνώδη τρόπο, και η Κάντις παθαίνει τέτοιο σοκ ώστε δεν μπορεί να περιγράψει τι είδε: ένα τρομακτικό «εξωγήινο» παιδί. Αργότερα, δύο παρόμοια «παιδιά» θα σκοτώσουν την μπέιμπι-σίτερ της Κάντις και θα απαγάγουν την ίδια. Ο Φρανκ, ψάχνοντας πανικόβλητος να τη βρει, έρχεται αντιμέτωπος με τον Ράγκλαν, που του εξηγεί ότι τα τρομακτικά αυτά πλάσματα είναι δημιουργήματα της οργής της Νόλα.

THE BROOD

Frank Carveth, whose psychotic wife Nola has been hospitalised in the Somafry Psychoplasmatic Institute, finds his five-year-old daughter Candice, who has just spent the week-end with Nola, covered in scratches and bruises. Following the event, Carveth decides to distance his daughter from her mother, despite the severe objections of Nola's doctor, Raglan, who insists that the action may not only jeopardise his job, but may also result in Nola's becoming even more violent. Frank puts Candice in the care of Nola's mother, who is soon after brutally murdered. Candice falls into such a severe state of shock, that she cannot even describe what she has witnessed: a terrifying «alien» child. Later on, two similar «children» kill Candice's baby-sitter and kidnap the girl. In his desperate attempt to find his daughter, Frank is confronted by Dr. Raglan, who explains to him that the aliens are a creation of Nola's rage.

Παραγωγή/Production: Claude H
Σκηνοθεσία-Σενάριο/Director-Screenplay: Crone
Φωτογραφία/Cinematography: Mark
Μοντάζ/Editing: Alan
Μουσική/Music: Howard
Ειδικά Εφέ/Special Effects: Allan
Ηθοποιοί/Cast: Oliver Reed (Dr. Hal Raglan), San Eggar (Nola Carveth), Art Hindle (Frank Carveth), Hinds (Candice Carveth), Henry Beckman (Barton Robert Silverman (Jan Hartog), Nicholas Campbell (Rainer Schwarz (Dr.

αγωγή/Production: Claude Héroux
νοθεσία-Σενάριο/Director-Screenplay: David
enberg
τογραφία/Cinematography: Mark Irwin
ντάζ/Editing: Ronald Sanders
υσική/Music: Howard Shore
κά Εφέ/Special Effects: Garry Zeller
πιοι/Cast: Jennifer O'Neil (Kim Obrist), Stephen Lack
neron Vale), Patric McGoohan (Dr. Ruth), Lawrence
(Braedon Keller), Michael Ironside (Darryl Revok),
rt Silverman (Benjamin Pierce), Asam Ludwig (Arno
tic)

SCANNERS

Canada, 1980

ΣΚΑΝΕΡΣ, Η ΝΥΧΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

Ο απόκληρος Κάμερον Βέηλ, ένας τηλεπαθητικός που δεν μπορεί να ελέγξει τις παραψυχολογικές του δυνάμεις, συλλαμβάνεται από άνδρες του δόκτορα Πωλ Ρουθ. Ο Ρουθ τον πληροφορεί ότι είναι ένας σκάνερ. Όταν μία δημόσια επίδειξη, που οργανώνει ο Ρουθ σε αίθουσα της εταιρείας ComSec, για την οποία εργάζεται, καταλήγει στην έκρηξη του κεφαλιού ενός εθελοντή και ο Ντάριλ Ρέβοκ, ο σκάνερ που επιδείκνυε την τεχνική του, δραπετεύει, ο Ρουθ βάζει τον Βέηλ να ανακαλύψει τα ίχνη του. Ο Βέηλ έρχεται σε επαφή με μία ομάδα ειρηνόφιλων σκάνερ, που θέλουν να ματαιώσουν τα σχέδια του Ρέβοκ, και ανακαλύπτει ότι η Βιομηχανική Ένωση παρασκευάζει μαζικά "εφέμερολ", μια ουσία που συμβάλλει στη δημιουργία σκάνερ. Και ακόμη, μαθαίνει ότι αυτός και ο Ρέβοκ είναι αδέλφια, παιδιά του δρ. Ρουθ.

SCANNERS

The outcast Cameron Vale, a telepathic who cannot control his parapsychological powers, is arrested by Dr. Paul Ruth s men, and informed he is a scanner a man who has been «gifted» with the ability to consciouly enter the systems of his fellow men, who then become paralysed and yield to the demands of the intruder. Later on, during a public exhibition organised by Ruth in one of ComSec Company's halls, the head of one of the volunteers participating in a demonstration of the technique of a scanner abruptly explodes. The scanner, Darryl Revok, manages to escape, as result of which Ruth gives Vale the task of tracking him down. During the course of his search, Vale comes into contact with a group of peaceful scanners, who want to cancel Revok's plans. He then discovers not only that the Biochemical Union produces on a mass scale «ephemerol», a substance which contributes to the creation of scanners, but, more importantly, that he and Revok are siblings, offsprings of Dr. Ruth.

αγωγή/Production: Claude Héroux
νοθεσία-Σενάριο/Director-Screenplay:
id Cronenberg
τογραφία/Cinematography: Mark Irwin
ντάζ/Editing: Ronald Sanders
υσική/Music: Howard Shore
κά Εφέ/Special Effects: Rick Baker
πιοι/Cast: James Woods (Max Renn), Sonja Smits
nca O'Blivion), Deborrah Harry (Nicki Brand), Peter
sky (Harlan), Les Carlson (Barry Convex), Jack Creley
n O' Blivion), Lynne Gorman (Masha)

VIDEODROME

Canada, 1982

ΒΙΝΤΕΟΝΤΡΟΜ

Ο Μαξ Ρεν, διευθυντής του καλωδιακού τηλεοπτικού σταθμού Channel 88 Civic-TV, θέλοντας να κάνει το πρόγραμμα του σταθμού του πιο αισθησιακό, γοητεύεται από το σκληρό σαδομαζοχιστικό πρόγραμμα του πειραματικού τηλεοπτικού σταθμού Videodrome Channel και προσπαθεί να ανακαλύψει τους ανθρώπους που βρίσκονται πίσω από το σταθμό αυτό. Από μία βιντεοκασέτα, μαθαίνει το ρόλο που επιτελεί ο Videodrome, και βιώνει τη δύναμη των προγραμμάτων του να προκαλούν στο θεατή τους ζωντανές σαδομαζοχιστικές παραισθήσεις. Παράλληλα, μαθαίνει ότι ο Μπράιαν Ο'Μπλίβιον, ο δημιουργός του Videodrome, είναι νεκρός. Ο Μπάρρυ Κόνβε, πρώην συνεργάτης του Ο'Μπλίβιον, χρησιμοποιεί τον Ρεν ως πειραματόζωο, στις πειραματικές εκπομπές του Videodrome. Τοποθετεί μια κασέτα στο στομάχι του Ρεν και τον προγραμματίζει να εξοντώσει τους συνεργάτες του και να σκοτώσει την κόρη τού Ο'Μπλίβιον, αλλά τα σχέδιά του αποτυγχάνουν.

VIDEODROME

Max Renn, director of the cable television station Channel 88 Civic-TV, decides to change the image of his station by giving it a more sensually-oriented programme. He is thus attracted by the hard sadomasochistic programme of the experimental station Videodrome Channel, and consequently attempts to find the people who run the station. By watching a videotape, Max discovers Videodrome's function, while simultaneously experiencing the power of its programmes to cause the viewer to have sadomasochistic hallucinations. In the meanwhile, he learns that Brian O'Blivion, the creator of Videodrome, is dead. Barry Convex, an ex-colleague of O'Blivion, uses Renn as a guinea-pig in the experimental programmes of Videodrome. He achieves this by placing a tape in Renn's stomach and thus programming him both to exterminate Convex's colleagues and to murder O'Blivion's daughter. However, his lethal plan is in vain.

THE DEAD ZONE

USA, 1983

ΝΕΚΡΗ ΖΩΝΗ

Ο νεαρός, ντροπαλός καθηγητής Τζώννυ Σμιθ, μετά από ένα αυτοκινητικό ατύχημα, που τον κρατάει σε κώμα για πέντε ολόκληρα χρόνια, αντιλαμβάνεται πως μπορεί να έχασε τα πάντα στη ζωή του (η αρραβωνιαστικιά του παντρεύτηκε έναν άλλον άνδρα, η μητέρα του έγινε φανατική θρησκόληπτη, η καριέρα τού ίδιου καταστράφηκε), αλλά απέκτησε τρομακτικές ψυχικές δυνάμεις: μπορεί να βλέπει το μέλλον. Χάρη σ'αυτό το χάρισμά του, ο Τζώννυ σώζει τη ζωή της κόρης της νοσοκόμας του και αμέσως μετά αποφασίζει να βοηθήσει τον σερίφη του Καστλ Ροκ να συλλάβει ένα σχιζοφρενή δολοφόνο: τον Φρανκ Ντοντ. Στη συνέχεια, αποφασίζει να βοηθήσει το γιο τού Ρότζερ Στιούαρτ και δεν αργεί να διαπιστώσει, ότι είναι σε θέση να επιδράσει πάνω στην πορεία του μέλλοντος, πράγμα που του δημιουργεί ένα κρίσιμο δίλημμα: να σκοτώσει ή να μην σκοτώσει τον Γκραιγκ Στίλσον, έναν ματαιόδοξο πολιτικό, που θα γίνει πρόεδρος των ΗΠΑ και θα οδηγήσει τον κόσμο στον πυρηνικό αφανισμό;

THE DEAD ZONE

Johny Smith, a shy young professor, spends five whole years in a coma as a result of a severe accident in which he was involved. On coming out of his coma he is confronted with the reality that, with the passing of time he has lost everything of importance to him — his fiancée has married and his mother has become fanatically religious, while his own career has been permanently lost. However, along with his losses he discovers within him the existence of extraordinary psychic powers, which enable him to forsee the future. After managing to save the life of his nurse's daughter by using this charisma, Johny decides to aid the sheriff of Castle Rock in the arrest of Frank Dodd, a schizophrenic murderer. Later on, he also agrees to give his help to the son of Roger Stewart, which finally leads him to the realisation that his powers have given him the supernatural ability to influence the course of the future. This results in Johny's being faced with a great dilemma: should he or should he not utilise his powers in order to rid the world of Greg Stillson, an ambitious politician, who is planning to bring the world to nuclear destruction once he resumes the presidency of the United States?

Παραγωγή/Production: Claude H
Σκηνοθεσία-Σενάριο/Director-Screenplay: Crone
Φωτογραφία/Cinematography: Mark
Μοντάζ/Editing: Ronald Sa
Μουσική/Music: Howard
Ειδικά Εφέ/Special Effects: Rick
Ηθοποιοί/Cast: Christopher Walken (Johny Smith), E Adams (Sarah Bracknell), Tom Skerritt (Bannerman), H Lom (Dr. Sam Weizak), Anthony Zerbe (Roger S Martin Sheen (Greg Stillson), Colleen Dewhurst (He Dodd), Nicholas Campbell (Frank

THE FLY

USA, 1986

Η ΜΥΓΑ

Σε μια εποχή που τα πειράματά του πάνω στην τηλεμεταφορά της ύλης βρίσκονται στο τελευταίο τους στάδιο, ο φυσικός Σεθ Μπραντλ γνωρίζεται με τη δημοσιογράφο Βερόνικα Κουέιφ. Γίνονται εραστές και η Βερόνικα αρχίζει να παρακολουθεί από κοντά την εργασία του Σεθ, ο οποίος κάποια στιγμή αποφασίζει να χρησιμοποιήσει τον εαυτό του ως πειραματόζωο. Όμως, ένα τυχαίο γεγονός έχει ως αποτέλεσμα να ενσωματωθούν τα μόρια της μύγας μ'εκείνα του Σεθ σε γενετικό επίπεδο και να αρχίσει μια βαθμιαία μεταμόρφωσή του σε έντομο. Η ξαφνική αλλαγή στη συμπεριφορά και στην εμφάνισή του, που ακολουθεί, είναι απλώς το προοίμιο για την τρομακτική του μεταμόρφωση σε μια τεράστια μύγα.

THE FLY

At a time in his life where Seth Brundle, a physicist, is still in the experimental stages of his quest for the creation of a machine which will permit the teletransmission of substances, he meets Veronica Quaife. The two strangers become lovers, which enables Veronica to observe Seth's work closely. At some point Seth decides to use himself as the guinea-pig in his experiment. However, the entry of a fly in the process causes the insect's molecules to be assimilated into those of Seth's at a genetic stage. The consequent abrupt change in both Seth's behaviour and appearance is merely a preamble to his gradual, horrendous transformation from man to fly.

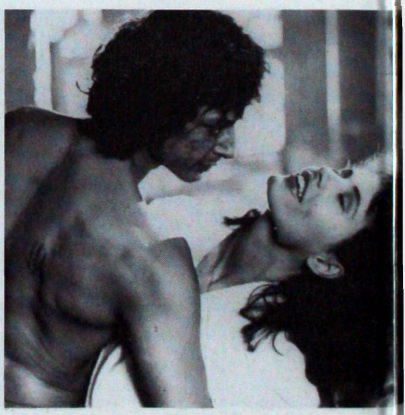

Παραγωγή/Production: Stuart C
Σενάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: C
Edward Pogue and David Cronenberg (από το μυθι
μα του/from the novel by George Lang
Φωτογραφία/Cinematography: Mark
Μοντάζ/Editing: Ronald Sc
Μουσική/Music: Howard
Ηθοποιοί/Cast: Jeff Goldblum (Seth Brundle), Geena (Veronica Quaife), John Getz (Stathis Borans), Joy Bo (Tawny), Les Carlson (Dr. Cheevers), George Ch (Marky), David Cronenberg (the gynaecho

DEAD RINGERS

Canada, 1988

ΟΙ ΔΙΧΑΣΜΕΝΟΙ

Ο Έλιοτ και ο Μπέβερλυ Μαντλ είναι δύο διάσημοι γυναικολόγοι και δίδυμοι αδελφοί. Είναι αχώριστοι ακόμα και στις ερωτικές τους περιπέτειες (οι γυναίκες δεν είναι σε θέση να τους ξεχωρίσουν), παρόλο που ο δειλός, συναισθηματικός, συγκεντρωμένος στη δουλειά του Μπέβερλυ διαφέρει πολύ από τον γυναικοκατακτητή, γλεντζέ Έλιοτ. Και όλα πηγαίνουν μια χαρά στη ζωή τους, μέχρι τη στιγμή που ο Μπέβερλυ γνωρίζει και ερωτεύεται τη γοητευτική σταρ του κινηματογράφου Κλαιρ Νιβώ. Ο Μπέβερλυ μοιράζεται την Κλαιρ με τον Έλιοτ, κάτι που εκείνη (όντας ερωτευμένη μαζί του) δεν θέλει, και ο διχασμός των δύο αδελφών θα έχει τραγικές συνέπειες.

DEAD RINGERS

Elliot and Beverly Mantle are two famous gynaechologists, and twin brothers. As both colleagues and siblings they are inseparable, even where their erotic adventures are concerned (since it is impossible for their mates to distinguish between the two), despite the fact that the shy, sentimental and workaholic nature of Beverly differs much from that of his womaniser, party-animal brother. The smooth progress of their lives, however, is irreparably disrupted when Elliot meets and falls in love with Claire Niveau, a charming movie star. As part of the «custom» Elliot initially shares his lover with Beverly. But the final break is soon to come as Claire, who is truly in love with Elliot, begins to firmly oppose the arrangement.

αραγωγή/Production: David Cronenberg and Mark
yman
ινοθεσία/Director: David Croneenberg
ιάριο/Screenpley: David Cronenberg and Norman
ider (από το μυθιστόρημα «Οι Δίδυμοι» των / from the
vel «Twins» by Bari Wood and Jack Geasland).
ωτογραφία/Cinematography: Peter Suschitzky
οντάζ/Editing: Ronald Sanders
ουσική/Music: Howard Shore
ικά Εφέ/Special Effects: Gordon Smith
οποιοί/Cast: Jeremy Irons (Beverly & Elliot Mantle),
eneviéve Bujold (Claire Niveau), Heidi von Palleske (Dr.
y Weiler), Barbara Gordon (Danuta), Shirley Douglas
ura), Stephen Lack (Anders Wolleck), Nick Nichols (Leo),
ne cormack (Arlene), Damir Andrei (Birchall)

NAKED LUNCH

Canada/England, 1991

ΓΥΜΝΟ ΓΕΥΜΑ

Το χειμώνα του 1953, στη Νέα Υόρκη, ο συγγραφέας Γουίλλιαμ Λη σκοτώνει τη γυναίκα του και, στη συνέχεια, χρησιμοποιώντας ναρκωτικές ουσίες, κατορθώνει να ταξιδεύσει στη Μέση Ζώνη: την περιοχή των απαγορευμένων αισθημάτων, έναν κόσμο παραισθήσεων και παράξενων πλασμάτων (των μάγκγουαμπς). Για το «ταξίδι» του αυτό χρησιμοποιεί ένα καινούργιο είδος κατσαριδοκτόνου: μια κιτρινωπή σκόνη, η οποία όταν εισχωρήσει στο σώμα του συγγραφέα-χρήστη, τον απογειώνει σ' έναν κόσμο όπου η γραφομηχανή του έχει μετατραπεί σε τεράστια, ομιλούσα κατσαρίδα. Σ' αυτόν τον παραισθησιακό κόσμο, ο Λη συναντάει φιλικά του πρόσωπα και έρχεται αντιμέτωπος με το γιατρό Μπήνγουαιη, αιώνιο εχθρό του.

NAKED LUNCH

During the winter of 1953 in New York author William Lee, after having murdered his wife, manages through the use of narcotic substances to enter the Middle Zone: the area of prohibited feelings, a world of hallucinations and strange creatures, the mugwumps. In order to accomplish these «trips» Lee intoxicates himself with a new type of cockroach detergent: a yellowish powder which, after entering the author-user's body, transports him rapidly to a world where his typewriter is transformed into a huge , speaking cockroach. In this illusionary world, Lee comes face to face not only with a number of his friendly acquaintances, but, more importantly, with Dr. Benway, Lee's eternal enemy.

αραγωγή/Production: Jeremy Thomas
νάριο-Σκηνοθεσία/Screenplay-Director: David
onenberg (από το μυθιστόρημα του/from the novel by
illiam Burroughs)
ατογραφία/Cinematography: Peter Suschitzky
ντάζ/Editing: Ronald Sanders
ουσική/Music: Howard Shore
ικά Εφέ/Special Effects: Chris Walas
ποιοι/Cast: Peter Weller (Bill Lee), Judy Davis (Joan
& Joan Frost), Ian Holm (Tom Frost), Julian Sands (Yves
quet), Roy Scheider (Dr. Benway), Monique Mercure
lle), Michael Zelmicker (Martin), Nickolas Campbell
nk), Joseph Scorsiani (Kiki), Robert Silverman (Hans)

M. BUTTERFLY

China/Canada/Hungary/France, 1993

Κ. ΜΠΑΤΕΡΦΛΑΪ: Πρόκειται για την πρώτη ταινία που γύρισε ο Κρόνενμπεργκ σε τοποθεσίες εκτός Καναδά (στην Κίνα, στη Βουδαπέστη και στο Παρίσι) και η δεύτερη από τις (δεκατρείς) μεγάλου μήκους ταινίες του που δεν έγραψε το σενάριό της (ή που δεν αναμείχθηκε στη συγγραφή του). Η δράση της τοποθετείται στην Κίνα του '60 και επικεντρώνεται σ' ένα Γάλλο διπλωμάτη, που γνωρίζει και ερωτεύεται μια πανέμορφη, αινιγματική ντίβα της όπερας, που στην πραγματικότητα είναι άνδρας. «Εκείνη» τον ξελογιάζει και αρχίζει να τον παρασέρνει όλο και πιο βαθιά στη δίνη ενός παράφορου πάθους και μιας σειράς εμμονών, που καταλήγουν στην κατασκοπεία και την προδοσία.

M. BUTTERFLY: M. Butterfly is the first film which Cronenberg shot on sites outside canadian territory (China, Budapest and Paris) as well as th second of his (thirteen) feature films for which he did not write the script (or did not involve himself its writing). The film's action takes place in the Ch of the 60's, and is centred around a French diplom who meets and falls in love with a beautiful, enigmatic diva of the Opera. The singer, however, turns out to be a female impersonator, whose seduction of the diplomat lures him deeper and deeper into the whirlwind of a frantic passion and obsession, which lead to espionage and treachery.

ΝΤΑΙΗΒΙΝΤ ΚΡΟΝΕΝΜΠΕΡΓΚ. Γεννήθηκε στο Τορόντο το 1943. Ο πατέρας του, Μίλτον, κρατούσε τη φιλοτελική στήλη της «Toronto Telegram» για 30 ολόκληρα χρόνια, ήταν συντάκτης του «True Canadian Crime Stories» και αρθρογραφούσε σε αρκετά άλλα φτηνά καναδικά περιοδικά. Η μητέρα του, Έστερ, ήταν πιανίστρια. Ο Κρόνενμπεργκ, που άρχισε να γράφει «νοσηρά διηγήματα» από τα γυμνασιακά του χρόνια, αναφέρει ότι το ενδιαφέρον του για το μακάβριο αναπτύχθηκε φυσιολογικά: «Θα ήταν παράξενο να μην το αποκτήσει κανείς, από τη στιγμή που θα συνειδητοποιούσε σε τι είδους κόσμο ζει», παραδέχεται.

Άριστος μαθητής στο γυμνάσιο, ο Κρόνενμπεργκ δεν ήξερε αν θα έπρεπε στη συνέχεια να ακολουθήσει τον πρακτικό ή το θεωρητικό κλάδο. Έτσι, για ένα χρόνο παρακολουθούσε τα μαθήματα και των δύο, στο πανεπιστήμιο του Τορόντο, μέχρι που εγκατέλειψε τη Βιοχημεία για να σπουδάσει Αγγλική Φιλολογία και Λογοτεχνία. Στα φοιτητικά του χρόνια προσπάθησε να γίνει λογοτέχνης, αλλά βρισκόταν πάντα κάτω από τη σκιά των αγαπημένων του συγγραφέων: του Γουίλλιαμ Μπάρροουζ και του Βλαντιμίρ Ναμπόκωφ. Τελικά, ανακάλυψε τον κινηματογράφο και στράφηκε στη σκηνοθεσία, γυρίζοντας σε 16 mm την πρώτη (μικρού μήκους) ταινία του το 1966, ένα χρόνο πριν αποφοιτήσει από το Πανεπιστήμιο.

DAVID CRONENBERG. Born in Toronto in 1943. His father, Milton, wrote the Philatelists's Column in the «Toronto Telegram» for thirty whole years, was the editor of «True Canadian Crime Stories» and, in addition, wrote articles for a number of other cheap canadian magazines. His mother, Esther, was a pianist. Cronenberg , who began writing a series of «morbid tales» during his high-school years, declares that his interest in the macabre developed naturally: «From the moment that someone realises in what kind of world he lives, it would be odd for him not to acquire it».

Being an excellent student in high-school, Cronenberg was faced with the dilemma of which field of studies to continue his training in. Thus, throughout his first academic year he attended courses in both Biochemistry and English Literature at the University of Toronto, which finally led him to the conclusion that he should give up the former for the sake of the latter. During his student years, Cronenberg attempted to become a writer. However, his attempts seemed to be in vain since he constantly found himself in the shadow of his beloved authors: William Burroughs and Vladimir Nabokov . He finally discovered the cinema and turned to directing. In 1966, a year before graduating from University, Cronenberg shot his first short film with a 16 mm camera.

Παραγωγή/Production: Gabriellla Marti
Σκηνοθεσία/Direction: David Cronent
Σενάριο/Screenplay: David Henry Hw
Φωτογραφία/Cinematography: Peter Suschit
Μοντάζ/Editing: Ronald Sanc
Μουσική/Music: Howard Sh
Ηθοποιοί/Cast: Jeremy Irons (René Gallimard), John Lone (Song Lil Barbara Sukowa (Jeanne Gallimard), Ian Richardson (Ambassador Tou Annabel Leventon (Frau Baden), Shizuko Hoshi (Comrade Chin), Rich McMillan (Embassy Colleague), Vernon Dobtcheff (Agent Etano

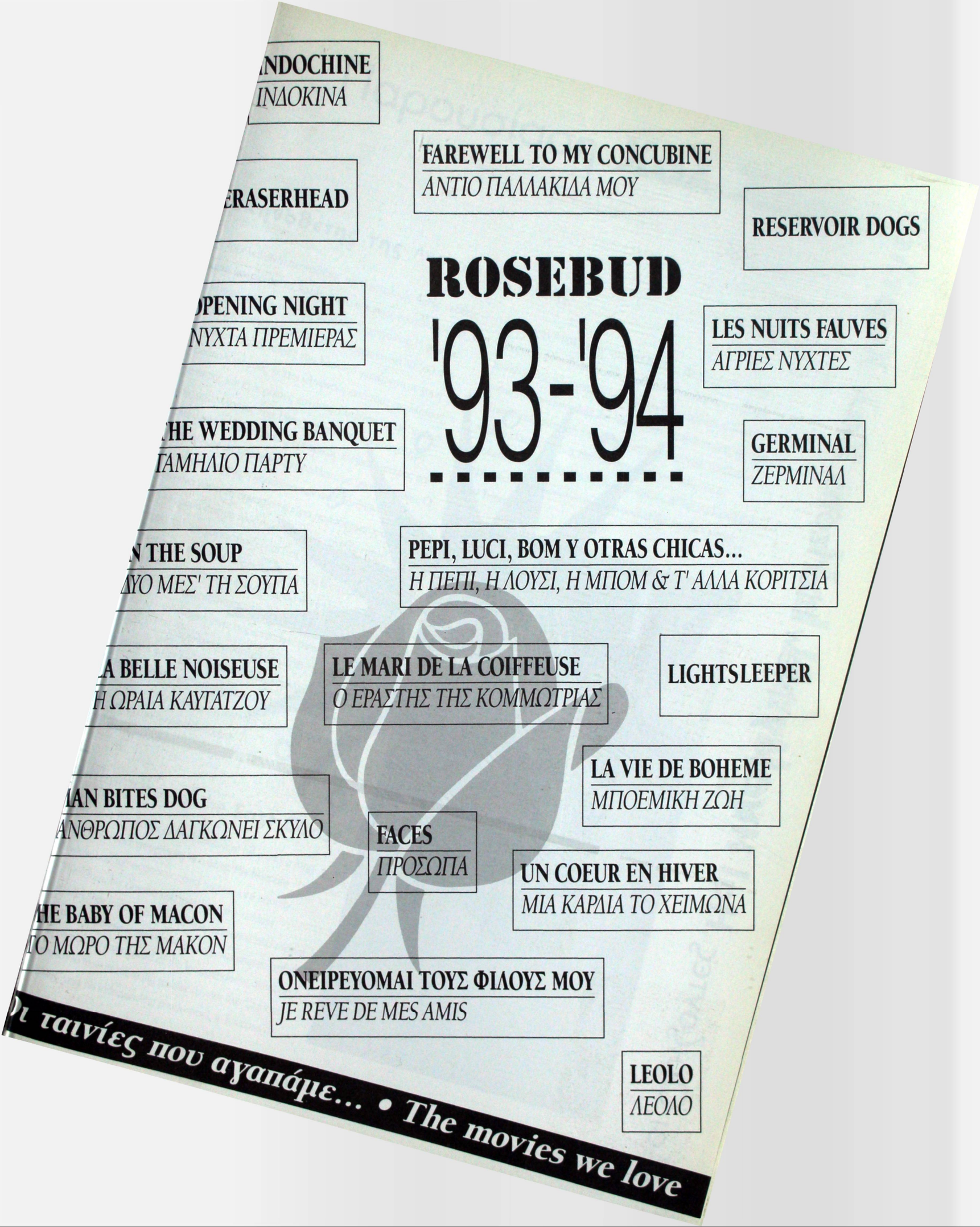
NDOCHINE
ΙΝΔΟΚΙΝΑ
FAREWELL TO MY CONCUBINE
ΑΝΤΙΟ ΠΑΛΛΑΚΙΔΑ ΜΟΥ
ERASERHEAD
RESERVOIR DOGS
ROSEBUD
'93-'94
PENING NIGHT
ΝΥΧΤΑ ΠΡΕΜΙΕΡΑΣ
LES NUITS FAUVES
ΑΓΡΙΕΣ ΝΥΧΤΕΣ
HE WEDDING BANQUET
ΓΑΜΗΛΙΟ ΠΑΡΤΥ
GERMINAL
ΖΕΡΜΙΝΑΛ
N THE SOUP
ΔΥΟ ΜΕΣ' ΤΗ ΣΟΥΠΑ
PEPI, LUCI, BOM Y OTRAS CHICAS...
Η ΠΕΠΙ, Η ΛΟΥΣΙ, Η ΜΠΟΜ & Τ' ΑΛΛΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ
A BELLE NOISEUSE
Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΥΤΑΤΖΟΥ
LE MARI DE LA COIFFEUSE
Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑΣ
LIGHTSLEEPER
LA VIE DE BOHEME
ΜΠΟΕΜΙΚΗ ΖΩΗ
IAN BITES DOG
ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΔΑΓΚΩΝΕΙ ΣΚΥΛΟ
FACES
ΠΡΟΣΩΠΑ
UN COEUR EN HIVER
ΜΙΑ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ
HE BABY OF MACON
ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΗΣ ΜΑΚΟΝ
ΟΝΕΙΡΕΥΟΜΑΙ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΜΟΥ
JE REVE DE MES AMIS
LEOLO
ΛΕΟΛΟ
Οι ταινίες που αγαπάμε... • The movies we love

Νέοι Ορίζοντες **Hal Hartley** New Horizons **Χαλ Χαρτλεϋ**

Παρουσίαση **Χαλ Χάρτλεϋ**

Presentation **Hal Hartley**

Ο σκηνοθέτης της Ανατολικής Ακτής

Ο Χαλ Χάρτλεϋ είναι σκηνοθέτης της Ανατολικής Ακτής - καθώς εργάζεται μακριά απ' το Χόλλυγουντ, οι ταινίες του είναι ριζικά διαφορετικές από εκείνες της μεγάλης βιομηχανίας. Η γεωγραφία παίζει αποφασιστικό ρόλο. Όσο αποφασιστικό παίζει και η πολιτική οικονομία: οι ταινίες του Χάρτλεϋ γυρίζονται με χαμηλούς προϋπολογισμούς κι έτσι γλιτώνουν από τους ανελέητους βιομηχανικούς και εμπορικούς κανόνες. Γλιτώνουν κι απ' την επιβολή της μυθοπλασίας του 19ου αιώνα κι απ' την επανάληψη των παλιών στερεοτύπων, που ο εμπορικός κινηματογράφος παρουσιάζει άλλοτε με κραυγαλέο και άλλοτε με ύπουλο τρόπο. Ο Χάρτλεϋ ανήκει στη μικρή κοινότητα των ανεξαρτήτων: αν κι ο όρος τείνει να χάσει τη σημασία του (για παράδειγμα, η υπερπαραγωγή «Χορεύοντας με τους λύκους» ήταν «ανεξάρτητη»), στην περίπτωσή του τον χαρακτηρίζει και δεν είναι κενός νοήματος. Οι τρεις ταινίες που προβάλλονται φέτος στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης αποκαλύπτουν μιαν ευφυή, αστεία κι ευάλωτη στάση ζωής, μια στάση που απευθύνεται σ' ένα κάθε άλλο παρά υπνωτισμένο κοινό - το πλαίσιο είναι αόριστο, σχεδόν οικουμενικό, αν και το σκηνικό παραμένει ο προαστιακός χώρος της Νέας Υόρκης, οι γειτονιές των μικροαστών. Ο Χαλ Χάρτλεϋ εμφανίζεται σήμερα ως εκπρόσωπος των χαμένων και ξανακερδισμένων ανθρώπινων αξιών, της οδύνης, της ελπίδας και της προοπτικής της ευτυχίας μέσα στο σύγχρονο κόσμο.

Σώτη Τριανταφύλλου

The filmmaker of the **East Coast**

Hal Hartley is a filmmaker of the East Coast he works a long way from Hollywood: geography is crucial. His films are relatively low-budget: economics and finance are equally crucial. Therefore, his cinema escapes from the ruthless industrial rules that impose a 19th century narrative and repeat the same old stereotypes, sometimes grossly, sometimes artfully. Hartley is one of the rare breed of the independents: although the term tends to lose its meaning (a blockbuster like "Dances With Wolves" was an independent production), in his case it applies as it has rarely applied before. The three films shown this year at the Thessaloniki Film Festival reveal an intelligent, funny, vulnerable attitude, an attitude that appeals to a no-nonsense spectatorship: the framework is rather vague, almost ecumenical, although the setting remains the New York lower middle class suburbia. Hal Hartley emerges today as a spokesman of lost and found human values, of the pain and the hope and the perspective of happiness in the modern world.

Soti Triantafillou

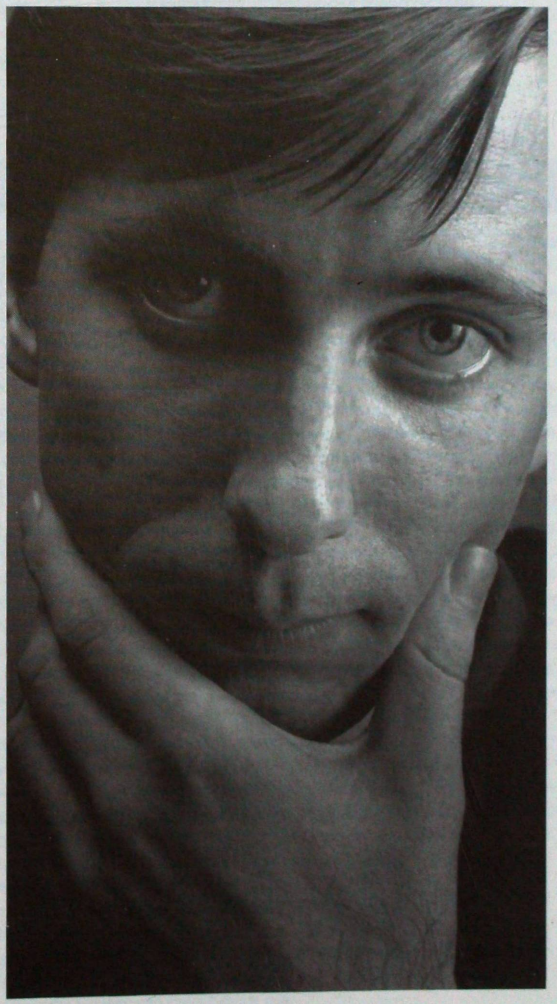

Χαλ Χάρτλεϋ

Hal Hartley

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στα περίχωρα της Νέας Υόρκης, αλλά σπούδασε σε μια καλλιτεχνική σχολή της Βοστώνης, όπου ασχολήθηκε με τον πειραματικό , μη-α γηματικό κινηματογράφο. Το 1980 μπήκε στην κινηματογραφική σχολή του πολιτειακού πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, στο Purchase, όπου σπούδασε σκηνοθεσ και μοντάζ με τον Άραμ Αβακιάν ("End of the Road", "11 Harrow House", "Cops and Robbers") και φωτογραφία με τον Γιούρι Νόυμαν ("Liquid Sky", "D.O.A."). Απο τησε το 1984 και απέκτησε κάποιο όνομα στην περιοχή της Νέας Υόρκης με τις ταινίες μικρού μήκους "Kid" (1985), "The Cartographer's Girlfriend" (1986) και "Dogs" (1987). Τον καιρό που γύριζε αυτές τις ταινίες, κυκλοφορούσε στους κινηματογραφικούς κύκλους της Νέας Υόρκης κι έγραφε σενάρια. Μεταξύ άλλων, σ νεργάστηκε με τον παραγωγό Νταίηβιντ Γκρόημαν στην ταινία της Λώρυ Αντερσον "Home of the Brave" και στο "Sweet Lorraine" του Στηβ Γκόμερ.
Το 1986 άρχισε να εργάζεται με την εταιρεία Action ως εξωτερικός παραγωγός και σεναριογράφος. Το 1988, ο Τζέρρυ Μπράουνσταϊν (πρόεδρος της Action), ο Μπρους Γουάις κι ο Χάρτλεϋ έστησαν την εταιρεία Action Features κι έτσι έγινε η πρώτη ταινία του Χάρτλεϋ - "The Unbelievable Truth".

HAL HARTLEY: He grew up in the outskirts of Long Island. He attended art school in Boston where he first became involved with experimental non-narrative film making. In 1980 he was accepted at the State University of New York at Purchase, where he studied directing and editing with Aram Avakian ("End of the Road "11, Harrow House", "Cops and Robbers") and cinematography with Yuri Neyman ("Liquid Sky", "D.O.A.").
He graduated in 1984 and made his way in the New York film circuit with his short films "Kid" (1985), "The Cartographer's Girlfriend" (1986) and "Dogs" (1987). While making his films, Hal Hartley knocked around the New York production scene and wrote scripts. He was assistant to production designer David Gropman Laurie Anderson's "Home of the Brave" and Steve Gomer's "Sweet Lorraine".
In 1986, he joined Action Productions as an associate producer and writer. In 1988, Jerry Brownstein (president of Action Productions), Bruce Weiss and Hartley formed Action Features and produced "The Unbelievable Truth".

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY

1985 Kid
1986 The Cartographer's Girlfriend
1987 Dogs
1989 The Unbelievable Truth
1990 Trust me (Grand Prize-Houston Film Festival
Grand Jury Award-Sundance Film Festival
Best Screenplay-Sundance Film Festival
Best Film-Australian Film Critics Circle
Popularity Vote-Australian Film Critics Circle
Jury's Critics Prize-Deauville Film Festival, France)
1991 Theory of Achievement
1991 Ambition
1991 Surviving Desire (winner of Best Actress-Mary Ward-FIPA, Cannes)
1992 Simple Men (Best Director/Best Film-Ft. Lauderdale Int'l Film Festival)
1993 Flirt
1993 Amateur (in production in NYC)

ΑΠΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ USA, 1990

SIMPLE MEN USA, 1990

Παραγωγή/Production: Bruce Weiss
Σκηνοθεσία - Σενάριο/Director - Screenplay: Hal Hartley
Ηθοποιοί/Cast: Robert Burke, William Sage, Karen Sillas, Elina Lowensohn, Martin Donovan
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: 12 West 27th Street, New York, N.Y. 1001, (212) 686-6109
35mm, Χρώμα/Colour, 104'

Η ταινία μοιάζει με λιχουδιά, γράφει το περιοδικό "Telerama". Και μαζί μοιάζει με χαστούκι. Ο Ντένις είναι ένας νεαρός που έχει μια αποστολή. Ο πατέρας του, διαβόητος ριζοσπάστης αγωνιστής, έχει συλληφθεί μετά από 25 χρόνια καταδίωξης. Όμως, δραπετεύει λίγο πριν ο Ντένις καταφέρει να τον συναντήσει. Πεπεισμένος για την αθωότητα του πατέρα του και ανησυχώντας για την κατηγορία ότι έχει διαπράξει φόνο, ο Ντένις αφήνει το σχολείο και αρχίζει να ψάχνει τον πατέρα του πριν τον συλλάβουν. Μαζί του είναι ο Μπιλ, ο αδερφός του, ένας κυνικός απατεώνας, τον οποίο μόλις έχει προδώσει η φίλη του. Προσπαθώντας να γλιτώσει και ο ίδιος από το νόμο, ο Μπιλ ορκίζεται να εξαπατήσει την πρώτη όμορφη γυναίκα που θα συναντήσει. Τα δύο αδέλφια ανακαλύπτουν τα ίχνη του πατέρα τους σε μια ήσυχη, παραλιακή πόλη, όπου ο Μπιλ γνωρίζει την Καίητ, ιδιοκτήτρια ενός μοτέλ. Αμφιταλαντεύεται μεταξύ της πρόθεσής του να τη γοητεύσει και να την προδώσει και του άλλου εαυτού του, που την ερωτεύεται. Ο Ντένις υποπτεύεται ότι ο πατέρας του είναι κοντά και ότι ο σύνδεσμος μαζί του είναι μια μυστηριώδης, νέα, ξένη γυναίκα που μένει στο μοτέλ. Όμως, όσο περνάει ο χρόνος, τόσο εντείνεται η αίσθηση της επικείμενης καταστροφής. Αποδεικνύεται ότι η Καίητ περιμένει τον ψυχωτικό πρώην άντρα της μετά από χρόνια φυλακής. Η ξένη, η Ελίνα, σχεδιάζει κρυφά να εμποδίσει τον Ντένις να βρει τον πατέρα του. Και ο νόμος μοιάζει να πλησιάζει τον Μπιλ, που έχει αποφασίσει να αφήσει το έγκλημα και να περάσει όλη του τη ζωή με την Καίητ. Ο μικρόκοσμος του Χάρτλεϋ ξεδιπλώνεται εδώ ανατρέποντας τη συμβατική πραγματικότητα: ένας σερίφης νευρωτικός και διανοούμενος, ένας βενζινάς που είναι επίσης μουσικός, άντρες που αναρωτιούνται γιατί υπάρχουν οι γυναίκες και γυναίκες που επιβεβαιώνουν πόσο εύκολο είναι το να είσαι άντρας. Ιδιαίτερα το να είσαι «απλός άντρας». Η ταινία είναι εξίσου απλή, άμεση, ακριβής, γεμάτη από την ανησυχητική χάρη των περιχώρων της Νέας Υόρκης, όπου μέσα στην κατοικημένη έρημο, ο ένας ειρωνεύεται τον άλλον, ο ένας ερωτεύεται τον άλλον, ο ένας ζηλεύει τον άλλον κι αλληλοϋπονομεύονται, ανταλλάσσοντας χαστούκια. Στο τέλος, οι γυναίκες, όπως και στις άλλες δύο ταινίες του Χάρτλεϋ, σώζουν την τιμή των ανδρών.

The film is like candy floss though it bites. It is also like a slap across the face. A it is a tale of the New York suburbs, though the environment seems totally distracted. Dennis is a young man with a mission. His infamous, radical activist father has been arrested after nearly 25 years on the run. But he escapes cust yet again just moments before Dennis can get a chance to meet him. Convinc the man's greatness, but deeply troubled by the allegation that he is guilty of murder, Dennis leaves school and sets out to find his father before the cops do is joined by his older brother, a cynical, white collar criminal who has just been double-crossed by his girlfriend. On the run from the law himself, Bill pledges t intice and betray the next beautiful woman he meets. The brothers trail their fa to a lonely sea-side town where Bill meets Kate, the beautiful proprietor of a lo motel lounge. He is torn between his intention to seduce and abandon her and more decent self, which falls in love with her. Dennis comes to suspect that his father is close at hand, and that a guest of the motel (a mysterious young foreig woman) is the crucial link to him. But the longer they linger, the more the brothe sense impending disaster. Kate, it turns out, is expecting her psychotic ex-husba to resurface after years in prison. The foreign woman, Elina, is plotting to sabota Dennis' attempts to reach his father. And the law seems to be closing on Bill, wh has decided he wants to give up crime and spend the rest of his life with Kate. Hartley's microcosm turns the reality upside down, remaining in the realistic fram there is a strangely intellectual sheriff and a musician who works in a gas statio there are also the women who finallly save the men's fragile honour.

αγωγή/Production: Jerome Brownstein
παραγωγή - Σενάριο - Σκηνοθεσία - Μοντάζ / producer - Screenplay - Director - Editor: Hal Hartley
ογραφία/Cinematography: Michael Spiller
νογραφία/Set Designer: Carla Gerona
ποιοί/Cast: Adrienne Shelly, Robert Burke, Christopher ke, Julia Mueller
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Overseas Filmgroup, 8800 Sunset Blvd. LA, CA, 90069, c: 310 855-1199 Fax : 310 855-0719
nm, Χρώμα/Colour, 90'

Η ΑΠΙΣΤΕΥΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

USA, 1989

Μια ταινία χαμηλού κόστους που απομακρύνεται, με «υγιή» τρόπο, από τις συμβατικότητες του κατεστημένου κινηματογράφου της μυθοπλασίας. Διηγείται την ιστορία του Τζος, που όταν ήταν νέος και άβγαλτος είχε σκοτώσει τη φίλη του και τον πατέρα της. Δεκαπέντε χρόνια αργότερα βγαίνει από τη φυλακή και επιστρέφει στη γεννέθλια πόλη του, στην πολιτεία της Νέας Υόρκης, όπου αντιμετωπίζει την επαρχιώτικη στενοκεφαλιά, το κουτσομπολιό και την προκατάληψη. Βρίσκει δουλειά ως μηχανικός αυτοκινήτων στο γκαράζ του Βικ, που τυχαίνει να είναι πατέρας της δεκαεπτάχρονης Ώντρυ, η οποία με τη σειρά της τυχαίνει να είναι σέξι, ορμητική κι απρόβλεπτη. Η Ώντρυ αγνοεί το παρελθόν του Τζος, αλλά όχι και τα ωραία του μάτια. Στη συνέχεια, εγκαταλείπει το επίσημο αγόρι της κι αποφασίζει να γίνει φωτομοντέλο στο Μανχάταν, ενώ δεν παραλείπει να φλερτάρει επίμονα τον Τζος. Τα πράγματα παίρνουν άλλη τροπή όταν ο Βικ επεμβαίνει σε μια σε αγοραπωλησία. «Η απίστευτη αλήθεια» είναι η πρώτη ταινία του Χάρτλεϋ, που θυμίζει την ευαισθησία της νουβέλ βαγκ, αλλά που εκτυλίσσεται με μια εντελώς νεοϋρκέζικη τεχνοτροπία. Είναι μια ταινία σχεδόν αστεία, συγκινητική, ανησυχητικά χαριτωμένη, ένα μείγμα που η "Daily Variety" χαρακτήρισε «ελκυστικό, γεμάτο μυστικά και ενδιαφέρον από την αρχή ως το τέλος».

THE UNBELIEVABLE TRUTH

USA, 1989

A low-budget film that healthily rejects the conventions of established narrative cinema. It tells the story of Josh, a young, virginal ex-con, accused of murdering his girlfriend and her father fifteen years before. Once out of jail, he returns to his hometown in upstate New York, amid a flurry of small town speculation, gossip and prejudice. Josh gets a job as a mechanic in a garage owed by Vic, who is the father of seventeen years old Audrey, an impetuous and unpredictable sexpot who ignores Josh's past but not his good look. Audrey ditches her official boyfriend and decides to make it big as a Manhattan fashion model, while she spends some time making passes to Josh. Things get tough when Vic interferes and all relationships begin to look like capitalistic transactions. Hartley makes his feature debut with a beautifully photographed, off-beat love story that displays touches of the nouvelle-vague sensitivity but develops in an utterly special style. It is a humorous film, moving and at times hauntingly lovely, a mix that the "Daily Variety" calls "intriguing and constantly watchable."

αγωγή/Production: Jerome Brownstein, Bruce Weiss
νοθεσία - Σενάριο / Director - Screenplay: Hal Hartley
ογραφία/Cinematography: Michael Spiller
λιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Dan Ouelette
τάζ/Editing: Nick Gomez
σική/Music: Phil Reed
ποιοί/Cast: Andrienne Shelly, Martin Donovan, t Nelson, John MacKay
κόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: hana, 12 West 27th Street N.Y. 10001) 684-4284 • Fax (212) 686-6109
nm, Χρώμα/Colour, 105'

Η ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ USA, 1990

Η δεύτερη ταινία μεγάλου μήκους του Χαλ Χάρτλεϋ, ένα κωμικοτραγικό παραμύθι με φόντο τον προαστιακό χώρο της Νέας Υόρκης. Η Μαρία, χαριτωμένη έφηβη, ζητάει πέντε δολάρια απ' τον πατέρα της διορθώνοντας αναιδέστατα το κραγιόν της. Όταν εκείνος δεν της τα δίνει, ξεσπάει οικογενειακή κρίση κι η Μαρία δίνει ένα χαστούκι στον πατέρα, κι εκείνος πέφτει νεκρός. Τότε πέφτουν κι οι τίτλοι, αναγγέλλοντας μια σκηνοθεσία διαλυτική: όσο για τη Μαρία, θα βρεθεί στους δρόμους, έχοντας «δολοφονήσει» τον πατέρα της. Ωστόσο, θα ξαναζητήσει το πεντοδόλαρο, από τη μητέρα της αυτή τη φορά, την αηδιασμένη από τη ζωή. «Η εμπιστοσύνη» εξελίσσεται σε μια ιστορία γονιών και παιδιών, μια απελπισμένη αναζήτηση ταυτότητας, μια ιστορία χειραφέτησης, ενοχής κι εμπιστοσύνης. Στη συνέχεια, η Μαρία γνωρίζει τον Μάθιου, μια ιδιοφυία στα ηλεκτρονικά που αρνείται να επιδιορθώνει «χαζοκούτια». Ο Μάθιου έχει ανάλογα μανιακή σχέση με τη μητέρα του κι εκφράζει την επιθετικότητά του με το να κουβαλάει στην τσέπη μια χειροβομβίδα και να τη χαϊδεύει όπως ο Λένυ τα ψόφια ζωάκια στο «Άνθρωποι και ποντίκια». Η Μαρία κι ο Μάθιου θα βρουν ο ένας τον άλλον μέσα στην αστική έρημο, στον πλανήτη των προαστιακών στελεχών επιχειρήσεων, των θρησκευόμενων και των μπαρόβιων. Οι δυο τους θα περιφρουρήσουν την ατομικότητά τους και θ'αντισταθούν στον περιρρέοντα κομφορμισμό. Η ταινία αρχίζει μ' ένα χαστούκι και τελειώνει με μια έκρηξη: στο ενδιάμεσο συμβαίνουν μικρά και όχι και τόσο μικρά θαύματα - η «Εμπιστοσύνη» είναι ένα κοινωνικό αφήγημα που ερωτοτροπεί με τη μελαγχολία όπως τα δάχτυλα του Μάθιου ερωτοτροπούν με τη χειροβομβίδα. Κι η Μαρία θα πέσει επίτηδες από ψηλά έχοντας εμπιστοσύνη στον Μάθιου: ο Μάθιου θα την πιάσει.

TRUST ME USA, 1990

Hartley's second feature, a tragicomedy and a tale of the New York suburbs. Maria, an insolent teenager, asks her parents for five dollars and a family crisis bursts; she slaps her father and the father has no less than a stroke and drops dead - then, the credits announce the disruptive style of the mise-en-scène and Maria is out in the streets, having "assasinated" her father. Nevertheless, Maria will ask again for her five dollars - this time from her frustrated mother who haunts the film, a story of parents and children, of a desperate quest of identity, of emancipation, of guilt and trust. Then Maria meets Matthiew, a genius in electronics who refuses to repair "boob-tubes", hangs around with a grenade in his pocket (stroking it as Lenny did with furry animals in "Of Mice and Men") and holds a maniac relation with his mother. Maria and Matthiew will stick together in an urban desert, a suburbian planet of executives, religious bigots and barflies - together they will reclaim their individuality and resist to all conformity. The film begins with a slap and ends with an explosion: in between it works a series of small and not so small miracles - "Trust me" is a social tale that flirts with melancholy as Matthiew's fingers flirt with the grenade. And Maria falls deliberately in the void, knowing instinctively that Matthiew will catch her : "Trust me".

Για το **ντοκιμαντέρ**

On **documentary**

Η ιστορία του ντοκιμαντέρ ακολουθεί μιαν ημιτονοειδή καμπύλη: καθώς η μυθοπλασία άρχισε να θρυμματίζεται, και αφού το μυθιστόρημα αποδιαρθρώθηκε κι η παραδοσιακή αφήγηση παρήκμασε, το ντοκιμαντέρ φαίνεται να γνωρίζει μια καινούργια σελήνη. Μετά από πολλές περιπέτειες, μετά τη ρωσική πρωτοπορία, τη Σχολή του Μπράιτον, τον κινηματογράφο-Αλήθεια και τις συνιστώσες του πολιτικού και προπαγανδιστικού κινηματογράφου, αναπτύχθηκε εντυπωσιακά, παρά τη βαριά σκιά του Χόλλυγουντ και των μιμητών του. Καθώς αυτή η πλευρά του κινηματογράφου περιλαμβάνει διαφορετικά υπο-είδη και προσεγγίσεις στην τεχνική και την ιδεολογία, αντιπροσωπεύει ένα απρόσμενα ευρύ σώμα ταινιών, από τα πρώτα one-reels, τα βουβά φιλμ επικαίρων, τα πρώιμα κοινωνικά ρεπορτάζ, ως τις εθνογραφικές ταινίες (όπως εκείνες του Ζαν Ρους), τον άμεσο κινηματογράφο (μεταξύ άλλων τάση του γαλλικού νέου κύματος) και τις στρατευμένες ταινίες καταγγελίας που εκπροσωπούν οι Χαϊνόβσκι και Σόυμαν. Στην πρωτοπορία ήταν ο κινηματογράφος-Αλήθεια, η κάμερα-μάτι του Τζίγκα Βέρτωφ, μια αρχή που δεν ξεπεράστηκε ποτέ και που ενέπνευσε το αμερικανικό αντεργκράουντ (τη Σίρλεϋ Κλαρκ, τις ομάδες όπως η LUCHA), τη θεωρία της κάμερας-στιλό, όπως και την ομάδα (κρούσης) Γκοντάρ/Γκορέν στα τέλη της δεκαετίας του '60. Μετά από εκείνη την ταραγμένη δεκαετία, μετά τη συγχώνευση των ειδών, τα ροκ-ντοκιμαντέρ και τα μυθοπλαστικά ντοκιμαντέρ της δεκαετίας του '70, το κινηματογραφικό τοπίο έγινε παιχνιδούπολη: το ντοκιμαντέρ επέζησε, αλλά η επιβίωση ήταν δύσκολη, όπως δύσκολοι ήταν κι οι καιροί. Στις οθόνες εκρήγνυντο τα ειδικά εφέ κι εκτυλίσσονταν ασυνάρτητες ιστορίες σεξ, βία και περιπέτειες, τόσο αναληθοφανείς που δημιουργούσαν πραγματικότητες εικονικές. Παρ' όλ' αυτά, εδώ και λίγα χρόνια (ίσως από το 1989, όταν ο Μάικλ Μουρ γύρισε το «Ο Ρότζερ κι εγώ») το ντοκιμαντέρ φαίνεται να διαπερνά το παχύσαρκο και νωθρό σώμα του κινηματογραφικού mainstream: προκλητικό, έντεχνο, αστείο και προειδοποιητικό όπως πάντα, παραμένει για πολλούς από μας η αιτία που συνδεθήκαμε με τον κινηματογράφο με μια ερωτική σχέση ζωής.

Σώτη Τριανταφύλλου

Documentary rose, declined, and then rose again, as fiction began to faill apart, as the novel emerged as fragmented as ever, as the traditional narrative looked on the wane. After many an adventure, after the Russian avant-garde, the Brighton School, the cinéma vérité and the components of political and propaganda films, the documentary developed lavishly, despite the heavy shadow cast by Hollywood and the like. As this slice of cinema includes different sub-genres and approaches in technique and ideology, it represents an astonishing corpus of films ranging from the first one-reels, the silent newsreels, the early social-problem reports, to the more sophisticated ethnographic documentaries (e.g. the ones by Jean Rouch), to the cinéma-direct (as a tendency in the framework of the French new wave among others) and the militant non-fictional cinéma represented by Heinovski and Scheumann. Among the pioneers was Vertov's Kino-Pravda, the camera-eye, a principle that never eclipsed and that inspired the American underground (e.g. Shirley Clark, the LUCHA group), the camera-stylo theory, as well as the Godard/Gorin militant film group of the late sixties. After those turbulent sixties and the merging of genres, the rocumentaries and the docudramas of the early seventies, the cinematic landscape became a toyland: the documentary film lived on but the survival was tough, as tough were the times. Screens exploded with special effects and incongruous stories--sex, violence and adventures, as preposterous and fictional as they could be. Nevertheless, since a few years ago (perhaps since Michael Moore's "Roger and Me" in 1989) the documentary has seemed to penetrate the languid and often reactionary mainstream: as provocative, as artful, as funny, warning and literate as ever, it remains the reason why so many of us became involved with cinema in a lifelong romance.

Soti Triantafillou

ICH BIN MEINE EIGENE FRAU

Germany, 1992

ΕΙΜΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΜΟΥ.

Η ταινία αυτή ειναι ένα κατά το ήμισυ ντοκιμαντέρ που βασίζεται στην αυτοβιογραφία ενός τραβεστί, της Σαρλότ φον Μάλσντορφ: πρόκειται για μια δραματική ιστορία, που καταγγέλλει την καταστολή των ομοφυλοφίλων στη Γερμανία κι αποτελεί σπάνιο ντοκουμέντο για τη σύγκλιση του μαύρου και του κόκκινου φασισμού στο πεδίο της ιδιωτικής ζωής. Η Σαρλότ φον Μάλσντορφ, που γεννήθηκε ως Λόταρ Μπερφέλντε, το 1928, ζει τη ζωή μιας γυναίκας, παρότι είναι παγιδευμένη στο σώμα ενός άνδρα. Μεγάλωσε στη ναζιστική Γερμανία μ' έναν πατέρα-τύραννο, που την κακοποιούσε και ήθελε να την κάνει πραγματικό στρατιώτη. Η αδύναμη μητέρα της δεν μπορούσε να τη βοηθήσει, όμως η θεία της, που ήταν λεσβία, την αγαπούσε και την καταλάβαινε. Μετά από τις ταπεινώσεις και τα βασανιστήρια που είχε υποστεί από τον πατέρα της, τον σκότωσε ενώ εκείνος κοιμόταν. Η Σαρλότ κατόρθωσε να επιζήσει στον πόλεμο και αργότερα στην τότε ελεγχόμενη από τη μυστική αστυνομία «Στάζι» Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας. Ίδρυσε το μοναδικό ιδιωτικό μουσείο στη χώρα, που στέγαζε κομμάτια από τις αρχές του αιώνα, τα οποία συγκέντρωνε επί χρόνια. Σ' αυτή την ταινία-ντοκιμαντέρ, ο Ρόζα φον Πράουνχαϊμ αφηγείται την απίστευτη ιστορία ενός ευγενικού πλάσματος, απόβλητου από την κοινωνία, αλλά γεμάτου θάρρος κι αγωνιστικότητα. Η ταινία έχει προβληθεί στα φεστιβάλ του Ρότερνταμ, του Βερολίνου και των Καννών.

I AM MY OWN WOMAN.

This is a sen documentary that denounces the repression practise on gay people in Germany, revealing how nazism and communism can converge in the framework of private life. Charlotte von Mahlsdorf, born Lothar Berfelde in 1928, lives the life of a woman, allthoug enclosed in the body of a man. Brought up by a tyrannical and macho father who beat her regularly and wanted to make Charlotte into a «propper» soldier, she grew up in the Nazi Germany. Her spineless mother was no help to her, but her aunt, who was a lesbian, grought her love and understanding. In a moment of madness, after all th humiliations and tortures wrought upon her by her father, Charlotte killed her tormentor in his sleep. In spite of everything, Charlotte managed to survive th turmoils of war to live in the Stasi-controlled GDR. She established her own museum, the only private museum in former GDR, housing the turn-of-the-centu pieces she had been collecting for years. In this docudrama Rosa von Praunheim relates the incredibl story of a warmhearted, gentle human being, yet a courageous outsider who is a born fighter. The film was shown in Rotterdam, Berlin and Cannes.

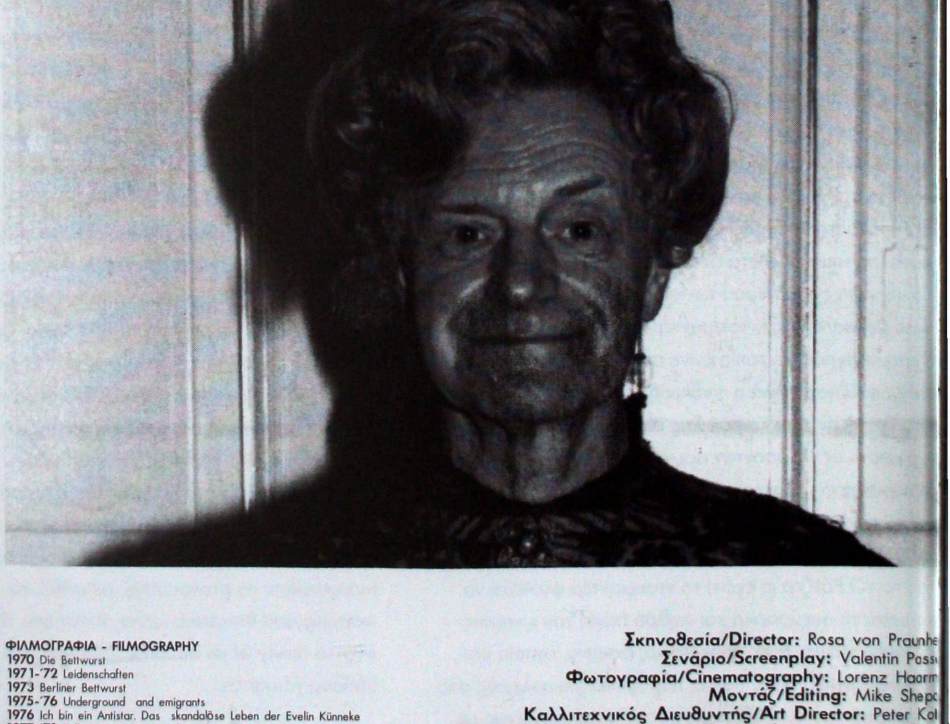

ΡΟΖΑ ΦΟΝ ΠΡΑΟΥΝΧΑΪΜ: Γεννήθηκε στη Ρίγα το 1942, σπούδασε ζωγραφική στο Κολέγιο Εμπορικής Τέχνης του Όφενμπαχ και το 1967 εξέδωσε ένα βιβλίο με τον τίτλο «Men, Narcotics and Death». Έχει συνεργαστεί με τους Γκρέγκορυ Μαρκόπουλο, Βέρνερ Σρέτερ και Ουλρίκε Όττινγκερ. Στη φιλμογραφία του συγκαταλέγονται πάνω από 15 ταινίες μικρού μήκους.

ROSA VON PRAUNHEIM: Born in Riga in 1942, studied painting at the Offenbach College of Commercial Art, and in 1967 published a book entitled «Men, Narcotics and Death». He has worked with Gregory Markopoulos, Werner Schroeter and Ulrike Ottinger. His work includes more than 15 short films.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY

1970 Die Bettwurst
1971-'72 Leidenschaften
1973 Berliner Bettwurst
1975-'76 Underground and emigrants
1976 Ich bin ein Antistar. Das skandalöse Leben der Evelin Künneke
1977-'78 Tally Brown, New York
1972-'79 Armee der liebenden oder Revolte der Perversen
1979 Das Todesmagazin oder wie werde ich ein Blumentopf
1980 Rote Liebe (Wassilissa) 1
1980-'81 Rote Liebe 2
1981 Unsere Leichen leben noch
1982-'83 Stadt der verlorenen Seelen. Berlin Blues
1986 Ein Virus kennt keine Moral
1989 Überleben in New York
1990 Affengeil
1990 Feuer unterm Arsch
1992 Ich bin meine eigene Frau

Σκηνοθεσία/Director: Rosa von Praunhe
Σενάριο/Screenplay: Valentin Pass
Φωτογραφία/Cinematography: Lorenz Haarm
Μοντάζ/Editing: Mike Shep
Καλλιτεχνικός Διευθυντής/Art Director: Peter Kol
Ηθοποιοί/Cast: Charlotte von Mahlsdorf, Jens Taschner, Ichg Andrg
Παραγωγός/Producer: Rosa von Praunhe
Παραγωγή/Production: Rosa von Praunheim Production, Ren Perraudon/Scal Z F
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Exportfilm Bischoff & GmbH, Isabellastrasse 20, D-8000 Munich 40, Germany. Tel: (89) 271-9940. Fax: (49 89) 273-03
35 mm, Χρώμα/Colour, 9

CHILDREN OF FATE
USA, 1992

Α ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ. Είναι μια
ιματική ιστορία ζωής και θανάτου, που καλύπτει
ις γενιές μιας φτωχής οικογένειας στη Σικελία.
κέντρο της ταινίας βρίσκεται η Άντζελα, μια
ραλέα αγωνίστρια που παλεύει εναντίον ενός
ιου συζύγου και μιας ζωής γεμάτης φτώχεια και
λημα, για να κρατήσει ενωμένη την οικογένειά
. Η Άντζελα και η γειτονιά όπου έμενε κάποτε
ιματογραφήθηκαν για πρώτη φορά το 1961, από
Γιανγκ και τον Ρέμερ. «Τα παιδιά της μοίρας»,
γυρίστηκαν από το γιο του Ρόμπερτ Γιανγκ,
ριου και τη Σούζαν Τοντ, παρακολουθούν την
ζελα και την οικογένειά της σήμερα και
ιέχουν σκηνές από την ταινία του 1961. Παρότι οι
θήκες της ζωής της οικογένειας έχουν βελτιωθεί
την εποχή της φτωχής γειτονιάς, παραμένουν
οχοί και μοιάζουν παγιδευμένοι στη μοιρολατρική
ψη ότι δεν μπορούν να αλλάξουν τη μοίρα τους.
παιδιά της μοίρας» είναι ένα πορτρέτο της
όχειας και της αδυναμίας μιας οικογένειας να
ύγει από τον ασφυκτικό κλοιό του παρελθόντος.

CHILDREN OF FATE: It is a dramatic story of life and death spanning three generations of a poor Sicilian family. At the heart of the film is Angela, a gutsy survivor who struggles against an abusive husband and a life of poverty and crime to keep her family together. Angela and the notorious slum where she once lived were first filmed in 1961, by Robert Young and Michael Roemer in their powerful documentary, «Cortile Cascino». «Children of Fate», filmed by Robert's son, Andrew Young, and Susan Todd, follows Angela and her family today, interweaving scenes from the 1961 film. Although the family's living conditions have improved since their days in the slum, they remain poor and seem trapped in a fatalistic belief that they cannot change their destiny. «Chlidren of Fate» is a portrait of poverty and of one family's inability to escape the powerful grip of the past on the present.

ΡΟΜΠΕΡΤ Μ. ΓΙΑΝΓΚ: Γεννήθηκε στη Νέα Υόρκη, το 1924. Άρχισε την καριέρα του ως φωτογράφος στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Μετά από τις σπουδές του στο Χάρβαρντ, έγραψε, σκηνοθέτησε και παρήγαγε διάφορα ντοκιμαντέρ που βραβεύτηκαν.

ΜΙΚΑΕΛ ΡΕΜΕΡ: Γεννήθηκε στο Βερολίνο το 1928. Το 1962 ίδρυσε μια εταιρεία με τον Ρόμπερτ Γιανγκ, φίλο του από το Χάρβαρντ.

ΑΝΤΡΙΟΥ ΓΙΑΝΓΚ και ΣΟΥΖΑΝ ΤΟΝΤ: Είναι σκηνοθέτες ντοκιμαντέρ και ιδρυτές της εταιρείας Archipelago Films, με έδρα τη Νέα Υόρκη. Είναι οι παραγωγοί, σκηνοθέτες και φωτογράφοι διαφόρων βραβευμένων ντοκιμαντέρ γύρω από κοινωνικά και περιβαλλοντικά θέματα.

ROBERT M. YOUNG: Born in New York in 1924. He began his career as a WW II photographer in the Pacific. After studying at Harvard, he went on to write, direct and produce award-winning documentaries.

MICHAEL ROEMER: Born in Berlin in 1928. Roemer formed a company with Robert Young in 1962.

ANDREW YOUNG and SUSAN TODD: New York-based documentary filmmakers and founders of Archipelago Films. Together they have produced, directed and photographed numerous award-winning films on social and environmental issues.

νοθεσία/Direction: Andrew Young, Susan Todd (1992), Robert
ng, Michael Roemer (1961)
τογραφία/Cinematography: Andrew Young (1992), Robert M.
ng (1961)
ντάζ/Editing: Andrew Young, Susan Todd (1992), Robert M.
ng, Michael Roemer (1961)
υσική/Music: Ted Khun, John La Barbara
αγωγός/Producer: Adam Friedson
αγωγή/Production: Young/Friedson Productions
γκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Charles Schuerhoff, CS
ociates, 102 Blithedale Ave., Mill Valley, CA 94941, USA, Tel:
) 383-6060, Fax: (415) 383-2520
mm, Ασπρόμαυρο-Χρώμα/B&W-Colour, 85΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY

Robert Young
1960 Sit-in
1961 Angola: Journey to a War
1970 Man of the Serengeti
1980 Rich Kids
1981 One Trick Pony
1982 The Ballad of Gregorio Cortez
1988 Dominick and Eugene

Michael Roemer
1964 Nothing But a Man
1980 Pilgrim, Farewell
1984 Haunted
1990 The Plot Against Harry

Andrew Young - Susan Todd
1989 The Eleventh Hour
1990 The Lost Army
1992 The Spirit of Kuna Yala
1992 Children of Fate
1993 Lives in Hazard

DIE MACHT DER BILDER: LENI RIEFENSTAHL

Germany, 1993

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ: Η ΥΠΕΡΟΧΗ, ΦΡΙΧΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΛΕΝΙ ΡΙΦΕΝΣΤΑΛ. "Πώς γίνατε διάσημη ηθοποιός και σκηνοθέτις; Ποιοι ήταν οι καλλιτεχνικοί και προσωπικοί στόχοι σας; Πώς τα καταφέρατε ως γυναίκα στους ανδρικούς τομείς της πολιτικής και του κινηματογράφου; Ποια η σχέση σας με τον Γιόζεφ Γκαίμπελς; Υπήρξατε ερωμένη του Αδόλφου Χίτλερ;» Αυτές είναι μερικές από τις ερωτήσεις στις οποίες απαντά η Λένι Ρίφενσταλ, 90 ετών σήμερα, σ' αυτό το ντοκιμαντέρ για τη ζωή και το έργο της διαβόητης σκηνοθέτιδος του «Θριάμβου της θέλησης» (1934). Γεννημένη το 1902, η Ρίφενσταλ ξεκίνησε την καριέρα της ως χορεύτρια, κατόπιν ως πρωταγωνίστρια στις ταινίες του Άρνολντ Φανκ και τελικά πέρασε στη σκηνοθεσία. Έχοντας κερδίσει το θαυμασμό του Χίτλερ, εξασφάλισε την οικονομική ενίσχυση του κόμματος για τον «Θρίαμβο της θέλησης» και την «Ολυμπιάδα» (1936), γεγονότα για τα οποία δικάστηκε στη Νυρεμβέργη, μετά τον πόλεμο. Χαρακτηρίσθηκε απλή «υποστηρίκτρια» των Ναζί, σκηνοθέτησε την τελευταία της ταινία το 1952, πήγε στην Αφρική και σήμερα εργάζεται πάνω σε μια ταινία που γυρίζεται υποβρυχίως. Αυτό το ντοκιμαντέρ εξετάζει την τέχνη και τις πολιτικές πεποιθήσεις της Ρίφενσταλ και περιλαμβάνει αποσπάσματα από όλα τα έργα της, πολλά από τα οποία προβάλλονται για πρώτη φορά..

THE WONDERFUL, HORRIBLE LIFE O LENI RIEFENSTAHL. «How did you become celebrated actress and director? What were your artistic and private goals? How did you manage a woman in the male world of politics and film? Wh was your relationship to Joseph Goebbels? Wer you a lover of Adolf Hitler?» These are some of questions to which Leni Riefenstahl, aged 90, responds in this documentary of life and work of notorious director of «Triumph of the Will» (1934). Born in 1902, Riefenstahl began her career as a dancer, starred in Arnold Fanck's films and began direct here own films. Admired by Hitler, she was offered all the resources of the Nazi party for «Triumph of the Will» and «Olympiad» (1936), and was subsequently tried at Nürnberg after the war. Rehabilitated as merely a Nazi «supporter», she completed her last film in 1952, went to Africa and today she is working on an underwater film. This documentary examines Riefenstahl's aesthetic and politics and includes clips from every one of her projects, many of them never seen before.

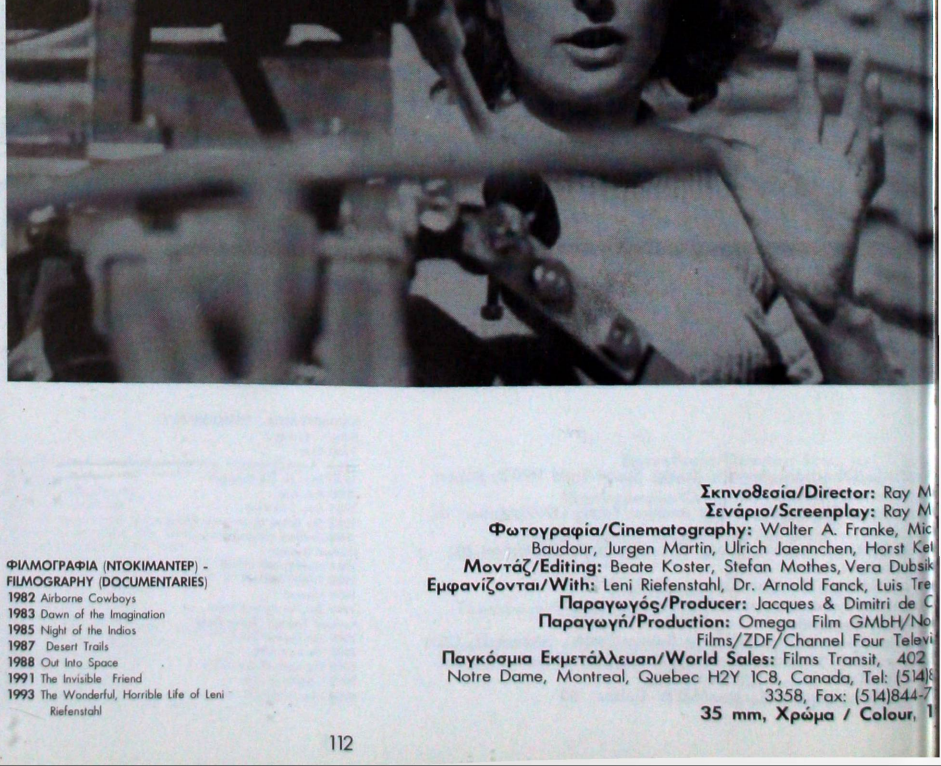

ΡΕΪ ΜΙΛΕΡ: Γεννήθηκε στη Γερμανία, το 1948. Από το 1974 γράφει σενάρια και σκηνοθετεί ταινίες μεγάλου μήκους, καθώς και βραβευμένα ντοκιμαντέρ.

RAY MÜLLER: Born in Germany in 1948. Since 1974 he has worked as a writer and director of feature films and award winning documentaries.

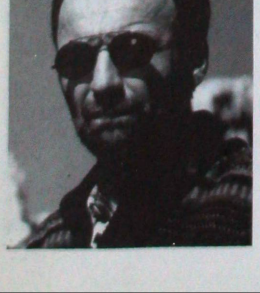

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ (ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ) - FILMOGRAPHY (DOCUMENTARIES)
1982 Airborne Cowboys
1983 Dawn of the Imagination
1985 Night of the Indios
1987 Desert Trails
1988 Out Into Space
1991 The Invisible Friend
1993 The Wonderful, Horrible Life of Leni Riefenstahl

Σκηνοθεσία/Director: Ray M
Σενάριο/Screenplay: Ray M
Φωτογραφία/Cinematography: Walter A. Franke, Mic Baudour, Jurgen Martin, Ulrich Jaennchen, Horst Kel
Μοντάζ/Editing: Beate Koster, Stefan Mothes, Vera Dubsik
Εμφανίζονται/With: Leni Riefenstahl, Dr. Arnold Fanck, Luis Tre
Παραγωγός/Producer: Jacques & Dimitri de C
Παραγωγή/Production: Omega Film GMbH/No Films/ZDF/Channel Four Televi
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Films Transit, 402 Notre Dame, Montreal, Quebec H2Y 1C8, Canada, Tel: (514)8 3358, Fax: (514)844-7
35 mm, Χρώμα / Colour, 1

AGA NI LKIRU
Japan, 1992

Ο ΠΟΤΑΜΟΣ ΑΓΚΑΝΟ. Ο ποταμός γκάνο, όγδοος σε μήκος στην Ιαπωνία, διασχίζει ια έκταση μήκους 210 χλμ. Τα άφθονα νερά του ηγάζουν από ένα βουνό με μια από τις εγαλύτερες χιονοπτώσεις στον κόσμο. Παλιότερα, άνθρωποι που ζούσαν κοντά στον Αγκάνο ετέφεραν αγαθά με βάρκες, ταξίδευαν με σχεδίες αι ψάρευαν στο ποτάμι. Τώρα, όμως, το νερό έχει ολυνθεί εντελώς από 58 βιομηχανίες παραγωγής νέργειας, που βρίσκονται κατά μήκος του ποταμού. α ψάρια δεν μπορούν πια να ζήσουν. Κανείς δεν ροσπαθεί να μεταφέρει αγαθά με βάρκες. Το ειρότερο: μεταδόθηκε η ασθένεια Μιναμάτα από ργανικό υδράργυρο, που προήλθε από την εταιρεία λεκτρισμού «Σόγουα», στην περιοχή Κανόσε-τσου, που ο ποταμός ρέει ανάμεσα σε βουνά. Είναι η εύτερη φορά που μεταδίδεται η ασθένεια Μιναμάτα. Πριν το 1985, είχε ήδη κάνει την μφάνισή της στην πόλη Μιναμάτα, στο νομό ουμαμότο. Ζώντας σε ένα νοικιασμένο σπίτι του ωριού, στα βουνά κοντά στον Αγκάνο, ένα υνεργείο επτά ατόμων πέρασε τέσσερα χρόνια, από 1988 ως το 1992, καταγράφοντας τη στενή σχέση ων κατοίκων με το ποτάμι.

THE RIVER OF AGA. The Agano River, the eighth longest river in Japan, has an overall lenght of 210 km. Its abundant water pours from a mountain with one of the largest snowfalls in the world. People living by the Agano used to transport goods by boat, raft down the stream and fish in the river. But now the water has been entirely consumed by fifty-eight power plants along the river: fish can no longer stream up. Nobody tries to transport by boat today. What is worse, Minamata disease was caused by organic mercury discharged by the Shohwa Electric Company in Kanose-chou, where the Agano flows between mountains. It is the second Minamata disease as its emergence in 1985 was preceded by the first one in Minamata City in Kunamoto Prefecture. Living together in a rented village house between mountains near the Agano, a staff of seven people spent four years from 1988 to 1992 recording the close relationship between the inhabitants and the Aga.

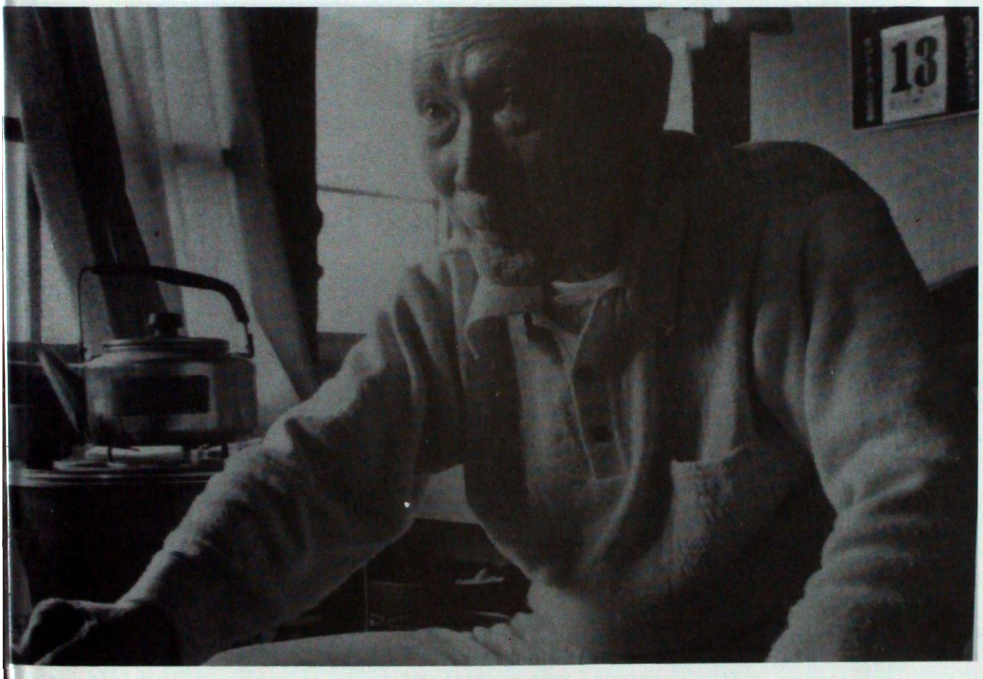

ΣΑΤΟ ΜΑΚΟΤΟ: Γεννήθηκε στην Ιαπωνία στο νομό Αομόρι, το 1957. Σπούδασε φιλοσοφία στο τμήμα Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο του Τόκιο. Ενώ σπούδαζε, ασχολήθηκε με τους ανθρώπους που έπασχαν από την ασθένεια Μιναμάτα. Αφού αποφοίτησε, εργάστηκε ως βοηθός σκηνοθέτη σε μια ανεξάρτητη εταιρεία, για ένα ντοκιμαντέρ σχετικά με αυτή την ασθένεια. «Ο ποταμός Άγκανο» είναι το πρώτο του ντοκιμαντέρ μεγάλου μήκους.

SATOH MAKOTO: Born in Japan in Aomori Prefecture in 1957. He studied philosophy at the department of literature of Tokyo University. While studying, he was involved in movements of Minamata disease patients. After graduating, he worked as an assistant director with an independant film company for a documentary about the Minimata disease. «The River of Aga» is his first feature documentary.

ηνοθεσία/Director: Satoh Makoto
ωτογραφία/Cinematography: Kobayashi Shigeru
ουσική/Music: Kyoumaro
αραγωγός/Producer: Committee for the River of Aga
γκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Satoh Makoto, udasou, 1-17-10, Takinogawa, Kitaku, Tokyo, 114, Japan, Telephone Fax: 03-3949-5752
ρώμα/Colour, 115'

MANUFACTURING CONSENT

Canada, 1992

ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΣ ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ. Σε μια ενεργητική συγχώνευση εικόνων και ιδεών, το ντοκιμαντέρ «Κατασκευάζοντας συναίνεση» εξερευνά την πολιτική ζωή και το έργο του πολυσυζητημένου συγγραφέα, γλωσσολόγου και ριζοσπάστη φιλοσόφου Νόαμ Τσόμσκυ. Δίνοντας τα βασικά σημεία της ανάλυσής του για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, η ταινία επικεντρώνεται στις δημοκρατικές κοινωνίες, όπου ο πληθυσμός δεν πειθαρχεί με τη βία, αλλά με πιο εκλεπτυσμένες μορφές ιδεολογικού ελέγχου.
Ταξιδεύοντας με τον Τσόμσκυ στον Καναδά, την Ιαπωνία, την Ευρώπη και της ΗΠΑ, γινόμαστε μάρτυρες ενός ακούραστου ακτιβιστή που προκαλεί και συγκρούεται με το κοινό και τον τύπο.
Η ταινία έχει συμμετάσχει σε περισσότερα από 40 φεστιβάλ ανά τον κόσμο. Έως τώρα έχει κερδίσει 11 βραβεία, όπως: Gold Sesterce (Grand Prize - Nυόν), Gold Hugo (Σικάγο) και Gold Apple (Όκλαντ). Το κοινό την ψήφισε «Καλύτερη ταινία του φεστιβάλ» στο Έντμοντον, «πιο δημοφιλή καναδική ταινία» στο Βανκούβερ και «πιο αγαπημένο ντοκιμαντέρ» στο Σίδνεϋ.

MANUFACTURING CONSENT. In an energetic fusion of images and ideas, «Manufacturing Consent» explores the political life and times of the controversial author, linguist and radical philosopher, Noam Chomsky. Highlighting his analysis of the media, the film focuses on democratic societies where populations not disciplined by force are subject to more subtle forms of ideological control. Travelling with Chomsky through Canada, Japan, Europe and across the USA, we witness a tireless activist challenging and being confronted by the pub and the press.
«Manufacturing Consent» has been invited to more than 40 film festivals around the world, so far it ha won 11 awards including: the Gold Sesterce (Grand Prize - Nyon), the Gold Hugo (Chicago) and the Go Apple (Dakland). The public voted it «Best of the Festival» in Edmonton, «Most Popular Canadian Film» in Vancouver, and «Most Loved» documentary in Sydney.

ΠΗΤΕΡ ΓΟΥΙΝΤΟΝΙΚ: Εργάζεται στο χώρο του κινηματογράφου πάνω από δυο δεκαετίες. Έχει μεγάλη εμπειρία και είναι αφοσιωμένος στον κινηματογράφο κοινωνικής δράσης. Έχει συνεργαστεί με τους Πήτερ Γουάτκινς, Νέτι Γουάιλντ και Ρον Μαν. Συνεργαζόταν συχνά με το εθνικό κινηματογραφικό περιοδικό του Καναδά «Cinema Canada». Ήταν προγραμματιστής στο Διεθνές Φεστιβάλ Νέου Σινεμά και Βίντεο του Μόντρεαλ και δίδασκε ιστορία κινηματογράφου πανεπιστημιακού επιπέδου.

PETER WINTONICK: He has worked in film for over two decades. He has a wide-ranging experience and commitment to social action film. He has worked with Peter Watkins, Nettie Wild and Ron Mann. He was a witty and frequent contributor to Canada's national film magazine, «Cinema Canada». He has also been a programmer for the Montreal International Festival of New Cinema & Video and has taught university-level film history.

ΜΑΡΚ ΑΧΜΠΑΡ: Από το 1975 έχει χρησιμοποιήσει τις δημιουργικές του ικανότητες και τα τεχνικά του προσόντα σε πάνω από 50 ταινίες, βίντεο και βιβλία. Συνεργάστηκε με τους Κηθ Χλάντι, Τζιμ Μόρις, Πήτερ Μονέ, Πήτερ Γουάτκινς και Ρόμπερτ ντελ Τρέντισι. Το 1986 προτάθηκε για το Βραβείο Gemini για τη σάτιρα «The Canadian Conspiracy».

MARK ACHBAR: Since 1975, he has applied a range of creative abilities and technical skills to over 50 films, videos and books. He has worked with Keith Hlady, Jim Morris, Peter Monet, Peter Watkins and Robert del Tredici. In 1986, he received a Gemini nomination for Best Writing on «The Canadian Conspiracy».

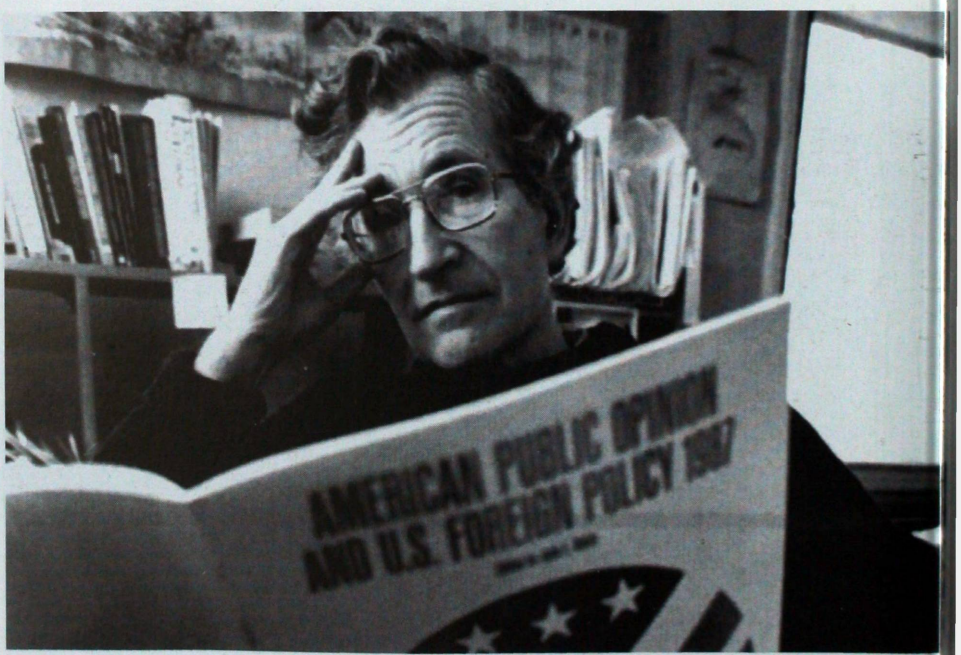

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
Peter Wintonick
The new cinema
Manufacturing Consent
Mark Achbar
(TV)
Danger Bay
Spread Your Wings
Partners in Development
When We First Met
Manufacturing Consent

Σκηνοθεσία/Direction: Peter Wintonick, Mark Ach
Φωτογραφία/Cinematography: Mark Achbar, Norbert Bunge, Durrin, Savas Kalogeras, Antonin Lhotsky, Francis Miquet, Bo Perles, Ken Reeves, Bill Snider, Kirk Tougas, Peter Wintor
Μοντάζ/Editing: Peter Wintor
Μουσική/Music: Carl Sch
Παραγωγός/Producer: Peter Wintonick, Mark Ach
Παραγωγή/Production: Necessary Illusions Productions, Natic Film Board of Can
Διανομή/Distribution: Zeitgeist Films, 247 Center Street, 2nd. New York, NY 10013, Tel: 212-274-1989, Fax: 212-274-16
Παγκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Necessary Illusions, Pine Avenue West #315, Montreal, PQ, Canada, H2W 1P9, (514) 287-7337, Fax: (514) 287-7
16 mm, Χρώμα/Colour,

BROTHER´S KEEPER
USA, 1992

ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ. Μια εδόν σουρεαλιστική μελέτη μιας δολοφονίας σε ποια αγροτική περιοχή, μια ιστορία που φέρνει σε ηχανία το θεατή. Οι πρωταγωνιστές είναι τέσσερα έλφια, οι Ντέλμπερτ, Μπιλ, Λάιμαν και Ρόσκο υόρντ. Έχουν ζήσει μαζί για περισσότερα από 60 όνια, κοιμούνται ανά δύο στο ίδιο κρεβάτι και ηθούν ο ένας τον άλλον στις δουλειές του ροκτήματος. Μια μέρα, βρίσκουν τον Μπιλ νεκρό ό ασφυξία και συλλαμβάνουν τον Ντέλμπερτ, που ρίθεται ότι έχει παραδεχθεί την ενοχή του. Όμως, υπόθεση δεν κλείνει εδώ. Οι κάτοικοι αρχίζουν να φράζουν αμφιβολίες, λανθασμένοι χειρισμοί της τυνομίας έρχονται στο φως και οι ισχυρισμοί του έλμπερτ μοιάζουν τώρα πολύ διαφορετικοί και ηθοφανείς. Ξαφνικά, ο φόνος ενός άρρωστου ελφού, που έγινε από οίκτο, μετατρέπεται σε μια ικιμη υπόθεση παγίδευσης, με αυταρχικούς τυνομικούς, προκατειλημμένους κατά των ιοφυλοφίλων, να επιτίθενται σε ένα φτωχό και ιόρφωτο αγρότη. Ο Μπέρλινγκερ, ο Σινόφσκι και συνεργάτες τους καταγράφουν τα πάντα σ' αυτό ντοκιμαντέρ, χωρίς να εξιδανικεύουν το θέμα ους, παρουσιάζοντας μια άμεση και οξεία αντίθεση ος τις σύγχρονες αστικές αντιλήψεις μας για τη καιοσύνη και την κοινωνία.

BROTHER´S KEEPER. An extremely discomforting, almost surreal study of a rural murder case. The major players are four brothers: Delbert, Bill, Lyman and Roscoe Ward. They have lived together for over 60 years, each pair sharing a bed and helping each other with the farm chores. Then Bill is found dead from suffocation and Delbert is arrested after allegedly confessing to the crime. Case closed? Not so fast. Doubts begin to surface from the townspeople, police improprieties come to light and Delbert's story now sounds very different and extremely plausible. Suddenly, a mercy killing of an ailing brother transforms into a vicious case of entrapment, with homophobic and authoritarian police officers stepping all over a poor, illiterate farmer. Berlinger and Sinofsky, documentary crew in hand, capture it all without patronizing or glorifying their subjects, in a direct, pointed dissent from our modern and largely urban notions of justice and community.

ΤΖΟ ΜΠΕΡΛΙΝΓΚΕΡ: Γεννήθηκε το 1962. Ασχολήθηκε με τη διαφήμιση και έπειτα με την παραγωγή στη Maysles Films, Inc. Το 1991, μαζί με τον Μπρους Σινόφσκι δημιούργησε την Creative Thinking International. «Ο προστάτης του αδελφού» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του.

ΜΠΡΟΥΣ ΣΙΝΟΦΣΚΙ: Αποφοίτησε από το Τμήμα Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης, το 1978. Ξεκίνησε την καριέρα του ως μοντέρ στη Maysles Films, Inc., με μυθοπλαστικές ταινίες και ντοκιμαντέρ. «Ο προστάτης του αδελφού» είναι η πρώτη ταινία που σκηνοθετεί.

JOE BERLINGER: Born in 1962. He worked in the advertising business before he joined Maysles Films, Inc. as an executive producer. In 1991 he and Bruce Sinofsky formed Creative Thinking International. «Brother´s Keeper» is his first feature film.

BRUCE SINOFSKY: Graduated from New York University Film School in 1978. He began his filmmaking career as an editor at Maysles Films, Inc. and worked on many nonfiction and documentary films. «Brother´s Keeper» marks his directorial debut.

ηνοθεσία/Direction: Joe Berlinger, Bruce Sinofsky
υτογραφία/Cinematography: Douglas Cooper
ντάζ/Editing: Joe Berlinger
υσική/Music: Jay Ungar, Molly Mason
αγωγός/Producer: Bruce Sinofsky
αγωγή/Production: Creative Thinking International Ltd./American
yhouse Theatrical Productions/Hand-To-Mouth
γκόσμια Εκμετάλλευση/World Sales: Jane Balfour Films Ltd.,
ghley House, 35 Fortress Road, London, NW5 1 AD Great Britain,
(44) 71 267-5392, Fax:(44) 71 267-4241
mm, Χρώμα/Colour, 104΄

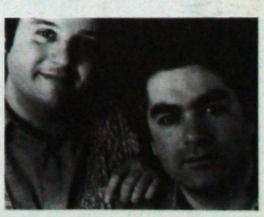

Κινηματογραφικές **υπερβολές**

Cinema **excesses**

Οι πολύ καλές, οι πολύ κακές **και οι πολύ άσχημες**
The very good, the very bad **and the very ugly**

CULT: σύστημα θρησκευτικής λατρείας, αφοσίωση, φόρος τιμής, αφοσίωση σε ένα πρόσωπο ή πράγμα, ενθουσιασμός, περαστική μόδα για κάποιο πράγμα.
(The Oxford Illustrated Dictionary)
Οι θρησκείες δεν κάνουν τους ανθρώπους καλύτερους. Τους κάνουν πιο βαρετούς. Από την άλλη πλευρά, τους κάνουν να βαριούνται λιγότερο. Οι ταινίες "cult" , συχνά επικίνδυνα συνώνυμες με τις ταινίες trash, όντας αντικείμενα λατρείας, αποτελούν τον πυρήνα μιας τελετουργίας που αθροίζει μηχανικά μια σειρά μοναχικότητες.
Έτσι, δεν έχουν υπόσταση χωρίς το κοινό τους, συνήθως "παιδιά" (ή "γερασμένα παιδιά»), φρικιά των μεταμεσονύκτιων προβολών, κινητά κινηματογραφικά αρχεία ή θύματα της πλήξης και της αϋπνίας. Ή, όλα μαζί. Οι ταινίες "cult" δεν είναι προϊόντα που υπόκεινται σε κριτική: απλώς υπάρχουν, καλύπτοντας (και ξεσκεπάζοντας) όλα τα είδη, συμπυκνώνοντας όλες τις μανιέρες και τις κακογουστιές, τις αυτοαναιρούμενες. Πρόκειται για μια παρέκκλιση, μια κατάχρηση και μαζί μια κατάργηση που θα μπορούσε να έχει ανατρεπτική προέκταση - αλλά που δεν έχει. Κι αυτό γιατί το κακό γούστο μπορεί να είναι η αναστροφή του καθωσπρεπισμού, αλλά και η εγκατάσταση της ασχήμιας ως μία των καλών τεχνών - ή ακόμα χειρότερα: η εγκατάσταση της ασχήμιας ως αστεϊσμού.
Το κοινό των "cult" είναι ένα κοινό αντιδραστικό, που στην πλειοψηφία του, περιφρονεί τόσο τον κινηματογράφο των δημιουργών όσο και τον «λαϊκό» κινηματογράφο που απευθύνεται σε στρατευμένους και αναλφάβητους. Και παρ' όλα αυτά, οι ταινίες "cult" συνδέονται με τον αναλφαβητισμό, καθώς αποτελούν ανοιχτό θέαμα που εκφράζεται με μια σειρά γνώριμων φετίχ, φετίχ που προαναγγέλλονται, αναμένονται και καταναλώνονται επιτόπου, μαζί με μπίρες και θορυβώδη στερεά τροφή.
Καταναλώνονται ενεργητικά - οι θεατές συμμετέχουν όπως σ' έναν αγώνα πυγμαχίας.
Σε μια εποχή που καταβροχθίζει τεράστιες ποσότητες εικόνων, κι όπου, παράλληλα, αναπτύσσεται μια φιλολογία για τη «συμμετοχή», οι ταινίες "cult" είναι η εύκολη ευκαιρία για την εξωτερίκευση του φίλαθλου πνεύματος. Και του αυτοσχέδιου αντανακλαστικού χιούμορ, μαύρου, σεξιστικού, χυδαίου κ.λπ.

Απόπειρα «Ταξινόμησης»

Ποιές είναι οι ταινίες "cult"; Είναι οι κινηματογραφικές υπερβολές - οι πολύ καλές, οι πολύ κακές και οι πολύ άσχημες. Σε μια πρώτη ανάγνωση, είναι ταινίες - Β', οι χαμηλού προϋπολογισμού, που απαντούν στα παρακάτω είδη, κατηγορίες, ομάδες και τεχνοτροπίες:
* Β-movies γνωστών σκηνοθετών σε χαλεπούς καιρούς: π.χ. «Ο φονιάς με το παιδικό γάντι» του Φ. Τσίνεμαν (1942) ή τα λεγόμενα "quickies" των Ρ. Κόρμαν, Π. Μπογκντάνοβιτς, Τζ. Κάπλαν ή Μπ. ντε Πάλμα, που συνήθως ανήκουν στην πρώτη τους περίοδο.
* Ταινίες που χαρακτηρίστηκαν «καταστροφή» όταν προβλήθηκαν για πρώτη φορά, αλλά που έχουν γεράσει γοητευτικά, όπως πολλές ταινίες teenage - exploitation της δεκαετίας του 50 και του 60, τα εντελώς σκληρά hippie και psychedelia παράγωγα. Για παράδειγμα, το "High School Confidential" του Τζακ Άρνολντ, που ήταν

CULT: System of religious worship; devotion, homage, to person or thing; fad, passing fancy, for some particular thing.
(The Oxford Illustrated Dictionary)
Religions don't make people better. They just make them more boring. On the other hand, they make them feel less bored. "Cult" movies, often dangerously synonymous with trash movies, being objects of worship, constitute the core of a ritual that adds mechanically a series of solitudes.
Therefore, they don't exist without their public, usually "kids" (or "aged kids"), after-midnight shows freaks, motion picture walking talking archives or victims of boredom and insomnia. Or all at once. "Cult" movies are not subject to criticism: they just exist, covering (and uncovering) all genres, condensing their mannerisms, garishness and kitsch, so that eventually they obliterate themselves. They are a deviation, an abuse and an abolition that might have subversive implications - but does not; bad taste can be a reversal of some well established priggishness, a defiance and a game; it can also install ugliness as one of the fine arts - or even worse: institutionalize ugliness as a pleasantry.
The "cult" public is in fact a reactionary public that, in its majority despises the cinema of the auteur, as much as the "popular" cinema, that addresses itself to militants and ignorants. Nevertheless, cult movies are associated with some kind of illiteracy, in the way that they are a sight for everyone to consume, expressed through a series of familiar fetishes, fetishes that are announced, awaited and devoured on the spot, along with beer and noisy junk food. They are consumed actively - and viewers participate as in a boxing match; panem and circenses.
In a time where huge amounts of images are engulfed passively and where, simultaneously, a whole literature on "participation" is being developed, "cult" movies are the easy opportunity for the expression of the sportsmanlike spirit; of the improvised reflective humour too: black, sexist, scatologist etc.

An attempt for "Classification"

The "classification" of "cult" movies would repel the dedicated fans. What are "cult" movies? They are cinema excesses - the very good, the very bad and the very ugly. At a first reading, they are low - budget b-movies, that respond, grosso-modo, to the following genres, categories, groups and styles:
* B-movies of known directors in hard times: for example, "Kid Glove Killer" by F. Zinemann (1942) or the so-called "quickies" by R. Corman, P. Bogdanovich, J. Kaplan or B. DePalma, which usually belong to their first directorial years.
* Movies that have been seen as bombs, when they were screened for the first time, but which have aged charmingly, like many teenage - exploitation movies of the 50's and the 60's, the utterly schlock hippie and psychedelia by-products. For instance, Jack Arnold's "High School Confidential", which was

Cult

καν για πρώτη φορά, αλλά που με το πέρασμα του χρόνου γέρασαν γοητευτικά, όπως πολλές νεανικές ταινίες της δεκαετίας του '50, που εκμεταλλεύονταν τη συμπεριφορά μιας μερίδας της αμερικανικής νεολαίας. Για παράδειγμα, το «Απόρρητο του λυκείου» του Τζακ Άρνολντ που θεωρήθηκε η χειρότερη ταινία του '58, άρχισε να προβάλλεται στους τοπικούς κινηματογράφους με «κράχτη» τη Μάμι Βαν Ντόρεν στο ρόλο μιας οξυζεναρισμένης θείας. Σ' αυτή την ομάδα εντάσσονται ταινίες με αφελές και κραυγαλέο μήνυμα, χαρακτηριστικό μιας συγκεκριμένης περιόδου και προϊόν μιας «μόδας»: π.χ. ταινίες δρόμου, ταινίες με αγώνες αυτοκινήτων, με νεανικές συμμορίες, μοτοσικλέτες, ναρκωτικά της δεκαετίας του '60, όπως το «Άγριοι άγγελοι» (Ρ. Κόρμαν, 1966). Από τη δεκαετία του '70, cult έγιναν ταινίες τυπικές του μετα-χίπικου πνεύματος, όπως το «Κούρσα θανάτου 2000» (Πολ Μπαρτέλ, 1975) ή το "Rocky Horror Picture Show" (Τζιμ Σάρμαν και Τζιμ Ο' Μπράιεν, 1975).

Σασπένς και τρόμος

* Θρίλερ με ξεπερασμένα ευρήματα, αξιομνημόνευτες κινηματογραφικές στιγμές ή απόλυτα αναληθοφανείς καταστάσεις που ερμηνεύονται συνήθως από ηθοποιούς "cult" σαν τον Πίτερ Λόρε, τον φον Στρόχαϊμ (π.χ. "The Great Flamation", Άντονυ Μαν, 1946) ή τον Μίκυ Ρούνεϊ. Εδώ μπορούν να ενταχθούν πολλές «παρεξηγημένες» ταινίες που στην εποχή τους δεν είχαν τίποτα για να καυχηθούν, αλλά που αργότερα πήραν λίγη από τη λάμψη των ηθοποιών που στο μεταξύ έγιναν σταρ: π.χ. οι πρώτες ταινίες της εταιρείας Hapalong Cassidy, όπου εμφανιζόταν ο Ρόμπερτ Μήτσαμ ως νυσταλέος και αναιδής λαβρέμπορος ουίσκι ή ως σαρκαστικός ντετέκτιβ - όταν μιλούσε δηλαδή. Μετά την προβολή του «Μπόνυ και Κλάιντ» (1967), έγινε "cult" μια ταινία που το «θύμιζε»: ήταν το "Gun Crazy" (1949) του Τζ. Χ. Λιούις, μια ταινία για τη βία χωρίς κίνητρο, αν υπάρχει τέτοια περίπτωση. Ανάμεσα στα θρίλερ "cult" συγκαταλέγονται οι ταινίες - εφιάλτες όπως «Η φυλακή της επαρχίας Τζάκσον» (Μ. Μίλερ, 1976), που είχαν γυριστεί με τον επιθετικό τρόπο της δεκαετίας του '70: γρήγορες κινήσεις της μηχανής, ευρυγώνιες λήψεις, πλονζέ, κοντρ-πλονζέ κ.τλ.

* Films noirs με εκρηκτικά κινηματογραφικά ονόματα, όπου, όπως στην «Καζαμπλάνκα» (Μ. Κέρτις, 1942), ο θεατής δεν δίνει δεκάρα για το «τι» διαδραματίζεται, αλλά όπου υπνωτίζεται από την ατμόσφαιρα.

* Ταινίες τρόμου που καλύπτουν ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, σαν αυτές που έκανε ο Β. Λιούτον.

- Λυκάνθρωποι («Ο Φρανκενστάιν συναντά το λυκάνθρωπο», «Ήμουν ένας έφηβος λυκάνθρωπος»).
- Δράκουλες («Ο βελούδινος δράκουλας», «Η μητέρα Ρίλε συναντά τον Δράκουλα»).
- Χειροποίητα τέρατα («Η δικέφαλη μεταμόσχευση», «Ο γιος του Φρανκενστάιν»).
- Ζόμπι, μούμιες, φαντάσματα («Περπάτησα μ' ένα ζόμπι», «Το αόρατο φάντασμα», «Η μούμια»).
- Πιθηκάνθρωποι («Επιστροφή του πιθηκάνθρωπου», «Ο άνθρωπος του Νεάντερνταλ»).
- Εξωγήινα τέρατα («Τα αστρο-ζόμπι», «Πλανήτης των βαμπίρ»).
- Άνθρωποι / ζώα («Οι άνθρωποι αλιγάτορες», «Η γυναίκα σφή

probably the worst movie of '58, started showing in loc cinemas with Mammie Van Doren as the loudest tout possible the role of a bleached aunt. In this group movies with naive ar clamourous messages were signs of the times: street movie teenage gang movies, motorcycles, sex (often tedious), dru (often soft) and rock'n'roll (often predictable) like the "Wi Angels" (R. Corman, 1966); during the 70's, cult movi became the typical of the post-hippie Zeitgeist products, lik "Death Ride / Race 2000" (Paul Bartel, 1975) or "The Roc Horror Picture Show" (Jim Sharman and Jim O' Brien, 197

Suspence and horro

* Thrillers with old - fashioned gags, memorabl cinematographic moments or totally absurb situations, usual with "cult" actors like Peter Lorre, E. von Stroheim (e.g. "Th Great Flamation", Anthony Mann, 1946) or Mickey Roone Lots of "misunderstood" movies, that had nothing to brag abo in their time, but have later acquired some of the glamour of th actors that gained stardom in the meantime - like the fir movies of the Hopalong Cassidy Company / Enterprises, wher Robert Mitchum appeared as the sleepy and cheek moonshiner or the sarcastic when not mute detective. After th screening of "Bonnie and Clyde" (1967), a movie that ha preceded it became "cult": it was J. H. Lewis's "Gun Crazy (1949), a picture about violence without motive, if there is suc a case. Among "cult" thrillers are nightmare movies lik "Jackson County Jail" (M. Miller, 1976), that were filmed in th aggressive way of the '70s: quick camera movements, wide angle shots, plongees, contre-plongees et

* Films noirs with explosive names where, as in "Casablanca (M. Curtis, 1942,) the spectatorship doesn't give a damn abo who Bergman is in love with, but are mesmerized by the exoti and not-so-exotic ambienc

* Horror films that cover a wide range or plots and creature like those made by V. Lewto

- Werewolves ("Frankenstein Meets Werewolf", "I Was Teenage Werewolf"
- Draculas ("The Velvet Dracula", "Mother Riley Meet Dracula"
- Hand-made monsters ("The Two-headed Transplant", "Th Son of Frankenstein"
- Zombies, mummies, spooks ("I Walked with a Zombie", "Th Invisible Ghost", "The Mummy"
- Apemen ("Return of the Apeman", "The Neanderthal Man"
- Alien monsters ("The Star-zombies", "Planet of the Vampires"
- Animal - people ("The Alligator People", "The Wasp Woman "The Night of the Cobra-Woman"
- Psychopaths ("The Pycho-killer with the Chainsaw", "Th Revenge of the Invisible Man"

Horror movies become "cult" easier than any other genre. The fact is due to the outcry of the bulk of the critics who despise, not unconditionally, all versions of gore, from splatters t screamers - being right, for a change. Horror movies are boun to cult-dom on behalf of the continuity of the genre: the heroe themselves scarred by time show up again and again, alma

κα», «Η νύχτα της γυναίκας - κόμπρας»).
- Ψυχοπαθείς («Ο σχιζοφρενής δολοφόνος με το πριόνι», «Η εκδίκηση του αόρατου ανθρώπου»).
Οι ταινίες τρόμου γίνονται "cult" με μεγαλύτερη ευκολία από οποιοδήποτε άλλο είδος. Γι' αυτό ευθύνεται η κατακραυγή μιας μεγάλης μερίδας των κριτικών, που περιφρονούν, υπό όρους, όλες τις αποχρώσεις του αίματος, από τα splatters ως τις ταινίες - ουρλιαχτά (screamers) - κάνοντας πολύ καλά. Ακόμα, συντελεί η συνέχεια που χαρακτηρίζει το είδος: οι ίδιοι ήρωες σημαδεμένοι από τους καιρούς εμφανίζονται ξανά και ξανά. Το ριμέικ είναι μια σταθερή εκδοχή της ταινίας "cult". Μόνο που "cult" γίνεται το αρχέτυπο, αφού το ευρύ κοινό αποδεχτεί το ριμέικ. Τέλος, οι ταινίες τρόμου έχουν 2ο, 3ο, 4ο, ..., 13ο μέρος ή απλώς μια δεύτερη πτυχή: Η ταινία «Τρώω το δέρμα σου» του Ντελ Τένεϊ (1971) παίζεται στα ντράιβ -ιν μαζί με την ταινία «Πίνω το αίμα σου» του Τζέρρυ Γκρος (1977).

Επιστημονική φαντασία

*Ταινίες επιστημονικής φαντασίας που προκαλούν συγκινήσεις εξαιτίας των ειδικών εφέ, της αναπάντεχης βίας και του ερωτισμού, που αποτελεί το κατ' εξοχήν τυπικό χαρακτηριστικό των "cult".
- Τεράστια αντικείμενα (όπως μια σύριγγα μήκους 3 μ. στην ταινία «Ο εκπληκτικά κολοσσιαίος άνθρωπος»).
- Μικροσκοπικά αντικείμενα και άνθρωποι (όπως «Ο άνθρωπος που ζάρωνε»).
- Απειλές από το Διάστημα (όπως «Αυτό - Ο τρόμος πέρα από το Διάστημα»).
- Μελλοντολογικές υποθέσεις (όπως «Η βασίλισσα του Διαστήματος» με τη Ζαζά Γκαμπόρ ως βασίλισσα να αναστενάζει: «Οι γυναίκες δεν μπορούν να ζήσουν χωρίς άντρες».
- Καταστροφές που οφείλονται σε φοβερά τέρατα (όπως το «Ρεπτίλικους» και ο «Γκοτζίλα»).
- Μυστήρια (όπως το «Πλάσμα»).
- Ψυχικές αλλοιώσεις (όπως στην ταινία «Γαλάζια λιακάδα»,όπου πρώην μεσοαστοί χίπις μεταμορφώνονται σε φαλακρούς μανιακούς εξαιτίας της κακής ποιότητας του LSD).
* Επικές ταινίες και δράματα εποχής, κυρίως εξωτικά - τα αντίστοιχα του Μπάσμπυ Μπέρκλεϊ στον ψευτο-ιστορικό κινηματογράφο. "Cult" έγιναν κατά καιρούς μυθιστορηματικοποιημένες βιογραφίες με σεξ και βία, όπως: «Οι νύχτες της Λουκρητίας Βοργίας» και ο «Καλιγούλας», καθώς και η σειρά με τους Μασίστες.
Τέλος, κανένα είδος δεν λείπει ολοκληρωτικά: μερικά γουέστερν, μερικά χολλυγουντιανά μιούζικαλ, μερικές ταινίες για «ειδικά» ενδιαφέροντα (σαν τις ταινίες με κούρσες αυτοκινήτων), μερικές κωμωδίες όπως το «Hellzapoppin!») ή τα οχήματα της Μαίη Γουέστ. Όλα τείνουν να γίνουν αντικείμενα λατρείας: αρκεί, όταν αποτύχουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, να βρεθεί ο σωτήριος μηχανισμός για να τα διοχετεύσει στο χώρο του παράξενου και του διφορούμενου. Πρόσφατο χτυπητό παράδειγμα η ταινία «Οι σκληροί δεν χορεύουν». Αν και αρχικά η ταινία δίχασε το κοινό, ο Νόρμαν Μέιλερ δεν το' βαλε κάτω: η μαγεία που σκορπάει το όνομά του, έφερε την ταινία του στην πρώτη γραμμή των "cult" .

Σώτη Τριανταφύλλου

t indestructible, almost unavoidable. The remake is a solid whim of the "cult" movie. But real "cult" remains the archetype, after the wider public has accepted the remake. In the end, horror movies have a 2nd, 3rd, 4th, ..., 13th sequel or merely another face: Dell Teney's "I Eat Your Skin" (1971) is shown at the drive - ins along with Jerry Gros' "I Drink Your Blood" (1977).

Science fiction

* Science fiction films that are sufficiently thrilling because of (very) special effects, unexpected violence and eroticism, particularly emblematic of cult movies.
- Huge objects (like a 3m. long syringe in "The Extraordinary Colossal Man").
- Tiny objects and people (like "The Incredibly Shrinking Man").
- Threat from outer Space (like "It - The Terror from Outer Space").
- Futuristic stories (like "The Queen of Outer Space" with Zsa Zsa Gabor sighing: "Women cannot live without men").
- Disesters caused by horrible monsters (like "Reptilicus" and "Godjilla").
- Mysteries (like "The Creature").
- Psychic alterations (like in the "Blue Sunshine", where former middle - class hippies turn into bald maniacs due to bad quality LSD).
* Epic films and historical dramas, mainly exotic - the counterparts of Busby Berkeley in the pseudo - historical cinema. At some point, certain fictionalized biographies with some sex and more violence became cult; like "The Nights of Lucretia Borghia" and "Caligula", as well as the series of macho men.
No genre is totally excluded from cult -dom: some westerns, some Hollywood musicals, some movies with "special" interests (road movies, racing cars), some slapstick comedies like "Hellzapoppin!", the Marx Brothers and Maye Wests' vehicles. All of them tend to be worshipped as well as dismissed: when they fail in one way or another, the rescue mechanism can channel them to the area of the strange and the ambiguous.
A recent example is Norman Mailer's "Tough Guys Don't Dance". Though it first divided the public, Norman Mailer didn't give up: the magic that his name gives out, brouht the film in the first line of "cult".

Soti Triantafillou

FLAMING CREATURES

USA, 1963

Παραγωγή - Σκηνοθεσία - Σενάριο - Φωτογραφία - Μοντάζ / Production - Direction - Screenplay - Cinematography - Editing: Jack Smith. **Ηθοποιοί / Cast:** Jack Smith, Mario, Beverly Grand, Maria Montez
16 mm, Ασπρόμαυρο / B&W, 45'

ΦΛΕΓΟΜΕΝΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑ. Οπτικώς, τα "Φλεγόμενα πλάσματα" ήταν κάτι ανάμεσα σε Γιόζεφ φον Στέρνμπεργκ στην πιο μελετημένα καλλιτεχνική του μορφή και έξαλλη home movie για μια τραβεστί μασκαράτα. Χρησιμοποιώντας αφειδώς παλιό, ασπρόμαυρο υλικό, που έδινε στις εικόνες έναν εντυπωσιακά αιθέριο χαρακτήρα, ο Σμιθ παρουσίασε μια διακεκομμένη σειρά από κάδρα τα οποία συνόδευε ένα ηχητικό μοντάζ από διάλογο με τη Μαρία Μοντέζ, μουσική της «χασιέντα» και ροκ 'ν' ρολ. Τα πλάσματά του, όπως τα έλεγε, περιελάμβαναν οδαλίσκες με ψευδο-αραβική εμφάνιση, φλογερές Ισπανίδες χορεύτριες, διασταυρώσεις ανάμεσα σε βαμπίρ και τη Μαίριλυν Μονρόε, καθώς και πολλά άλλα που δεν ήταν τόσο εύκολο να χαρακτηρισθούν (η Φράνσις Φρανσίν, μια τραβεστί του Κόνι Άιλαντ που είχε πάψει να δουλεύει, θα πρωταγωνιστούσε στην ταινία, αλλά εξαφανίστηκε πριν ολοκληρωθεί). Τα "Φλεγόμενα πλάσματα" έχουν διάρκεια σαράντα πέντε λεπτά και υποτίθεται ότι γυρίσθηκαν με το ποσόν των 300 δολαρίων. Ο Σμιθ έχει γράψει ότι η ταινία έγινε για να προβληθεί ειδικά στο Τσαρλς, όμως μέχρι να τελειώσει, το Τσαρλς δεν αποτελούσε πλέον έναν "αντεργκράουντ" χώρο.

FLAMING CREATURES. Visually, "Flaming Creatures" was a cross between Joseph von Sternberg at his most studiedly artistic and a delirious home movie of a transvestite masquarade. Using grossly outdated black - and - white film stock, which gave the images a striking ethereality, Smith presented a discontinuous series of tableaux accompanied by a sound montage of Maria Montez dialogue, "hacienda" music, and rock 'n'roll. His "creatures", as he called them, included mock-Arabian odalisques, sultry Spanish dancers, and vampirelike Marilyn Monroe clones, among many others not so easily classified (Francis Francine, a retired Coney Island transvestite, was intended as the film's star but disappeared midway through the production). "Flaming Creatures" ran for about forty-five minutes and is supposed to have been made for $300. Smith has written that the movie was made specifically to be screened at the Charles but, by the time he finished it, the Charles was no longer an underground showcase.

SCORPIO RISING

USA, 1963

Παραγωγή - Σκηνοθεσία - Σενάριο / Production - Direction - Screenplay: Kenneth Anger. **Ηθοποιοί / Cast:** Bruce Byron, Johnny Sapienza, Frank Carifi
16 mm, Χρώμα / Colour, 31'

Ο ΣΚΟΡΠΙΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ. Γράφει για την ταινία ο Τζόνας Μήκας στο «Κινηματογραφικό Ημερολόγιο»: Πρόκειται για την απεικόνιση του μοτοσικλετιστή - θανάτου. Μια έξοχη ταινία από έναν έξοχα παθιασμένο σκηνοθέτη. Τα δέματά της είναι οι μοτοσικλέτες, οι σκορπιοί, ο Μάρλον Μπράντο, ο θάνατος, τα φετίχ, η κτηνώδης δύναμη. Αργά, χωρίς να βιάζεται, χρησιμοποιώντας δηλητηριώδη και αισθησιακά χρώματα, ο Άνγκερ δείχνει, ή μάλλον αφήνει το θέμα του να αποκαλυφθεί κομμάτι με κομμάτι, κίνηση με κίνηση, λεπτομέρεια με λεπτομέρεια, ζώνες, κουμπιά, χρώμιο, στέρνα, πετάλια, δαχτυλίδια, μπότες, δερμάτινα σακάκια, τελετές και μυστήρια της νεολαίας της μοτοσικλέτας, του ατσαλιού και των διαστροφών του χρωμίου. Το κακό ελκύει. Το ίδιο και οι σκορπιοί. Η έλξη της δύναμης του φασισμού, των μυών, του χάλυβα και της ταχύτητας. Υπάρχει ακόμη ο κόσμος του πνεύματος, της αγάπης, των περίπλοκων συναισθημάτων, του διαλογισμού και των λουλουδιών. Ο Άνγκερ δεν ηθικολογεί, δεν υπερβάλλει, ούτε παίρνει θέση. Απλώς παρουσιάζει το θέμα, σαν ποιητής, σε βάθος και λεπτομερώς, έτσι ώστε να περιέχονται τα πάντα στην ταινία, με υπαινιγμούς και έμμεσες ιδέες, πολύ περισσότερα από αυτά που βλέπουμε την πρώτη ή και τη δεύτερη φορά. Ο Σκορπιός υψώνεται. Ο Σκορπιός θα υψώνεται πάντα, όσο υπάρχουν αστέρια στον ουρανό και άνθρωποι στη γη.

SCORPIO RISING. Jonas Mekas writes in his "Movie Journal": "Scorpio Rising" is about the motorcycle - riding death. It is a brilliant movie by a brilliantly obsessed film - maker. It is about motorcycles, scorpios, Brando, death, fetishes and brute force. Slowly, without hurrying, in poisonously sensuous colours, Anger shows, or more truly lets the subject reveal by itself, bit by bit, motion by motion, detail by detail, belts, knobs, chrome, chests, pedals, rings, boots, leather jackets, rituals and mysteries of the motorcycle youth, steel and chrome perversions. Evil attracts. Scorpios attract. The pull of fascist strength, muscle and steel and speed. There is also the world of things of spirit, of love, of subtle emotions, of meditation, of flowers. Anger does not moralize or stress or take stands: He only presents the theme, as a poet, fully and roundly, so that everything is in his movie, hinted, suggested, much more than what we see in it after the first or the second viewing. Scorpio rises. Scorpio will always rise as long as there are stars in heaven and man on earth.

LONESOME COWBOYS

USA, 1969

Σκηνοθεσία - Σενάριο - Φωτογραφία / Direction - Screenplay - Cinematography: Andy Warholl **Παραγωγή / Production:** Paul Morrissey, Andy Warholl. **Ηθοποιοί / Cast:** Viva, Taylor Mead, Joe Dalessandro, Louis Waldon, Eric Emerson
16mm, Χρώμα / Colour, 109'

ΜΟΝΑΧΙΚΟΙ ΚΑΟΥΜΠΟΪΣ. Γράφει ο Τζόνας Μήκας στ "Κινηματογραφικό Ημερολόγιο" τον Αύγουστο του '69, με την ευκαιρί των "Μοναχικών καουμπόις": Οι ταινίες του Γουόρχολ ποτέ δεν παίρνου το σεξ πολύ σοβαρά και γι' αυτό διατηρούν τον κοινωνικά αποδεκτ χαρακτήρα τους. Στο "Μοναχικοί καουμπόις" πολύ χιούμορ έχει χαθεί κα μαζί του και η ταινία. Οι ηθοποιοί δεν διαθέτουν την αίσθηση τα χιούμορ, κι αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα με τους ηθοποιούς - και μ το θέατρο εν γένει. Εκτός από τον Ταίηλορ Μηντ, που ακόμη και στ "Μοναχικοί καουμπόις" διατήρησε την αίσθηση του χιούμορ του, κα αποτελεί ένα αντιστάθμισμα. Και, βεβαίως, η Βίβα η οποία διαθέτει μι ακατάλυτη αίσθηση του χιούμορ και μοιάζει με πηγή ζωής.

LONESOME COWBOYS. Jonas Mekas wrote in Movie Journal Warhol movies never take sex too seriously, that's why they retain socio redeeming qualities. In "Lonesome Cowboys" much humor in gone, and the movie went down too. The actor types have no sense of humor, that's what so bad about actor types (and theatre in general). Except Taylor Mead, who even in "Lonesome Cowboys" retained his sense of humor and was redeeming. And, of course, Viva, whose sense of humor is indestructible, she is like a rock of life.

FEMALE TROUBLE

USA, 1974

Παραγωγή - Σκηνοθεσία - Σενάριο - Φωτογραφία / Production - Direction - Screenplay - Cinematography: John Waters **Μοντάζ / Editing:** Charles Roggero. **Ηθοποιοί / Cast:** Divine, David Lochary, Mary Vivian Pearce, Mink Stole, Edith Massey, Cookie Mueller, Susan Wals, Michael Potter.
35 mm, Χρώμα / Colour, 95'

ΘΗΛΥΚΟΙ ΜΠΕΛΑΔΕΣ. Ο Τζων Γουώτερς ξύνει τον πάτο του σκευ δοτενεκέ τόσο άτεχνα όσο και στο «Πινκ Φλαμίνγκος». Για άλλη μια φορ πρωταγωνιστεί ο δαυμαστός, γιγάντιος Ντιβάιν. Οι Θηλυκοί μπελάδε καταγράφουν την υπέροχη ζωή της Ντον Ντέιβενπορτ, από τη στιγμή πο λιώνει τη μαμά της κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο - επειδή ο Άγιο

Βασίλης δεν της χάρισε τα βραδινά παπούτσια χορού που λαχταρούσε - μέχρι το συγκλονιστικό τέλος της στην ηλεκτρική καρέκλα. Οι κοινώς αποδεκτές απόψεις περί ομορφιάς καταρρίπτονται κατά τρόπο εντυπωσιακό, καθώς η έξοχη Ντιβάιν γλιστρά από τον ένα ρόλο στον άλλο - σαν τρυφερή μητέρα, ληστής του δρόμου με μαχαίρι, μοντέλο και μανιακός δολοφόνος - χωρίς να παραλείψει να υποδυθεί τον ίδιο της το διαφθορέα. Η ταινία είναι διάστικτη από στιγμιότυπα που προκαλούν γέλιο - γέλιο που μοιάζει με σοβαρή κρίση σπυριών.

FEMALE TROUBLE. Waters scrapes the bottom of the flash. Trash barrel as artlessly as he did in "Pink Flamingos". Again starring the wonder wobble Divine, "Female Trouble" documents the winsome life of one Dawn Davenport, from the moment she smashes Mum under the Christmas tree (having failed to receive her coveted cha-cha heels from Santa) to her shocking end in the electric chair. In between, accepted notions of beauty get flipped over on their bum as the sublime Divine sails through her various guises (loving mother, mugger, model and mass murderer), taking time out to double as her own deflowerer. Hilarious moments pockmark the movie like a bad case of acne.

ROCKY HORROR PICTURE SHOW

Great Britain, 1975

Σκηνοθεσία / Director : Jim Sharman. **Σενάριο/Screenplay:** Jim Sharman & Richard O' Brien. **Φωτογραφία / Cinematography:** Peter Suschitzky. **Μοντάζ / Editing:** Graeme Clifford. **Μουσική / Music:** Richard O' Brien. **Παραγωγή / Production:** Lou Adler & Michael White, **Ηθοποιοί / Cast:** Tim Curry, Susan Sarandon, Barry Bostwick, Richard O' Brien, Meatloaf
35 mm, Χρώμα / Colour, 101'

ΡΟΚΥ ΧΟΡΟΡ ΣΟΟΥ. Όταν το αυτοκίνητο των νιόπαντρων μικροαστών Μπραντ και Τζάνετ παθαίνει βλάβη κατά τη διάρκεια μιας καταιγίδας, αναζητούν καταφύγιο στην έπαυλη του Δρ. Φράνκ Ν. Φούρτερ, που αποκαλεί τον εαυτό του «γλυκιά τραβεστί από την αμφισεξουαλική Τρανσυλβανία». Τότε προκύπτουν διαδοχικές αποπλανήσεις και μουσικά νούμερα. Αυτή η συναρπαστική ροκ' ν' ρολ παρωδία των ταινιών τρόμου ξεκίνησε ως ένα είδος εκστρατείας υπέρ της ομοφυλοφιλίας και έφθασε να αποτελεί κάτι σαν τελετή μύησης εφήβων με πρόωρη ανάπτυξη. Διανύοντας ήδη τη δεύτερη δεκαετία του και χωρίς να έχει χάσει τίποτα από τη γοητεία του, το 'Rocky Horror" έχει γίνει η απάντηση της «αντι-κουλτούρας» στα μιούζικαλ τύπου "The Fantasticks" κι αποτελεί κλασική επιλογή για τις μεταμεσονύκτιες προβολές. Αν ισχυριζαθεί κανείς ότι κάθε προβολή συνοδεύεται από «συμμετοχή του κοινού», πρόκειται για το πιο σεμνό σχόλιο όλων των εποχών. Στην ταινία ακούγονται τραγούδια του Ρίτσαρντ Ο' Μπράιεν, όπως τα "Science - Fiction Double Feature", "Sweet Transvestite", "Toucha Toucha Touch Me" και "The Time Wrap".

ROCKY HORROR PICTURE SHOW. When their car breaks down in a rainstorm, newlyweds Brad and Janet seek shelter in the mansion of Dr. Frank N. Furteer, self-described "Swett transvestite from Transylvania". Numerous seductions and musical numbers ensue. This engaging rock and roll send-up of horror films began as a camp for homosexuals, but by now it has become something of a rite-of-passage for precocious teenyboppers. Already in its second decade, and with no signs of losing steam, "Rocky Horror" has turned into the "counter culture's" answer to "The Fantasticks" - every week end 200 U.S. theatres show it at midnight screenings. To say that the showings are accompanied by "audience participation" would be the understatement of all time.

ERASERHEAD

USA, 1976

Σκηνοθεσία / Σενάριο - Μοντάζ / Director/Screenplay - Editing: David Lynch, **Φωτογραφία / Cinematography:** Frederick Elmes, Herbert Cardwell, **Παραγωγή / Production:** David Lynch / The American Film Institute Center for Advanced Film Studies, **Ηθοποιοί / Cast:** John Nance, Charlotte Stewart, Allen Joseph, Jeanne Bates, Judith Anna Roberts.
35 mm, Ασπρόμαυρη / B&W, 89'

ERASERHEAD. Η εκπληκτική πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Λιντς είναι μοναδική στο είδος της. Η υπόθεση δεν είναι ιδιαίτερα περίπλοκη. Ο Χένρυ, που ζει σε μιαν άθλια βιομηχανική πόλη γεμάτη αιθαλομίχλη, ατμό και σκιές, αναγκάζεται να παντρευτεί τη φίλη του όταν εκείνη μένει έγκυος και ξαφνικά βρίσκει τον εαυτό του πατέρα ενός παμφάγου, μη ανθρώπινου τέρατος. Όμως, σχεδόν σαν σουρεαλιστική ταινία το "Eraserhead" έχει τη δική του αλλόκοτη λογική, καθώς συνδυάζει τη μαύρη κωμωδία - όσον αφορά τις πυρηνικές οικογένειες και την αστική ζωή - με τα κλισέ των ταινιών τρόμου και την εικονοπλασία της επιστημονικής φαντασίας. Αποτελεί στην καλύτερη περίπτωση έναν ζοφερό εφιάλτη πάνω στη σεξουαλικότητα, τα παιδιά και την αφοσίωση μέσα στα πλαίσια μιας σχέσης και ξαφνιάζει με την εξπρεσιονιστική της φωτογραφία και σκηνογραφία, την εκπληκτική, ανησυχητική μουσική μπάντα και την ευφάνταστη αφήγηση. Μόνο η σκηνή που έδωσε στην ταινία τον τίτλο της - ένα όνειρο μέσα στο όνειρο με το κεφάλι του Χένρυ να κόβεται και να μεταμορφώνεται σε γόμα μολυβιού - δεν λειτουργεί σωστά κι αυτό αποτελεί μια μικρή επιφύλαξη για μια τόσο πρωτοποριακή ταινία.

ERASERHEAD. Lynch's remarkable first feature is a true original. There is little in the way of a coherent story: nervy Henry, living in a sordid industrial city of smoke, steam and shadows, is forced to mary his girlfriend when she pronounces herself pregnant, and finds himself the father of an all-devouring, inhuman monster. But, almost like a surrealist movie, it has its own weird logic, mixing black comedy (concerning nuclear families and urban life), horror and sci-conventions, and pure fantasy. Best seen as a dark nightmare about sexuality, parenthood and commitment in relationships, it astounds through its expressionist sets, the startling, sinister soundtrack, and relentlessly imaginative fluency. Only the sequence that gives the film its name - a dream within the dream about Henry's head being lopped off and turned into a pencil-eraser - fails to work, and that's a small reservation for a film with so many cinematic coups.

TALES FROM THE GIMLI HOSPITAL

Canada, 1988

Σκηνοθεσία - Σενάριο - Φωτογραφία - Μοντάζ /Direction - Screenplay - Cinematography - Editing: Guy Maddin, **Καλλ. Διεύθυνση / Art Director:** Jeff Solylo, **Ηθοποιοί / Cast:** Kyle McCulloch, Michael Gottli, Angela Heck, Margaret - Ann MacLeod, Heather Neale, **Παραγωγή / Production:** Winnipeg Film Group, Canada - Manitoba Cultural Industries.
Ασπρόμαυρο / B&W, 72'

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΓΚΙΜΛΙ. Η πλοκή εκτυλίσσεται κατά τη διάρκεια μιας επιδημίας ευλογιάς στο Γκίμλι της Μανιτόμπα στις αρχές του αιώνα. Οι «Ιστορίες από το νοσοκομείο Γκίμλι» είναι μια ονειρική ταινία, που παρουσιάζει τον ανταγωνισμό και το φθόνο ανάμεσα σε δύο άνδρες που μοιράζονται ένα δωμάτιο νοσοκομείου. Ο Έιναρ, ένας μοναχικός ψαράς, προσβάλλεται από την τρομερή ασθένεια και καταλήγει στο γεμάτο ασθενείς και βρώμικο νοσοκομείο Γκίμλι, όπου συναντά τον Γκάναρ: οι δυο τους δεν αργούν να γίνουν φίλοι. Όμως, ο Έιναρ ζηλεύει το ταλέντο του Γκάναρ να ερωτοτροπεί με τις όμορφες νοσοκόμες. Ο Γκάναρ το καταφέρνει με τη γοητεία του και μιαν απαράμιλλη ικανότητα να διηγείται ιστορίες. Τελικά, όταν αποκαλύπτουν ο ένας στον άλλον τα πιο κρυφά τους μυστικά, οι δυο άντρες γίνονται εχθροί και παγιδεύονται σ' ένα μοιραίο αγώνα υπεράσπισης της τιμής τους.

TALES FROM THE GIMLI HOSPITAL. Set during a smallpox epidemic in Gimli, Manitoba, near the turn of the century, "Tales From The Gimli Hospital" is a dream - like film which explores the madness and jealousy instilled in two men who share a hospital room together. Einar, a lonely fisherman, is stricken with the dreaded pestilence and finds himself in the crowded and filthy Gimli Hospital, where he meets Gunnar and the two of them become friends. Einar, however, turns jealous over Gunnar's ability to woo the beautiful nurses. Gunnar mesmerizes them with his unrivalled ability to tell stories. Eventually, when the two men reveal to each other their darkest secrets, they become bitter enemies.

Ζυλ Ντασσέν

Ο Μάρτιν Σκορσέζε για τον

Η σταδιοδρομία του Ζυλ Ντασσέν υπήρξε, θα 'λεγα, εκπληκτική. Ένας πραγματικά διεθνής σκηνοθέτης, που οδηγήθηκε στην εξορία από το «κυνήγι των μαγισσών» της Επιτροπής Αντιαμερικανικών Ενεργειών, γύρω στις αρχές της δεκαετίας του '50, και κατόρθωσε να κάνει κινηματογράφο στην Αγγλία, τη Γαλλία, την Ιταλία και την Ελλάδα, με φιλμ που μεταξύ τους δεν έχουν τίποτα κοινό, όπως για παράδειγμα το «Η νύχτα και η πόλη» με το «Ποτέ την Κυριακή». Ο Ντασσέν κατόρθωσε να συνδυάσει την παραδοσιακή αφηγηματικότητα του κινηματογράφου του Χόλλυγουντ με το οπτικό στιλ του ευρωπαϊκού κινηματογράφου.

Προσωπικά, θαυμάζω τα φιλμ-νουάρ που γύρισε στα τέλη της δεκαετίας του '40: «Ο δήμιος των κολασμένων», «Η γυμνή πόλη» και οι «Άνθρωποι του αίματος». Τα μοτίβα του - η απόγνωση και η διαφθορά της μεταπολεμικής κοινωνίας, οι ψυχολογικές μεταπτώσεις των χαρακτήρων του, η οργή και η βαρβαρότητα ενός εχθρικού περιβάλλοντος - εντάσσουν αυτές τις ταινίες, υπό μυθική κλίμακα, στη μάχη του Καλού με το Κακό. Το ντοκιμαντερίστικο ύφος του, η χρήση φυσικών χώρων και η εμμονή του στα αστικά τοπία, άσκησαν πολύ μεγάλη επιρροή σ' έναν σημαντικό αριθμό κινηματογραφικών δημιουργών.

Όμως, το φιλμ του που επηρέασε εμένα περισσότερο από κάθε άλλο, ήταν το «Η νύχτα και η πόλη», ιδίως σε ό,τι αφορά το φόντο των «Κακόφημων δρόμων». Ο Ρίτσαρντ Ουίντμαρκ υποδύεται έναν κατατρεγμένο, ένα φουκαρά μικροαπατεώνα που τρέχει όλη νύχτα, που τρέχει μεσ' στους σκοτεινούς, επικίνδυνους δρόμους, πανικοβλημένος, απελπισμένος - όπως ο Τσάρλυ στους «Κακόφημους δρόμους». Και οδηγείται στην καταστροφή, όπως ο Τσάρλυ: με το σημάδι της καταδίκης χαραγμένο στο πρόσωπό του. Οι δύο πανίσχυρες δυνάμεις με τις οποίες πρέπει να τα βγάλει πέρα, καταλήγουν αναπόφευκτα να τον συντρίψουν.

Ένα άλλο από τα αγαπημένα μου φιλμ του Ντασσέν είναι το «Ριφιφί». Μέσα στην παράδοση του γαλλικού policier μυθιστορήματος, ο Ντασσέν δημιουργεί κάτι σαν αρχέτυπο για ένα ολόκληρο κινηματογραφικό είδος. Ο τρόπος που χρησιμοποίησε ένα μουσικό λάιτ - μοτίβ για να δημιουργήσει ύφος και ατμόσφαιρα, ήταν επαναστατικός. Η σεκάνς της ληστείας - εντελώς βουβή, εκτός από κάποιους σποραδικούς φυσικούς ήχους - είναι πλέον μια από τις κλασικές του σασπένς.

Εξακολουθώ να βλέπω ταινίες του Ζυλ Ντασσέν. Τις θεωρώ πηγή έμπνευσης, καθώς και απόλαυσης κι όποτε βρίσκω ευκαιρία, κάνω ό,τι μπορώ για να τις επισημάνω σε νεότερους θιασώτες και δημιουργούς του κινηματογράφου.

7 Οκτωβρίου 1993

Martin Scorsese on Jules Dassin

Jules Dassin's career has been quite remarkable. A truly international director, forced into exile by the witchhunt of the House Un-American Activities Committee in the early 50's, he was able to make films in England, France, Italy and Greece as different as "Night and the City" and "Never on Sunday".

Dassin was able to combine the traditional narrative of Hollywood cinema with the visual style of European cinema.

I particularly admire his film-noirs of the late 40's, "Brute Force", "The Naked City" and "Thieves' Highway". His themes of despair and corruption in postwar society, the displacement of his characters, the anger and brutality of a hostile environment, place these films on a mythic scale in the struggle of good versus evil. His documentary style, his use of real locations, his fascination with urban landscapes, were a major influence on a number of filmmakers.

But the film he made that has influenced me the most has been "Night and the City" especially in terms of the background for "Mean Streets". Richard Widmark is a character obsessed, a hustler, runnig all night, running through the dark dangerous streets, panicked, desperate - like Charlie in "Mean Streets". And he winds up ruined, like Charlie - doom written on his face. The two powerful forces he must deal with inevitably culminate in his destruction.

Another of my favorite Dassin films is "Rififi". In the tradition of the French policier novel, Dassin creates a sort of prototype for an entire film genre. His use of a recurring musical theme to create mood and atmosphere was a breakthrough. The burglary sequence - completely silent except for a few spare natural sounds- is a classic of suspense.

I continue to view Jules Dassin's films. I find them to be a source of inspiration as well as enjoyment, and whenever I can I try to make younger generations of film lovers and filmmakers aware of them.

7 October 1993

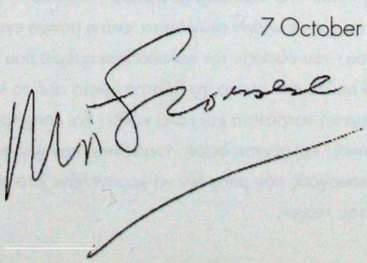

Ντασσέν

Ταξίδια Σε Γυμνές Πόλεις

Ζυλ

Αν υπάρχει κάποιος ρεαλιστής ποιητής που βλέπει τον κόσμο μέσα από μια αιχμηρή κάμερα και παρ' όλα αυτά ξεχειλίζει από συνα σθήματα, τότε αυτός είναι ο Ζυλ Ντασσέν σημείωναν στην μονογραφία τους οι Γάλλοι κριτικοί Siclier και Levy για τον Αμερικανο βραίο σκηνοθέτη - πολίτη του κόσμου Ζυλ Ντασσέν, που περιπλανήθηκε όσο λίγοι στον κόσμο του σελιλόιντ: Χόλλυγουντ - Παρι - Ρώμη - Αθήνα, σε μία διαδρομή σπαρμένη από διωγμούς και κατακρεουργημένες ταινίες. Γεννημένος το 1911 στο Κονέκτικατ από γονε Ρωσοεβραίους εμιγκρέδες, ο Ζυλ Ντασσέν άρχισε να ενδιαφέρεται για τον κόσμο του θεάτρου από πολύ μικρός. Εκείνη την εποχή ως τ τσιρικάς έπαιζε ξύλο στους δρόμους του Χάρλεμ μαζί με άλλους σπόρους, ενώ το βράδυ κρυβόταν μέσα στα θέατρα για να ανακαλύψ με τρόμο ότι οι θεατρώνες δεν είχαν και σε μεγάλη υπόληψη τους πιτσιρικάδες.

Μετά από μία δίχρονη παραμονή στην Ευρώπη, στην οποία περιπλανήθηκε ως σπουδαστής της δραματικής τέχνης, κάνοντας παράλλη και διάφορες δουλειές του ποδαριού, ο Ντασσέν βρέθηκε - με την επιστροφή του στην Αμερική - στο σανίδι του θεάτρου ως ηθοποιός κ σκηνοθέτης, ενώ παράλληλα δούλεψε και ως συγγραφέας θεατρικών προσαρμογών - από το κλασικό ρεπερτόριο - για ραδιοφωνικ shows.

Όταν ο παραγωγός Μάρτιν Γκάμπελ άκουσε τη ραδιοφωνική εκδοχή του Ντασσέν για το «Παλτό» του Γκόγκολ, εντυπωσιάστηκε από τ ικανότητές του και τον κάλεσε στο Μπρόντγουαιη για να σκηνοθετήσει την παράσταση "The Medicine Show". Στο Μπρόντγουαιη ο Ντα σέν τράβηξε την προσοχή των ανδρώπων της RKO και σύντομα μετακόμισε στο Χόλλυγουντ. Δούλεψε γύρω στους έξι μήνες ως «μαθητε όμενος» στις ταινίες του Χίτσκοκ και του Γκάρσον Κάνιν.

Το 1940 βρέθηκε στα στούντιο της MGM και ξεκίνησε τη σκηνοθετική του καριέρα με το εικοσάλεπτο φιλμάκι "The Tell - Tale Heart", βα σισμένο στην ομώνυμη ιστορία του Έντγκαρ Άλλαν Πόε.

Τρεις μήνες πέρασαν και η ταινία δεν είχε προβληθεί πουθενά, μέχρι τη στιγμή που ένας κινηματογράφος που γειτόνευε με τη MGM, έχ σε μία κόπια με τα επίκαιρα της εποχής εκείνης και χρησιμοποίησε το "Tell - Tale Heart" ως λύση εκτάκτου ανάγκης. Η προβολή είχε μεγ λη επιτυχία και το "Tell - Tale Heart" κέρδισε την αγάπη του κοινού μαζί με μία σειρά βραβείων.

Μετά από αυτή την επιτυχία η «προαγωγή» του Ντασσέν θεωρήθηκε αυτονόητη για τη MGM και αμέσως μπήκε στα γρανάζια της παραγ γής, σκηνοθετώντας ταινίες πολέμου σαν το "Nazi Agent" με τον εξαίρετο ηθοποιό Κόνραντ Βάιντ, το "Reunion In France" με την Τζόα Κρώφορντ και τον Τζων Γουέην και το "Canterville Ghost", την ιστορία του Όσκαρ Ουάιλντ, με τον απολαυστικό Τσαρλς Λώτον. Το 194 μετά από επτά ταινίες στη MGM και αφού για έξι χρόνια ταλαιπωρήθηκε από τον βάναυσο χαρακτήρα του ίδιου του Μάγιερ, του «κολο σού» της εταιρείας, ο Ντασσέν έφυγε καταπικραμένος από τα στούντιο, για να βρεθεί στην Universal, στενός συνεργάτης του ανήσυχ παραγωγού της εποχής, Μαρκ Χέλινγκερ. Το «Brute Force» («Ο δήμιος των κολασμένων») του 1947 με τον Μπαρτ Λάνκαστερ (παρά τ επιμονή του Χέλινγκερ για κάποιες παιδαριώδεις επεμβάσεις στο σενάριο) άνοιξε το δρόμο για μία νέα αίσθηση κοινωνικού ρεαλισμ στον αμερικάνικο κινηματογράφο.

Όταν την επόμενη χρονιά ο Ντασσέν έβγαλε την κάμερα έξω από τα στούντιο και την τοποθέτησε στους δρόμους της Νέας Υόρκης για τ γυρίσματα του "Naked City" («Η γυμνή πόλη» - 1948), όλοι άρχισαν να μιλούν για μια «νέα» κινηματογραφική γλώσσα που - επηρεασμέ από τον ιταλικό νεορεαλισμό - τοποθετείται άμεσα πάνω στα κοινωνικοπολιτικά προβλήματα που μάστιζαν τη μετα - πολεμική Αμερικ Παρ' όλα αυτά και επειδή η ψύχωση του Μακαρθισμού είχε ήδη αρχίσει, το "Naked City" κατακρεουργήθηκε πάνω στο τραπέζι του μ ντάζ, και τη νύχτα της πρεμιέρας του στη Νέα Υόρκη, ο Ντασσέν βλέποντας ότι το Χόλλυγουντ για άλλη μία φορά αφαίρεσε την «ψυχή κ τις προθέσεις» του σκηνοθέτη, αποχωρεί με κλάματα από την αίθουσα.

Θύμα του Μακαρθισμού, ο Ντασσέν θεωρήθηκε «καμένο χαρτί» για το Χόλλυγουντ και έφυγε κυνηγημένος στην Ευρώπη.

Ωστόσο, χάρη στον Ζανούκ της Φοξ που του είχε δώσει την ευκαιρία να συνδυάσει λυρισμό και ντοκουμέντο στο "Thieves' Highwa (1948) γυρίζει στο Λονδίνο το "Night And The City" («Η νύχτα και η πόλη», 1950), μια σκοτεινή ιστορία φορτωμένη από τις σκιές, τις ψε δαισθήσεις και την απόγνωση ενός μικροαπατεώνα που περιφέρει το σαρκίο του στους ενοχικούς δρόμους του Σόχο. Μία ταινία που θε ρήθηκε ένα από τα αρτιότερα δείγματα του film noir και επηρέασε πολλούς μετέπειτα δημιουργούς όπως τον Μάρτιν Σκορσέζε.

Το 1954 ο Ντασσέν βρίσκεται στν Γαλλία και μέσα σε έξι μέρες γράφει το σενάριο για το "Rififi" που του χάρισε το βραβείο σκηνοθ σίας στο φεστιβάλ των Καννών του 1955 και τον οδήγησε στη διεθνή αναγνώριση. Εκείνη τη χρονιά στις Κάννες ο Ντασσέν γνωρίζει τ Μελίνα και έκτοτε έμειναν μαζί, και μπροστά και πίσω από την κάμερα. Ταινίες όπως «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται», «Ποτέ την Κυριακή «Φαίδρα», «Στις 10.30 ένα καλοκαιρινό βράδυ», «ΤοπΚαπί», «Υπόσχεση την αυγή», «Δοκιμή», «Κραυγή γυναικών», οδήγησαν το ζεύγος Μ λίνα - Ντασσέν σε μία σελιλόιντ αιωνιότητα, ενώ η μόνιμη εγκατάσταση του Ντασσέν στην Ελλάδα το 1974 - και η εναπόθεση της μοίρ του στα χέρια του - του έδωσαν την πολυπόθητη ηρεμία που ζητούσε και το «σπίτι» που έψαχνε από χρόνια. Από το 1975 ο Ντασσέν έχ επιστρέψει στον πρώτο του έρωτα, το θέατρο - μετά από το κινηματογραφικό «λάθος» "Circle Of Two" του 1980, του οποίου δεν αναγν ρίζει την καλλιτεχνική πατρότητα και καλά κάνει - και προς το παρόν έχει γυρίσει τις πλάτες του στην κάμερα. Με την ηρεμία ενός Μεδίκ και την αφοπλιστική - και γενναιόδωρη - σεμνότητα που χαρακτηρίζει μόνο τους κυνηγημένους, ο Ζυλ Ντασσέν σήμερα είναι ένας από τους ελάχιστους δημιουργούς που μπορούν να χαμογελάνε στα φαντάσματα του παρελθόντος, χωρίς να τρέφονται μεμψιμοιρώντας από τους τραυματισμούς του «τότε».

Αθηνά Σωτηροπούλ

Journey to Naked Cities

Jules Dassin

If there is a realist poet who sees the world through a pointed camera and nevertheless is overflowing with emotions, then his name is Jules Dassin remarked in their thesis the French film critics Siclier and Levy, referring to the American - jewish director - citizen of the world - who wandered through the celluloid world as very few others did. Hollywood - Paris - Rome - Athens in a journey littered with "butchered" films and persecution.

Born in Connecticut in 1911 to Russian jewish immigrant parents, Jules Dassin started being interested in the world of theatre from a very young age; at the time as a youngster he used to tight in the streets of Harlem, while at nights he would hide in the theatre only to realize in terror that the theatre owners didn't feel any paticular respect for young people.

After spending a couple of years in Europe, studying drama and working part-time, Dassin found himself - with his return in America - on the theatre stage as an actor and director, while doing adaptations of theatrical plays - from the classical repertoire - for the radio.

When producer Martin Gambell listened to Dassin's radio version of Gogol's "Overcoat", he was so impressed by his talent that invited him in Broadway in order to direct "The Medicine Show". In Broadway, Dassin draw the attention of people from RKO, and soon moved to Hollywood. He worked for about six months as an apprentice in films by Hitchcock and Garson Cannin.

In 1940 he found himself in the studios of MGM and inaugurated his career as a film director with the film "The Tell - Tale Heart" (duration 20 min), based on the eponymous story by Edgar Allan Poe.

Three months had eloped and the film had not been shown anywhere until the time when a movie theater, adjacent to MGM, lost the copy of he news - reel and used "Tell - Tale Heart" as a last - minute solution.

The screening was a big success and "Tell - Tale Heart" won the public's love that led to a series of awards.

This success resulted in the "promotion" of Dassin and he soon joined M.G.M.'s "production line", directing films like "Nazi Agent", with the excellent actor Conrad Veid, "Reunion In France" with Joan Crawford and John Wayne and "Canterville Ghost", Oscar Wilde's life - story with the astonishing Charles Lawghton. In 1947, after 7 films for MGM and after having suffered from Mayer's vulgarity, the company's "colossus", Dassin left the studios badly disappointed, only to end up in "Universal" as a close collaborator of Marc Helinger, the "restless" producer of the times. "Brute Force" (1947) with Burt Lancaster (in spite of Helinger's insistence on some childish alterations in the screenplay) led the way to a new motion of social realism in the American cinema.

When during the next year Dassin took the camera out of the studios and placed it in the middle of the streets of New York for the shootings of "Naked City" (1948), everybody started talking about a "new" film language that - influenced by the Italian neorrealism - made direct comments on the socio - political problems that plagued post - war America. Nevertheless, and because the psychosis of the McCarthy era had already started, "Naked City" was "butchered" on the editing table and during the opening night in New York, Dassin realizing that Hollywood had once again taken away the director's "soul and intentions", leaves the theater crying.

Dassin, a victim of the McCarthy era, was considered a "lost case" for Hollywood and left for Europe. However in London, thanks to Fox's Zanuk, who had given him the chance to combine lyricism and documentary in "Thieves' Highway" (1948), Dassin shoots "Night And The City" (1950) a dark story "loaded" with shadows, illusions and the despair of a small time swindler who roams through the "guilty" streets of Soho.

The film is considered as one of the finest examples of the "film noir" genre and was to influence many later auteurs, amongst them Martin Scorsese.

In 1954, Dassin, while in France, writes the screenplay for "Rififi" within six days, a film that won him the prize for best direction in the 1955 Cannes Film Festival, and led him to international recognition. During that same festival Dassin meets Melina Mercouri, a meeting that was to lead in a permanent partnership in front and behind the camera. Films like "Christ Crucified Again", "Never On Sunday", "Faedra", "10:30 p.m. summer", "Top Capi", "Promise at Dawn", "Rehearsal", "A dream of Passion" led the couple Melina - Dassin to a "celluloid eternity", while Dassin's permanent setting in Greece in 1974 - when he became at last master of his own destiny - offered him the long sought after peace and the "home" that he was looking for, for years. Since 1975 Dassin has returned to his first love, theater - after the "mistake of the film "Circle of Two" (1980), the artistic paternity of which he doesn't recognize and he is right at that -and for the time being has tumed his back to the camera. With the calmness of a Medici and the disarming - and generous - modesty that characterizes only the chased after, Dassin is today one of the very few auteurs who can smile to the ghosts of the past, without being fed from the wounds of the "then", while gumbling about the present.

Athena Sotiropoulou

NAZI AGENT

USA, 1941

Παραγωγή/Production: Irving As
Σενάριο/Screenplay: John Meehan Jr., Paul Cangelin, a
μια ιδέα του/taken from an idea of Lothar Men
Φωτογραφία/Cinematography.: Harry Stradl
Μοντάζ/Editing: Frank E. H
Μουσική/Music: Lennie Hay
Ηθοποιοί/Cast: Conrad Veidt, Ann Ayars, Frank Reic
Ασπρόμαυρο/B&W, 8

ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΩΝ ΝΑΖΙ

Το σφιχτοδεμένο σενάριο , η «υπόγεια» σκηνοθεσία και η ψύχραιμη και «στη θέση» της ερμηνεία του Κόνραντ Βάιντ στο διπλό ρόλο του Όττο Μπέκερ και του αδελφού του Χιούγκο φον Ντέτνερ, χαρακτηρίζουν τον «Πράκτορα των Ναζί» σαν μια σεμνή αλλά παρ' όλα αυτά ιδιαίτερα δυνατή ταινία κατασκοπείας, που βασίζεται πάνω στην ιστορία δύο δίδυμων αδελφών: Ο Βάιντ σαν απλός και φιλήσυχος Αμερικανός πολίτης και σαν πράκτορας και σύμβουλος των Ναζί, ο οποίος προσπαθεί να πείσει τον αδελφό του να αναμειχθεί σε κάποιες κατασκοπευτικές δραστηριότητες.
Όταν ο Όττο Μπέκερ βρίσκει την ευκαιρία να σκοτώσει τον αδελφό του, μπαίνει στον κόσμο των κατασκόπων. Με το ρόλο-προσποίηση του αρχηγού της οργάνωσης, μαθαίνει τα μυστικά τους.

NAZI AGENT

A good tight script, subdued direction and a cool performance by Conrad Veidt in the dual roles of Otto Becker and his brother Baron Hugo Von Detner, makes «Nazi Agent» an unpretentious but intriguing spy film:
This is the story of two identical twins: Veidt as a simple and loyal naturalized American and as his brother, a Nazi consul, who is trying to convince the first one to assist him with some spy activities. When Otto Becker finds the opportunity to kill his brother he enters in the world of spies to learn about their secret organisation, while pretending to be their head.

REUNION IN FRANCE

USA, 1942

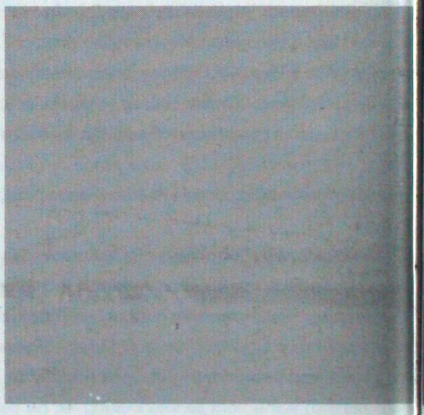

Παραγωγή/Production: Joseph L. Mankiewi
Σενάριο/Screenplay: Jan Lustig, Marc Connolly, Mart
Borowsky, από μια ιστορία του/based on original t
Ladislaus Bus - Feke
Φωτογραφία/Cinematography: Robert Pan
Μοντάζ/Editing: Elmo Ver
Μουσική/Music: Franz Waxm
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Cedric Gibbo
Ηθοποιοί/Cast: Joan Crawford, John Wayne, Philip Dor
John Carradine, Howard Da Silva, Ann Aya
Ασπρόμαυρο/B&W, 10

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΙΣΧΥΝΗ

Η ιστορία ανοίγει με την εισβολή των Γερμανών στο Παρίσι: Μια πλούσια, γοητευτική γυναίκα (Τζόαν Κρώφορντ) είναι αρραβωνιασμένη με ένα Γάλλο πατριώτη και κατασκευαστή όπλων. Με την πτώση της πόλης, ανακαλύπτει ότι ο αγαπημένος της είναι συνεργάτης των Γερμανών. Αναστατωμένη από το γεγονός, αποφασίζει να κρύψει στο σπίτι της έναν πιλότο της πολεμικής αεροπορίας (Τζων Γουαίην) τον οποίο και ερωτεύεται παράφορα.
Κυνηγημένοι από τα λαγωνικά της Γκεστάπο μαζί με άλλους Βρετανούς αξιωματικούς, η Κρώφορντ και ο Γουαίην προσπαθούν να δραπετεύσουν. Η Κρώφορντ στην πορεία ανακαλύπτει ότι ο αρραβωνιαστικός της δεν είναι συνεργάτης των Ναζί, αλλά ένα πιστός Γάλλος πατριώτης.

REUNION IN FRANCE

Story opens just prior to the move-in of the Germans to Paris, with a rich woman (Joan Crawford) who is engaged to a French patriot and arms manufacturer. On the fall of the city, she discovers that the fiancé is cooperating with the Nazis. Embarassed from that fact, she hides an Eagle Squadron flyer (John Wayne) and gradually falls in love with him. Later on when Crawford and Wayne try to escape from Gestapo together with other British officers, she is informed that her fiancé was strictly a French patriot and not a Nazi informer.

THE AFFAIRS OF MARTHA

USA, 1942

Παραγωγή/Production: Irving Star
Σενάριο/Screenplay: Lee Gold and Isobel Lennart
Φωτογραφία/Cinematography: Karl Freund
Μοντάζ/Editing: Ralph Winters
Μουσική/Music: Bronislau Kaper
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Cedric Gibbons
Ηθοποιοί/Cast: Marsha Hunt, Richard Carlson, Virginia Weidler, Frances Drake, Barry Nelson
Ασπρόμαυρο/B&W, 76΄

ΟΙ ΕΡΩΤΟΔΟΥΛΕΙΕΣ ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ

Όταν η καμαριέρα μιας πλούσιας και γνωστής οικογένειας θέλει να γράψει ένα βιβλίο για τα αφεντικά της, η υψηλή κοινωνία του Rocky Bay αντιμετωπίζει ένα μεγάλο πρόβλημα: όλοι περιμένουν με αγωνία να μάθουν τα μυστικά της οικογένειας. Όταν η νεότερη κόρη μιλάει στους γονείς της για το βιβλίο της Μάρθας, αρχίζουν οι υποψίες. Μόνο ο ρομαντικός δεσμός ανάμεσα στον πλούσιο γιο της οικογένειας και τη Μάρθα είναι ικανός να κάνει την αριστοκρατία να αποφύγει το ενδεχόμενο σκάνδαλο.
Ο Ζυλ Ντασσέν γύρισε την ταινία μέσα σε δεκαοκτώ μέρες και είχε κόστος 200.000 δολάρια, ποσό απίστευτα χαμηλό για τα στάνταρντ παραγωγής που επικρατούσαν στο Χόλλυγουντ εκείνη την εποχή.
Επίσης, συνεργάστηκε -ανεπίσημα- στη συγγραφή του σεναρίου.

THE AFFAIRS OF MARTHA

When a maid of a rich and well-known family wants to write a chronicle about her employees, the high-society of Rocky Bay, is in trouble: Everybody is waiting the revelation of the family's secrets. When the younger daughter speaks to her parents about the book of Martha, the whole family gets suspicious. Only the romantic affair between the rich son of the family and Martha, can make the aristocracy to scip the forthcoming scandal.
Jules Dassin shot this film in a period of eighteen days and it costed him $200.000. A very small ammount of money according to the Hollywood standards of that period. Also he collaborated -unofficially- in the script.

YOUNG IDEAS

USA, 1943

Παραγωγή/Production: Robert Sisk
Σενάριο/Screenplay: William Noble and Ian Mc Lellan Hunter
Φωτογραφία/Cinematography: Charles Lawton
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Cedric Gibbons
Μοντάζ/Editing: Ralph E. Winters
Ηθοποιοί/Cast: Susan Peters, Herbert Marshall, Mary Astor, Ava Gardner, Elliott Reid
Ασπρόμαυρο/B&W, 77΄

ΝΕΕΣ ΙΔΕΕΣ

Μια διάσημη συγγραφέας αποφασίζει να παντρευτεί για δεύτερη φορά με έναν πανεπιστημιακό καθηγητή Χημείας. Τα παιδιά της, εναντιωμένα στην απόφασή της, προσπαθούν να διαλύσουν το γάμο σαμποτάροντας την καριέρα του καθηγητή, ενώ διαδίδουν τη φήμη ότι το βιβλίο, που έγραψε η μητέρα τους για κάποια γεγονότα στο Παρίσι, είναι στην ουσία μια αυτοβιογραφία της.
Μετά από διάφορες ίντριγκες που δημιουργούνται, τα παιδιά καταφέρνουν να χωρίσουν το ζευγάρι.

YOUNG IDEAS

When a famous novelist (Mary Astor) marries for second time a college chemistry professor (Herbert Marshall), her children against her decision determine to break it up. They set about it by trying to sabotage the proffesors career. Among other things they spread the word that a certain book about pre-war Paris, which their mother wrote, was in fact an autobiography. By labelling their mother as participant in the lurid events described in her book, the children arouse the suspicions of her second husband and at the end they succeed to separate the couple.

THE CANTERVILLE GHOST

USA, 1944

ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΟΥ ΚΑΝΤΕΡΒΙΛ

Το «Φάντασμα του Κάντερβιλ» είναι μια διασκεδαστική ιστορία ενός φαντάσματος, εμπνευσμένη από τη διάσημη ιστορία του Όσκαρ Ουάιλντ. Ο Τσαρλς Λώτον είναι ένα εκτόπλασμα που έχει καταδικαστεί σε αιώνια περιπλάνηση από τον πατέρα του, λόγω της υπερβολικής του δειλίας. Η λαμπρή του ερμηνεία σαν αφελές, βασανισμένο φάντασμα και η ισχυρή παρουσία του Ρόμπερτ Γιανγκ σαν Αμερικανού στρατιώτη, καθώς και η σεμνή εμφάνιση της μικρής Μάργκαρετ Ο' Μπράιαν, προσθέτουν στην ταινία κάποιες σπάνιες στιγμές λάμψης.

THE CANTERVILLE GHOST

The «Canterville Ghost» is a rollicking tale of a wraith, inspired by Wilde's famous spook story. It is a tub of an ectoplasma (Charles Laughton) whose cowardise in a bygone century, caused his brave old father to wall him up in the family castle. Laughton's brilliant and flamboyant portrayal of the title role as the hammy ghost, the nicely modulated characterization of an American Ranger by Robert Young and the serious acting of little Margaret O' Brien, add to the qualities of the film a rather rare sense of grace.

Παραγωγή/Production: MGM / Arthur L
Σενάριο/Screenplay: Edwin Harvey Blum, βασισμένο
«Φάντασμα του Κάντερβιλ» του Όσκαρ Ουάιλντ/based
the «Canterville Ghost» by Oscar W
Φωτογραφία/Cinematography: Robert P
Μοντάζ/Editing: Chester W. Schae
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Director: Edward Carfa
Μουσική/Music: George Bass
Ηθοποιοί/Cast: Charles Laughton, Margaret O' Br
William Tennen, Peter Lawf
Ασπρόμαυρο/B&W,

A LETTER FOR EVIE

USA, 1945

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΗ

Η Εύη είναι γραμματέας σε κάποιο εργοστάσιο πουκαμίσων. Είναι ερωτευμένη με ένα στρατιώτη, που της άφησε ένα γράμμα αγάπης στην τσέπη ενός πουκάμισου. Η αλήθεια είναι ότι το γράμμα δεν το έγραψε αυτός, αλλά ένας φίλος του.
Η Εύη, μετά από περιπέτειες, συνειδητοποιεί ότι μπορεί να αγαπήσει μόνο τον αληθινό συγγραφέα του γράμματος και όχι το φίλο του.
Η πρώτη κινηματογραφική μεταφορά του βιβλίου της Μπλανς Μπρέις έγινε το 1922, με τον τίτλο «Don't Write Letters», σε σκηνοθεσία Τζωρτζ Μπέικερ.

A LETTER FOR EVIE

Evie O' Connor is a secretary in a shirt's factory and she falls in love with a soldier from his letter that one day she found in a shirt's pocket. The truth is that the letter was written not by the soldier, but by his best friend. After many adventures Evie realises that she can love only the person who is the real writer of the letter.
The first screen adaptation of Blanche Brace's book was made in 1922, under the direction of George D. Baker, with the title «Don't Write Letters».

Παραγωγή/Production: William B. Wright / MG
Σενάριο/Screenplay: De Vallon Scott and Allan Friedma
από το μυθιστόρημα/from the novel «The Adventures Of
Ready Letter Writer» by Blanche Bra
Φωτογραφία/Cinematography: Carl Fieu
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Cedric Gibbo
and Hubert Hous
Μουσική/Music: Chester W. Schaeffe
Μοντάζ/Editing: George Basma
Ηθοποιοί/Cast: Marsha Hunt, John Carroll, Hume Crony
Spring Byingto
Ασπρόμαυρο/B&W,

ιραγωγή/Production: Ralph Wheelwright
νάριο/Screenplay: Ethel Hill and Leslie Carteris, από η ιστορία των/based on a story by Ralph Wheelwright d Allan Kenward
ωτογραφία/Cinematography: Karl Freund
λλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Cedric Gibbons d Weade B. Rubotton
οντάζ/Editing: Chester W. Schaeffer
ουσική/Music: George Bassman
Βοηοιοί/Cast: Lucille Ball, John Hodiak, Lloyd Nolan, go Haas, Vladimir Sokoloff
σπρόμαυρο/B&W, 93΄

TWO SMART PEOPLE

USA, 1946

ΔΥΟ ΕΞΥΠΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ρομαντικό μελόδραμα ανάμεσα σε μια διάσημη απατεώνισσα και έναν γοητευτικό «παράνομο» συνάδελφό της. Μια πόλη στα δυτικά είναι ο μοιραίος τόπος συνάντησής τους: και οι δύο προσπαθούν να εξαπατήσουν το ίδιο άτομο χωρίς να το ξέρουν. Μετά από πολλές περιπέτειες - και έναν αριθμό ατόμων που τα ονόματά τους κρύβονται σε ένα βιβλίο μαγειρικής - ερωτεύονται με πάθος ο ένας τον άλλο, «κοινωνικοποιούνται» πληρώνοντας το χρέος τους στην κοινωνία και στο τέλος ελεύθεροι πια, συναντιούνται ξανά.

TWO SMART PEOPLE

A romantic melodrama between a famous lady swindler and a handsome male crook who meet in a romantic setting.
One jump ahead of the law, they meet in a western town, when each is attempting to put over a crooked deal on the same man. After many adventures - and a number of persons hidden in the cover of a cook book - they will fall deeply in love, reform and pay their debt to society in order to meet again.

αραγωγή/Production: Mark Hellinger / Universal
νάριο/Screenplay: Richard Brooks, από ένα μυθιστόρη- του/taken from a novel of Robert Patterson
ωτογραφία/Cinematography: William Daniels
οντάζ/Editing: Ed Curtis
ουσική/Music: Miklos Rozsa
Βοηοιοί/Cast: Burt Lancaster, Hume Cronyn, Charles kford, Howard Duff, John Hoyt, James O'Rear, Jack verman, Whitner Bissel, James Bell
σπρόμαυρο/B&W, 98΄

BRUTE FORCE

USA, 1947

Ο ΔΗΜΙΟΣ ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ

Χαρακτηριστική ταινία φυλακής, με κεντρικούς χαρακτήρες έξι φυλακισμένους, που προσπαθούν να δραπετεύσουν. Μέσα από διάφορα φλασμπάκ, που παρεμβάλλονται στην αφήγηση, γνωρίζουμε τη ζωή των φυλακισμένων, οι οποίοι σχεδιάζουν τη απόδρασή τους.
Ο Τζόε Κόλινς (Μπαρτ Λάνκαστερ) σαν σύγχρονος Σπάρτακος έχει ένα ιδιαίτερα ελεύθερο πνεύμα και βλέπει πως το «σωφρονιστικό» σύστημα της φυλακής είναι ιδιαίτερα σκληρό και απάνθρωπο. Είναι αρχηγός της ομάδας των έξι και σχεδιάζουν μαζί να δραπετεύσουν από τη φυλακή του Westgate: κυβερνήτης της είναι ένας σαδιστής φρουρός, που χτυπάει τα θύματά του με μουσική υπόκρουση Βάγκνερ.
Η απόπειρα δραπέτευσης αποτυγχάνει και οι φυλακισμένοι σκοτώνονται παρασύροντας μαζί τους στο θάνατο και τον αδίστακτο φρουρό.

BRUTE FORCE

Six men confined within a great penitentiary, are the central characters in this prison drama.
Falshback sequences bring into the story past incidents from each man's life, which contribute to their determination to escape.
Joe Collins (Burt Lancaster), whose free spirit makes prison life especially cruel, is the acknowledged leader of the group of six. Together they plan to break out of the Westgate prison, which is ruled by a sadistic chief guard (Hume Cronyn) who carries out his beatings, to the music of Wagner. The escape attempt fails and the prisoners are killed, taking the guard to his death with them.

THE NAKED CITY

USA, 1948

Η ΓΥΜΝΗ ΠΟΛΗ

Ντοκιμαντέρ κατά το ήμισυ – η ταινία γυρίστηκε σχεδόν ολόκληρη σε εξωτερικούς χώρους.
Μια αληθινή ιστορία φόνου που δεν συμβαίνει στα στούντιο της Universal, αλλά στους δρόμους, στα διαμερίσματα, στα γραφεία, ακόμη και στον υπόγειο της Νέας Υόρκης.
Μια κοπέλα δολοφονείται στο διαμέρισμά της και κανείς δεν ξέρει ποιος τη σκότωσε. Η Εγκληματολογική Υπηρεσία προσπαθεί να βρει το δολοφόνο με ερευνητές ένα βετεράνο ντετέκτιβ, το νεαρό υφιστάμενό του και μια ομάδα από βοηθούς που αναστατώνουν την πόλη.
Η «Γυμνή πόλη» είναι μια ταινία μεγάλης έντασης, μια εικόνα της αντιφατικής και ασφυκτικής ζωής στη Νέα Υόρκη, που σαν κακή ανάμνηση σου μένει στο μυαλό.
Τιμήθηκαν με Όσκαρ ο διευθυντής φωτογραφίας Γουίλιαμ Ντάνιελς και ο μοντέρ Πωλ Γουέδεργοξ

THE NAKED CITY

A semi-documentary, «The Naked City», was filmed almost entirely on location: A real murder story which happens not in the studios of Universal, but in the streets, apartments, offices and the subway of New York. A girl is beeing murdered in her room and nobody knows the killer. The Homicide through a veteran detective, his young helper and a bunch of assistants, is trying to find the killer. «Naked City», is a film with immense excitement, a picture of the pullulating life of New York, which lingers in the mind. Two Academy Awards for William Daniels (best cinematography) and Paul Weatherwax (best editing).

Παραγωγή/Production: Mark Hellinger / Univer
Σενάριο/Screenplay: Albert Maltz, Malvin Wald, από
ιστορία του/from a story by Malvin Wa
Φωτογραφία/Cinematography: William Dani
Μοντάζ/Editing: Paul Weatherw
Μουσική/Music: Miklos Rozsa, Frank Skin
Ηθοποιοί/Cast: Barry Fitzgerald, Don Taylor, How
Duff, Dorothy Hart, Ted De Corsia, Tom P
Αφηγητής/Narrator: Mark Helling
Ασπρόμαυρο/B&W, 10

THIEVES' HIGHWAY

USA, 1948

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ

Ένα μελόδραμα που εξιστορεί τις περιπέτειες των φορτηγατζήδων και των εμπόρων οπωροκηπευτικών της Καλιφόρνια. Κύριο θέμα της η οικογενειακή και αισθηματική ζωή των οδηγών, που ζοδεύουν τον περισσότερο από το χρόνο τους στο «δρόμο» και ο αγώνας τους να προλάβουν να πάνε το εμπόρευμα στην αγορά, πριν πέσουν οι τιμές. Βασισμένη στο βιβλίο του Α. Ι. Bezzerides «Thieve's Market», η ταινία γυρίστηκε σχεδόν εξολοκλήρου στο Σαν Φρανσίσκο και στην περιοχή Βαy και η σκηνοθεσία του Ζυλ Ντασσέν τη μεταμόρφωσε σε μια συναρπαστική κινηματογραφική περιπέτεια, με γρήγορους ρυθμούς και γεμάτη βίαιη δράση. Ο Ρίτσαρντ Κόντε δίνει την πλέον συγκλονιστική ερμηνεία της καριέρας του μαζί με τη Βαλεντίνα Κορτέζε, την Ιταλίδα σταρ που σ' αυτή την ταινία κάνει το αμερικανικό ντεμπούτο της.

THIEVES´ HIGHWAY

The film is a crime melodrama set among the truckmen and produce merchants of California. It deals mostly with the home life and romances of these speedball truckers, who spend most of their time rolling along to adventure on the road, along with their life-and-death struggles to get the stuff to market before the price falls.
Based on the novel by A.I. Bezzerides «Thieve's Market», it was filmed almost entirely on location in San Francisco and the Bay area, and the direction of Jules Dassin, turned it into an exciting screen adventure, fast paced and full of violent action. Richard Conte gives the most creditable performance of his carreer, together with Valentina Cortese, the Italian film star, who makes in this film her american debut.

Παραγωγή/Production: Robert Bassler / Fo
Σενάριο/Screenplay: A.I. Bezzerides, από το μυθιστόρη
του/from his novel "Thieves' Mark
Φωτογραφία/Cinematography: Norbert Bredin
Μουσική/Music: Alfred Newma
Μοντάζ/Editing: Nick De Magg
Ηθοποιοί/Cast: Richard Conte, Valentina Cortese, Lee
Cobb, Barbara Lawrence, Hope Emers
Ασπρόμαυρο/B&W, 9

Παραγωγή/Production: Samuel G. Engel / Fox
Σενάριο/Screenplay: Jo Eisinger, από το μυθιστόρημα του/from the novel of Gerald Kersh
Φωτογραφία/Cinematography: Max Greene
Μοντάζ/Editing: Nick De Maggio, Sidney Stone
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: C.P. Norman
Μουσική/Music: Franz Waxman
Κοστούμια/Costumes: Oleg Cassini, Margaret Furse
Ηθοποιοί/Cast: Richard Widmark, Gene Tierney, Googie Withers, Hugh Marlowe, Francis L. Sullivan, Herbert Lom, Stanislaus Zbyszko, Mike Mazurki, Ada Reeve
Ασπρόμαυρο/B&W, 95΄

NIGHT AND THE CITY

USA, 1950

Η ΝΥΧΤΑ ΚΑΙ Η ΠΟΛΗ

Η ταινία περιγράφει τις αναποδιές και την απόγνωση ενός μικροκομπιναδόρου (Ρίτσαρντ Γουίντμαρκ) στις κακόφημες γειτονιές του Λονδίνου. Ο Χάρυ Φάμπιαν, ο μικροαπατεώνας, γυροφέρνει τις γειτονιές του Σόχο για να βγάλει καμιά μίζα, προσπαθώντας μετά μανίας να πιάσει την καλή.
Παρά τις διαφωνίες της φιλενάδας του, θέλει να αφήσει όνομα σαν μεγάλος ατζέντης.
Βασισμένη στο βιβλίο του Τζέραλντ Κερς «Η νύχτα και η πόλη», γυρισμένη κατά ένα μεγάλο μέρος της σε εξωτερικούς χώρους, είναι ένα εξαίρετο δείγμα φιλμ-νουάρ, με νυχτερινή κυρίως δράση και πολλές σκιές που «χαράζουν» τα πρόσωπα των χαρακτήρων. Η ταινία αποτέλεσε πηγή επιρροής για την καριέρα του Μάρτιν Σκορσέζε και ιδιαίτερα για τους «Κακόφημους δρόμους».

NIGHT AND THE CITY

The film describes the misadventures and the despair of a double dealing night-club tout (Richard Widmark) in London's lower depths. Harry Fabian the club tout gets a commission for lurid suckers to an overpriced Shoho night spot and he is anxious to make the big time. He has aspirations of making a mark as a promoter, despite the urgings of his girl-friend.
Based on a Gerald Kersh novel and filmed entirely in location, «Night And The City» shot in black and white, is a fine example of film-noir, while the most of the action takes place at night and even the indoor scenes cast shadows over the characters faces. The film became a great influence in the film-making of Martin Scorsese, especially in «Mean Streets».

Παραγωγή/Production: Henri Bérard, Indus Film, S.N. Paché Cinema, Prima Film.
Σενάριο/Screenplay: Jules Dassin, René Wheeler, Auguste Lebreton, από το μυθιστόρημα του/from a novel by Auguste Lebreton
Φωτογραφία/Cinematography: Philippe Agostini
Μοντάζ/Editing: Roger Dwyre
Διάλογοι/Dialogues: Auguste Lebreton
Μουσική/Music: Georges Auric
Τραγούδι/Song: «Le Rififi» ερμηνευμένο από την/sung by Magali Noël
Ηθοποιοί/Cast: Jean Servais, Carl Möhner, Robert Manuel, Perlo Vita-Jules Dassin, Robert Hossein, Dominique Maurin
Ασπρόμαυρο/B&W, 116΄

DU RIFIFI CHEZ LES HOMMES

France, 1954

ΡΙΦΙΦΙ

Τέσσερις άνδρες (δύο Γάλλοι και δύο Ιταλοί) σχεδιάζουν μια ληστεία σ' ένα μεγάλο παρισινό κοσμηματοπωλείο. Η συμμορία δεν ξέρει ότι τελικά η μοίρα της εξαρτάται αποκλειστικά από τα λάθη που θα κάνει – και κάνει – στο μέλλον. Την ώρα που γίνεται η ληστεία, δεν ακούγεται ούτε μια λέξη. Μια 30λεπτη βουβή σεκάνς ακολουθεί τους διαρρήκτες στην περιπέτειά τους: αποσυνδέουν το συναγερμό, ανοίγουν το χρηματοκιβώτιο με ένα ηλεκτρικό πριόνι και τελικά κλέβουν το θησαυρό.
Ο Ζυλ Ντασσέν κέρδισε το βραβείο σκηνοθεσίας στο Φεστιβάλ Καννών το 1955 για το «Ριφιφί», ενώ εμφανίζεται στην ταινία με το ψευδώνυμο Perlo Vita, παίζοντας το ρόλο του σπεσιαλίστα διαρρήκτη Cesar.

RIFIFI

The story deals with the planning and execution of a robbery by four men, two Frenchmen and two Italians. This gang plans the burglary of a parisian jewelry store, not knowing the fact that their fate, is the result of their own mistakes. Once the robbery is under way, not a word is spoken: A thirty minute – long speechless sequence follows the men in their adventure: They disconnect the alarm of the shop, opening the safe with an electric drill and finally removing the loot.
Jules Dassin won the 1955 Cannes prize for best direction for «Rififi». Acting under the pseudonym Perlo Vita, he himself appears in the film as the Italian safe-breaking specialist Cesar.

CELUI QUI DOIT MOURIR

France / Italy, 1956

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΞΑΝΑΣΤΑΥΡΩΝΕΤΑΙ

Μια ομάδα εξόριστων, οι οποίοι είναι διωγμένοι από τα σπίτια τους και κυνηγημένοι από παντού, πλησιάζουν το χωριό Λυκόβρυση, στην Κρήτη.
Ο παπα-Γρηγόρης, μέσα στα πλαίσια της παραδοσιακής αναπαράστασης των Παθών, έχει διαλέξει αυτούς που θα ενσαρκώσουν τους ρόλους του Ιησού, της Παναγίας και των Δώδεκα Αποστόλων.
Η καρδιά της ταινίας βρίσκεται στους ηθοποιούς, που μέσα από τους ρόλους τους εισχωρούν στο πνεύμα των προσώπων που υποδύονται και σ' αυτό το πλαίσιο, σταδιακά μεταμορφώνονται.
Στη διάρκεια της Μεγάλης Εβδομάδας αποφασίζουν να στηρίξουν τους κυνηγημένους που έφτασαν στο χωριό τους, προσφέροντάς τους τροφή και καταφύγιο, σε αντίθεση με τους προύχοντες του χωριού και την Εκκλησία, που θέλουν να προασπίσουν τα κεκτημένα τους.
Από τις σημαντικές ερμηνείες στην ταινία είναι αυτή της Μελίνας Μερκούρη που, όντας η πόρνη του χωριού, υποδύεται τη Μαρία Μαγδαληνή, και του Ζαν Σερβέ στο ρόλο του δειλού βοσκού που μπαίνει στο «πετσί» του Ιησού.

HE, WHOM MUST DIE

A band of refugees forced to flee their homes and driven out of every other town along the way, approach the village of Lycovrissi in Crete, where priest Grigoris has just picked those who are to portray Jesus, Mary and the Disciples, for the traditional enactment of Passion Play. The heart of the film is the compact of their roles on the chosen actors. Gradually transformed by the spirit of those they were to portray, the principles in the Holy Week pageant help the refugees, for which they are turned against by the church and their own village.
Melina Merkouri as the town prostitute who is to be Maria Magdalena, and Jean Servais as the shy shepherd, the Christ of the Passion Play, offer quite memorable characterizations.

Παραγωγή/Production: Henri Bér
Σενάριο/Screenplay: Ben Barzman, Jules Dassin, απ
βιβλίο «Ο Χριστός ξανασταυρώνεται» του Νικ
Καζαντζάκη/from the novel «Christ Recrucified», by Nik
Kazantza
Φωτογραφία/Cinematography: Jacques Natte
Διάλογοι/Dialogues: André Ob
Μοντάζ/Editing: Roger Dwyre, Pierre Gill
Μουσική/Music: Georges Au
Ηθοποιοί/Cast: Jean Servais, Melina Merkouri, C
Möhner, Pierre Vaneck, Maurice Ronet, Nicole Berg
Teddy Bi
Ασπρόμαυρο/B&W, 14

NEVER ON SUNDAY

Greece, 1959

ΠΟΤΕ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ο Homer Thrace, ένας Αμερικανός «ερασιτέχνης φιλόσοφος», γοητευμένος από τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, έρχεται στην Ελλάδα σίγουρος ότι εκεί θα βρει την «Αιώνια Αλήθεια».
Μέσα στην περιπλάνησή του, γνωρίζει την Ίλια, μια πόρνη που έχει την αξιοπρέπεια να διαλέγει η ίδια τους πελάτες της.
Ο Αμερικανός βλέποντας μέσα στο πρόσωπο της Ίλια την καθαρότητα της ομορφιάς και την κληρονομιά μιας Τραγικής μορφής, την ερωτεύεται με πάθος, προσπαθώντας να τη διαπλάσει ως γνήσιος Πυγμαλίων.
Όμως η Ίλια έχει άλλα σχέδια: εγκαταλείπει τα μαθήματα κλασικής παιδείας, που της προσφέρει ο Αμερικανός, και τον ίδιο, για να αφεθεί στον έρωτα του Τόνιο, Ελληνο-ιταλού λιμενεργάτη.
Ο Μάνος Χατζιδάκις κέρδισε ένα Όσκαρ για το πασίγνωστο τραγούδι της ταινίας.

NEVER ON SUNDAY

Homer Thrace, an American «amateur philosopher», fascinated from the Ancient Greek Culture, comes to Greece to find the «Eternal Truth»". Wondering around, he meets Ilya, a prostitute who has the dignity to pick her own clients.
The American recognising inside Ilya's face the total beauty and inheritage of a Tragic figure, falls passionately in love with her, trying to educate her like a Pygmalion. However, Ilya has other plans: She abandons the American, together with his classic training, to fall in the arms of Tonio, the Italian-Greek dock-workman.
Manos Hadjidakis won an Academy Award for his song «Ta paidia tou Pirea».

Παραγωγή/Production: Melina Film / Lopert Pictur
Σενάριο/Screenplay: Jules Dass
Φωτογραφία/Cinematography: Jacques Natte
Μοντάζ/Editing: Roger Dwy
Σκηνικά/Sets: Alekos Zo
Κοστούμια/Costumes: Denny Vachlio
Μουσική/Music: Manos Hadjidak
Τραγούδι/Song: «Τα paidia tou Pirea» ερμηνευμένο απ
τη/sung by Melina Merkou
Ηθοποιοί/Cast: Melina Merkouri, Jules Dassin, Giorg
Funtas, Titos Vandis, Despo Diamantidou, Dimitr
Papamichael, Alexis Solomos, Mitsos Ligiso
Ασπρόμαυρο/B&W, 9

Παραγωγή/Production: Melina Films / Jorilie Productions
Σενάριο/Screenplay: Margarita Liberaki
Φωτογραφία/Cinematography: Jacques Natteau
Μοντάζ/Editing: Roger Dwyre
Κοστούμια/Costumes: Denny Vachlioti, Christian Dior (Wardrobe of Ms. Mercouri)
Μουσική/Music: Mikis Theodorakis
Ηθοποιοί/Cast: Melina Merkouri, Jules Dassin, Anthony Perkins, Andreas Filippides, Nikos Tzoyas, George Karoussos
Ασπρόμαυρο/B&W 115΄

PHAEDRA

USA / Geece, 1961

ΦΑΙΔΡΑ

Ο αρχαίος μύθος της Φαίδρας μεταφέρεται στη σύγχρονη Ελλάδα, στο πρόσωπο της Μελίνας Μερκούρη, που ερωτεύεται με πάθος το γιο του εφοπλιστή συζύγου της από τον πρώτο του γάμο. Ο γιος σπουδάζει στο Λονδίνο και φτάνοντας στην Ελλάδα έρχεται αντιμέτωπος με τη Φαίδρα, το τρομερό μυστικό τους και την καταστροφή.
Όταν αποκαλυφθεί η σχέση τους, τα πάντα βυθίζονται στο σκοτάδι, μαζί με τα καράβια του προδομένου πατέρα.

PHAEDRA

The greek ancient myth of Phaedra goes to modern Greece in the face of Melina Mercouri. She falls for the son of her shipowner husband, from his first marriage. The son (Anthony Perkins) is studying in London and when he comes to Greece, he has to confront Phaedra, their terrible secret and the total destruction.
After the revelation of their relationship, everything sinks into the dark, along with the betrayed father's ships.

Παραγωγή/Production: Jules Dassin
Σενάριο/Screenplay: Monja Danischewski, απ' το βιβλίο του/from the book of Eric Ambler "The Light Of The Day"
Φωτογραφία/Cinematography: Henry Alekan
Μοντάζ/Editing: Roger Dwyre
Μουσική/Music: Manos Hadjidakis
Ηθοποιοί/Cast: Melina Merkouri, Peter Ustinov, Maximilian Schell, Joseph Dassin, Jules Dassin, Despo Diamantidou, Titos Vandis
Χρώμα/Technicolor, 118΄

ΤΟΡΚΑΡΙ

USA, 1964

ΤΟΠ ΚΑΠΙ

Γυρισμένο στην Τουρκία, την Κρήτη και το Παρίσι, το «Τοπ Καπί» μέσα από εξαντλητικά γρήγορους ρυθμούς, περιγράφει την ιστορία δύο διεθνών απατεώνων, που προσπαθούν να κλέψουν ένα διαμαντένιο ξίφος από το Μουσείο της Κωνσταντινούπολης. Η ιδέα ανήκει στην Ελίζαμπεθ Λιπ (Μελίνα Μερκούρη), που λατρεύει την περιπέτεια, τους άνδρες και τα διαμάντια.
Ένας παλιός της εραστής, ο Γουίλιαμ Γουόλτερ (Μαξιμίλιαν Σελ), πιστεύει ότι η ληστεία θα πετύχει μόνο αν γίνει από ερασιτέχνες διαρρήκτες, που δεν έχουν βεβαρημένο ποινικό μητρώο. Η ταινία χάρισε το Όσκαρ ερμηνείας β' ανδρικού ρόλου, για στον Πήτερ Ουστίνωφ.

TOPKAPI

Filmed in Turkey, Greece and Paris, this fast-moving film describes the story of two international crooks, in their attempt to steal a jeweled dagger, from the museum of Constantinople.
The idea belongs to Elisabeth Lipp (Melina Merkouri), who falls for adventure, diamonds and men.
William Walter (Maximilian Schell), a lover from the past, stipulates that the job must be done entirely by amateurs, who have no police records.
Peter Ustinov in a supporting role came out with an Academy Award.

10:30 P.M. SUMMER

USA / Spain, 1966

ΣΤΙΣ 10:30 ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΒΡΑΔΥ

Μια βίαιη καλοκαιρινή καταιγίδα ξεσπάει σε ένα ισπανικό χωριό και βρίσκει τη Μαρία, την ηρωίδα της ταινίας, αντιμέτωπη με τον εαυτό της, το ποτό, την ερωμένη του άντρα της και καλύτερή της φίλη και το νεαρό Ροντρίγκο, ο οποίος είναι δολοφόνος της γυναίκας του και του εραστή της.
Η Μαρία βοηθάει το νεαρό να ξεφύγει από τα πλοκάμια της αστυνομίας. Το επόμενο πρωί η βροχή έχει σταματήσει. Το πτώμα του Ροντρίγκο βρίσκεται κρυμμένο μέσα στα χωράφια και η Μαρία, παίζοντας κρυφτό σε μια άδεια πλατεία, κρύβεται και χάνεται, ενώ οι άλλοι φωνάζουν το όνομά της.

10:30 P.M. SUMMER

A violent summer storm closes in on a spanish village: Maria, the film heroine, is confronted with herself, the booze, her husbands girlfriend, which happens to be her best friend and young Rodrigo: He murdered his wife and her lover.
Maria helps the young man to get away from the police.
The next morning the rain has stopped. The corpse of young Rodrigo is found in the nearby fields and Maria vanishes, during a-hide-and-seek game in an empty square: The others call her name, but she is nowhere.

Παραγωγή/Production: Jules Da
Σενάριο/Screenplay: Jules Dassin, από το βιβ
της/from the book of Marguerite D
Φωτογραφία/Cinematography: Gabor Pog
Διάλογοι/Dialogues: Marguerite D
Μοντάζ/Editing: Roger D
Μουσική/Music: Christobal Half
Ηθοποιοί/Cast: Melina Merkouri, Romy Schneider, P
Finch, Julian Mateos, Isabel Maria Pe
Ασπρόμαυρο/B&W,

THE REHEARSAL

USA, 1974

Η ΔΟΚΙΜΗ

Η εξέγερση των φοιτητών του Πολυτεχνείου μέσα από μια ελεύθερη «θεατρική» αναπαράσταση. Διάφορες προσωπικότητες μιλούν μπροστά στην κάμερα για την τραγική εξέγερση των φοιτητών και την πολιτική κατάσταση της Ελλάδας κατά τη διάρκεια της δικτατορίας.

THE REHEARSAL

The revolution of the Greek Polytechnic students during the dark years of junta, through a theatrical representation. Various personalities speak - in front of the camera - for the tragic rebellion of the students and the greek political situation, during the period of dictatorship.

Παραγωγή/Production: Melina Merkouri for Nike Fi
Σενάριο/Screenplay: Jules Das
Φωτογραφία/Cinematography: Alan Metz
Μοντάζ/Editing: Suzanne Baum
Μουσική/Music: Mikis Theodora
Ηθοποιοί/Cast: Melina Merkouri, Mikis Theodora
Olympia Dukakis, Giorgos Panousopoulos, Jerry Z
Συμμετέχουν/Participants: Arthur Miller, Laurence Oliv
Lillian Hellman, Maximilian Schell, Jules Das
Ασπρόμαυρο/B&W,

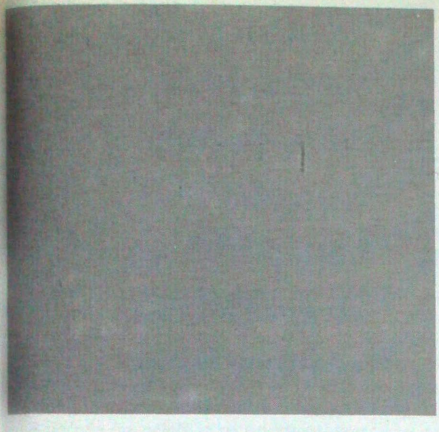

Παραγωγή/Production: Jules Dassin / Bren Film, Melina Film
Σενάριο/Screenplay: Jules Dassin
Φωτογραφία/Cinematography: Giorgos Arvanitis
Μοντάζ/Editing: George Klotz
Κοστούμια/Costumes: Dionissis Fotopoulos
Μουσική/Music: Yannis Markopoulos
Ηθοποιοί/Cast: Melina Merkouri, Ellen Burstyn, Andreas Voutsinas, Despo Diamantidou, Dimitris Papamichael, Yiannis Voglis, Phedon Georgitsis, Betty Valassi, Alexis Solomos, Manos Katrakis
Χρώμα/Eastmancolor, 110΄

A DREAM OF PASSION

USA, 1978

ΚΡΑΥΓΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Η Μάγια (Μελίνα Μερκούρη), Ελληνίδα ηθοποιός και διεθνής σταρ, ερμηνεύει στο θέατρο τη Μήδεια του Ευριπίδη και γνωρίζει μια Αμερικανίδα (Έλεν Μπέρστυν), που βρίσκεται στις φυλακές Κορυδαλλού: η Αμερικανίδα, σαν σύγχρονη Μήδεια, σκότωσε τα τρία παιδιά της πάνω σε μια στιγμή πάθους, για να εκδικηθεί το σύζυγό της που την εγκατέλειψε.

A DREAM OF PASSION

Magia (Melina Merkouri), a Greek actress and international star, is interpretating in a theater in Athens, the role of Euripidis Medea, while she is get acquainted with an American woman (Ellen Burstyn) who is imprisoned in the penitentiary of Korydallos.
The woman, like a modern Medea, killed her three children in order to take vengeance from her husband who has deserted her.

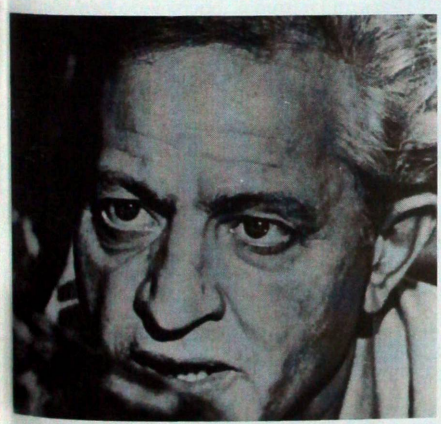

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ/ FILMOGRAPHY

JULES DASSIN

1940 Tell-Tale Heart
1941 Πράκτορας των Ναζί (Nazi Agent)
1942 Μετά την καταισχύνη (Reunion in France)
1942 Οι ερωτοδουλειές της Μάρθας (The Affairs of Martha)
1943 Νέες ιδέες (Young Ideas)
1944 Το φάντασμα του Κάντερβιλ (The Canterville Ghost)
1945 Ένα γράμμα για την Εύη (A Letter for Evie)
1946 Δύο έξυπνοι άνθρωποι (Two Smart People)
1947 Ο δήμιος των κολασμένων (Brute Force)
1948 Η γυμνή πόλη (The Naked City)
1948 Οι άνθρωποι του αίματος (Thieves' Highway)
1950 Η νύχτα και η πόλη (Night and the City)
1952 The Trio: Rubinstein, Heifetz and Piatigorsky Million Dollar Trio (μικρού μήκους/short)
1954 Ριφιφί (Du Rififi chez les Hommes)
1956 Ο Χριστός ξανασταυρώνεται (Celui qui doit Mourir)
1958 La Loi
1959 Ποτέ την Κυριακή (Never on Sunday)
1961 Φαίδρα (Phaedra)
1964 Τον Καπί (Topkapi)
1966 Στις 10:30 ένα καλοκαιρινό βράδυ (10:30 p.m. Summer)
1967 Survival
1968 Up Tight
1970 Promise at Dawn
1974 Η δοκιμή (The Rehearsal)
1978 Κραυγή γυναικών (A Dream of Passion)
1980 Circle of Two

Gros Plan **Alexis Damianos** Γκρο Πλαν **Αλέξης Δαμιανός**

Αλέξης Δαμιανός

Alexis Damianos

Ένας **ατόφιος** ποιητής

«Μέχρι το πλοίο» και «Ευδοκία». Ο Αλέξης Δαμιανός, με δύο μόνο ταινίες και μια για την ώρα ημιτελή, τον αναμενόμενο «Ηνίοχο», κατάφερε να είναι από τις κορυφαίες περιπτώσεις του σύγχρονου ελληνικού κινηματογράφου. Η αντοχή και η μοναδικότητα του έργου του επιβεβαιώνονται, με τρόπο θαυμαστό, κάθε φορά που η εγχώρια κινηματογραφία αναζητά αγωνιωδώς το πρόσωπό της.

Ο κινηματογράφος του Δαμιανού αγνοεί, επιδεικτικά και προκλητικά, την τεχνοκρατική δουλειά της κινηματογραφικής γραφής. Βρίσκεται στις απαρχές της δημιουργικής αγωνίας της τέχνης, στον ερασιτεχνισμό του ποιητή. Και απ' εκεί, πλησιάζει, με τρόπο σκληρό, χωρίς καλλιγραφίες και ψιμμύθια, τη σύγχρονη Ελλάδα.

Γιατί και στο «Μέχρι το πλοίο» και στην «Ευδοκία» και στον παρεξηγημένο, αγνοημένο, τηλεοπτικό «Πατούχα» ο Δαμιανός εισβάλλει στο κέντρο της νεοελληνικής περιπέτειας, βρίσκει την ψίχα και την ψυχή της. Δικαιώνει όσους επιμένουν ότι ακόμα και ο κινηματογράφος, τέχνη της σύνθεσης και της συνεργασίας, μπορεί κάποτε να χειραφετείται από απρόσμενους δρόμους, που είναι αυτοί που διαχωρίζουν τους αληθινούς δημιουργούς του σινεμά από τους κατασκευαστές του.

Ο Δαμιανός πλησίασε τον κινηματογράφο με τρόπο υλικό, χωμάτινο. Οι ήρωές του ερωτεύονται, χορεύουν, σπαρταρούν και τσακίζονται. Η ηθογραφία είναι πολύ πίσω τους και η τραγωδία εντός τους. Από εδώ ξεκινάει το μεγάλο μάθημα του ξεχωριστού δημιουργού, πώς δηλαδή κινηματογραφούνται όλες οι αισθήσεις, πώς κινηματογραφείται η υλικότητα της απόγνωσης του έρωτα και της ζωής.

Ερασιτέχνης, υλικός, βίαιος, αυθεντικός, αυτός ο άνθρωπος που έρχεται από ένα χωριό της Εύβοιας, μας δωρίζει πάντα μια ματιά στον κόσμο, κι αυτή η ματιά μοιάζει το ίδιο απλή και σπάνια σαν σταγόνα της βροχής.

Μιχάλης Δημόπουλος

A **true** poet

«Until the Ship Sails» and «Evdocia». Having completed only two films, and still at work on the much-awaited «Charioteer», Alexis Damianos has managed to become one of the leading lights of contemporary Greek cinema. The enduring and unique quality of his work is magnificently reaffirmed each time the Greek film industry anxiously seeks its identity.

Damianos' work conspicuously ignores the technocratic subordination to film scripture. It stands at the outset of the creative anguish of art, at the amateurism of the poet; and from there it approaches modern day Greece harshly, without flourish or make up.

Because in both «Until the Ship Sails» and «Evdocia», as well as in the misunderstood and neglected television drama «Patouhas», Damianos penetrates the center of the Modern Greek adventure, rooting out its core and soul. He vindicates all those who still insist that even cinema, the art of composition and cooperation, can at times be emancipated through unexpected avenues that differentiate the true creators of cinema from its manufacturers.

Damianos approaches film in a material, earthy manner. His heroes fall in love, they dance, they flounder and they are crushed. Ethography lies far behind them and tragedy within them. Here begin the teachings of the exceptional creator; how to film all the senses, how to film the materiality of the desperation of love and life.

Amateur, material, violent, genuine, this man from a village in Euboeia never fails to give us a glimpse of the world, a glimpse that seems to be as simple and as rare as a drop of rain.

Michel Demopoulos

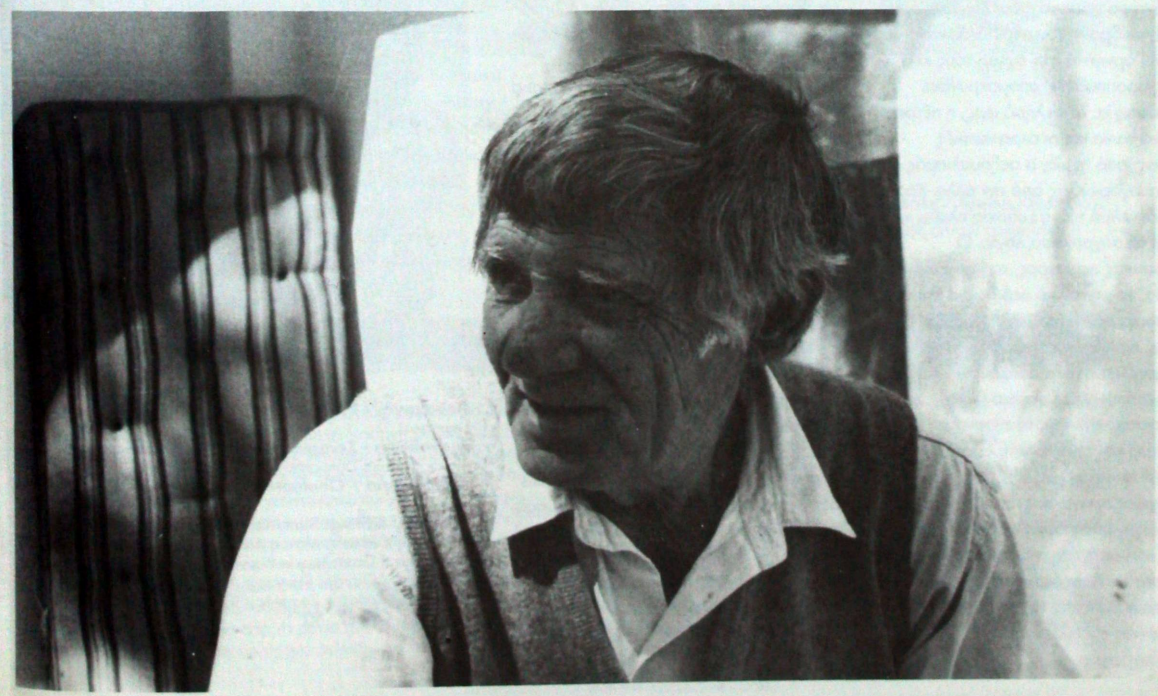

ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΠΛΟΙΟ / UNTIL THE SHIP SAILS

GREECE 1966

Ένα τρίπτυχο, τρεις φάσεις ζωής ενός βουνήσιου, που κατεβαίνει στην πεδιάδα κι από'κει στον Πειραιά, για να φύγει μετανάστης για την Αυστραλία. Μακρά και θλιβερή μοίρα των φτωχών Ελλήνων, που δεν μπορούσαν να στεριώσουν ούτε στην ορεινή πατρίδα, ούτε στην πιο ήρεμη πεδιάδα κι ακόμη λιγότερο στην ζούγκλα των πόλεων, και ξεριζώνονταν. Το πρώτο μέρος, εμπνευσμένο από ένα διήγημα του Πασαγιάννη, αναπλάθει με ενάργεια τη ζωή των ανθρώπων του χωριού, με τις συγκρούσεις και τις ψυχικές απηχήσεις των συγκρούσεων, σχεδόν χωρίς λόγια, στηριγμένο στα βλέμματα. Το δεύτερο, αντιπαρατάσσει την πρόκληση του νεανικού ερωτισμού με την αγωνία της αμαρτίας. Το τρίτο, με μια βίαιη ωμότητα, ξεπερνάει τα όρια του ρεαλισμού, αφήνει τα πλάσματα να τρέμουν, απογυμνωμένα ώς την πιο μύχια ύπαρξή τους. Βραβείο Σκηνοθεσίας Φεστιβάλ Υέρ.

A film triptych: three stages in the life of a mountain villager, who comes down to the valley and from there to Piraeus, to emigrate to Australia. This is the long-standing and wretched fate of many poor Greeks, who were unable to make a living in their mountainous homeland, or in the peaceful valleys, and even less in the city-jungles, and were thus forced to emigrate. The first part, inspired by one of Passayannis' short stories, vividly reconstructs village life, with its conflicts and their emotional consequences, based almost entirely on looks, rather than words. The second part contrasts the challenge of young love with the agony of sin. The third part, with a violent crudeness, exceeds the limits of realism, leaving the people trembling, bared to their innermost existence. The film won the award for best directing at the Hyeres Film Festival.

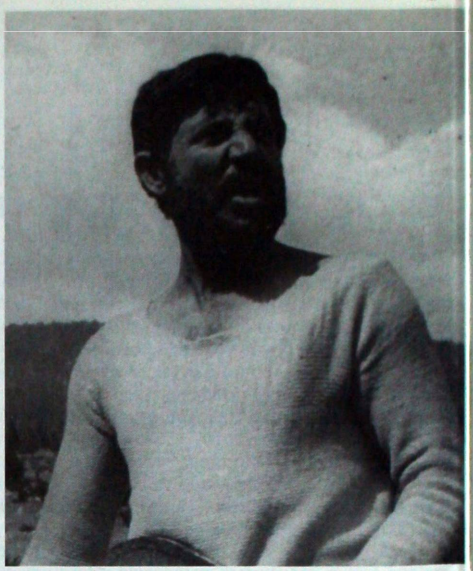

Παραγωγή - Σκηνοθεσία - Σενάριο / Production - Direction - Screenplay: Αλέξης Δαμιανός / Alexis Damianos
Φωτογραφία / Cinematography: Γιώργος Πανουσόπουλος / George Panoussopoulos, Γιάννης Βελλόπουλος / Yiannis Vellopoulos, Χρήστος Μάγγος / Christos Mangos
Μοντάζ / Editing: Γιώργος Τριανταφύλλου / Giorgos Triantafyllou
Μουσική / Music: Κλέλια Φωτοπούλου / Klelia Fotopoulou
Ηθοποιοί / Cast: Αλέξης Δαμιανός / Alexis Damianos, Χρήστος Τσάγκας / Christos Tsagas, Ελένη Μπουρμπουκάκη / Eleni Bourboukaki, Γ. Χαραλαμπίδης / G. Haralabidis
Ασπρόμαυρο / B & W 93'

ΕΥΔΟΚΙΑ / EVDOKIA

GREECE 1971

Ερωτικό δράμα, με ήρωες έναν λοχία και μία πόρνη, που παντρεύονται, ύστερα από σύντομο ερωτικό ειδύλλιο. Γρήγορα, όμως, η επίδραση του περιβάλλοντος βαραίνει αρνητικά στη σχέση τους κι ο άντρας προσπαθεί ν' απομακρυνθεί, χωρίς επιτυχία. Το σκληρό φως, η πέτρα, τα γυμνά τοπία και οι στρατιωτικές ασκήσεις, από τη μία, ο σεξουαλισμός και οι απαγορεύσεις από την άλλη. Χάρη στο επάγγελμά της, η Ευδοκία ελκύει κι απωθεί ταυτόχρονα το λοχία. Ο μικροαστικός περίγυρος, τα λούμπεν στοιχεία, το κοινωνικό περιθώριο και τα μικροσυμφέροντα πνίγουν το νεαρό ζευγάρι, που φαίνεται να προσπαθεί να εξεγερθεί, μα δεν τα καταφέρνει. Καθώς όλα κινούνται ανάμεσα στο βίαιο αισθησιασμό, την ωμότητα, την τραχύτητα και την απόλυτη αυστηρότητα, η «πεζή» ιστορία αγγίζει τις διαστάσεις της αρχαίας τραγωδίας. Εσωτερική πάλη των ηρώων, σύγκρουση επιθυμιών και αξιών, λιτή αφήγηση, νευρώδης ρυθμός, αμεσότητα και στέρεη κατασκευή συνθέτουν μιαν από τις πιο σημαντικές δημιουργίες του ελληνικού κινηματογράφου.

A drama of passion, where the main characters are a sergeant and a prostitute who get married after a brief passionate idyll. Very soon, however, the influence of their environment has a negative effect on their relationship, and the man tries to break away, but without success. The harsh light, the rock, the bare landscapes and the military exercises, on the one hand, sensuality and constrictions, on the other. Because of her occupation, Evdokia both attracts and repels the sergeant. The petit bourgeois environment, the lumpen elements, the social fringes and petty interests stifle the young couple, which appears to want to rebel, but doesn't succeed. With everything moving between violent sensuality, cruelty, coarseness and total austerity, this "prosaic" story assumes the dimensions of an ancient tragedy. The inner struggle of the heroes, the conflict of desires and values, the straightforward narration, vigorous pace, immediacy and sound construction constitute one of the most important works of the Greek cinema.

Παραγωγή / Production : Αλέξης Δαμιανός / Alexis Damianos
Σκηνοθεσία - Σενάριο / Direction - Screenplay: Αλέξης Δαμιανός / Alexis Damianos
Φωτογραφία / Cinematography: Χρήστος Μάγκος / Christos Mangos
Μοντάζ / Editing: Matt MacCarthy (Alexis Damianos)
Μουσική / Music: Μάνος Λοΐζος / Manos Loizos
Ηθοποιοί / Cast: Μαρία Βασιλείου / Maria Vassiliou, Γιώργος Κουτούζης / Giorgos Koutouzis, Κούλα Αγαγιώτου / Coula Agagiotou, Χρήστος Ζορμπάς / Christos Zorbas
Χρώμα / Colour, 92'

Αλέξης Δαμιανός

Alexis Damianos

ΑΛΕΞΗΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ :Γεννήθηκε στην Αθήνα (1921). Σπούδασε στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου και το 1946 ανέβασε το πρώτο θεατρικό του «Το καλοκαίρι θα θερίσουμε». Αργότερα, έγραψε και σκηνοθέτησε, με δικούς του θιάσους, τα έργα «Το σπιτικό μας», «Τ' αγρίμια», «Το ανοιχτό κλουβί» (1963). Το 1966 στράφηκε στον κινηματογράφο, ενώνοντας δημιουργικά λαϊκούς μύθους και ύφος με τη ρεαλιστική έκφραση της νεότερης ζωής: «Μέχρι το πλοίο» (1966) και ιδίως «Ευδοκία» (1971), ένα φίλμ που αποτέλεσε σημείο αναφοράς για το σύγχρονο ελληνικό κινηματογράφο.
Τώρα ολοκληρώνει τη νέα του ταινία «Ηνίοχος» που τη γύριζε επί τρία χρόνια με πολλές δυσκολίες.

ALEXIS DAMIANOS: He was born in Athens (1921). He studied at the Drama School of the National Theatre, and in 1946, staged his first production "In Summer we'll Harvest". Later, with his own theatre company, he wrote and directed the plays:"Our Home", "The Wild Beasts" and "The Open Cage" (1963). In 1966, he turned to the cinema, creatively combining folk myths and style with the realistic expression of modern life: "Until the Ship Sails" (1966) and in particular, "Evdokia" (1971), a film which became a point of reference for the modern Greek cinema.
Now, he is completing his new film, "Charioteer", after three adventurous years of shooting.

INIOHOS Greece (στην τελική επεξεργασία/work on progress)
Σκηνοθεσία - Σενάριο - Σκηνικά / Direction - Screenplay - Sets: Αλέξης Δαμιανός / Alexis Damianos
Φωτογραφία / Cinematography: Χρήστος Βουδούρης / Christos Voudouris
Μοντάζ / Editing: Άρτεμις Κατασακάλη / Artemis Katassakali
Μουσική / Music: Μάρκος Δαμιανός / Markos Damianos
Διεύθυνση Παραγωγής / Production Manager: Κώστας Παπανικολάου / Costas Papanikolaou, Άρτεμις Κατασακάλη / Artemis Katassakali
Ηθοποιοί / Cast: Βάσιας Ελευθεριάδης, Λάμπρος Τσάγκας, Δέσποινα Τομαζάνη, Τζίμης Πανούσης και μεγάλος αριθμός άλλων συμμετασχόντων / Vassias Eleftheriadis, Lambros Tsangas, Despina Tomazani, Jimis Panoussis, among many others participants.
35 mm Χρώμα / Colour

ΗΝΙΟΧΟΣ

(Οι τρυφερές στιγμές ενός νέου αντάρτη)
Ο **«Ηνίοχος»** βρίσκεται ακόμη στο μοντάζ. Όμως, φαίνεται να εγκυμονείται μια σπουδαία ταινία. Μια πνευματική διαθήκη, οδοιπορικό σε πέντε δεκαετίες έλλογης και παράλογης ιστορίας και κοινωνικής ζωής του τόπου. Ήρωας της ταινίας ένας νέος αντάρτης στη δεκαετία του '40, αγωνιστής της ζωής. Διατρέχει γεωγραφικά και χρονικά το ελληνικό τοπίο, μετέχει στα δρώμενα, αντιδρά στη χυδαιοποίηση και πολιτικοποίηση των πάντων, μετατρέπεται σε παρατηρητή γεγονότων που δεν εγκρίνει, που τον υπερβαίνουν, που ορίζουν τη μοίρα του τόπου.
Ο Έλληνας και η τραγική του μοίρα είναι και πάλι στο επίκεντρο του Δαμιανού: Τούτος ο τυφλός Οιδίποδας που προσπαθεί να δει την αλήθεια μέσα στα σκοτάδια, μέσα από τα μάτια των άλλων που είναι και αυτά τυφλά, κληρονόμησε έναν πολιτισμό αιώνιο, μα και την αντίστοιχη κατάρα.

CHARIOTEER

(The tender moments of a young rebel)
«The Charioteer» is still at the stage of editing. But one can reasonably assume that it will result to an important film. It is the spiritual heritage of his director, an itinerary through fifty years of the history and social life of Greece, with all the sanity and insanity that goes with it. The main character in the film is a young rebel of the 40's, a political militant as well as a militant of life.
He runs through space and time, participating in all that is happening, reacting to the general vulgarisation.
And finally he becomes a passive observer of events he disaprooves, events which surpass him but at the same time determine the fate of his land. The tragic destiny of the Greeks is once again the central point of Damianos work.This blind Oedipus wants to discover the truth in the darkness, trying hopelessly to see through the eyes of other blinds. An Oedipus who has inherited an eternal civilization along with the respective curse.

Ζάννας

1929 - 1989

Παύλος

Για ν' αποφύγουμε την αμηχανία που συχνά χαρακτηρίζει τέτοιου είδους προλογικά σημειώματα ή ακόμη τις κοινότοπες επαναλήψεις του αυτονόητου, αποφασίσαμε να παραθέσουμε παρακάτω, αντί οποιουδήποτε προοιμίου, τον ίδιο το λόγο του Παύλου Ζάννα, του σημαντικού αυτού διανοητή και πρώιμου πολιτιστικού εμψυχωτή, του οποίου το 34ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης 1993 τιμά φέτος τη μνήμη.

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί συρραφή αποσπασμάτων από τον πρόλογο του Π. Α. Ζάννα στη συγκεντρωτική έκδοση γραπτών του με τον τίτλο «Πετροκαλαμήθρες» (εκδ. «Διάπτων», Αθήνα 1990).

Θεωρήσαμε πως η εισαγωγή αυτή, περισσότερο από οτιδήποτε άλλο, συναρμολογεί μ' έναν δικό της τρόπο και ενοποιεί όλα τα ξεχωριστά και αυτόνομα τμήματα του αφιερώματος: άρθρα, προφορικές μαρτυρίες, ντοκουμέντα, τις αφηγήσεις, τις εικόνες.

Ο πραγματικός πρωταγωνιστής της εκδήλωσης δεν είναι ούτε οι δύο ταινίες για τον Ζάννα ούτε τα κείμενα που γράφτηκαν για να διαβαστούν ή να ακουστούν, ούτε βέβαια η μικρή αναπόφευκτη τελετή που οργανώνει το φεστιβάλ.

Πραγματικός πρωταγωνιστής του αφιερώματος είναι ο ίδιος ο λόγος του διανοούμενου, ο γραπτός και προφορικός λόγος του Ζάννα όπως έχει καταγραφεί στο χαρτί ή έχει αποτυπωθεί στην κινηματογραφική ταινία και μας παραδίδεται σήμερα είτε ως παρακαταθήκη είτε ως παραμυθία είτε, στην καλύτερη περίπτωση, ως γονιμοποιός μνήμη.

Λευτέρης Ξανθόπουλος, 21 Οκτωβρίου 1993

«Όταν αποφασίζεις να συγκεντρώσεις σε τόμο παλιά σου, σκόρπια, δημοσιευμένα ή αδημοσίευτα, κείμενα, δεν μπορείς ποτέ να προβλέψεις (κι ας ονειρευόσουν ένα τέτοιο βιβλίο από χρόνια) τι σε περιμένει. Δεν είναι μόνο η φροντίδα να βρεθούν τα κείμενα, να γίνει η επιλογή, ο έλεγχος και η συμπλήρωσή τους όπου είναι απαραίτητο, και να προστεθούν κάποιες υποσημειώσεις. Είναι - κυρίως - η ουσιαστική αλλά και αναπόφευκτη αναδρομή στο παρελθόν· η καινούρια σχέση που δημιουργείται με τα περασμένα χρόνια, με την άλλη σου ζωή. Επιστρέφεις εκεί πίσω, στα παλιά, βλέπεις τα κείμενά σου και μέσα από τα κείμενά σου βλέπεις τον εαυτό σου όπως ήταν τότε, με άλλο πρόσωπο, αλλά και με άλλα πρόσωπα και καταστάσεις γύρω σου. Ξαναβρίσκεις - μέσα στα ίδια σου τα κείμενα ή σε συσχετισμό με αυτά - τις καταστάσεις και τα πρόσωπα που σε διαμόρφωσαν, που σε έκαναν αυτό που είσαι τώρα. Και τα κείμενα, καθώς τα τοποθετείς στη χρονολογική τους τάξη και σειρά, διαρθρώνουν τελικά ένα είδος πορείας, ένα είδος αυτοβιογραφίας.

Γιατί τα κείμενα που συγκέντρωσα εδώ καλύπτουν σχεδόν τριάντα χρόνια. Είναι μια επιλογή, επιλογή που δεν περιορίστηκε σε ένα είδος ή σε ένα θέμα, αλλά που αντίθετα υπογραμμίζει αυτή την αυτοβιογραφική πορεία. Και τη διαπίστωση πως τα κείμενα έχουν την ηλικία τους - πως γέρασαν και πως καμία χειρουργική επέμβαση δεν μπορεί να τα ανανεώσει ή να τα αναπαλαιώσει. Γι' αυτό, άλλωστε, δημοσιεύονται αυτούσια - με μόνο τις απαραίτητες τυπογραφικές, ορθογραφικές και άλλες μικροδιορθώσεις.(....)

Τον αυτοβιογραφικό χαρακτήρα δεν μπορεί - και δεν θέλει - να τον αποβάλει αυτό το βιβλίο. Τη χρονολογική σειρά των κειμένων, το πέρασμα των ετών, τη διαμόρφωση του ίδιου του βιβλίου, τη σημαδεύουν ορισμένες φανερές ή κρυφές παρουσίες. Πρόσωπα που προβάλλουν έντονα ή διακριτικά μέσα στα ίδια τα κείμενα. Πρόσωπα που, άλλοτε πάλι, η απουσία τους είναι, για μένα, η πιο φανερή τους παρουσία σε ορισμένα κείμενα που δίχως αυτά δεν θα είχαν γραφεί ποτέ ή δεν θα είχαν γραφεί έτσι.(...)

Υπάρχει και μια άλλη οφειλή, που δεν καταγράφεται, ανείπωτη, σιωπηλή. Μια παρουσία κρυφή για τους άλλους, ολοφάνερη για μένα».

Π.Α.Ζ.

In order to avoid the embarrassment which often characterises this kind of introductory notes, or even the possible commonplace repetition of the self evident, we have decided to cite below, instead of any other preamble, the very word of Pavlos Zannas. The word of a man who, found ahead of his times, has been rightfully considered one of the most important intellectuals, and cultural sources of inspiration of our day, and whose memory this year's 34th Thessaloniki Film Festival wishes to honour. The text which follows constitutes a compilation of excerpts from P. A. Zannas' introduction found in the edition of his collected works under the title "Petrokalamithres" (ed. "Diatton", Athens 1990).

We consider that this particular introduction, more than any other, combines and unifies in its own unique way all the particular and independent sections of the tribute: articles, oral testimonies, documents, narrations, images.

The real protagonist of this event, however, is neither the two films on Zannas, nor the texts written in order to be either read or heard, nor, of course, the inevitably small ceremony organised by the festival. The real protagonist of this tribute is the very word of the intellectual; the oral and written word of Zannas, as was recorded on paper or printed on film. A word which has been delivered to us today either as a legacy or as a consolation, or even in the best of circumstances as a prolific memory.

Lefteris Xanthopoulos, October 21, 1993

"When you decide to compile into a single volume all your old, scattered, published or unpublished, texts, you can never predict (even if you had been dreaming of this book for years) what the future holds for you. It is not only the care required in finding the texts, in choosing and checking them, and adding certain footnotes, but also supplementing them where necessary. It is primarily the fundamental yet inevitable retrospection into the past; the new relationship created with the past years, with your other life. You return to the old days, where you see your own texts, through which you can see your own self as you were then, with another face, but also surrounded by other faces and circumstances. You rediscover within your own texts, or in relation to them, the circumstances and faces which shaped your personality and which moulded you into what you are today. And, as you rank the texts in their chronological order, they take on another form, that of a kind of autobiography.

Because the texts which I have gathered here cover approximately thirty whole years. They are a selection, a selection which has not been restricted to one kind or one subject, but, on the contrary, underline this autobiographical direction. And the realisation that the texts have aged, that they have grown old, and that no surgical operation can revive or renew them. Besides, this is the reason why they have been published unaltered, with only the necessary typing, spelling and other small corrections. (...)

This book neither wants to, nor can, cast off the autobiographical character. The chronological order of the texts, the passing of the years, the shaping of this book's very personality are all scarred by certain visible or hidden elements. Faces which are brought forward either visibly or discreetly within the texts. Faces whose absence in certain texts represents to me their most visible presence, without which these texts would never have been written, or at least not written in this way.(...)

There is however one more obligation which cannot be expressed in writing, is unsaid, silent. A presence hidden to others, clearly visible to me."

P.A.Z.

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ - ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ
PAVLOS ZANNAS - ITINERARIES

(1988, 1,6cm, 52')
Σκηνοθεσία: Λευτέρης Ξανθόπουλος /
Director: Lefteris Xanthopoulos

Έρευνα: Τέλης Σαμαντάς/
Research: Telis Samantas

Φωτογραφία: Νίκος Πετανίδης/
Cinematography: Nikos Petanidis

Ηχοληψία: Δημ. Γαλανόπουλος/
Sound: Dim. Galanopoulos

Μοντάζ: Κατερίνα Ευαγγελάκου/
Editing: Katerina Evagelakou

Διαβάζει: Μενέλαος Καραμαγγιώλης/
Narration: Menelaos Karamagiolis

Παραγωγή: Cinetic, για την εκπομπή «Παρασκήνιο» της ΕΤ1/
Production: Cinetic, for Greek Television - 1

Τη σονάτα για πιάνο OP.110 του Μπετόβεν παίζει η Μίνα Ζάννα
Mina Zanna plays Beethoven's sonata OP.110 for piano

Πρώτη τηλεοπτική μετάδοση: Τρίτη 22 Μαρτίου 1988
Πρώτη αναμετάδοση: Πέμπτη 7 Δεκεμβρίου 1989
First shown on TV: Tuesday March 22, of 1988

Η συνέντευξη κινηματογραφήθηκε στο σπίτι της Μίνας και του Παύλου Ζάννα, στην Αθήνα, το Φεβρουάριο του 1988
The interview filmed in the house of Mina and Pavlos Zannas in Athens in February 1988.

Η ταινία του Λευτέρη Ξανθόπουλου «Παύλος Ζάννας - Διαδρομές» γυρίσθηκε το 1988, όταν ο Π. Α. Ζάννας βρισκόταν ακόμη στην ακμή του. Καταγράφεται η αμεσότητα και το σφρίγος του προφορικού λόγου ενός μεγάλου πνευματικού ανθρώπου, που μέσα από δυσκολίες και με οδηγό το όραμά του για πολιτιστική ανάπτυξη του τόπου, έδρασε από τα μέσα της δεκαετίας του '50 και μέχρι την τελευταία του πνοή το 1989.

Lefteris Xanthopoulos' film "Pavlos Zannas-Itineraries" (1988) focuses on the oral word of a great intellectual who fighted for the cultural development of Greece from '50s until his death (1989).

ΕΙΚΟΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ ΖΑΝΝΑ
IMAGES FOR PAVLOS ZANNAS

(1990, 16 mm, Χρώμα/ Colour, 30')
Μια ταινία του Παντελή Βούλγαρη με τη συνεργασία του Αλέξη Γρίβα
A film by Pandelis Voulgaris with the collaboration of Alexis Grivas

Ηχοληψία: Ανδρέας Αχλάδης/
Sound: Andreas Ahladis/

Μοντάζ: Κατερίνα Καραμπάγια/
Editing: Katerina Karabaya

Διαβάζουν κείμενά τους: Αργίνη Γούτου, Στέφανος Παντελάκης, Δημήτρης Μαρωνίτης, Στέλιος Νέστωρ, Κωστής Σκαλιόρας, Γιάννης Μπακογιαννόπουλος, Τίτος Πατρίκιος
They read their own texts for Pavlos Zannas: Argini Goutou, Stefanos Pandelakis, Dimitris Maronitis, Stelios Nestor, Kostis Scalioras, Yannis Bacoyannopoulos, Titos Patrikios

Παίζει πιάνο η Μίνα Ζάννα
Mina Zanna plays the piano

Πρώτη προβολή στο Γαλλικό Ινστιτούτο, Δεκέμβριος 1990
First shown in the Institut Français, Athens, December 1990

Η ταινία του Παντελή Βούλγαρη με τη συνεργασία του Αλέξη Γρίβα «Εικόνες για τον Παύλο Ζάννα» είναι ένα ρέκβιεμ στην αιφνίδια αποχώρηση του Π. Α. Ζάννα, το Δεκέμβριο του '89. Μέσα από τις μαρτυρίες ανθρώπων που συμπορεύθηκαν μαζί του, γίνεται μία προσπάθεια επανάκτησης του χαμένου χρόνου, ανάκληση της απουσίας του μέσα από την κατάθεση ανθρώπινων σχέσεων και καταστάσεων.

The film by P. Voulgaris "Images for Pavlos Zannas" with the collaboration of Alexis Grivas is a requiem for Pavlos Zannas' unexpected death in 1989 through the narrations of his closest people.

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ **ΒΛΕΠΕΙ & ΜΙΛΑΕΙ** ΑΚΟΜΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

14 ΠΑΡΑΓΩΓΕΣ
ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ
ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΚΕΝΤΡΟΥ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Raoul Ruiz **Life and dream** Ραούλ Ρουίζ **Η ζωή και το όνειρο**

Ρουίζ

Raoul

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ

Ένας κινηματογράφος πέρα από την αλήθεια και το ψέμα, ένας κόσμος ανάμεσα στη λογική και το παραλήρημα, μια στέρεη πραγματικότητα που αντιστέκεται ενοχλητικά, αντικείμενα και σώματα τεμαχισμένα σαν να τα βλέπουμε μέσα από πρισματικό φακό: αυτός είναι ο κινηματογράφος του Ραούλ Ρουίζ. Ένας κινηματογράφος που εισάγει την αμφιβολία στις καρτεσιανές μας βεβαιότητες και το αίσθημα του ιλίγγου στην ευκλείδεια αναπαράσταση του κόσμου. Ο Ραούλ Ρουίζ γεννήθηκε το 1941 στη Χιλή, γύρισε περισσότερες από 60 ταινίες, σπούδασε νομικά και θεολογία πριν στραφεί στον κινηματογράφο, ήταν μοντέρ ειδήσεων στην τηλεόραση της Χιλής, έγινε υπεύθυνος κινηματογραφίας στο σοσιαλιστικό κόμμα του Αλιέντε, παντρεύτηκε τη σκηνοθέτιδα και μόνιμη συνεργάτριά του Βαλέρια Σαρμιέντο, έφυγε από τη χώρα του αμέσως μετά το πραξικόπημα και εγκαταστάθηκε στη Γαλλία, όπου ο σοσιαλιστής υπουργός Τζακ Λανγκ τον έκανε διευθυντή του Οίκου Πολιτισμού της Χάβρης.
Κληρονόμος της μπαρόκ λατινοαμερικάνικης παράδοσης, της αγγλοσαξωνικής φιλοσοφίας, του Βιτγκενστάιν, του Κάφκα, των κόμικς και του Όρσον Γουέλς, αλλά και του φίλου και συνεργάτη του ζωγράφου Πιερ Κλοσόφσκι, ο Ρουίζ είναι ένας σκηνοθέτης - αλχημιστής.
Επειδή η πραγματικότητα αντιστέκεται κατά βάση σε κάθε είδος αναπαραγωγής, οι εικόνες υπόκεινται σε ένα παράδοξο: ένα μέρος τους προσφέρει ένα αληθινό είδωλο του κόσμου, ενώ ένα άλλο μέρος τους τον προδίδει, τον διασπά,τον ισοπεδώνει. Είναι αναπόφευκτο: η εικόνα είναι αυταπάτη· κι όμως ο προρισμός του καλλιτέχνη είναι να δημιουργεί εικόνες. Και κάποιοι, όπως ο Ρουίζ, ωθούν το παράδοξο ώστε να πετυχαίνουν ταυτόχρονα την απομίμηση και την αποκάλυψη πολλαπλών αληθειών. Ο Ρουίζ χρησιμοποιεί ως όργανο τον κινηματογράφο, δηλαδή την τέχνη που υποτίθεται ότι έχει την πιο αντικειμενική σχέση με την πραγματικότητα και κατά συνέπεια ψεύδεται περισσότερο από τις άλλες. Εκμεταλλευόμενος τις δυνατότητες αυτού του ατελούς μέσου - με πολύ κοντινά πλάνα, παραμορφωτικές γωνίες λήψης, παιχνίδια με το βάθος του πεδίου, λαβυρινθώδεις δομές που αντιστρατεύονται κάθε κανόνα συμβατικής αφήγησης - ο Ρουίζ θα αναζητήσει το κενό ανάμεσα στις ασυνεχείς εικόνες, θα εξερευνήσει το διφορούμενο των σημείων, θα σκαλίσει τα φαινόμενα πίσω από τα φαινόμενα: και θα βουλιάξει στο ψέμα. Και μέσα από το ψεύτικο θα αγγίξει το αληθινό, μιλώντας για το ψέμα θα πει την αλήθεια. Βρισκόμενος αντιμέτωπος με το γεγονός ότι οι εικόνες λειτουργούν μόνο με παραλείψεις, ανακαλύπτει ότι και η ίδια η πραγματικότητα συντίθεται από κενά χρόνου, κενά χώρου και ασυνέχειες. Η απλή παρουσία των ονείρων και της μνήμης κάνει την πραγματικότητα, σαν τον κινηματογράφο, μια οντότητα με διάκενα τα οποία στοιχειώνει ο θάνατος. Και τελικά μια απατηλή τέχνη φωτίζει μια όχι λιγότερο απατηλή πραγματικότητα...

A cinema beyond truth and falsehood, a world between logic and delirium, a concrete reality resisting in a distrurbing way, objects and bodies seen through a fragmenting prism: this is Raoul Ruiz introducing doubt amidst our cartesian certainties, and dizziness into our euclidian representations of the world. A magician from Chile, born in 1941 and author of over 60 films, he studied law and theology before switching to cinema, was a news editor for the Chilian television, became responsable of cinema in Allende's socialist party, married director and lifelong collaborator Valeria Sarmiento, left his country for Paris straight after the coup d' état, and was named director of the Maison de la Culture of Le Havre by French socialist minister Jack Lang. Having inherited both from the baroque South - American traditions and the Anglo - Saxon philosophy, from Wittgenstein, Kafka, comic books and Orson Welles, but also from his friend and collaborator the painter Pierre Klossowski, Ruiz is an alchemist among filmmakers.
Because reality essentially resists any kind of reproduction, images are condemned to a paradox: part of them offers a true reflection of the world, while another part betrays it, splits it up, flattens it out. There is no escape: image is illusion; yet artists are devoted to creating images.And some, like Ruiz, push the paradox to serve both simulation and the revelation of multiple truths.
At his disposal, he has cinema: the art which claims to stick to reality more objectively than any other, and thus equally lies more than any other. Exploiting this imperfect medium's resources - with very close shots, distorting angles, games with the depth of field, labyrinthic structures going against all the rules of conventional storytelling - Ruiz will search the empty spaces between the discontinuous images, he will explore the ambiguities in signs, scrutinize the appearances behind appearances: and immerse himself in pretence. And across the false, he will touch the true, about lying he will tell the truth. Facing the fact that images only work by ommitting, he discovers indeed that reality too is made of time blurrs, air pocets and discontinuities. Through the mere presence of dreams and memory, reality is, just like cinema, ontologically porous, haunted by emptiness and death. And finally, the delusive art will have thrown light on a no less delusive reality...

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

La Maleta, **1960** (Chile, 40')
Le Retour, **1964** (Chile, 40')
El Tango del Viudo, **1967** (Chile, 60')
Los Tres Tristes Tigres, **1968** (Chile, 105')
Militarismo y Tortura, **1969** (Chile, 40')
La Catanaria, **1969** (Chile)
Que Hacer? , **1970** (Chile/USA, 90')
La Colonia Penal, **1970** (Chile, 75')
Ahora Te Vamos A Llamar Hermano, **1971** (Chile, 20')
Nadie Dijo Nada, **1971** (Italy/Chile, 90')
L' Expropriacion, **1971** (Chile/ France, 60')
Los Minuteros, **1972** (Chile, 15')
Poesia Popular, la Teoria y la Practica, **1972** (Chile, 15')
Nueva Cancion (Chilena), **1973** (Chile, 15')
El Realismo Socialista, **1973** (Chile, 225')
Palomita Brava, **1973** (Chile, 60')
Palomita Blanca, **1973** (Chile, 120')
Abastecimiento, **1973** (Chile, 15')
Diálogo de Exilados, **1974** (France, 100')
El Cuerpo Repartido y el Mundo al Reves, **1975** (Honduras/Germany, 60')
Sotelo, **1976** (France, 15')
La Vocation Suspendue, **1977** (France, 90')
Colloque de Chiens, **1977** (France, 18')
L' Hypothése du Tableau Volé, **1978** (France, 67')
Les Divisions de la Nature, **1978** (France, 29')
Des Grands Evénements et des Gens Ordinaires: les Elections, **1979** (France, 60')
Petit Manuel d' Histoire de France, **1979** (France, 100')
Images de Débats, **1979** (France, 88')
Jeux, **1979** (France, 60')
Le Jeu de l' Oie, **1979** (France, 30')
La Ville Nouvelle, **1980** (France, 10')
L' Or Gris, **1980** (France, 100')
Musée Dali, **1980** (France)
Pages d' un Catalogue, 1980 (France, 45')
Fahlstrom, **1980** (France, 30')
Teletests, **1980** (France, 8')
Le Borgne, **1980** (France, 56')
Le Territoire, **1981** (Portugal, 110')
Le Toit de la Baleine, **1981** (Holland, 90')
Image de Sable, **1981** (France, 15')
Les Trois Couronnes du Matelot, **1982** (France, 117')
Ombres Chinoises, **1982** (France, 7')
Le Petit Théâtre, **1982** (France)
Querelle de Jardins, **1982** (France, 13')
Classification des Plantes, **1982** (France, 13')
Lettre d' un Cinéaste ou le Retour d' un Amateur de Bibliothéques, **1983** (France, 8')
Bérénice, **1983** (France)
La Ville des Pirates, **1983** (France/Portugal, 111')
La Présence Réelle, **1983** (France, 60')
Point de Fruite, **1984** (Portugal)
L' Eveillé du Pont de l' Alma, **1984** (France)
Richard III, **1984** (France, 135')
Régime sans Pain, **1984** (France, 75')
Dans un Miroir, **1984** (France)
Voyage autour d' une Main, **1984** (France, 25')
Les Destins de Manuel + Manoel dans l' Ile des Merveilles, **1985** (France/Portugal)
Mammane, **1985** (France, 65')
Mémoire des Apparences + La Vie est un Songe, **1986** (France)
L' Ile au Trésor, **1986** (France)
La Chouette Aveugle, **1987** (France, 90')
Le Professeur Taranne, **1987** (France/Belgique, 65')
L' oel qui ment, **1992** (France/ Portugal)

Raoul Ruiz

Η πόλη των πειρατών. Σε ένα νησί, λίγο πριν από το τέλος του πολέμου, διαδραματίζεται αυτή η ταινία, η οποία δεν στηρίζεται σε ένα αυστηρά δομημένο σενάριο, αλλά οργανώνεται γύρω από κάποια σταθερά σημεία. Μια γυναίκα, η Ισιδώρα, συναντιέται με ένα παιδί, τον Μαλό, που θεωρείται εγκληματίας, και που εξαφανίζεται περιοδικά και επανεμφανίζεται κάθε δέκα χρόνια. Ανάμεσα σ' αυτά τα δύο πρόσωπα στήνεται ένα παιχνίδι αποπλάνησης και κυριαρχίας. Παράλληλα μαθαίνουμε από το παρελθόν της Ισιδώρας οτι κάποια στιγμή, που το παιδί την έχει εγκαταλείψει, πέφτει θύμα απαγωγής. Τότε εμφανίζεται ένας άνδρας που αυτοαποκαλείται γυναίκα: η Ισιδώρα και αυτός ο αμφιφυλος ανταλλάσσουν ρόλους. Αργότερα, εκείνη ξαναβρίσκει τον Μαλό και του διηγείται τις περιπέτειές της. Τελικά, αποκαλύπτεται ότι το παιδί είναι ένας προφήτης που καθιστά την Ισιδώρα έγκυο...

The city of pirates. Rather than a structured scenario, the film offers a few landmarks. It takes place on an island, just before the end of the war. It puts a woman (Isidore) in contact with a child, Malo, supposedly a criminal, who desappears and reappears with a regularity of ten years. Seduction and domination games are soon established between the two. In the shape of a parallel story, we also hear of Isidore' s past. At the point, abandoned by the child, she is kidnapped. Then comes a man, who calls himself a woman: Isidore and this androgyne exchange their roles. Later, she finds Malo again and tells him about her adventures. Finally we find out the child is a prophet, and he makes Isidore pregnant...

Σκηνοθεσία/Director: Raoul Ruiz
Ηθοποιοί/Cast: Hugues Quester, Anne Alvaro, Melvil Poupaud, André Engel, Duarte de Almeida, Clarisse Dole, André Gomes
Σενάριο/Screenplay: Raoul Ruiz
Φωτογραφία/Cinematography: Acacio de Almeida, Francois Ede
Μοντάζ/Editing: Valeria Sarmiento
Μουσική/Music: Jorge Arriagada
Ήχος/Sound: Joaquim Pinto, Vasco Pimentel
Καλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Maria José Branco, Isabel Branco
Παραγωγός/Producer: Anne - Marie La Toison
Παραγωγή/Production: Les Films du Passage (Paris), Metro Filmes (Lisbon)
35mm,Χρώμα/Colour, 111'

Gregory Markopoulos in memoriam **Gregory Markopoul**

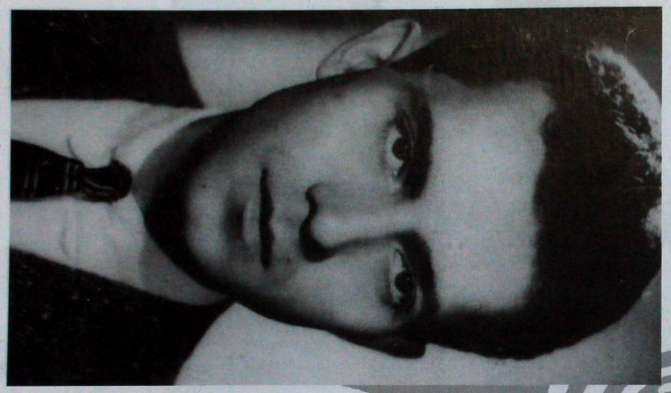

Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος

Gregory Markopoulos

Ο Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος γεννήθηκε το 1928 στο Τολέδο της Πολιτείας του Οχάιο. Σε ηλικία 14 χρόνων, οι Έλληνες γονείς του, του κάνουν δώρο μια κάμερα των 8 mm, με την οποία γυρίζει την ταινία «Χριστουγεννιάτικο παραμύθι» (1943). Το 1945 εγγράφεται στο πανεπιστήμιο της Καλιφόρνια για κινηματογραφικές σπουδές και παρακολουθεί τα μαθήματα του Τζόζεφ φον Στέρνμπεργκ. Με τα χρήματα της εγγραφής του στο Β' έτος γυρίζει το «Psyche» (1947-48). Είναι ένας από τους πρωτοπόρους του «αντεργκράουντ» και το 1960 συμμετέχει, μαζί με τον Τζόνας Μήκας, στην ίδρυση του New American Cinema Group. Το έργο του ξεχωρίζει για τον εστετισμό του και για μια, μέχρι μανίας, κινηματογράφηση του γυμνού ανδρικού σώματος. Αυτή φαίνεται ιδιαίτερα στο «Eros o Basileus» (1967), όπου για πρωταγωνιστή έχει ένα νεαρό κινηματογραφιστή, τον Ρόμπερτ Μπίβερς, τον οποίο ο Μαρκόπουλος ερωτεύεται και με τον οποίο θα ζήσει στα επόμενα χρόνια της ζωής του. Αφού αποσύρει τις ταινίες του από την αμερικανική διανομή και τις ταινιοθήκες, ζητώντας ακόμη και από ιστορικούς του κινηματογράφου να αφαιρέσουν τα οποιαδήποτε κεφάλαια αναφέρονταν στο έργο του (όπως από τον Άνταμς Σίντνεϊ, στο βιβλίο του για την αμερικανική αβάν - γκαρντ), ο Μαρκόπουλος έρχεται, μαζί με τον Μπίβερς, στην Ευρώπη, όπου, λίγα χρόνια αργότερα (το 1980), αρχίζει τη διοργάνωση των εκδηλώσεων του Τεμένους στην Πελοπόννησο. Πεθαίνει από AIDS , στις 19 Νοεμβρίου 1992, σε ηλικία 64 χρόνων, στο Φράιμπεργκ της Γερμανίας.

Ν.Φ.Μ.

Gregory Markopoulos was born in Toledo, Ohio in 1928. At the age of 14, his Greek parents gave him as a gift a 8 mm camera, with which he filmed "Christmas Tale" (1943). In 1945 he enrolled in the University of California with the prospect of studying cinematography and thus had the opportunity to attend the class of Joseph Von Sternberg. With his second year's enrolment fee he shot "Psyche" (1947-48). Being one of the pioneers of the "underground" cinema, he participated in 1960 along with Jonas Mikas in the founding of the New American Cinema Group. His work was singled out for its sensuality and its obsession with the male nude. This is most Iconspicuous in "Eros o Basileus" (1967), which starred a young cinematographist, Robert Bivers, with whom Markopoulos fell in love and spent the rest of his life. After withdrawing his films from the American distribution and film archives, and even demanding from cinema historians that they remove from all books any chapters which refer to his work (such as the book on the avant-garde by Sydney Adams), Markopoulos came with Bivers to Europe where a few years later (1980) he began to organise the Temenous events in the Peloponese. He died of AIDS on November 19th, 1992 in Freiberg, Germany at the age of 64.

N.F.M

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1947 Psyche
1948 Lysias
1949 Harmides,
(Du Sang, de la Volupté et de la Morte)
1950 Swain
1953 Eldora
1954-58 Serenity
1963 Twice a Man
1966 Ming Green
1966 Galaxie
1967 Himself as Herself
1967 Bliss
1967 Eros o Basileus
1964-68 The Illiac Passion
1969 Gammelion

Ακόμη: Hans Richter, The Olympian, Moment, «Τσαρούχης», κ.ά., πορτρέτα, προσωπογραφίες, που γυρίζει στην Ευρώπη, μετά το 1967 και που μέχρι στιγμής είναι δύσκολο να τοποθετήσουμε χρονολογικά.

ΓΑΛΗΝΗ

Έγχρωμη ελληνική ταινία, 1958. Σκηνοθεσία: Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος. Σενάριο: Γκρέγκορυ Μαρκόπουλος, από το βιβλίο «Γαλήνη» του Ηλία Βενέζη. Μηχανικός Ήχου: Α. Μπαϊρακτάρης. Παίζουν: Γιώργος Φούντας, Βύρων Πάλλης, Νόρμα Vally, Nina Boby, Vivian Verilli, Κούλα Αγαγιώτου, Αθηνά Μιχαηλίδου. Αφήγηση: Μάκης Ρευματάς. Παραγωγή: Serenity Film. Διάρκεια: 68 λεπτά.

Ο Μαρκόπουλος άρχισε να ενδιαφέρεται για το γύρισμα της «Γαλήνης» από το 1955, όταν, αποφασισμένος να σκηνοθετήσει κάτι στο χώρο του «εμπορικού» κινηματογράφου, έγραψε το πρώτο σενάριο, με βάση το βιβλίο του Βενέζη, και ήρθε σε επαφή με τον Τζέιμς Πάρις για να γυρίσει την ταινία στην Ελλάδα. Ο Μαρκόπουλος βέβαια δεν ήθελε να ξεφύγει εντελώς από τον κινηματογράφο του «αντεργκράουντ», στον οποίο πίστευε ακράδαντα. Στο πνεύμα αυτό, χρησιμοποίησε διάφορα φίλτρα για να επιτύχει τους χρωματισμούς που ήθελε στο κάθε ξεχωριστό πλάνο της ταινίας, ενώ για την αφήγηση στην ταινία σκόπευε να χρησιμοποιήσει τέσσερις διαφορετικές γλώσσες. Δυστυχώς, οι διαφορές του (βασικά οικονομικές) με τον Τζέιμς Πάρις τον οδήγησαν σε σύγκρουση, με αποτέλεσμα ο παραγωγός να του πάρει από τα χέρια το νεγκατίβ της ταινίας και να το μοντάρει ο ίδιος χρησιμοποιώντας τελικά μια μόνο αφήγηση (στα ελληνικά, από τον Μάκη Ρευματά), ενώ ο Μαρκόπουλος αρνιόταν σ' όλη τη διάρκεια της ζωής του να δεχτεί την ταινία ως δική του.

SERENITY

Greek film, colour, 1958, 68 min. Director: Gregory Markopoulos. Screenplay: Gregory Marcopoulos, based on the novel "Galini" (Serenity) by Elias Venezis. Sound Mechanic: A. Bairaktaris Cast: George Foundas, Byron Pallis, Norma Vally, Nina Body, Vivian Verilli, Koula Agagiotou, Athena Michailidou. Narration: Makis Revmatas. Production: Serenity Film.

Gregory Markopoulos began to show an interest in the making of "Serenity" in 1955. After having decided to direct a "commercial" film, Markopoulos wrote the first script based on Venezis' novel. He then proceeded to come into contact with James Paris with the prospect of filming the movie in Greece. Naturally, Markopoulos did not wish to escape completely from the «underground» cinema, in which he wholeheartedly believed. In this context, he used a number of different filters in order to achieve the desired variety of colours on the shots, while his intention was to use four different languages for the narration of the film. Unfortunately however, the long drawn - out conflicts of opinion (primarily concerning financial issues) between James Paris and himself drove the producer to take the negative from Markopoulos. Paris then proceeded to edit the film himself, using only one narration (that in Greek, by Makis Revmatas), while Markopoulos refused to acknowledge the film as his throughout the rest of his life.

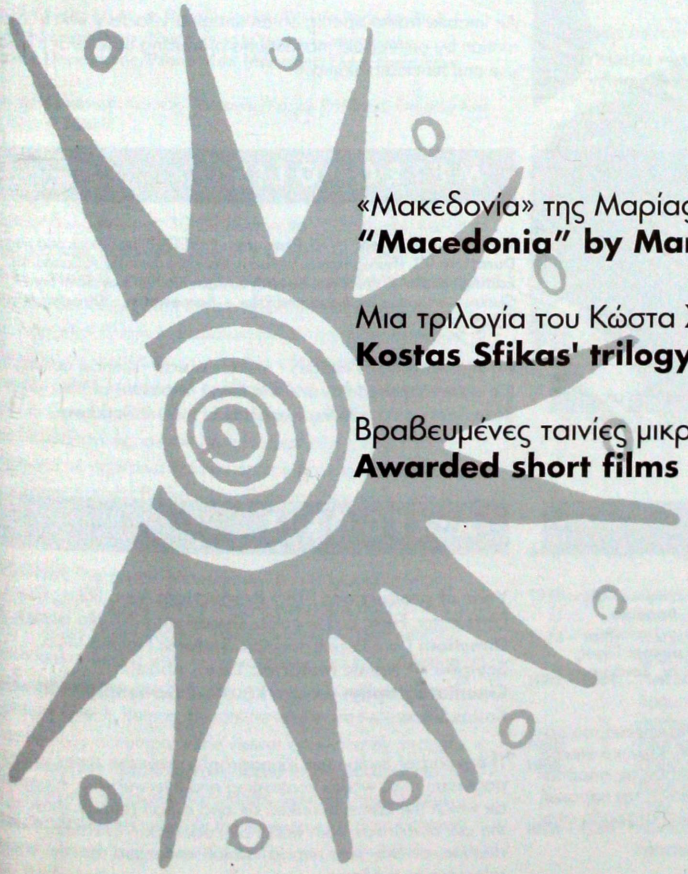

«Μακεδονία» της Μαρίας Παπαλιού- Χατζημιχάλη
"Macedonia" by Maria Papaliou-Hatjimihali

Μια τριλογία του Κώστα Σφήκα
Kostas Sfikas' trilogy

Βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους Φεστιβάλ Δράμας
Awarded short films of Festival of Drama

Σφήκα Kostas Sfikas' trilogy

Τριλογία του Κώστα

ΚΩΣΤΑΣ ΣΦΗΚΑΣ: Υπάλληλος απ' την εφηβεία, γεννημένος στην Αθήνα(1927),ο Κ. Σφήκας πρωτοεμφανίζεται ως αυτοδίδακτος κινηματογραφιστής το 1961 με το φιλμ μικρού μήκους «Εγκαίνια» κι ακολουθούν τα ντοκιμαντέρ:«Αναμονή»(1962) και «Θηραϊκός Όρθρος»(συνεργασία με τον Σταύρο Τορνέ το1968, όπου η επίδραση της νεορεαλιστικής σχολής δεσπόζει. Η αποστροφή του για τον αναπαραστατικό κινηματογράφο τον οδηγεί σ' ένα στατικοδυναμικό εικαστικό σινεμά, που φιλοδοξεί να εκφράσει την κρυμμένη πίσω απ' την επιφάνεια της καθημερινότητας ουσία του Είναι, με τα έργα μεγάλου μήκους «Μοντέλο» (1974),«Μητροπόλεις»(1975), «Αλληγορία" (1986) ενώ απ' το 1976 η τηλεοπτική εκπομπή της εταιρείας Cinetic, με τον ανοιχτό ερευνητικό χαρακτήρα της, του πρόσφερε τη δυνατότητα του δοκιμίου της αυτής κατεύθυνσης.

KOSTAS SFIKAS: Born in Athens (1927). He is a self - educated filmmaker who made his debute in 1961 with the short film "Inauguration" followed by the documentaries "Waiting" (1962) and "Dawn in Thira" (in collaboration with Stavros Tornes) 1968, where the influence of neorealism on the artist becomes obvius . His repulsion for representative cinema leads him to a static - dynamic figurative cinema which aims at expressing the essence of Being, which is hidden behind the surface of everyday life. This tendancy has resulted in three feature films: "Model" 1974, "Metropolis" 1975, "Allegorie" 1986. Since 1976, Kostas Sficas was given the opportunity to continue his research, thanks to the TV programme produced by Cinetik.

ΜΟΝΤΕΛΟ

Έτος παραγωγής: 1974. **Παραγωγός:** Άννα Σφήκα. **Φιλμ:** Kodak color. **Διάρκεια:** 90'. **Απουσία ήχου.Απουσία Ηθοποιών. Μονοπλάνο χωρίς μοντάζ. Διεύθυνση Φωτογραφίας:** Γιώργος Καβάγιας. **Σενάριο - Σκηνοθεσία:** Κώστας Σφήκας.

Καθήλωση με ακίνητο κάδρο απέναντι σ' ένα φανταστικό εργοστάσιο που κινείται από εξαρτήματα ανθρωπομορφικών μανεκέν, παράγοντας αντικείμενα καθημερινής χρήσης φετιχιστικής αίγλης.

MODEL

Year of production: 1974. **Producer:** Anna Sfika. **Film:** kodak color. **Duration:** 90'. **No sound. No actors. One shot with no editing. Cinematography:** Giorgos Kavayias. **Screen play - Direction:** Kostas Sfikas.

An imobile frame openig on an imaginary factory which is put in motion by anthropoid mannequins producing objects of everyday use and fetichistic glamour.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Έτος παραγωγής: 1975. **Παραγωγός:** CINETIK. **Φιλμ:** ασπρόμαυρο. **Διάρκεια:** 90' Φωτογραφίες φιλμαρισμένες σε τρικέζα απ' τον Α. Σακαδάκη.**Μοντάζ:** Μάνος Ευστρατιάδης. **Ήχος:** Συμφωνία αρ. 3 του Σαιν Σανς. Αποσπάσματα απ' το έργο του Προυστ: «Αναζητώντας το χαμένο χρόνο» και τις «Ελεγείες του Ντουίνου» του Ρίλκε.
Σενάριο - Σκηνοθεσία: Κώστας Σφήκας.

Αντιστικτική αλληλοδιείσδυση των αποικιακών κατακτήσεων με την τεράστια βιτρίνα της Belle Epoque, μουσικής - λόγου - σιωπής ως την έκρηξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

METROPOLIS

Year of production: 1975. **Producer:** CINETIK. **Film:** Black and white. **Duration:** 90'. Photographies filmed in optical printer by A. Sakadakis. **Editing:** Manos Efstratiadis. **Sound:** Symphonie No 3 by Saint Sans. Quotes from works by Proust and Rilke' s. **Screenplay - Director :** Kostas Sfikas.

An interweaving of images - music - words - silence, coming from the colonial conquests and the large exposure of life during the Belle époque up until the explosion of the 1st world war.

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

Έτος παραγωγής: 1986. **Παραγωγή: :** Άννα Σφήκα - Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου. **Φιλμ:** Kodak color. **Διάρκεια:** 120'. **Απουσία Ηθοποιών. Σκηνογραφίες - Κοστούμια:** Ντόρα Παπαηλιοπούλου. **Αγάλματα:** Ναταλία Μελά. **Γλύπτης σκηνικών φιρκομπόρ:** Τάσος Αμπατζής. **Διεύθυνση Φωτογραφίας:** Γιώργος Καβάγιας. **Σενάριο - Σκηνοθεσία:** Κώστας Σφήκας.

Ο κόσμος της βυζαντινής αγιογραφίας επάνω στα ερείπια του αρχαίου παγανισμού σε ρήξη και αλληλοδιείσδυση. Κυκλικό ντεκόρ που οι εξήμισι στροφές της camera σηματοδοτούν, με αποσπάσματα από έργα των Πεντερέτσκι - Χρήστου - Νόνο, την παρακμή του νέου κόσμου που αναδύθηκε σαν αλληγορική αναφορά στην εποχή μας.

ALLEGORIE

Year of production: 1986. **Production:** Anna Sfika - Greek Film Center. **Film:** kodak color. **Duration:** 120'. **No actors. Art Direction:** Dora Papailiopoulou. **Stutues:** Natalia Mela. **Sculptor of scenic material:** Tassos Abatzis. **Cinematography:** Giorgos Kavayias. **Screenplay - Director:** Kostas Sfikas

The world of byzantine iconography over the times of ancient paganism - two worlds contrasting and interweaving. A cyclical set on which the camera makes six and a half rounds, showing with the use of extracts from works by Pederecki - Christou - Nono the decline of the new world, which emerged as an allegoric reference to our times.

Μαρία Παπαλιού

Μαρία Χατζημιχάλη-Παπαλιού. Γεννήθηκε στην Αθήνα και ασχολείται με τον κινηματογράφο ως παραγωγός και σκηνοθέτης. Σε μια εποχή που το κράτος δεν ενίσχυε τον ελληνικό κινηματογράφο, ήταν παραγωγός, μαζί με τον άντρα της, των ταινιών του Θόδωρου Αγγελόπουλου και άλλων Ελλήνων σκηνοθετών που δημιούργησαν το «νέο ελληνικό κινηματογράφο». Η πρώτη της ταινία κέρδισε το δεύτερο βραβείο στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, καθώς και το βραβείο FIPRESCI. Σχεδόν όλες οι ταινίες της έχουν συμμετάσχει σε διεθνείς διοργανώσεις. Το Δεκεμβριο του 1991 η σκηνοθέτης βραβεύτηκε από την Ακαδημία Αθηνών για τη σειρά «Λυκία» διότι «διά της σκηνοθετικής τέχνης την ιστορικήν τε και πολιτιστικήν των Ελλήνων μνήμην άσβεστον διατηρεί».

Maria Hadjimihali - Papaliou. Born in Athens. She is involved with the cinema as producer and director. During a period when the Greek state did not financially support the film industry, she and her husband produced the films of Theo Angelopoulos and of other directors who created the "new greek cinema". Her first film won the second price in Thessaloniki Festival as well as a FIPRESCI award. Almost all her other films have been shown in inrternational festivals. In December 1991, Maria Hadjimihali - Papaliou received a Greek Academy award for "Lycia", to honour her "for preserving in" perpetuity the historical and cultural heritage of the Greeks through her art as a film director.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ / MACEDONIA

Παραγωγή/Production: Εθνική Τράπεζα - EOT/National Bank - Greek Tourism Organisation
Σκηνοθεσία/Director: Μαρία Χατζημιχάλη - Παπαλιού/Maria Hatzimichali - Papaliou
Έρευνα/Research: Θανάσης Παπαζώτος/Thanassis Papazotos
Μετάφραση και Σύνδεση Κειμένων/Text Translation and Adjustment: Φάνης Κακριδής/Fanis Kakridis
Διεύθυνση Φωτογραφίας/Cinematography: Ανδρέας Σίνανος/Andreas Sinanos
Μουσική/Music: Δημήτρης Παπαδημητρίου/Dimitris Papadimitriou
Μοντάζ/Editing: Γιάννης Τσιτσόπουλος/Yannis Tsitsopoulos
Διεύθυνση Παραγωγής/Production Manager: Ελένη Χατζή/Eleni Hatzi
Αφήγηση/Narration: Κώστας Καστανάς/Kostas Kastanas, Gregory Karr, Jean - Jacques Tesson

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Η σειρά «Μακεδονία» είναι ένα ντοκιμαντέρ σε οκτώ επεισόδια διάρκειας 10-20 λεπτών το καθένα, που καλύπτει κάθε θέμα από τους μυθικούς χρόνους ως τον 19ο αιώνα. Το μακεδονικό τοπίο με την προκλητική του ομορφιά και τα ιστορικά μνημεία, που στη σειρά αυτή είναι ο πρωταγωνιστής μαζί με το έργο των αρχαίων Ελλήνων, Ρωμαίων, Βυζαντινών και νεώτερων συγγραφέων μάς συντροφεύουν σε ένα οδοιπορικό μέσα στο χώρο και το χρόνο. Η ιστορική αλήθεια μέσα από τα κείμενα που έγραψαν οι Όμηρος, Πολύβιος, Στράβων, Ευριπίδης, Καμινιάτης, Συμεών Θεσσαλονίκης, ανόθευτη από ιδεολογίες, έρχεται να απαντήσει και σε σημερινά κρίσιμα ερωτήματα: ποιοι είμαστε, από πού έρχόμαστε και πού βαδίζουμε... Ο λόγος δεν είναι παρελθόν, αλλά παρόν.

MACEDONIA The series "Macedonia" is a documentary consisting of eight, ten to twenty minute episodes, each one covering a subject from ancient times up until the 19th century. The Macedonian setting with its provocative beauty and historical monuments, shares the leading role in this series with the "word" of the ancient Greek, Roman, Byzantine and more recent writers, and together they accompany the viewer on a journey through space and time. The historical truths found in the works of Homer, Polybios, Stravona, Euripides, Kaminiatis, Simeon Thessalonikis, untainted by ideologies, provide the answers to today' s crucial questions of who we are, where we come from and where we are heading. The "word" is not the past but the present.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ / FILMOGRAPHY

1976 - 1977	Ο αγώνας των τυφλών/The struggle of the blind. Ντοκιμαντέρ/Documentary
1976 - 1979	Κινηματογράφηση λαϊκών κινητοποιήσεων/Film archive of Greek social and political life
1982 - 1984	Γυναικεία πορτρέτα /Portraits of women. Τηλεοπτική σειρά 30 ημίωρων δραματοποιημένων ντοκιμαντέρ/ TV series of thirty minutes dramatised documentary films
1985	Λίλη Ιακωβίδου/ Lili Iakovidou. Ντοκιμαντέρ/Documentary
1986	Ο άλλος μύθος/The other myth. Ντοκιμαντέρ από τα γυρίσματα του «Μελισσοκόμου» του Θ. Αγγελόπουλου/ Documentary on the shooting of Theo Angelopoulos' "The beekeeper"
1986 - 1988	Λυκία/Lycia. Τηλεοπτική σειρά ντοκιμαντέρ έξι σαρανταπεντάλεπτων επεισοδίων/A TV series of six 45' documentary films

ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΓΛΕΙΦΟΥΝ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ
DOGS LICKING MY HEART

Νικόλαος Τριανταφυλλίδης: Γεννήθηκε το 1966. Σπούδασε κοινωνιολογία στην Πάντειο και κινηματογράφο στο London International Film School. Είναι υποψήφιος διδάκτορας του τμήματος ΜΜΕ της ΠΑΣΠΕ. Βιβλία: «Τα επίτηδες» (ποίηση, εκδ. «Γνώση», 1990).
Ταινίες: «Μόμους, περικυκλωμένος από γυναίκες» 1992.

Nikos Triantafillidis: Born in 1966. He has studied sociology in the Athens University of Social and Political Sciences (Pantios) and Film making in the London International Film School. He is a candidate doctor of Mass Media section in Pantios University. Books: "The on purpose" (Poetry, 1990). Films: "Momus, among women only" (1992), "Dogs licking my heart" (1993).

Παραγωγή/Production: Μαρλίνα Κισσονέργη/Marlina Kissonergi, Νίκος Τριανταφυλλίδης/Nikos Triantafillidis
Σκηνοθεσία/Director: : Νίκος Τριανταφυλλίδης/Nikos Triantafillidis
Σενάριο/Screenplay: Νίκος Τριανταφυλλίδης/Nikos Triantafillidis
Φωτογραφία/Cinematography: Stephan Grembe
Μοντάζ/Editing: Νίκος Τριανταφυλλίδης/Nikos Triantafillidis
Ήχος/Sound: Νίκος Τριανταφυλλίδης/Nikos Triantafillidis
Μουσική/Music: Μπλέιν Ρέινινγκερ/Blaine Reininger
Ηθοποιοί/Cast: Παναγιώτης Θανασούλης/Panagiotis Thanasoulis, Μπλέιν Ρέινινγκερ/Blaine Reininger
16mm, Ασπρόμαυρο/B&W, 22'

Ο ντεντέκτιβ Μπλέιν ανακαλύπτει πως η αγαπημένη του ηθοποιός έχει εξαφανιστεί. Θέλοντας να την προσεγγίσει, ψάχνει να βρει τα ίχνη της, ώσπου να ανακαλύψει το πτώμα της σε ένα εγκαταλελειμμένο αμάξι. Η νεκροψία θα δείξει πως η ηθοποιός πέθανε από καρδιακή προσβολή και ο ντεντέκτιβ έρχεται σε επαφή με τον εραστή της, μια συνάντηση που θα αποβεί μοιραία και για τους δύο τους, καθώς παρασέρνει ο ένας τον άλλον στην καταστροφή.

Detective Blaine finds out that his beloved actress is missing. He wants to discover her in order to meet her but what he finds out is her corpse in an abandoned car. The autopsy shows that she had been heart-attacked and the detective gets in touch with her lover in order to find out the truth. Their meeting will be fatal for both of them as the lover carries away detective Blaine into the dark side of love...

Ο ΑΝΘΡΩΠΑΚΟΣ
THE LONELY MAN

Γιάννης Κατσαμπούλας:Σπούδασε σκηνοθεσία στη Σχολή Σταυράκου - σκηνοθεσία. Έχει δουλέψει ως μοντέρ σε ταινίες μικρού μήκους και διαφημιστικά.

Yiannis Katsaboulas: He has studied film direction in the Stravakou Film School. He has worked as an editor in short and advertising films.

Παραγωγή/Production: Ελληνικό Κέντρο Κιν/φου - Γ. Κατσαμπούλας - Kino A.E./Greek Film Centre Y. Katsaboulas Kino A.E.
Σκηνοθεσία/Director: : Γιάννης Κατσαμπούλας/Yannis Katsaboulas
Σενάριο/Screenplay: Νίκος Γραμματικός/Nikos Grammatikos
Φωτογραφία/Cinematography: Μαριλένα Ξάνθου/Marilena Xanthou
Μοντάζ/Editing: Γιάννης Κατσαμπούλας/Yannis Katsaboulas
Ήχος/Sound: Αργύρης Λαζαρίδης/ Argiris Lazarides
Μουσική/Music: Τάσος Καρακατσάνης/ Tasos Karakatsanis
Ηθοποιοί/Cast: Χρήστος Στεργιόγλου/Christos Stergioglou, Γιώργος Κορμανός/Giorgos Kormanos, Λίλιαν Δημητρακοπούλου/Lilian Dimitrakopoulou
35 mm,Χρώμα/Colour , 17'

Η αινιγματική, μυστήρια και θλιβερή ζωή ενός μοναχικού και απομονωμένου ανθρώπου της σύγχρονης μεγαλούπολης, ιδωμένη μέσα από τα μάτια ενός νεαρού ταμία σούπερ μάρκετ που τον παρακολουθεί, καταλήγει στο τέλος με την ανακήρυξή του ως «μέσου ανθρώπου» από έναν τηλεοπτικό διαγωνισμό να είναι τραγική.

An enigmatical, mysterious and sad life of a lonely, secluded man in a modern city, seen through the eyes of a young man, who works as a cashier at a super market and matches him. The whole story ends up tragically after his nomination as the "average man" in a television contest.

ΤΟ ΚΑΠΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ
MY FATHER'S HAT

Φίλιππος Τσίτος: Γεννήθηκε στις 12.8.66 στην Αθήνα. Σπούδασε στην ΑΣΟΕΕ και εργάστηκε ως μουσικός, επιμελητής ταινιών ντοκιμαντέρ. Από το Σεπτέμβριο του '91 σπουδάζει στην Ακαδημία Κινηματογράφου του Βερολίνου. Έχει γυρίσει άλλη μια ταινία ("Prelude").

Philippos Tsitos: Born on the 12th of August in 1966 in Athens. He has studied in the Athens University of Economics and Business and has worked as a music supervisor in documentary films. Since the September of 1991 he has been studying in the Film Academy of Berlin. He has made one more film ("Prelude").

Παραγωγή/Production: Γερμανική Ακαδημία Κινηματογράφου και Τηλεόρασης Βερολίνου, Φίλιππος Τσίτος/Germany Film & TV Academy of Berlin, Philippos Tsitos
Σκηνοθεσία/Director: : Φίλιππος Τσίτος / Philippos Tsitos
Σενάριο/Screenplay:Φίλιππος Τσίτος / Philippos Tsitos
Φωτογραφία/Cinematography: Ed Herzog
Μοντάζ/Editing: Φίλιππος Τσίτος/ Philippos Tsitos
Ήχος/Sound: Chris Kraus
Μουσική/Music: Hannes Perkunder
Ηθοποιοί/Cast: Nathalie Steinbart, Felix Neander, Peter Tabbat
16 mm,Χρώμα/Colour , 24'

Δύο αγόρια και ένα κορίτσι. Τρεις παιδικοί φίλοι που πρέπει να χωρίσουν.

Two boys and a girl. Three friends in childhood who must set apart...

ΒΡΕΙΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
SPOT THE DIFFERENCE

Ναταλία Κωστοπούλου: Γεννήθηκε το 1970 στη Θεσσαλονίκη. 1989 - '90: σπούδασε στο Foundation Course in Art and Design, Coventry, στην Αγγλία, 1990 - '93: BA Hons Degree in Animation, WSCAD, England.

Natalia Kostopoulou: Born in Thessaloniki - Greece in 1970. Studies: 1989 - '90 Foundation Course in Art and Design, Coventry, England. 1990 - '93: BA Hons Degree in Animation, WSCAD, England.

Παραγωγή/Production: Ναταλία Κωστοπούλου - WSCAD/ Natalia Kostopoulou - WSCAD
Σκηνοθεσία/Director: : Ναταλία Κωστοπούλου/Natalia Kostopoulou
Σενάριο/Screenplay: Ναταλία Κωστοπούλου/Natalia Kostopoulou
Φωτογραφία/Cinematography: Ναταλία Κωστοπούλου/Natalia Kostopoulou
Μοντάζ/Editing: Simon Sykes
Ήχος/Sound: Ναταλία Κωστοπούλου/Natalia Kostopoulou
Μουσική/Music: Χρήστος Παρμενίδης/Christos Parmenides
16 mm,Χρώμα/Colour , 5'

Το «Βρείτε τη διαφορά» έχει βασιστεί στις συνεντεύξεις δύο γυναικών, μιας Ελληνίδας και μιας Αγγλίδας, που ζουν η μία στη χώρα της άλλης. Πρόκειται για μια ασυνήθιστη σύγκριση των δύο πολιτισμών σε ένα κωμικό και προσωπικό επίπεδο.

The film is based upon the interviews of a Greek and of an English woman who have swopped countries. It is an unusual comparison of the two cultures in a comical and personal way.

ΦΡΑΟΥΛΕΣ
STRAWBERRIES

Λευτέρης Χαρίτος: Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1969. Σπούδασε σκηνοθεσία στην κινηματογραφική σχολή της Ευγενίας Χατζίκου. Το 1991 έγινε δεκτός στο Royal College of Art του Λονδίνου για Master σκηνοθεσίας. Φιλμογραφία: 1990: «Το φθινόπωρο που οι νύχτες μεγαλώνουν», 1992: "Strawberries", 1993: "A week later"

Lefteris Haritos: Born in Athens in 1969. He has studied film direction in the Hatzikou Film School. In 1991 he was offered a place for a Master degree of Film Direction in the Royal College of Art.
Filmography: 1990: "In Autumn when nights gets longer", 1992: "Strawberries", 1993: "A week later".

Παραγωγή/Production: Royal College of Art (England)
Σκηνοθεσία/Director: : Λευτέρης Χαρίτος/Lefteris Haritos
Σενάριο/Screenplay: Satyajit C. Chakraborty, Lefteris Haritos
Φωτογραφία/Cinematography: Alvin Loong
Μοντάζ/Editing: Marko van Welzen
Ήχος/Sound: Colin Belton
Μουσική/Music: Dominik Scherrer
Ηθοποιοί/Cast: Cordelia Bugeja, Nick Gordon
16 mm,Χρώμα/Colour, 9'

Μια ανοιξιάτικη μέρα δύο φίλοι, ένα αγόρι και ένα κορίτσι, συναντιούνται σ' ένα άδειο σπίτι. Στο κατώφλι της μύησης και με τη μεσολάβηση μιας σύντομης βροχής, εκφράζουν τα συναισθήματά τους ανακαλύπτοντας τρόπους επικοινωνίας που βρίσκονται πέρα απ' τη γλώσσα των λέξεων.

A day in spring. Two friends, a young boy and a girl, meet each other in an empty house. On the threshold of experience but lacking the language in which they could express their feelings, they discover a way of communication beyond speech.

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ ΜΕΡΦΥ
MERPHY'S LAW

Δημοσθένης Δημάδης: Γεννήθηκε το 1965 και μεγάλωσε στο Διδυμότειχο. σπουδές στο ΕΜΠ, στη Σχολή Σταυράκου και στο Columbia College. Από το 1989 ως το 1991 δούλεψε ως βοηθός παραγωγής και βοηθός σκηνοθέτη σε μια σειρά από ελληνικές ταινίες. «Ο νόμος του Μέρφυ» είναι η πρώτη του ταινία.

Demosthenes Demadis: Born in 1965 and grew up in Didymotichon. He has studied Mechanics in the Athens Mechanical University and film direction in the Stavrakou Film School and in Columbia Collége. Since 1989 till 1991 he worked as an assistant executive producer and an assistant director in a number of greek feature films. "Myrphy's law" is his first film.

Παραγωγή/Production: Δημοσθένης Δημάδης/Demosthenes Dimadis
Σκηνοθεσία/Director: Δημοσθένης Δημάδης/Demosthenis Demadis
Σενάριο/Screenplay: Δημοσθένης Δημάδης/Demosthenis Demadis
Φωτογραφία/Cinematography: Βαγγέλης Κατριτζιδάκης/Vaggelis Katritzidakis
Μοντάζ/Editing: Γιώργος Τριανταφύλλου/Giorgos Triantafilou
Ήχος/Sound: Δημήτρης Αθανασόπουλος/Dimitris Athanasopoulos
Σκηνικά - Κοστούμια/Sets - Costumes: Γιώργος Μποχτανίδης/Giorgos Bohtanides
Ηθοποιοί / Cast: Γιώργος Νινιός/Giorgos Ninios, Γιάννης Αναστασάκης/Yannis Anastasakis, Μαρία Κεχαγιόγλου/Maria Kehagioglou, Κυριάκος Βελισσάρης/Kyriakos Velissaris
16mm,Χρώμα/Colour , 15'

Μια νυχτερινή ραδιοφωνική εκπομπή, τότε που οι δίσκοι βινυλίου τροφοδοτούσαν με μουσική τα ερτζανά, και ένας d.j. που αγωνιά ν'ανακαλύψει αν ο νόμος του Μέρφυ είναι αλήθεια ή ψέματα.

In a pro-CD era, the disc jockey of a night show wonders if Murphy's law is true or not.

Το πρώτο **πλάνο**

The first **shot**

Το 34ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου προβάλλει φέτος το δεύτερο μέρος του τιμητικού αφιερώματος στους Έλληνες σκηνοθέτες, με θέμα τις πρώτες ταινίες τους, μικρού ή μεγάλου μήκους, συνδυάζοντας αυτό το μεγάλο αφιέρωμα στον ελληνικό κινηματογράφο με το χαρακτήρα του διεθνούς τμήματός του.

Πρώτη ταινία, μικρού ή μεγάλου μήκους - αδιάφορο. Τι σημαίνει άραγε; Όνειρα που δεν πραγματοποιήθηκαν; Φιλοδοξίες που δεν βρήκαν το δρόμο τους; Υπέρμετρη αισιοδοξία που σκόνταψε πάνω στη δυσκαμψία της ελληνικής πραγματικότητας και τσακίστηκε; Ή, μήπως, απαρχή ενός οράματος και μιας θεματολογίας· μιας σειράς ερωτημάτων, που βασανίζουν το νέο σκηνοθέτη και τίθενται σταδιακά, για να βρουν πληρέστερη έκφραση στη δεύτερη και τρίτη ταινία του;

Στην πρώτη ταινία (του κάθε Έλληνα σκηνοθέτη) υπάρχουν όλα αυτά μαζί - άλλο σε μεγαλύτερο κι άλλο σε μικρότερο βαθμό. Υπάρχουν επειδή ο δημιουργός της ήρθε σπουδαγμένος από το εξωτερικό και αναγκάστηκε να προσαρμοστεί σε συνθήκες που δε φανταζόταν ότι θα συναντήσει. Υπάρχουν επειδή, παρασυρμένος από τα διεθνή κινηματογραφικά ρεύματα και τάσεις, πίστεψε ότι θα μπορούσε να αναπαράγει μια πολυδιάστατη πραγματικότητα και να της δώσει υπόσταση θεματολογικά, αισθητικά και ιδεολογικά. Υπάρχουν επειδή οι ιστορικές και κοινωνικές συγκυρίες (έξοδος από τον Εμφύλιο, εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση, ανασυγκρότηση της χώρας, δικτατορία, μεταπολίτευση, οικονομική κρίση) τον εμπόδισαν να δώσει αυτά που τον έκαιγαν και να πει αυτό που φλεγόταν να εκφράσει. Υπάρχουν επειδή δεν μπόρεσε να καταλάβει το πραγματικό μέγεθος και τις διαστάσεις της χώρας στην οποία ζει και δημιουργεί: της Ελλάδας - μιας χώρας με μικρή αγορά και περιορισμένης εμβέλειας γλώσσα, που επιμένει να διεκδικεί το δικαίωμά της να εκφραστεί στο χώρο του κινηματογράφου και να καταγράψει τον πολιτιστικό της πλούτο πάνω στο σελιλόιντ.

Δημητρης Κολιοδημος

This year, the 34th International Thessaloniki Film Festival presents the second part of the tribute to Greek directors, with showings of their first films, whether they be shorts or feature films, thus linking this significant tribute to the Greek cinema with the spirit of its international section.

First short or feature film - it doesn' t make any difference. What could it mean? Dreams that were never realised? Ambitions that never came true? Immeasurable optimism which stumbled upon the rigid Greek reality and crashed? Or maybe the first appearance of a vision and a series of themes and questions which trouble the young director and become clearer in his second or third film?

In every first film (by a Greek director) we find all those elements to a greater or lesser extent. It' s because the filmmaker, having studied abroad is compelled to adapt to situations he' d never thought he' d come across. It' s because the director, influenced by international trends and tendencies believed he could reproduce a multiple reality and give it a strong aesthetic, thematic and ideological substance.

It' s also because the historical and social situation (end of the civil war, immigration and emmigration, the country' s recovery, dictatorship, political reform, economic crisis) prevented him from expressing what he was aching to say and saying what he was dying to express. It is because he couldn' t understand the full measure of the country he lives and works in: Greece - a country with a limited market and a language which isn' t at all widespread, a country which insists on its right to express its cultural wealth on film.

Dimitris Koliodimos

Their first **Step**

Έτσι Ξεκίνησαν

ΑΒΔΕΛΙΩΔΗΣ ΔΗΜΟΣ: «ΑΘΕΜΙΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΣ» (1985) (μ.μ.) **AVDELIODIS DIMOS:** «UNFAIR COMPETITION» (short film) **ΑΓΓΕΛΙΔΗ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑ:** «ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΘΕΜΑ» (1987) **ANGELIDI ANTOINETTA:** «IDEES FIXES IDIES IRAE» **ΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ:** «ΟΙ ΔΡΑΚΟΙ» (1971) (μ.μ.) **ARISTOPOULOS KOSTAS:** «THE DRAGONS» (short film) **ΒΑΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ:** «ΘΕΑΤΡΟ» (1986) (μ.μ.) **VAKALOPOULOS CHRISTOS:** «THEATRE» (short film) **ΒΕΡΓΙΤΣΗΣ ΝΙΚΟΣ:** «ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΙΑΣ ΚΕΡΥΘΡΑΣ» (1981) **VERGITSIS NIKOS:** «TALES OF A HONEYCOMB» **ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ:** «ΑΛΔΕΒΑΡΑΝ» (1976) **THOMOPOULOS ANDREAS:** «ALDEBARAN» **ΚΟΡΡΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:** «ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΜΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ» (1972) (μ.μ.) **KORRAS GEORGE:** «A SNAPSHOT FROM AN EXCURSION» (short film) **ΛΑΜΠΡΙΝΟΣ ΦΩΤΟΣ:** «ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» (1969) (μ.μ.) **LAMBRINOS FOTOS:** «VISIT GREECE» (short film) **ΛΥΚΟΥΡΕΣΗΣ ΤΩΝΗΣ:** «ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΟΥΣΑ» (1978) **LYKOURESIS TONY:** «CHRYSOMALLOUSA» **ΜΑΝΟΥΣΑΚΗΣ ΜΑΝΟΥΣΟΣ:** «ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ» (1971) **MANOUSAKIS MANOUSOS:** «BARTOLOMEO» **ΜΑΥΡΟΕΙΔΗΣ ΝΤΙΝΟΣ:** «ΑΣΥΜΦΩΝΙΑ» (1968) (μ.μ.) **MAVROIDIS DINOS:** «DISAGREEMENT» (short film) **ΜΠΟΥΝΤΟΥΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ:** «ΑΡΧΙΛΟΧΟΣ» (1976) (μ.μ.) **BOUDOURIS VASILIS:** «ARCHILOCHOS» (short film) **ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΥΤΕΡΗΣ:** «Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΠ' ΤΑ ΣΩΤΗΡΙΑΝΙΚΑ» (1978) (μ.μ.) **XANTHOPOULOS LEFTERIS:** «GIORGOS FROM SOTIRIANIKA» (short film) **ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ:** «Η ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ ΣΙΛΕΝΑ» (1986) **PANAYOTATOS DIMITRIS:** «THE NIGHT WITH SILENA» **ΠΑΠΑΤΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ:** «ΟΙ ΑΒΥΣΣΟΙ» (1963) **PAPATAKIS NIKOS:** «LES ABYSSES» **ΠΕΡΡΑΚΗΣ ΝΙΚΟΣ:** «ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΑ - ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΟΣ» (1971) **PERRAKIS NIKOS:** «DIE WOHNGENOSSIN» **ΣΤΑΜΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:** «ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ» (1968) **STAMBOULOPOULOS GEORGE:** «OPEN LETTER» **ΤΣΕΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ:** «ΞΑΦΝΙΚΟΣ ΕΡΩΤΑΣ» (1984) **TSEBEROPOULOS GEORGE:** «TALGO» **ΤΣΙΩΛΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ:** «Ο ΜΙΚΡΟΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ» (1968) **TSIOLIS STAVROS:** «THE RUNAWAY KID» **ΧΡΙΣΤΟΦΗΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ:** «ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΗ» (1979) **CHRISTOFIS CHRISTOFOROS:** «WANDERING»

Πρώτη Προβολή **Avant Premières** Πρώτη Προβολή **Avant Pre**

Με τη δεύτερη ευκαιρία **In the line of fire**
Τα μαύρα φεγγάρια του έρωτα **Bitter moon**
Ο φυγάς **The fugitive**
Αντίο παλλακίδα μου **Farewell to my concubine**

THE FUGITIVE
USA, 1993

Ο ΦΥΓΑΣ: Ο δρ. Ρίτσαρντ Κιμπλ, διακεκριμένος χειρούργος, επιστρέφοντας αργά το βράδυ στο σπίτι, μετά από μια εγχείρηση, βρίσκει τη γυναίκα του κατακρεουργημένη από ένα μονόχειρα δολοφόνο που καταφέρνει να διαφύγει.
Η αστυνομία συλλαμβάνει το γιατρό για το φόνο, το δικαστήριο τον κρίνει ένοχο και τον καταδικάζει σε θάνατο. Κατά τη μεταφορά του όμως στις φυλακές, ένα τροχαίο δυστύχημα γίνεται αφορμή να διαφύγουν οι λίγοι επιζώντες κρατούμενοι.
Ανάμεσά τους και ο δρ. Κιμπλ, που θα αρχίσει έναν αγώνα για την ανεύρεση των πραγματικών ενόχων και την αποκάλυψη μιας φοβερής συνωμοσίας σε βάρος του, ενώ ο αστυνομικός κλοιός σφίγγει μέρα με τη μέρα γύρω του.

THE FUGITIVE: One night, upon his late retu home from the hospital, Dr. Kimble, a distinguished surgeon, finds his wife butchered by an one-handed murderer who, nevertheless, manages to escape. Th police arrests the doctor who is later found by the court guilty as charged, and consequently sentenced to death. During his transportation to the prison, however, he is involved in a car-accident after whic the few surviving prisoners, including himself, make quick get away. Thus, Kimble's struggle for the search of his wife's true murderers begins, a strugg which, as the police start closing in on him day by day, will lead to the revelation of a horrifying conspiracy against him.

ΑΝΤΡΙΟΥ ΝΤΑΙΗΒΙΣ: Γεννημένος στο Σικάγο ο Νταίηβις, μετά από την αποφοίτησή του από το τμήμα Επικοινωνίας του Πανεπιστημίου του Ιλινόις, ξεκίνησε την καριέρα του ως διευθυντής φωτογραφίας. Το «Stony Island», του 1978, αποτέλεσε το σκηνοθετικό ντεμπούτο του. Ως κινηματογραφιστής σημείωσε μεγάλη εμπορική επιτυχία με το «Above The Law» (1988). Ο «Φυγάς» είναι η έκτη του ταινία.

ANDREW DAVIS: Born in Chicago Illinois, Andrew Davis, after his graduation from the University of Illinois, in the communication field, began his career as a cinematographer. His directorial debut was the independent and higly acclaimed «Stony Island» (1978). As a director he scored a huge commercial success with «Above The Law» (1988). The «Fugitive» is his sixth feature as a director.

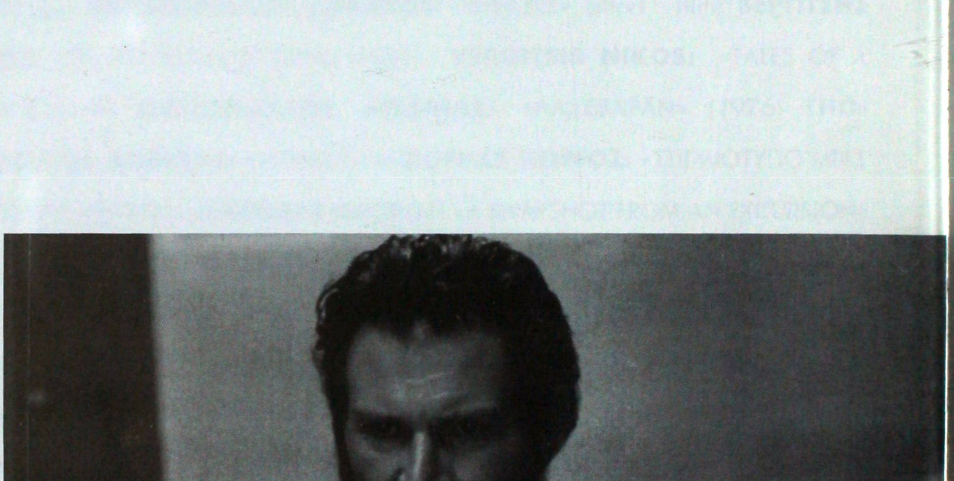

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1978 Stony Island
1981 The Final Terror
1985 Code Of Silence
1988 Above The Law - Under Siege
1989 The Package
1993 The Fugitive

Σκηνοθεσία/Director: Andrew Dav
Παραγωγή/Production: Arnold Kopelson, βασισμένο σε χαρακτήρε του/based on characters created by Roy Huggi
Σενάριο/Screenplay: Jeb Stewart, David Twoh
Φωτογραφία/Cinematography: Michael Chapma
Μοντάζ/Editing: Dennis Virkler, David Finf
Μουσική/Music: James Newton Howa
Ηθοποιοί/Cast: Harrison Ford, Tommy Lee Jones, Sela Ward, Julian Moo
Χρώμα/Colour, 12

BAWANG BIEJI
China, 1993

ΝΤΙΟ ΠΑΛΛΑΚΙΔΑ ΜΟΥ: Νικήτρια του
υσού Φοίνικα στο Φεστιβάλ Καννών, το 1993
αζί με το «Πιάνο» της Τζέην Κάμπιον), το «Αντίο
λλακίδα μου», του Τσεν Κάιγκε, κατορθώνει να
τυπωσιάσει με πολλαπλό τρόπο: ως ένα ιστορικό
ινόραμα της Όπερας του Πεκίνου και ως ένα
ίνθετο πορτρέτο της ίδιας της Κίνας, όπως
αγράφεται μέσα από τις ζωές τριών ατόμων που
ιασχίζουν» την περίοδο των Κινέζων στρατηγών
ς δεκαετίας του '20, φτάνοντας μέχρι την
ολιτιστική Επανάσταση της δεκαετίας του '70.
«Αντίο παλλακίδα μου», το οποίο είναι
ασισμένο στο διάσημο βιβλίο της Λήλιαν Λη,
λύπτει τις αλλαγές τις μοίρας δύο διάσημων
αγουδιστών της Όπερας του Πεκίνου – καθώς και
ν έντονη σχέση τους – μέσα σε πενήντα χρόνια
ινωνικής και πολιτικής αναταραχής που τους
ρικυκλώνουν.

FAREWELL TO MY CONCUBINE: Winner of the Palm D'Or in 1993 Cannes Film Festival (ex aequo with Jane Campion's «Piano»), Chen Kaige's «Farewell To My Concubine» impresses as both a historic panorama of the Peking Opera and as a complex portrait of China as viewed in the lives of three key individuals from the period of the warlords of the 20's up to the Cultural Revolution of the 70's. «Farewell To My Concubine» which is based on Lillian Lee's popular novel, convers the changing fortunes and intense relationship between two stars of the Peking Opera, as fifty years of social and political turmoil rage around them.

ΤΣΕΝ ΚΑΪΓΚΕ: Γιος του βετεράνου κινηματογραφιστή Τσεν Χουακάι, ο Τσεν Κάιγκε γεννήθηκε στο Πεκίνο το 1952. Έχοντας αναπτύξει ένα έντονο ενδιαφέρον για τη λογοτεχνία, από την παιδική του ηλικία, ποτέ του δεν φαντάστηκε ότι κάποτε θα γίνει σκηνοθέτης, μέχρι το 1978 που γράφτηκε στην Κινηματογραφική Ακαδημία του Πεκίνου. Μέλος της φημισμένης και παραγωγικής ομάδας των φοιτητών της μετά-Πολιτιστικής Επανάστασης («πέμπτη γενιά»), σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία το 1984. Το 1987 πήγε στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης σαν επίτιμος προσκεκλημένος και εκεί -μέσα από τις επαφές του με το διεθνή κινηματογραφικό κόσμο- κατόρθωσε να εδραιώσει τη φήμη του σαν ταλαντούχος σκηνοθέτης.

CHEN KAIGE: Son of the veteran filmmaker Chen Huakai, Chen Kaige was born in Peking in 1952. He developed strong interest in literature from a young age, and he never thought he would himself become a film director, since 1978 when he enroled the Peking Film Academy. Member of the highly talented first group of post-Cultural Revolution students («Fifth Generation»), he directed his first film on 1984. In 1987, Chen was invited to the U.S. as a visiting scholar and there -through his contacts with the international film world- managed to establish his reputation as a talent filmmaker.

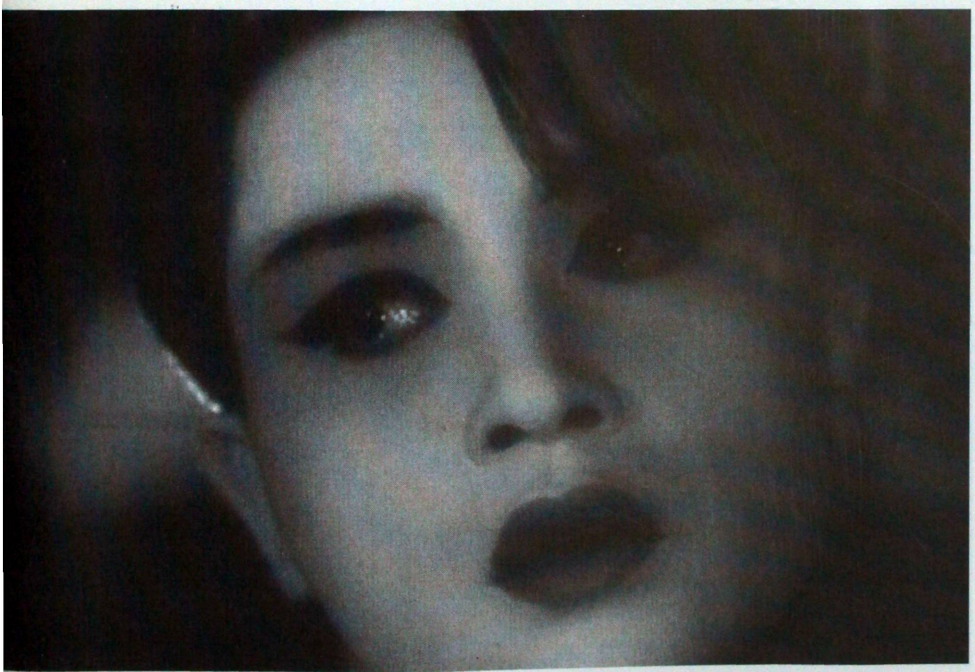

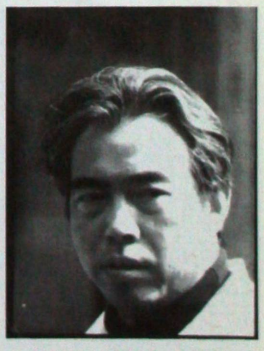

κηνοθεσία/Direction: Chen Kaige
αραγωγή/Production: Hsu Feng
ενάριο/Screenplay: Lilian Lee, Lu Wei, Βασισμένο σε μυθιστόρημα
ς πρώτης/based on Lilian Lee's novel
ωτογραφία/Cinematography: Gu Changwei
ιοντάζ/Editing: Pei Xiaonan
αλλιτεχνική Διεύθυνση/Art Direction: Chen Huakai
οστούμια/Costume Designer: Chen Changmin
ουσική/Music: Zhao Jiping
θοποιοί/Cast: Leslie Cheung, Zhang Fengyi, Gong Li
ρώμα/Colour, 170΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1984 Yellow Earth
1985 The Big Parade
1987 King Of The Children
1991 Life On A String
1993 Farewell To My Concubine

IN THE LINE OF FIRE
USA, 1993

ΜΕ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ: Ο Φρανκ Χόριγκαν (Clint Eastwood) είναι ένας σκληρός και ασυμβίβαστος πράκτορας των μυστικών υπηρεσιών. Στη δύση της καριέρας του, κατατρέχεται ακόμη από μια αποτυχία του παρελθόντος: Το 1963, κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης του προέδρου Κέννεντυ στο Ντάλας, ο Χόριγκαν σαν μέλος της προεδρικής φρουράς, απέτυχε να προστατέψει τον Κέννεντυ. Τριάντα χρόνια αργότερα, ο τρέχων πρόεδρος της Αμερικής ξεκινάει μια προεκλογική εκστρατεία, και ο Χόριγκαν, πιστός στο «καθήκον», αναλαμβάνει ξανά την προσωπική προστασία του προέδρου, μετά από διάφορες απειλές για τη ζωή του. Η δουλειά του Χόριγκαν αρχίζει και παίρνει τρομακτικές διαστάσεις όταν ανακαλύπτει ότι ένας επαγγελματίας δολοφόνος, ο Μιτς Λίρι (John Malkovich) έχει βάλει σαν στόχο του τον πρόεδρο.

IN THE LINE OF FIRE: Frank Horrigan is a tough, uncompromising Secret Service Agent. In the twilight of his career, he is still haunted by the failure of the past: In 1963, during a visit of John F. Kenned in Dallas, Horrigan as a member of the Presidential Guard, didn't manage to protect him.
Thirty years later, the current President of the United States is entering a re-election campaign and Horrigo dedicated to his code of duty, takes again the responsibility of the President's protection, after a number of death threats.
His job takes on dramatic purpose, when Horrigan discovers that a professional assassin, Mitch Leary (John Malkovich), has been tracking the President.

ΒΟΛΦΓΚΑΝΓΚ ΠΕΤΕΡΣΕΝ: Γεννήθηκε στη Γερμανία, το 1941. Η καριέρα του ξεκίνησε από το θέατρο και απόκτησε φήμη σαν σκηνοθέτης με το συναρπαστικό δράμα «Das Boot» (1981).

WOLFGANG PETERSEN: Born in Germany, in 1941. His career started from the stage, and he received acclaim as a director for his gripping drama «Das Boot» (1981).

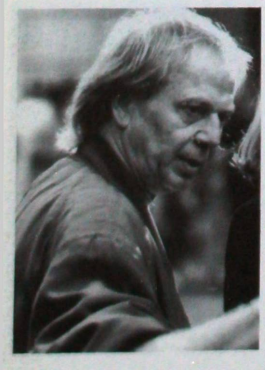

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1977 The Consequence
1978 Einer von uns beiden
1978 Schwarz und weiss wie Tage und Nächte
1981 Das Boot
1982 Reifezeugnis
1984 The Neverending Story
1985 Enemy Mine
1993 In The Line Of Fire

Σκηνοθεσία/Director: Wolfgang Peters
Παραγωγή/Production: David Les
Σενάριο/Screenplay: Jeff Magu
Φωτογραφία/Cinematography: John Bailey, a.s.
Μοντάζ/Editing: Anne V. Coates a.c.
Μουσική/Music: Ennio Morrico
Ηθοποιοί/Cast: Clint Eastwood, John Malkovich, Rene Russ
Χρώμα/Colour, 12

BITTER MOON
France/Gr. Britain, 1992

Α ΜΑΥΡΑ ΦΕΓΓΑΡΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ:

ο ζευγάρια γνωρίζονται σε μια κρουαζιέρα στη εσόγειο. Ο Νάιτζελ και η Φιόνα, χαρακτηριστικό ετανικό ζευγάρι, προσπαθούν να αναζωογονήσουν γάμο τους και ελπίζουν ότι η κρουαζιέρα θα τους ηθήσει.
άλλο ζευγάρι είναι ο Αμερικανός Όσκαρ και η θησιακή Γαλλίδα γυναίκα του Μιμί. Ο Όσκαρ ναι ανάπηρος. Στη διάρκεια της κρουαζιέρας, θα χίσει να αφηγείται στον Νάιτζελ την ιστορία του ωτά του με τη Μιμί.
Νάιτζελ, εντυπωσιασμένος από την ομορφιά της μί, ακούει με πολύ ενδιαφέρον τη διήγηση του σκαρ, για έναν έρωτα που αρχίζει «ομαλά» και ελίσσεται σε μια ολέθρια, σαδομαζοχιστική σχέση.

BITTER MOON: Two couples meet during a cruise around the Mediterranean Sea. The first, Nigel and Fiona, a typically British couple, are desperately trying to revive their marriage, and thus hope that the cruise will aid them in this attempt. The second, Oscar, an American, and Mimi, his sensual French wife are quite different. Oscar is a cripple. During the trip, he shall begin the narration of his passion for Mimi to Nigel. Nigel mesmerised by Mimi's beauty, becomes a very keen listener of Oskar's story, about a love which begins "smoothly" and develops into a fatal sadomasochistic affair.

ΡΟΜΑΝ ΠΟΛΑΝΣΚΥ: Γεννήθηκε στο Παρίσι, το 1933, από γονείς Πολωνο-Εβραίους. Στα τρία του χρόνια μετακόμισε μαζί με τους γονείς του στην Πολωνία και λίγα χρόνια αργότερα, με την έναρξη του πολέμου, οι γονείς του μεταφέρθηκαν σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, όπου η μητέρα του πέθανε μετά από πολλές κακουχίες. Μεγαλώνοντας σε μια Πολωνία διαλυμένη από τον πόλεμο, ο Πολάνσκυ βρήκε καταφύγιο σε ταξίδια στον κινηματογράφο και ξεκίνησε σαν ηθοποιός σε ραδιοφωνικά έργα, στο θέατρο και στον κινηματογράφο. Στην αρχή της καριέρας του συνεργάστηκε στενά με τον Αντρέι Βάιντα και το 1954 έγινε δεκτός σε ένα εντατικό πενταετές πρόγραμμα σπουδών στη διάσημη σχολή του Λοτζ. Το 1962 σκηνοθέτησε την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους «Μαχαίρι στο νερό», καταφέρνοντας να κερδίσει το Βραβείο Κριτικών στο Φεστιβάλ Βενετίας και δυο χρόνια αργότερα μετακόμισε στη Δυτική Ευρώπη, για να συνεχίσει την κινηματογραφική του καριέρα.
Το 1966 κέρδισε τη Χρυσή Άρκτο στο Φεστιβάλ του Βερολίνου, για τη «Νύχτα των δολοφόνων», και το 1968 μετακόμισε στην Αμερική. Ένα χρόνο αργότερα, η καριέρα του και η προσωπική του ζωή δέχτηκαν ένα μεγάλο πλήγμα, όταν η σύζυγός του Σάρον Τέητ βρέθηκε δολοφονημένη στη βίλα τους, από τους οπαδούς του Τσαρλς Μάνσον. Στα 1974 επιστρέφει στο Χόλλυγουντ με το μεγάλο του θρίαμβο, το «Τσαϊνατάουν» και από το 1980 ζει και εργάζεται στο Παρίσι.

ROMAN POLANSKI: Born in Paris on 1933, of Polish-Jewish parents. At the age of three he and his family returned to their native Poland, where a few years later with the onset of WWII, Polanski's parents were taken to a concetration camp, where his mother perished.
Growing up in war-torn Poland, Polanski found solace in trips to the cinema and acting in radio dramas, on stage and in films.
In the beginning of his career he worked closely with Andrzej Waida. In 1954 he was accepted to an intesive five-year program at the Lotz Film School.
In 1962 he directed his first feature-lenght film «Knife In The Water», and he was awarded the Critic's Prize at the Venice Film Festival. Two years later, he moved to Europe to keep on with his career. On 1966 he was awarded with the Golden Bear in Berlin Film Festival for «Cul-De-Suc», and on 1968 he moved in the states. The following year his career and his personal life had a shattering blow when Saron Tate, his wife, was murder in their villa, by members of the Charles Manson cult.
In 1974, Polanski was back in Hollywood for his greatest triumph «Chinatown», and since 1980 he is living and working in Paris.

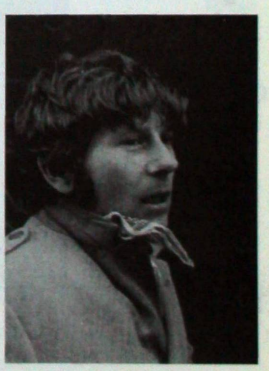

ινοθεσία/Director: Roman Polanski
αραγωγή/Production: R.P. Productions, Timothy Burrill productions
νάριο/Screenplay: Roman Polanski, Gerard Brach, John owntohn, βασισμένο στο μυθιστόρημα «Lunes de Fiel» του/based the novel «Lunes De Fiel» by Pascal Bruckner
ωτογραφία/Cinematography: Tonino Delli Colli
οντάζ/Editing: Herve De Luze
ουσική/Music: Vangelis
θοποιοί/Cast: Peter Coyote, Emmanuelle Seigner, Hugh Grant, istin Scott Thomas
ρώμα/Colour, 100΄

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ - FILMOGRAPHY
1959 Two Men And A Wardrobe
1959 When Angels Fall
1961 The Fat And The Lean (short)
1962 Knife In The Water
1964 Repulsion
1966 Cul-De-Suc
1967 Dance Of The Vampires - The Fearless Vampire Killers
1968 Rosemary's Baby
1971 Macbeth
1973 Che-What?
1974 Chinatown
1976 Le Locataire - The Tenant
1979 Tess
1985 Pirates
1988 Frantic
1992 Bitter Moon

Τα παράξενα **αντικείμενα του πόθου** του Νταίηβιντ Κρόνενμπεργκ

sire The strange objects of David Cronenberg's desire The

Έκθεση στο "ΜΥΛΟ", Ανδρέου Γεωργίου 56

Οι φοβερές γραφομηχανές, οι κατσαρίδες και τα άλλα ζωύφια από το «Γυμνό Γεύμα», η γιγάντια μύγα από την ομότιτλη ταινία, όλα τα πλάσματα που γέννησε η φαντασία του Καναδού σκηνοθέτη και στοιχειώνουν τις ταινίες του, παρουσιάζονται σε μια μεγάλη έκθεση, η οποία φιλοξενείται στη Θεσσαλονίκη, μετά το Τόκιο και το Τορόντο. Στην έκθεση, εκτός από τις τελικές κατασκευές, περιλαμβάνονται και τα αρχικά σχέδια ή τα μοντέλα.

Exhibition in "MYLOS", 56 Andreou Georgiou St.

The terrible typewriters, the cockroaches and the other insects from "The Naked Lunch", the gigantic fly from the Cronenberg's remake of the well known classic, together with all the other creatures that the imagination of the famous Canadian director has conceived, are to be seen in the big exhibition which is now shown in Thessaloniki, right after Tokyo and Toronto.
The exhibition includes sketches or models and - of course - the final constructions of the imaginary creatures that haunt Cronenberg' s films.

Naked Lunch

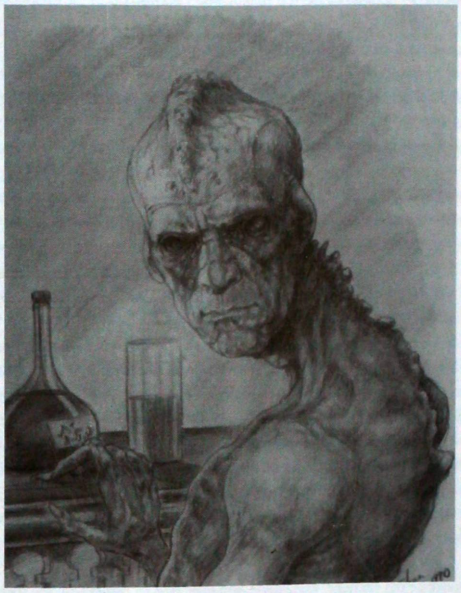

Naked Lunch

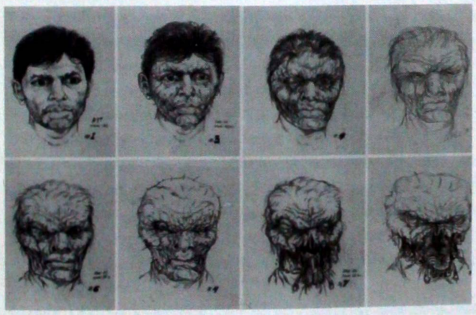

The fly

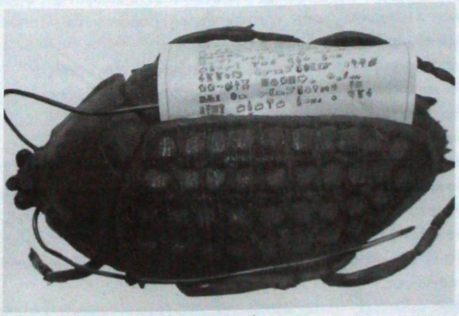

Naked Lunch

Shivers

Naked Lunch

Κανονισμός του 34ου Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Αρθρο 1: Το φθινόπωρο κάθε χρόνου οργανώνεται στη Θεσσαλονίκη Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου στα πλαίσια του «Φεστιβαλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης».Σκοπός του Διεθνούς Φεστιβάλ είναι η προώθηση του νέου κινηματογράφου από όλον τον κόσμο και η ανάδειξη της Θεσσαλονίκης ως τόπου συνάντησης των δημιουργών του με το ελληνικό κοινό.
Εφέτος το Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης θα διεξαχθεί από 5 έως 14 Νοεμβρίου 1993.

Αρθρο 2: Στα πλαίσια του Διεθνούς Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, οργανώνονται οι εξής εκδηλώσεις:
- Επίσημο διαγωνιστικό τμήμα στο οποίο συμμετέχουν πρώτες ή δεύτερες ταινίες μεγάλου μήκους σκηνοθετών από όλο τον κόσμο.
- Πληροφοριακό τμήμα, με την επωνυμία "Νέοι ορίζοντες", με τη συμμετοχή ταινιών από όλο τον κόσμο.
- Αναδρομές-αφιερώματα στο έργο σκηνοθετών με παγκόσμια ακτινοβολία.
- Παράλληλες κινηματογραφικές εκδηλώσεις.

Αρθρο 3: Οι ταινίες που συμμετέχουν στο διαγωνιστικό τμήμα πρέπει να πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:
- Να είναι η πρώτη ή η δεύτερη ταινία μεγάλου μήκους με υπόθεση, του σκηνοθέτη τους.
- Να έχουν ολοκληρωθεί εντός του τελευταίου 18μήνου μέχρι της ενάρξεως του Διεθνούς Φεστιβάλ.
- Να έχουν πλάτος 35 ή 16mm.
- Η διάρκειά τους να υπερβαίνει τα 60 λεπτά.

Αρθρο 4: Ο διευθυντής του Φεστιβάλ Κινηματογράφου επιλέγει και καλεί τις ταινίες που θα συμμετάσχουν στο διαγωνιστικό τμήμα. Επίσης καθορίζει την ημέρα και τη σειρά της προβολής τους. Στο έργο της επιλογής των ταινιών είναι δυνατόν να υποβοηθείται από ειδικούς συνεργάτες που επιλέγει ο ίδιος.
Για το έργο της επιλογής των ταινιών γίνονται δεκτές εκτός από τα θετικά αντίτυπα των ταινιών και βιντεοκασέτες κάθε συστήματος αναπαραγωγής.
Όλες οι ελληνικές ταινίες που πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 3 του παρόντος μπορούν να υποβάλουν αίτηση συμμετοχής στο διαγωνιστικό τμήμα του Διεθνούς Φεστιβάλ. Η επιλογή των ταινιών εκείνων που θα συμμετέχουν στο διεθνή διαγωνισμό γίνεται από την προκριματική επιτροπή του Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου και δεν μπορεί να υπερβαίνει τις τρεις ταινίες.

Αρθρο 5: Για τη συμμετοχή ταινίας στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης απαιτείται η υποβολή έγγραφης δήλωσης συμμετοχής, συνοδευόμενη από την αναλυτική κατάσταση όλων των συντελεστών της ταινίας, την τεχνική περιγραφή της, όπως επίσης και μία υπεύθυνη δήλωση ότι είναι η πρώτη ή η δεύτερη ταινία του σκηνοθέτη.

Αρθρο 6: Οι ταινίες που συμμετέχουν στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποβάλλονται στην πρωτότυπη γλωσσική εκδοχή τους, υποτιτλισμένες στην αγγλική ή στη γαλλική γλώσσα. Κατάλογος των διαλόγων ή των υποτίτλων στην αγγλική ή γαλλική γλώσσα υποβάλλεται στα γραφεία του Φεστιβάλ τουλάχιστον δύο μήνες νωρίτερα από την έναρξή του. Το Φεστιβάλ δικαιούται να προβεί στον ηλεκτρονικό υποτιτλισμό των ταινιών στην ελληνική γλώσσα ή στην ταυτόχρονη μετάφρασή τους.

Αρθρο 7: Η κριτική επιτροπή του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αποτελείται από επτά προσωπικότητες του κινηματογραφικού χώρου που διορίζονται με απόφαση του υπουργού Πολιτισμού μετά από πρόταση του διευθυντή του Φεστιβάλ. Με την ίδια απόφαση του υπουργού και μετά από πρόταση του διευθυντή του Φεστιβάλ ορίζονται ο πρόεδρος και ο αναπληρωτής πρόεδρος της κριτικής επιτροπής. Πέντε τουλάχιστον από τα μέλη της κριτικής επιτροπής ανήκουν στο διεθνή κινηματογραφικό χώρο.
Ο διευθυντής του Φεστιβάλ συμμετέχει στις συζητήσεις της κριτικής επιτροπής του Διεθνούς Φεστιβάλ Κινηματογράφου χωρίς δικαίωμα ψήφου.
Ο γραμματέας της κριτικής επιτροπής ορίζεται από το διευθυντή του Φεστιβάλ.
Οι αποφάσεις της κριτικής επιτροπής λαμβάνονται μετά από φανερή ψηφοφορία, με σχετική πλειοψηφία.
Απαγορεύεται η συμμετοχή στην κριτική επιτροπή προσώπων που με οποιονδήποτε τρόπο έχουν σχέση με την παραγωγή ή την εκμετάλλευση των ταινιών που κρίνονται.

Αρθρο 8: Η κριτική επιτροπή απονέμει υποχρεωτικά τα εξής βραβεία:
- Βραβείο καλύτερης ταινίας μεγάλου μήκους (Χρυσός Αλέξανδρος)
- Ειδικό Βραβείο της κριτικής επιτροπής (Αργυρός Αλέξανδρος)
- Βραβείο καλύτερης σκηνοθεσίας
- Βραβείο καλύτερου σεναρίου
- Βραβείο καλύτερου ανδρικού ρόλου
- Βραβείο καλύτερου γυναικείου ρόλου
- Βραβείο καλύτερης καλλιτεχνικής συμβολής.

Μόνο ένα από τα παραπάνω βραβεία μπορεί να απονεμηθεί εξημισείας. Η κριτική επιτροπή δικαιούται επίσης να απονείμει μέχρι δύο ειδικές τιμητικές διακρίσεις.
Το βραβείο καλύτερης ταινίας και το ειδικό βραβείο της κριτικής επιτροπής συνοδεύονται από χρηματικά έπαθλα 12.500.000 και 7.500.000 δραχμών αντιστοίχως, που προσφέρονται από χορηγούς και απονέμονται εξημισείας στο σκηνοθέτη και τον παραγωγό. Τα βραβεία αυτά καταβάλλονται σε ECU εφόσον οι δικαιούχοι είναι κάτοικοι εξωτερικού.

Αρθρο 9: Κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, καμιά από τις ταινίες που επελέγησαν δεν μπορεί να παρουσιαστεί δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο πριν από την προγραμματισμένη προβολή της.

Αρθρο 10: Η προθεσμία υποβολής υποψηφιοτήτων λήγει την 1η Οκτωβρίου 1993. Η προθεσμία αποστολής του υλικού που περιγράφεται στα άρθρα 5 και 6 του παρόντος κανονισμού λήγει την 15η Οκτωβρίου 1993.

Αρθρο 11: Το Φεστιβάλ καλύπτει τις δαπάνες μεταφοράς και ασφάλισης των ταινιών που έχουν επιλεγεί. Το Φεστιβάλ επίσης βαρύνεται με τη φύλαξη και ασφάλιση των ταινιών που επελέγησαν να συμμετέχουν σε ένα από τα προγράμματά του μέχρι της παράδοσής τους στους παραγωγούς.
Η ευθύνη του Φεστιβάλ, σε περίπτωση απώλειας, ολικής ή μερικής καταστροφής ταινίας κατά τη διάρκεια του Φεστιβάλ, δεν μπορεί να υπερβεί το ποσό των 3.000 $.

Αρθρο 12: Ο διευθυντής του Φεστιβάλ αποφασίζει για οτιδήποτε δεν συμπεριλαμβάνεται στον κανονισμό. Ο κανονισμός μεταφράστηκε στη γαλλική και στην αγγλική γλώσσα. Σε περίπτωση διαφωνίας μόνο το ελληνικό κείμενο είναι έγκυρο.

Αρθρο 13: Η συμμετοχή στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προϋποθέτει αποδοχή αυτού του κανονισμού.

Regulations of 34th International Thessaloniki Film Festival

Article 1: The "Thessaloniki International Film Festival" takes place every year in Thessaloniki. The festival plans to focus on the work of young film directors from all over the world and to put Thessaloniki on the map as a meeting-place between filmmakers and Greek audiences. This year the Festival is to be held from 5 to 14 of November 1993.

Article 2: The following sections are included within the framework of the festival:

- Official international competition for first and second full length feature films.
- Official competition for Greek films made in 1992-'93.
- International Information section incorporating a panorama of films entitled "New Horizons".
- Retrospectives devoted to the work of leadings international filmmakers.
- An information section on the Greek cinema.

Article 3: The films that meet the following conditions can participate in the competition:

- a director's first or second feature film
- having been produced in the 18 months preceding the festival
- not having been released in Greece
- must be presented in a standard 16 or 35 mm print
- having a running time of over 60 minutes

Article 4: The director of the festival selects and invites the films participating in the competition. He also decides on screening dates and times. In his selection of the films,apart from the prints all material on tape is acceptable.

All Greek films are automatically entitled to participate in the international competition section on the condition that they have been selected by the national selection committee. A maximum of three such films may be selected.

Article 5: In order to enter a film in the international competition of the festival an entry form should be duly completed containing the names of all the principle contributors to the film, a brief synopsis, technical data and the director's biofilmography as well as a declaration stating that it is a first or second film.

Article 6: The films participating in the Thessaloniki International Film Festival should be presented in their original version with english or french subtitles. A dialogue list in english or french must also be sent to the festival at least two months before the dates of the festival, together with a VHS tape for the work of subtitling. The festival reserves the right to either use electronics subtitles (not on the print) or simmultaneous translation.

Article 7: At the invitation of the director of the festival the Minister of Culture appoints seven leading figures in the film industry to form the Jury for the international competition.

The president of the Jury, as well as his substitute, are appointed in the same manner by the Ministry at the suggestion of the director of the festival. A minimum of five members of the Jury must be foreign personalities coming from outside Greece.

The director of the festival can participate in International Jury meetings but without a vote. The secretary of the Jury is selected by the director of the festival. The decisions of the Jury are taken by open ballot, with a simple majority.

Anyone having any connection with the films participating in the competition is barred from being a member of the International Jury.

Article 8: The Jury must award the following prizes:

- Best Full-length Feature Film Award (Golden Alexander)
- Special Jury Award (Sillver Alexander)
- Best Director Award
- Best Screenplay Award
- Best Actor Award
- Best Actress Award
- Best Artistic Achievement Award

Only one of these awards may be given ex aequo.

The Jury may moreover award a maximum of two mentions.

The Best Full-length Feature Film Award and the Special Jury Award are accompanied by a cash prize of 12.500.000 and 7.500.000 greek drachmas respectively wich are offered by the sponsors awarded ex aequo to the director and producer.

These prizes are paid in ECU if the production or the main address of the rights holders is located abroad.

Article 9: During the Festival no public screening of any of the films selected is permitted before the screening organized by the Festival.

Article 10: The deadline for entry forms is 25 September 1993. The deadline for shipment of the material described in articles 5 and 6 of these regulations is 9 October 1993.

Article 11: The festival will cover all transportation and insurance expenses of the prints it has selected for presentation. The festival is also responsible for storage and insurance of the prints of the films selected from the moment it received them up until the time they are returned to the producers' transportation agencies.

The festival's liability in case of whole or partial destruction of a print during the festival cannot exceed the value of $3.000.

Article 12: The director of the festival will rule on all points not foreseen in these regulations. These regulations are translated into french and english. In case of dispute, only the greek version is valid.

Article 13: Participation in the "Thessaloniki International Film Festival" implies acceptance of these regulations.

Ο ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΟΥ 34ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΣΕ 2.500 ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΙΟ ΤΟΥ 1993 • Η ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ ΕΓΙΝΕ ΣΤΟ "ΑΡΧΕΤΥΠΟ" ΚΑΙ ΤΟ "ORION" • ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΙΧΑΝ Η ΕΡΣΙΛΙΑ ΜΠΑΧΑΟΥΕΡ ΚΑΙ Η ΤΑΣΙΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ • ΤΙΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΕΚΑΝΑΝ Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΜΟΥΡΑ, Η ΙΩΑΝΝΑ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ Η ΓΙΟΥΛΗ ΒΟΛΑΝΑΚΗ • Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΓΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΣΦΕΤΣΑ • ΤΟ ΜΟΝΤΑΖ ΑΠΟ ΤΗΝ "PROSPECTUS" • Η ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ "ΛΙΘΟΠΡΙΝΤ" Ε.Π.Ε. • ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ ΕΙΧΕ Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΗΣ.

Εξώφυλλο: Το ζωγραφικό έργο είναι
του Κυριάκου Κατζουράκη.
Οι διαχωρισμοί έγιναν από την
"Reprotime" Α.Ε.

Σκάψτε πιο βαθιά.

Διαβάζετε εφημερίδες για να ενημερώνεστε. Διαβάζετε περιοδικά για να μαθαίνετε τι συμβαίνει. Τώρα διαβάζετε *Ρεύματα* για να πάτε λίγο *πιο βαθιά*. *Ρεύματα*. Με απόψεις. Με κείμενα. Για τις τέχνες, τα γράμματα, τη λογοτεχνία, το θέατρο, τον κινηματογράφο, το βιβλίο, τα εικαστικά, τη μουσική. Με συνεργάτες όπως οι Ρέιμοντ Κάρβερ, Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες, Τρούμαν Καπότε, Δημήτρης Νόλλας, Κώστας Μουρσελάς, Τσέσλαβ Μίλοζ, Παύλος Μάτεσις, Πέτρος Αμπατζόγλου, Γιώργος Σκαμπαρδώνης, Έρση Σωτηροπούλου, Βάτσλαβ Χάβελ, Άλεν Γκίνσμπεργκ, Τζούλιαν Μπαρνς, Μπρους Τσάτουιν, Εντουάρντο Γκαλεάνο, Άμος Οζ, Νίκος Χουλιαράς, Λόρενς Φερλινγκέτι, Αλέξης Ζήρας, Έρνεστ Χέμινγουεϊ, Ηλίας Κουτσούκος. *Ρεύματα*. Απ' το 1991. Το πιο καλά πληροφορημένο λογοτεχνικό περιοδικό.

☐ Ναι, στείλτε μου τα *ΡΕΥΜΑΤΑ*. Γράψτε με συνδρομητή για το 1994. Σας στέλνω 3.600 δρχ.–προς 600 δρχ. το τεύχος αντί των 800 που είναι στα περίπτερα και τα βιβλιοπωλεία.

ΟΝΟΜΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____

ΠΟΛΗ _____ ΤΤ _____

ΡΕΥΜΑΤΑ
ΑΠΟΨΕΙΣ • ΚΕΙΜΕΝΑ • ΤΕΧΝΕΣ

ΡΕΥΜΑΤΑ, Πινδάρου 44, 106 73 Αθήνα

index ταινιών

Αβησσυνία 81
Άγγελος θανάτου 31
Άγρια τριαντάφυλλα 59
Αλληγορία 154
Αν τα γουρούνια είχαν φτερά 29
Ανατριχίλες 97
Ανθρωπάκος (Ο) 156
Άνθρωποι του αίματος 132
Άνθρωπος της αποβάθρας (Ο) 67
Αντίο παλλακίδα μου 163
Απ'το κακό στο χειρότερο 75
Απ'το χιόνι 35
Απίστευτη αλήθεια (Η) 107
Απλοί άνθρωποι 106
Από το μοναδικό στο πολλαπλό 51
Αριάδνη μένει στη Λέρο (Η) 46
Άσπρο-Κόκκινο 47
Αυλή με τα σκουπίδια (Η) 44
Αυτόπτης μάρτυς 45
Αυτός που τον απέλυσε η ζωή 91
Βίντεοντρομ 99
Βρείτε τη διαφορά 157
Γαλάζιος χαρταετός (Ο) 66
Γαλήνη 151
Γέννηση της αγάπης (Η) 68
Για το κέφι του 28
Γιατί δεν ήταν εκεί; 90
Γυμνή πόλη (Η) 132
Γυμνό γεύμα 101
Δεκαοχτώ (18) 26
Δελφινάκια του Αμβρακικού (Τα) 50
Δήμιος των κολασμένων (Ο) 131
These Boots 73
Δίκαιος και άδικος λόγος 49
Διχασμένοι (Οι) 101
Δοκιμή (Η) 136
Δύο έξυπνοι άνθρωποι 131
Εγκλήματα του μέλλοντος 96
Εικόνες για τον Παύλο Ζάννα 145
Είμαι η γυναίκα του εαυτού μου 110
Είμαστε ένα μεγάλο κρεββάτι 78
Ελ Μαριάτσι 71
Εμπιστοσύνη 107
Ένα γράμμα για την Εύη 130
Έναστρος θόλος 42
Εποχή των δολοφόνων (Η) 36
Eraserhead 118
Ερωτοδουλειές της Μάρθας (Οι) 129
Εταιρεία θανάτου 98
Ευδοκία 140
Ζωή μ'έναν ηλίθιο (Η) 86
Ζωή χαρισάμενη 43
Ημερολόγιο 92
Ηνίοχος 141
Θα φύγω; 53
Θηλυκοί μπελάδες 117
Ιστορίες από το νοσοκομείο Γκίμλι 118
Κ. Μπάτερφλαϊ 102
Καλιφόρνια 33
Καπέλο του πατέρα μου (Το) 156
Κάτω από τ'αστέρια 34
Καφές και τσιγάρα 93
Κοιλάδα του Αβραάμ (Η) 80
Κόκκινο τριαντάφυλλο σου έκοψα 48
Κραυγή γυναικών 137
Κρεββάτι όπου κοιμάσαι (Το) 74
Λευτέρης Δημακόπουλος 37
Λίμπερα 27
Λούντβιχ 1881 32
Λυσσασμένες στα νύχια του τρόμου 97
Λωτοφάγοι (Οι) 30
Μακεδονία 155
Μαύρα φεγγάρια του έρωτα (Τα) 161
Με τη δεύτερη ευκαιρία 160
Μετά την καταισχύνη 128
Μέχρι το πλοίο 140
Μητροπόλεις 154
Μια καινούργια ζωή 72
Μια μέρα στην παραλία 79
Μικρό μου Καστελόριζο 60
Μοναχικοί κάουμποϊς 117
Μοντέλο (Το) 154
Μπότες (Οι) 70
Μύγα (Η) 100
Νέες ιδέες 129
Νεκρή ζώνη 100
Νεοσσοί (Οι) 98
Νησί των νεκρών (Το) 85
Νόαμ Τσόμσκυ: Κατασκευάζοντας συναίνεση 114
Νόμος του Μέρφυ (Ο) 157
Νύχτα και η πόλη (Η) 133
Όλα όσα μου αρέσουν 82
Ολυμπιακό καλοκαίρι (Το) 84
Ονειρεύομαι τους φίλους μου 55
Οπλές 52
Παιδιά της μοίρας (Τα) 111
Παύλος Ζάννας-Διαδρομές 145
Πόλη των πειρατών (Η) 149
Ποταμός Άγκανο (Ο) 113
Ποτέ την Κυριακή 134
Πράκτορας των Ναζί 128
Προστάτης του αδελφού (Ο) 115
Ρίπα κάνει ζαβολιές (Ο) 76
Ριφιφί 133
Ρόκυ Χόρορ Σόου 118
Σκάνερς, η νύχτα του μεγάλου τρόμου 99
Σκορπιός υψώνεται (Ο) 117
Σκοτάδι στο Ταλίν 24
Σκυλιά γλείφουν την καρδιά μου (Τα) 156
Στα πρόσωπα της Ανατολή κοιμάται ο χρόνος 54
Στέρεο 96
Στις 10:30 ένα καλοκαιρινό βράδυ 136
Στο μέσο του πουθενά 38
Συζητήσεις με τον άνθρωπο της ντουλάπας 69
Συζυγική ζωή (Η) 83
T.V or not T.V. 58
Ταξιδιώτες (Οι) 88
Just friends 25
Τοπ Καπί 135
Του θρύλου και της παραλογής 57
Τριάντα δυο μικρές ταινίες για τον Γκλέν Γκούλντ 87
Τυμπανοκρουσία 89
Υπέροχη, φριχτή ζωή τη Λένι Ρίφενσταλ (Η) 112
Φαίδρα 135
Φάντασμα του Κάντερβιλ (Το) 130
Φλεγόμενα πλάσματα 117
Φόνος ενός παιδιού (Ο) 77
Φράουλες 157
Φυγάς (Ο) 162
Χριστός ξανασταυρώνεται (Ο) 134

index to films

A Charmed Life 43
A Day at the Beach 79
A Dream of Passion 137
A Letter for Evie 130
A New Life 72
A Red Rose I Cut gor You 48
A time to Kill 36
Abyssinia 81
Affairs of Martha (The) 129
Allegorie 154
Ariadne Lives in Leros 46
Bed You Sleep In (The) 74
Birth of Love (The) 66
Bitter Moon 161
Blue Kite (The) 64
Boots (The) 70
Brood (The) 98
Brother's Keeper 115
Brute Force 131
Calendar 92
Canterville Ghost (The) 130
Charioteer (The) 141
Child Murders 77
Children Of Fate 111
City of Pirates (The) 149
Coffee and Cigarettes 93
Conversations with a CupboardMan 67
Court of Garbage (The) 44
Crimes Of the Future 96
Darkness in Tallinn 24
Dead Zone (The) 100
Dead Ringers 101
Dismissed From Life 91
Dogs licking my heart 156
Down The Drain 75
Drumroll (The) 89
Eighteen (18) 26
El Mariachi 71
Eraserhead 118
Eyewitness 45
Evdokia 140
Everything I Like 82
Farewell my Concubine 163
Fast Company 98
Female Trouble 120
Flamming Creatures 120
Fly (The) 100
For Fun 28
From the Snow 35
From the Unique to the Multiple 51
Fugitive (The) 162
He, whom must die 134
Hoofs 52
I Am My Own Woman 110
I Dream of my Friends 55
Images for Pavlos Zannas 145
In the line of fire 164
In the middle of nowhere 38
Island of the Dead 85
Just Friends 25
Kalifornia 33
Lefteris 37
Legend's and Tale's 57
Libera 27
Little Dolphins of Amvrakikos Bay (The) 50
Living with an Idiot 86
Lonely Man (The) 156
Lonesome Cowboys 120
Lotus Eaters (The) 30
Ludwig 1881 32
M. Butterfly 102
Macedonia 155
Man by the Shore (The) 65
Manufacturing Consent: Noam Chomsky 114
Married Life 83
Metropolis 154
Model 154
My fatheræs hat 156
My Little Castellorizo 60
Murphy's law 157
Nazi Agent 138
Naked City (The) 132
Naked Lunch 101
Never on Sunday 134
Night and the City 133
Olympic Summer (The) 84
Pavlos Zannas-Itineraries 145
Phaedra 135
Rabid 97
Rehearshal (The) 136
Reunion in France 128
Riffifi 133
Right and the Wrong Argument (The) 49
Ripa Hits The Skids 76
River of Agano (The) 113
Rocky Horror Pictures Show (The) 121
Scanners 99
Scorpio Rising 120
Serenity 151
Shivers 97
Simple Men 106
Spot the difference 157
Starry Dome 42
Stereo 96
Strawberries 157
Surzhekey:Angel of Death 31
T.V. or not T.V. 58
Tales from the Gimli Hospital 121
Ten Thirty (10:30')p.m. summer 136
These Boots 73
Thieves' Highway 132
Thirty two (32) Short Films About Glenn Gould 87
Time Sleeps in the Orient 54
Top Kapi 135
Totally F...ed Up 78
Travellers 88
Trust me 107
Two Smart People 131
Young Ideas 129
Unbelievable Truth (The) 107
Under the Stars 34
Until the Ship Sails 140
Valley of Abraham 80
Videodrome 99
When Pigs Fly 29
White-Red 47
Why wasn't He There? 90
Wild roses 59
Will I get Out? 53
Wonderful, Horrible Life of Leny Rifenstal (The) 112

index σκηνοθετών

Αναγνωστόπουλος Νίκος 54
Άνγκερ Κένεθ 120
Αράκι Γκρεγκ 78
Αριστόπουλος Κώστας 42
Ασαγιάς Ολιβιέ 72
Αχμπάρ Μαρκ 114
Βάϊνμπεργκ Μαρκ-Ανρί 25
Βιβάνκος Πατρίς 43
Βουδούρη Λένα 49
Βούλγαρης Παντελής 145
Γέλες Άντρας 90
Γιαγκούσι Σινόμπου 75
Γιάνγκ Άντριου 111
Γιάνγκ Ρόμπερτ 111
Γιαρβιλατούρι Ίλκα 24
Γινγκ Νινγκ 28
Γιόστ Γιόν 74
Γκαρέλ Φιλίπ 68
Γκορίτσας Σωτήρης 35
Γκρέγορτσεκ Μάριους 69
Γουιντόνικ Πήτερ 114
Γουώρχολ Άντυ 120
Γουώτερς Τζών 120
Γραμματικός Νίκος 36
Δαμιανός Αλέξης 139-141
Δημάδης Δημοσθένης 157
Δημόπουλος Ντίνος 50
Δίτσας Μένιος 44
Εγκόγιαν Άτομ 92
Εσέρα Σάιμον 79
Ζιράρ Φρανσουά 87
Ζυρίνης Κώστας 44
Θεοδωράκη Στέλλα 51
Κάιγκε Τσεν 163
Καουρισμάκι Άκι 73
Καρακώστας Νίκος 60
Καρέρα Κάρλος Λουίς 83
Κατσαμπούλας Γιάννης 156
Κοβαλώβ Όλεγκ 85
Κολλάτος Δημήτρης 48
Κορσικάτο Πάπι 27
Κρζίστεκ Βάλντεμαρ 91
Κρόνενμπεργκ Νταίηβιντ 95-102
Κωστοπούλου Ναταλία 157
Λάμπρου Γιάννης 52
Λίντμπλαντ Κρίστιαν 76
Λιντς Νταίηβιντ 121
Μακότο Σάτο 113
Μαναμπάγεφ Νταμίρ 90
Μάντιν Γκάι 121
Μάουγκ Γκόρντιαν 84
Μαρκόπουλος Γκρέγκορυ 151
Μαρτινότι Φραντσέσκο 81
Μίλερ Ρέϊ 112
Μπεϊζάϊ Μπαχράμ 88
Μπέρλινγκερ Τζόε 115
Νταίηβις Άντριου 162
Ντασσέν Ζυλ 124-137
Ντεροζιέρ Αντουάν 34
Ντουμπίνι Ντονατέλο 32
Ντουμπίνι Φόσκο 32
Ντράϊβερ Σάρα 29
Ξανθόπουλος Λευτέρης 145
Ξύδης Βασίλης 57
Οβχάρωβ Σεργκέι 89
Ολιβέιρα Μανοέλ Ντε 80
Παναγιωτόπουλος Νίκος 55
Παπαδάκης Γιάννης 47
Παπαλιού-Χατζημιχάλη Μαίρη 155
Παρασκευόπουλος Γιάννης 58
Πεκ Ραούλ 67
Πέτερσεν Βόλφγκανγκ 160
Πολάνσκυ Ρόμαν 161
Πράουνχαϊμ Ρόζα Φον 110
Προβελλέγγιος Άγγελος 59
Ρακιτζής Θανάσης 46
Ρέμερ Μίκαελ 111
Ρογκόσκιν Αλεξάντρ 86
Ροντρίγκεζ Ούγκο 38
Ροντρίγκεζ Ρόμπερτ 71
Ρουΐζ Ραούλ 148,149
Σαπίρο Πώλ 30
Σάρμαν Τζιμ 118
Σένα Ντομινίκ 33
Σζάμπο Ίλντικο 77
Σινόφσκι Μπρους 115
Σκρουμπέλος Θανάσης 44
Σμίθ Τζακ 117
Σούλικ Μάρτιν 82
Σφήκας Κώστας 154
Ταλεμπί Αλί Μοχάμαντ 70
Τζάρμους Τζιμ 93
Τοντ Σούζαν 111
Τριανταφύλλη Γιάννα 53
Τριανταφυλλίδης Νίκος 156
Τσίτος Φίλιππος 156
Τσουάνγκ Τσουάνγκ Τιάν 66
Χαρίτος Λευτέρης 157
Χάρτλεϋ Χαλ 105-107
Χο Πινγκ 26
Χολέβας Μάρκος 45
Χούρσογλου Περικλής 37

index to directors

Achbar Mark 114
Anagnostopoulos Nikos 54
Anger Kenneth 120
Araki Gregg 78
Aristopoulos Kostas 42
Assayas Olivier 72
Beizai Bahram 88
Berlinger Joe 115
Carrera Carlos Luis 83
Collatos Dimitris 48
Corsicato Pappi 27
Cronenberg David 95-102
Damianos Alexis 139-141
Dassin Jules 124-137
Davies Andrew 162
Demopoulos Nikos 50
Desrosiéres Antoine 34
Dimadis Demosthenes 157
Ditsas Menios 44
Driver Sara 29
Dubini Donatello 32
Dubini Fosco 32
Egoyan Atom 92
Zhuang Zhuang Tian 66
Zyrinis Costas 44
Garrel Philippe 68
Girard Francois 77
Goritsas Sotiris 35
Grammatikos Nikos 36
Gregorzek Mariusz 69
Haritos Lefteris 157
Hartley Hal 105-107
Hesera Simon 79
Ho Ping 26
Holevas Markos 45
Hoursoglou Pericles 37
Jarmoush Jim 93
Jarvillatouri Ilka 24
Jeles Andras 90
Jost Jon 74
Kaige Chen 163
Karacostas Nikos 60
Katsaboulas Yannis 156
Kaurismaki Aki 73
Kostopoulou Natalia 157
Kovalov Oleg 85
Krzystek Waldemar 91
Lambrou Yannis 52
Lindbland Christian 76
Lynch David 121
Maddin Guy 121
Makoto Satoh 113
Manabayev Damir 90
Markopoulos Gregory 151
Martinotti Fransesco 81
Maugg Gordian 84
Muller Ray 112
Oliveira Manoel De 80
Ovcharov Sergei 89
Panagiotopoulos Nikos 55
Papadakis Yannis 47
Papaliou-Hadjimihali Maria 155
Paraskevopoulos Yannis 58
Peck Raoul 67
Petersen Wolfgang 160
Polanski Roman 161
Praunheim Rosa Von 110
Provelengios Angelos 59
Rakitzis Thanassis 46
Rodriguez Hugo 38
Roemer Michael 111
Rogoschkin Aleksandr 86
Rondriguez Robert 71
Ruiz Raoul 148,149
Scroubelos Thanassis 44
Sena Dominic 33
Szabo Ildiko 77
Sfikas Kostas 154
Shapiro Paul 30
Sharman Jim 121
Sinofsky Bruce 115
Smith Jack 120
Sulik Martin 82
Talebi Ali Mohammad 70
Theodorakis Stella 51
Todd Susan 111
Triantafylli Yanna 53
Triantafyllidis Nikos 156
Tsitos Plillipos 156
Yagushi Shinobu 75
Ying Ning 28
Young Andrew 111
Young Robert 111
Vivancos Patrice 43
Voudouri Lena 49
Voulgaris Pandelis 145
Wajnberg Marc-Henri 25
Warholl Andy 120
Waters John 120
Wintonick Peter 114
Xanthopoulos Lefteris 145
Xidis Vassilis 57

Τι κοινό έχει η Αθήνα με το Σικάγο, την Ουάσιγκτον, τη Νέα Υόρκη, τη Βοστώνη, το Λος Άντζελες και το Σαν Φρανσίσκο;

Τη UNITED, κάθε μέρα!

Κάθε μέρα στις 7.00 το πρωί πετάμε, μέσω Παρισιού, για τις μεγαλύτερες πόλεις των Η.Π.Α. Ελάτε να ταξιδέψετε κι εσείς μαζί μας για την Αμερική και απολαύστε τη γνωστή σ' όλο τον κόσμο Τέχνη της Εξυπηρέτησης της United.

Αν μάλιστα προτιμάτε την Business Class, στη United σας περιμένει η Connoisseur Class, που ξεπερνά κάθε προσδοκία απόλαυσης και πολυτέλειας, όσο υψηλές και αν είναι οι απαιτήσεις σας.

Ειδικά για σας που ταξιδεύετε μαζί μας, στη United έχουμε ετοιμάσει ένα ειδικό πρόγραμμα, το "Mileage Plus", με το οποίο μπορείτε να κερδίζετε δωρεάν ταξίδια και άλλες δελεαστικές προσφορές σε πόλεις της Ευρώπης και της Αμερικής.

Για περισσότερες πληροφορίες και για κρατήσεις, τηλεφωνήστε μας στο 9242646-9 ή επικοινωνήστε με τον ταξιδιωτικό σας πράκτορα. Και την επόμενη φορά που θα ταξιδέψετε στην Αμερική, ελάτε να πετάξετε με την αεροπορική εταιρία που ενώνει τον κόσμο. Ελάτε να πετάξετε σε φιλικούς ουρανούς.

UNITED AIRLINES

LEO BURNETT

Brand

THE PERFECT CHOICE

BRAND από το 1340.
Μια ιστορία απόλαυσης 6 αιώνων.
Μια μπύρα περίφημη, μοναδική που ωριμάζει αργά, με τον παραδοσιακό τρόπο, στο πανέμορφο Limburg της Ολλανδίας.
BRAND.
Η μπύρα με το όνομα, την ιστορία, τη φήμη, το μύθο...
BRAND.
Αίσθηση εκλεκτής απόλαυσης για όσους ξέρουν να επιλέγουν.
Γεύση ασύγκριτη... ακριβή.
Η μπύρα που κρατάει την ποιότητα ως τις μέρες μας.

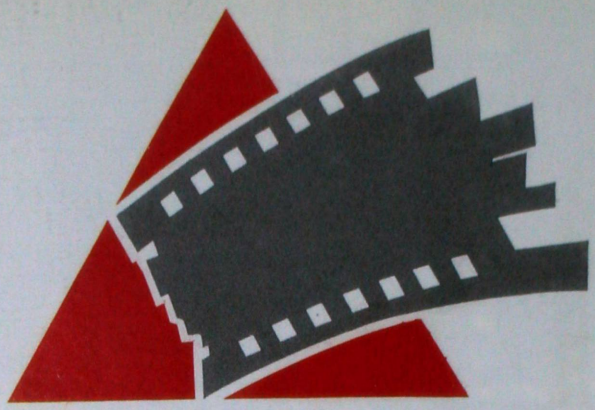

17ο (8ο)

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΜΙΚΡΟΥ ΜΗΚΟΥΣ ΔΡΑΜΑΣ

SHORT FILM FESTIVAL OF DRAMA

4-10

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

SEPTEMBER

1994

ΔΡΑΜΑ. ΑΓ.ΒΑΡΒΑΡΑΣ 9 - 661 00 ΤΗΛ.: (0521) 47575 FAX: (0521)33526
ΑΘΗΝΑ : ΧΡ.ΛΑΔΑ 2 - 105 61 ΤΗΛ. :3250899 FAX: (0521) 3250799

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

GREEK DIRECTORS GUILD THEATRE FILM TELEVISION

μέλος της ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΚΗΝΟΘΕΤΩΝ F.E.R.A.
και της ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΜΕΣΑ F.I.S.T.A.V.
member of EUROPEAN FEDERATION OF FILM MAKERS F.E.R.A.
and of the INTERNATIONAL FEDERATION OF AUDIOVISUAL WORKERS UNION F.I.S.T.A.V.

11, TOSSITSA ST. 106 83 ATHENS, GREECE
ΟΔΟΣ ΤΟΣΙΤΣΑ 11. 106 83 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ.822 3205 - 822 8936 FAX.821 1390 TELEX 224022

Αδελφοί Lumière
σας ευχαριστούμε...
ΕΡΤ

ΦΙΛΜ... ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ
Kodak
Επίσημο
Κινηματογραφικό Φιλμ
των
Ολυμπιακών Αγώνων
του 1992
Kodak
Eastman
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΦΙΛΜΣ
TRINITRON

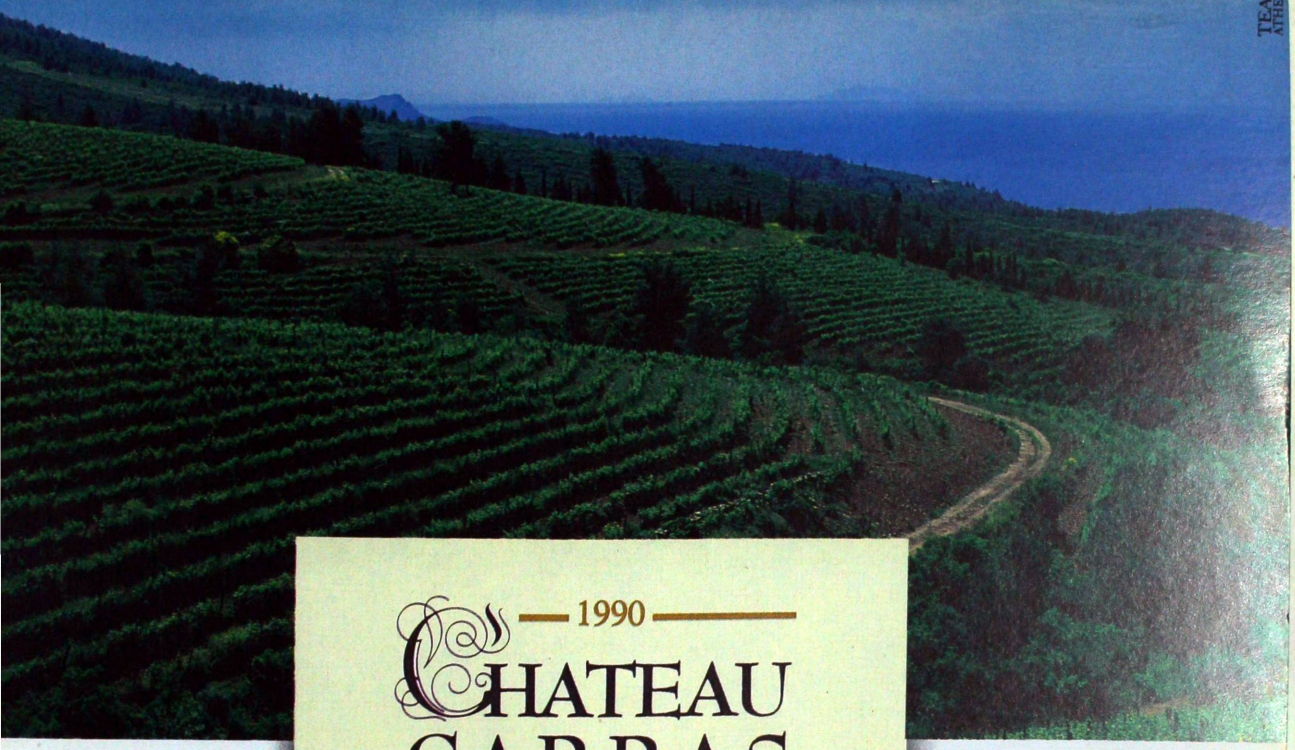

1990

CHATEAU CARRAS

CÔTES DE MELITON
Appellation d'Origine de Qualité Supérieure
ΠΑΓΙΕΣ ΜΕΛΙΤΩΝ
'Ονομασία Προελεύσεως 'Ανωτέρας Ποιότητος

ÉLEVÉ ET MIS EN BOUTEILLE
AU CHÂTEAU CARRAS
PRODUIT GREC
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ

750ml.

DOMAINE CARRAS

DOMAINE
CARRAS
GREEK QUALITY
WORLDWIDE

Grande Réserve
Château Carras
Limnio
Melissanthi
Blanc de Blancs

omaine Carras -
s de Meliton- 450
ares of Greek and
ch varieties, planted
rraces leading from
ntain slopes to the
ean coast, ripened by
southern sun, cooled
ne sea breeze.
ow yields, state of the
echnology, ideal
ng conditions. Wines
naracter : full-bodied
with balanced
ins that carry through
years, whites with
sant acidity, subtle
na and bouquet.
rom the very first
ages (vinified by Prof.
aud), Domaine
as wines have won
aim and preference
ughout the world.
suggest you taste
n.

Hand made by Nature

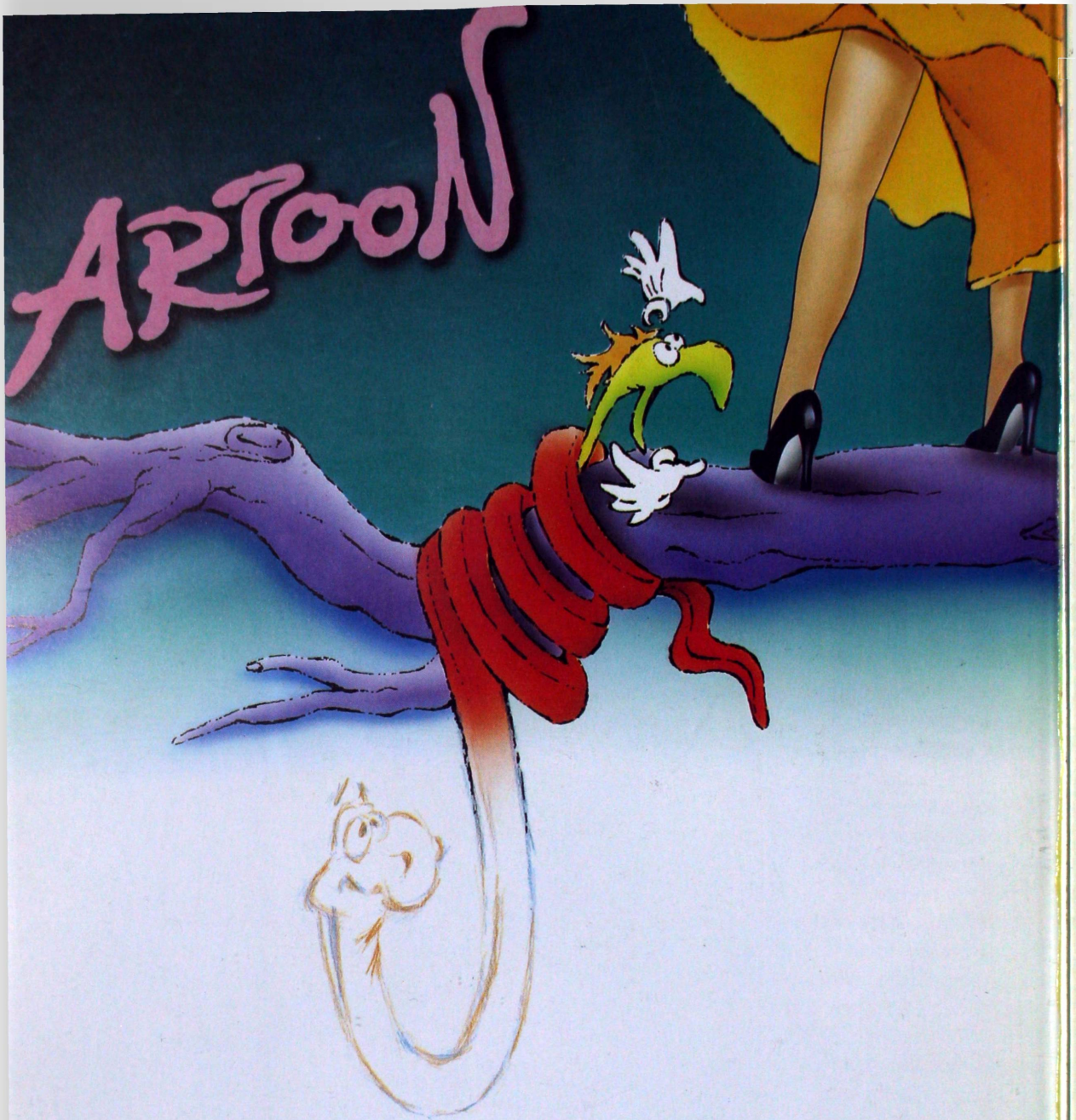

ARTOON Studio

Παραγωγές Κινουμένων Σχεδίων

Μελαντίας 34, Αθήνα 11 631, τηλ: 90.21.885, fax: 90.21.847

ARTOON Post Production

Γ Σεπτεμβρίου 156, Αθήνα 11 251, τηλ: 86.10.242, fax:86.56.442

H·I·G·H QUALITY COLOUR SEPARATION

ReproTime Æ

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ Α.Ε. Κ. ΒΟΓΑ 87 • ΤΗΛ.: 031/851 834 • FAX: 837 863 • 546 46 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

87, K. VOGA STR. TEL.: 031/851 834 FAX: 837 863 GR-546 46 THESSALONIKI - GREECE

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΘΑΡΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΗΣ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ

MEASURES TO ENCOURAGE THE DEVELOPMENT OF THE EUROPEAN AUDIOVISUAL INDUSTRY

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ MEDIA

MEDIA

MEDIA PROGRAMME

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES

Το **MEDIA DESK HELLAS** είναι γραφείο Ενημέρωσης και Προβολής του προγράμματος Media στον ελληνικό επαγγελματικό χώρο της οπτικοακουστικής βιομηχανίας. Συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τη **Γενική Γραμματεία Τύπου και Πληροφοριών,** στην οποία υπάγεται απ' ευθείας.

MEDIA DESK HELLAS
Βασ. Κωνσταντίνου 44, 116 35 Αθήνα, Τηλ.: (01) 7254056-7, Fax: (01) 7254058
44 Vas. Konstantinou ave., 116 35 Athens Greece, Tel.: (01) 7254056-7, Fax: (01) 7254058